

امراط ساعه ترجمه علونخل

AK

MILLET GENEL KÜTÜPHANESİ	
KISIM :	H. Ali Paşa
ESKİ KAYIT :	823
YENİ KAYIT No.	
TASNİF No.	

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعل من افعاله مناجاة الحق ونصب عبده في كل شئ وليا ووعده بالصدق لمن اتخذه وليا
ورضى بكفيله وجعل ابراهيم خليفته ان كان الله فاسا واتخذ خليفه وامره بينا بيت يقصده
من كل فج عيسى من سخط اليه سبيلا تطبيقا لوصورة على المعنى ونوبها بالحق الى
ومثله وجعل من عا على طي سبطه النساء ولبس بلبو المؤمنين وقيل من سبيلا
وجعل يدعو من ذرية محمد صلى الله عليه وسلم عبد استبد او بغيره لولا هو دعوة
ابيه ابراهيم كما اخبر عنه في الصحيح ان عاده كان يقول الله على ان انا منه رسول ابن كتاب
كريم وانه يقرهم جميعا بعبادته المؤمنين وفهم وان على عظمهم كما هو على
الحكيم وامره باتباع ملة ابيه ابراهيم وارسله بين يدي الساعة كما سجد الواسطي
واخبر عن جميع الفتن والاشراط الكونية قبلها فاسال به جبرائيل وبالف وحذرة
الفتن عموما والدجال خصوصا تحذيرا صلى الله عليه وآله وصحبه وآله ووارثه واولاده
واجبانه وسيدنا كبرا فقد قال تعالى اقربتم لدي من حجبهم وهم
في غفلة معرضون قال تعالى وما يدريك لعل الساعة قريب قال تعالى فمن ينظروا الساعة
ان ياتيهم بغتة وهم لا يشعرون قال تعالى فمن ينظروا الساعة ان ياتيهم بغتة فقد جاء ثمرها
الى غير ذلك من الآيات والاحاديث فلا تخافوا وتوكلوا بالله بعضكم لبعض
على ولما كانت الدنيا لم تحقق للبقاء ولم تكن اقامته وانما هي منزل من منازل الآخرة
جعلت للنزول ومنها الى الآخرة والنهب واللغو على لقاءه وقد آذنت بالانصرام
وذلك هذا ان جفا على كل علم ان شيع الشريعة وبيت الشاه والابرار الواردة فيها

بين الامم وسروا مرة بعد اخرى على العوام فغسى ان منهموا عن بعض الذنوب فبينهم بعض
وحيثما استتعت العقلة وغنموا المصلحة قبل الويله قد عا ذلك ان اجمع فيها اوراقا على
الاختصار بصره لابل الاغترار وذكره لا ولي الا بصره وسبيله الى رضى الجبار وورقه الى
والاقرار والتمس ان يخلص نيتي ويحسن طوبى فاما الاعمال بالنسبة وان نفع به
عامة المؤمنين ان يغفر لي ولابا واخواتي طيبنا وديننا جميعا بين الناس الاشياء
الساعة وارجو ان النبي الشافعة مع فلة البصانة فاقول في مبداء الغيرة بخول لانه من مودة
مى لما كان امر الساعة شديدا وهو لها فرديا واندما بعيدا فان الله في ذلك اليوم يحكم بين الذين
والآخرين ويقضي للمؤمنين على الكافرين ويميز بين المؤمنين والمنافقين كما قال تعالى ذلك يوم يحجى
الناس وذلك يوم مشهود وقال في الساعة او سمى افر وقال تعالى سيقع لكم بها النكال
وانها لا تخفى الا بغتة كما قال تعالى وقد استأثر بعلمها ولم يعلمها احد من خلقه وعلمها
صلى الله عليه وسلم ونها عن الاخبار بها من قبل الشاه وتقطب حالها كما لا يخفى اننا
الكثير من غيرة وخبرنا كبر من خبرنا فاكمل النسبة صلى الله عليه وسلم من ان شراها واما
وما بين يديها من الغنم القومية والبعية ليكون اهل كل قرن على قدر نفسه متبين لها
بالاعمال الصالحة غير منكمين في الشهوات واللداء فانقسمت الامم الى ثلثة قسم
فخصم وانقص من الامم البعية وقسم طهر ولم يقف على لابل بل تزايدت على
حتى ابلغ الغاية طهر القسم الثالث وهي الامم العربية والكبيرة التي فتحتها الساعة
وانما تاجع كظام خزانة قطع سلكها فليد كل قسم في باب على حده وهذه ترتيب لهم
لغيره في لغة قرب الى الضبط وانفع للعوام ان شاء الله تعالى
في الامم البعية التي ظهرت وانقضت فني كثيرة مود النسبة صلى الله عليه وسلم
وهو من عظم المصائب في الدين من اعظمها ومن ثم قال صلى الله عليه وسلم انما
احدكم بمصيبة فليد كرموني فكم لم يرضوا بمثل ابداءه واول شيع باب الاختلاف

قال لسانه اني كنت صابغة الجمل لا اربح بهزلة مفقودة ومهملة ساكنة وموحدة من الهمزة
يخرج حتى ينجها كلاب الجوارب يقتل عن بيوتها وعن ثيابها فاني كثيرة ونحو بعد ما كان
وروي عن محمد بن الطبراني عن ابي رافع النخعي عن النبي صلى الله عليه وسلم قال لعلي بن ابي طالب
بنيتك وبين عاتكة امر قال فانا اشفاها ما يارسل قال ولكن اذا كان في ذلك فادروا
الي فنها وروي عن محمد بن حماد الفراء عن محمد بن عيسى عن عمار بن ابي ابيان عن رسول الله صلى الله عليه وسلم
قال لسانه البكت ينجها كذا وكذا فصاحت متعجبة فقال انصرني لا يكون انت جبريل وسبب ذلك
قال الحافظ بن حجر في شرح البحار في جميع عشرين نسخة في كتاب جابر البصرة في نسخة
الجمل مطولة وبها انما انقصها واقتصر على ما اوردته بحدس جابر وحسن انتهى فذكر في نسخة
هنا مختصرة وهوانه لما كان القدر من ثمن غلمان خرج على رضى مدعته ومعه سيفا الثقفي فدخل
المسجد فاذا جاء على طلحة فخرج ابو جهل بن مسعود بن مذبذبة فقال يا علي لا ترمي فلم يسمع
ودخل مبيتة فاني شرب فاكل ثم قال يقتل ابن عمي يغيب على مكة فخرج فانا انك
وهو في سوق المدينة فقالوا له بسط يدك بنا بعتك فقال حتى يثا ورايس فقال
بعضهم لمن رجع الناس الى البصرة ثم يقتل عثمان ثم يقيم بعده فاعلم ثم لم يزل في الحقل
وفنا والاله فاخذ اشترى بدينه فباعه وذهب الى بيت المال ففلسه ففلسه ففلسه ففلسه
زكوا طلحة فلم يعد لولا به طلحة ولا غيره ثم ارسل الى طلحة والزبير فباعاه ثم انهما ذهبا
على فذل لان عثمان فطلبوا منه ان يقتل قتلة عثمان فلم يجبهما وذلك لان قتله كان غير معلوم
وكان يستظر وليا عثمان ان ينجوا اليه ثم استأذناه في العرة فاقه عليه ما اورد
واذن لهما فلقيا عاتكة ردتا فاتفقا معها على الطلب بدم عثمان وهو وكان يعلى بن ابي
عمر عثمان على صنعا وكان عظيم السن عنده وكان متمولا فقدم جافا فاعانها
باربعائة الف وحمل سبعين جلا من فرس واشترى لعايشة جلا فقال لعسكرها
ونارا وكان على يقول انك قد رويت من اني كنت بطوع الناس في الناس عاتكة ردتا

طلحة واسد الناس الزبير واثنى الناس يعلى بن ابي طالب فماتوا الى البصرة فماتوا بعض سبابة
فتبخت الكلاب فقاتل عاتكة ابي ما هذا قالوا الجوارب ابي نفيج الممثلة وسكون الاول
بعد هزلة ثم موحدة فالت اظنتي لا راجعة فقال لها الزبير فقتل بين فراك المسكون
فبصلح الله وانسب بينهم فقتلوا البصرة فتبخت الناس وسالوهم عن سبهم فذكروا
انهم خرجوا غفبا لعثمان بن توبة لما سئلوا من قتله فقتلوا على عامل عليها
البريل حنف واقبل على المسمع خروجه من مدينة ومعه سبعة ركب فقتل في قار
فبغته ان اهل البصرة اجتمعوا لطلحة والزبير فقتل ذلك على صحبه فقال الذي لا اله الا الله
لتظهرن على اهل البصرة وتقتلن طلحة والزبير وبعث اليه الحسن وعمر الى اهل الكوفة
بستقهم فدخل المسجد ووضعا لميرة وكان الحسن في اهل المدينة فقام عمر بن الخطاب فدخل على
وقال لاهل المدينة بعثنا اليكم بقتلهم فان ما قد سارت الى البصرة واسداني
اقول لكم هذا واسد انما لزوجته نبت بكم في الدنيا والآخرة وكل من بعد ابتلا بالعلم
ينطبع ابائنا وقال الحسن مران لاهل المدينة يقول في اذكر الله رجلا ربي مدحها فذكر
كنت مظلوما اعاني واكننت فلما اخذ مني اسد ان طلحة والزبير لا اول
من بايعاني ثم ثمتنا ولم استأثر عا لابلت كحا فخرج اليه اثنا عشر الف رجل
ولما قدم قام اليه بنس بن جعد بن عباد و ابن الكوفة فقالا اجننا عن سيرك هذا
او صيته او صاك به رسول الله صلى الله عليه وسلم ام راى رايته فقال ما واسد لاهل
كنت اول من صدق رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال الكوفة من كتب بعبادة
لان يكون محمد من رسول الله صلى الله عليه وسلم الى فذل ولكن مات رسول الله صلى الله
عليه وسلم فجاءه ولا فذل فقتل ولقد مكث في مرضه اياما وكذا كل ذلك يا تبة المودون
فيؤذنه بالصلوة فيقول موابا بكر فبصلح الناس لقتل كني ويؤبركي مكان في
وما كنت عاتكة ولو عهد الي شيئا لعمت به حتى ان امرأة من بني عاتكة

في ذلك فقلت ان يا بكر بن قين اذ اقام مفاتيح لم يسمع الناس فوارت عن فليصل اليك
فقال ان كنت صواب يوسف فمما قبض رسول الله صلى الله عليه وسلم فظننا ان ذا
رسول الله صلى الله عليه وسلم قد ولاة امر وينا فولىنا و امر وينا فبايعة في المسلمين
ووفيت بيعة ثم بايعت عمر ووفيت بيعة ثم بايعت عثمان ووفيت بيعة
فقد الناس عليه فقبضوه وانا بمنزل عنهم ثم ولوني ولولا الحبة على الدين
ما حبسهم ثم وثب فيها من ليس ببقية كسابقني ولا قرابة كقريبني لا علمي يعني
معاً وبه فالواصدفت فاجبة المذنب صا جاك في بدر وحديبية واحداً واولئك
في الدين السابقة والسجدة يعني طلحة والزبير فقال انهما بايعاني بالدينة وخلقاً بالبيعة
ولوان رجلا ممن بايع ابا بكر فلهذا فاعناه ولوان رجلا ممن بايع عمر فلهذا فاعناه
ثم دعاهم ثلثة ايام حتى اذا كان اليوم الثالث دخل علي بن الحسين بن عبد الله بن جعفر
فقالوا قد اكرهوا انفسنا المجرح وذلك ان قتل عثمان كانوا متفرقين في العسكرين فحشوا
ابن طلحة على قتلهم فاشتبوا الحرب فقتلوا سبباً العسكرين ثم ترموا بجمعهم بغير
ثم السيف فمضى على ركعتين ودي بهم قال ان ظهرتم على القوم فلا تطلبوا مدبراً ولا خلفاً
على جوج وانظروا ما حضرت به الحرب من اية فقبضوه وما كان سوى ذلك فهو
لورثتهم وناوي على الزبير وقال تعالى لك لا انا فخلابه وقال الشكر الله سمعت
رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول لا وى بين يدي لقائنه وانت ظالم ثم ينظر عليك
قال لقد ذكرتني شياً انسا به الدهر لا جرم لا انا لك فقال له اية ما جئت للقتال
انما جئت للصالح فاعق غلامك وفت فاعق غلامه ووقف فخاراً في الحرب ثبت
وايس من الصلح خرج عن العسكرين فغلب اصحاب امير المؤمنين على بلغت القتل ثلثة
عشر الفا جميع الناس بايعهم وانشى عبد الله بن زيد ابن رقاد الخراعى الى عاصيه
وهي في الاودج فقال ام المؤمنين العن ان يترك عند ما قتله عثمان فقلت ما زلت

فقتله

فقلت الزم علياً فقلت فقال اعفوا الرجل فعفوه فقتل محمد بن ابي بكر اخواناً ورجلاً
فاحتملوا به وجهاً فوضعا بين يدي علي فامر بها فاقطعت بيننا ولم يعفها ولم يوجها
واكرهها وردوا الى المدينة ولما الى الزبير ثبته عمر بن حزموز فقتله وجا بسيفه الى علي
فاخذة فقتل الله وقال يا الله اربك كربة فذرها صابرة السيف عن وجه رسول الله
عليه وسلم واستاد علي بن حزموز فابطا عليه ذن فقال ان اقل الزبير فقال ان علي بن حزموز
بقتله فليتبوا في النار انه حواري رسول الله سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول
قال ابن حزموز في النار وجا عمر بن طلحة علياً فقال مرحبا يا ابن اخي اني لم قبض
ماكلم لا خذ وكنت خفت عليه من السيفها انطلق فخذنا لك في لا جوان اكون انا وطلحة
والزبير بن العدين قال الله فيهم وزعنا ما في صدورهم من غل اخوانا على سر متقابلين ثم امر
ابن عباس صعد على البصرة ورجع الى الكوفة عن وة قال قلت لعائشة زهر من كان
الناس الى رسول الله صلى الله عليه وسلم قالت علي بن ابي طالب قلت سبب وجك عليه
قالت لم تزوج ابوك انا قلت ذلك من قد الله قالت كان ذلك من قد الله
مرة يوم الجمل قالت الناس يقولون يوم الجمل قالوا نعم قلت وردت في جملتك جملتي
مكنا جيب آتي من اكون لدت من رسول الله عشرة كلام من عبد الرحمن بن الحارث
بن هشام وعن ابي النخعي قال سئل علي بن ابي الجمل مشركون هم قال من المشرك فزوا
فيل منافقون هم قال اننا فقيين لا بدركوا الله الا فليد فليد ما هم قال اخوانا
بقوا علينا وقعة صفين قد صبح لا تقوم الساعة حتى تقبل قتلنا عظيمنا لكوننا
مقتله عظيمه دعوايها واحدة وعن عطاء بن السائب قال حدثني عن واحد ان فاضلا
مر قضاة الشام في عمر فقال يا امير المؤمنين انك الشمس والقمر تقبلان والنجوم معهما
نصفين قال منع ايها كنت قال مع القمر على الشمس فقال عمر وجعلنا الليل والنهار
آتين منحوماً آية الليل وجعلنا آية النهار مبصرة انطلق فواسد لعلي عمل ابد قال

عن علي بن ابي طالب عن ابي عبد الله عليه السلام

عطا جنتي ان قتل مع معاوية يوم صفين سببه بالاختلاف لما قتل عثمان بن عفان
الى معاوية بن ابي سفيان فدخل فيه المسلمون ويغول على العيون وكانوا على انهم قتلوا عثمان
ابن سفيان على علي عليه السلام وقد كان الحسن بن علي وابي جعفر صرخوا وعبروا ان ردا عليه بقاءه
على الشام حتى يخذله البيعة ثم يقول فيه شاعر فقال سبها لو علمت ان لها بنتا فبلغ معاوية
فخلف انه لا يلبى علي الا ابا ابي بكر بن العباس على مفرقة ايضا فجمع عمر ومعاوية وبنو
علي الخروج وقد روي الطبراني عن شاذان بن ابي اسحاق قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم اذ ابراهيم
معاوية وعمر بن العباس جميعا فغزوا بسببها وكان شاذان اذ اراهما جالسين على فرس
حين سبها ولما فرغ من الجمل ورجع الى الكوفة ارسل جريه بن عبد الله الجعفي الى معاوية وعنه
الى الدخول فيما دخل فيه الناس فاستنق فقل له ابو مسلم الخولاني انت تنازع
عليه في الخلافة وانت منه قال لا ولا اعلم انه افضل ولكن اسم علي قتل فظلموا
وانا ابن عمه ووليه اطلب بده فاقوا عقب فقولوا ابراهيم لنا قتلة عثمان فاجابهم
فارسل اليه معاوية ابسم بطلب بدم عثمان وانه وليه وابي جعفر قال يدخل في البيعة
بما فعل الناس ثم يحاكمهم الى فتح معاوية من الشام وعلى الكوفة فالتقيا بصفين فقاتلوا
قتلا لا شيدا حتى بلغت القتلى ثلثين الفا فمات ابي جعفر معاوية بنهم العزير قال عمر
ارسلني الى علي بالصحف اودعه الى كتاب الله فان علي يحكمكم الى ذلك ففعلوا فقال
علي صرنا نحن اهل البيت الى كتاب الله فقال القراء الذين صاروا بعد ذلك فخرجوا
يا امير المؤمنين بانتظار جوارح الانبياء عليهم سبوقا حتى يحكم الله بيننا فقال سهل بن
حنيفة يا ايها الناس نهتموا راكميم قال لا والي النخبة حكمكم علي يا موسى بعد ان ارد
ان يحكم ابي جعفر من مفرقة اهل الكوفة وحكم معاوية وعمر بن العباس فاتفق الحكماء
على ان يخلع كل منهما صاحبه كما عمر واهبه فقدم ابا موسى فخلع عليا ثم قام عمرو
فقال انا ابا موسى خلعت عليا وانا نصبت معاوية فاختلف الناس اذ لم يوسى

بسبب

بسبب عمر وايقول انك عزت فخرج علي الى الكوفة ومعاوية الى الشام ثم جهر لقائل
الشام مرة بعد اخرى فشق له الخواصر ثم جهر في سنة سبع وثلثين فلم يتهيبا ذلك فمات
اراهل العواق عليه ثم وقع الحجة منه في ذلك في سنة ربيعين جعل على مقدسة فمات
سعد بن عباد وكانوا اربعين الفا بجوه على الموت فقتل على كاهن فمات سعد بن عباد
الا هم قال سئل علي عن قتال يوم صفين فقال قتلنا وقتلناهم في الحبس وبغير لاذي
معاوية وعن مسيب بن نجبة قال اخذ علي بيدي يوم صفين فوقف على فتي صحابة
معاوية فقال برحمتكم الله ثم مال الى فتي اصحابه فترحم عليهم ثم مال الى اصحاب
معاوية فقطت ابا امير المؤمنين سخلت ما هم ثم ترحم عليهم قال ان جعل قتلنا
ابا هم كفارة لذنوبهم وعنه كرم الله وجهه قال من كان يريد وجه الله منا ومنهم بخا ومن
ما اخرج ابن عساکر قال جاء رجل الى ابي رزعة الزاري فقال لي بعض معاوية قال لم قال
لانه قاتل عليا بغير حق فقال ابو رزعة رب معاوية رب جيم وخصمه كرم فادعوا
بينهما وفتة فخر وان محمّد بن سليم قال اخينا ابا يوب فقلنا يا ابا يوب
ما كنت الشريك بسببك مع رسول الله صلى الله عليه وسلم ثم جئت نقاض
المسلمين فقال ان رسول الله صلى الله عليه وسلم امرنا بقتل ثلثة النكثين الفاسقين الماكرين
فقد قاتلت النكثين الفاسقين انا مقاتل ابن شيبة المارقين واهل جري في
رواية ابي صادق عنه عند البنا رسول الله صلى الله عليه وسلم ان مقاتل مع علي النكثين فقتل
قاتلناهم يعني اهل الجمل وعنده البنا ان مقاتل مع الفاسقين فقتلناهم يعني اهل الجمل
واصحابه وعنده البنا ان مقاتل مع المارقين فلم ابرهم بعد وعنه ابي سعيد انه يخرج من
بذا فوم يكون كتاب الله رطبا لا يجاوز حناجرهم يردون من الدين كما يرد من السهم من الرمية
يقطعون اهل الاسلام ويدعون اهل الاوثان لئن ادرتكم لا تقتلتم قتل عاد وثمود وعنه
ابي ذر روى نحوه وزادهم شرا لخلق الخليفة وعنه علي بن كزاد فقتلواهم فان قتلتم

اجرا لمن قتلهم عند الله يوم القيمة وعن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال من قتلهم وقتلوه يدعون الى
كتاب الله وليسوا منه من قتلهم كما اولى باليه منهم سبهم الخبيثين وعن علي بن ابي
نخوة وزادوا يعلم الجيش الذين يصبونهم فقتلهم على سببهم لا يكلوا العن
واية ذلك ان منهم رجلا رخصه ليس فيه ذراع على رأس عضده مثل حيلة الشدي عليه
بيض وعن ابي سعيد التمرق مارة عند فرقة من المسلمين فبقتهما اولى بالطائفتين بالحق
وفي رواية بل ان اصحاب معاوية ما خرجوا عن الاسلام بل يفتقوا لانهم مجتهدون وانهم
مخطئون في اجتهادهم وان امير المؤمنين علي اصحاب كانوا اولى بالحق لانه الذي
وقد صرح به في رواية ابن عمر وبقية علي بن ابي طالب الاحاديث في الخارج كثيرة
لا تحصى وتخصر سبب قتلهم بالاحضار انهم لما حكموا الحكمين قالت القوا وكفر
على وكفر معاوية فاخذوا امير المؤمنين وزلوا بجرور ابضعة عشرة الفا فاسل لهم
ابن عباس روى عنه بنو شاذي سمع معاوية رجعا الى خبيثكم فمقتلهم عليه في قتله وقضا
قالوا انما ان تدخل في الفتنة قال فلا تجدوا فضلا له العام مخافة فتنة عم
قابل فخرج بعضهم الى الطاعة وقال بعضهم كون على حسبنا فان قيل القضاة
يعني الحكمين فالتناهي على ما قلنا عليه بل الشام بصفين وان يقضها فالتناهي
حتى قطعوا النهر وافتقت منهم فرقة يقتلون الناس فقال اصحابهم ما على
فارقنا عليا فلما بلغ عينا صبيحهم وكان متجهرا الى الشام قام فقال السيرة
الى عديكم وارجوا الى بيوتكم الذين خلفوكم في دياركم قالوا بل ترجع اليهم فقال
اسطوا عليهم فوالله لا يقتل منكم عشرة ولا يوفونهم عشرة فكان ذلك فقال
اطلبوا رجلا صفة كذا وكذا فطلبوه فلم يجدوه ثم طلبوه فوجدوه على النخلة الذي
ذكره رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال جل الحمد لله الذي اباهم واراحنا منهم فقال
علي كذا والذي نفسي بيده ان منهم لمن في اصحاب الرجال لم تحمله النساء بعد ويكونون

لها صاحبها وروى عبد الله بن عمرو عن النبي صلى الله عليه وسلم قال خرج من مكة
بقرون القرآن لاجل ما فيهم كما قطع قرن شاذي كون اخوهم خرج مع المسح
وعن العج من فتنة الحو وربة فهو شهيد وعن الحسن رضي الله عنه قال ما قتل على امر وربة قالوا
من مؤلا ويا امير المؤمنين الكفار بهم قال من كفر فوالله ما قتل من قتل من قتل
الله كثر اقل فاهم قال نعم اصحابهم فتنة فمواهبنا وصموا وديننا ما يولوا
القوامط وهم البطنية والاسمعية ومنهم مشهور انهم اكلوا العباد
واخذوا البلاء وسبوا الانسار اليهم نزول امير المؤمنين الحسن بن علي
لما ربه روى عن النبي صلى الله عليه وسلم قال ائت حسن بن علي بعد رجوعه الى المدينة فقتل
يا هذا كالمؤمنين فكان ما اجمع على ان قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول
لا تذهب اليك واللب حتى يجمع امره الا انه على رجل واسع السرم فمقتلهم
ياكل ولا يشع وهو معاوية فعلت ان امره واقع قال في النهاية السرم
والصخر العظيم ومعناه الشدي الذي يملك الارض كلها وهو على حقيقة فاجابة
وعا عليه النبي صلى الله عليه وسلم ان لا يشع الله بطنه لانه ارسل طليعة ليكتب فقالوا
ياكل ثم بعث اخوه فقال ياكل فذ عليه فكان ياكل ولا يشع وقيل كان سليمان
عبد الملك من بني امية كذلك ياكل ولا يشع فيجمل ان يكون هو المراد في الحديث
والله اعلم وعن عمار بن ياسر قال ذار انهم الشام قد اجمع امره على ابن اسفيان
فالحقوا بكهنة وسببه لما رجع على من قتال الخوارج وتجهت للشام كما قتل في سبع
عشرة شهر رمضان وهو خارج الصلوة فتد اسقى الاخيرين العيون عبد الرحمن
بهم ضرب سيف مسموم على جبهة فاصله وما غلة لينة بجمعة سابع عشر رمضان
سنة فبوج الحسن بن علي فاضا الحسن الى معاوية بجانب امثال الجبال الشام

وضع اليه معاوية بن ابي سفيان وارسل عبد الله بن عمر وعبد الله بن مسعود الى الحسن بن علي
 فقال الحسن اني احق في ما المسلمين وازل عن الجند فلهذا معاوية ولكن اني اطلب منكم
 من المال احيي حيين على الكرم والتوسعة على اباينا عن حصارنا عادة فانا نقتدر على
 وان هذه الامة قد عاشت في دمايتها الى العكر بن السام والواق قد قتل بعضهم من بعض
 فلا يبقون الا بالضعف وعدم الانتقام قال فانه يعرض عليك كذا وكذا ويطلب اليك
 ويسألك فلن من لي بهذا قال لا يخرج لك به فكتب اليه معاوية اطلب ما شئت واشترط
 فاني اوف لك بذلك وارسل اليه ورعا فاباينا حسم في اسفله وقال اكتب فيه ما
 فسرط الحسن شيئا منها ان يكون له بيت مال الكوفة وان يكون له خراج دار بجر واران
 الخلفاء بعد معاوية له ولا فيه الحسين في رواية للمسلمين يرون شيئا وان لا يخرج
 لاي العواق لا يقيم منهم قتل الحسن با بعد فقال معاوية بحكم ما حسن فقام محمد بن عبد الله
 وقال ايها الناس ان الله يهديكم ما لكم باخونا وان معاوية ناعني ادا
 انا احق به منه واني ركنه حقنا له ما المسلمين يطلب ما عند الله فشهد جماعة من الصحابة
 انهم سمعوا رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول للحسن ان ابني هذا سيد سيصلي الله
 به بين قنبر عظيمين من المسلمين يكون بينهما مقعد عظيم ويثبت ملك السنة الجمعة
 ويمنع الناس ورفع القتال بينهم وعن الجارث قال لما رجع على مصعب علم انه ملك
 ابد فحكم باشتياؤه وكان يحكم بها وحدث باحدث كالمجدد بها وقال
 فيما يقول ايها الناس لا تكثروا امانة معاوية واسد لو فقدتموه لرايتهم الرؤس
 تنزل عنكم اهلها كالحظيل ملك بني امية يزيد بن معاوية ومن بعده علي بن الحسين
 العظام كقطع السبل المظلم عن عمران بن حصين قال اغضب الناس الى رسول الله صلى الله عليه وسلم
 بنو امية وبقية بنو امية وعن ابي ذر روى ان ابا جعفر بنو امية اربعين رجلا

بحمد الله وحول الله وفضل الله وكتب الله عز وجل في رواية وعمل الله بكتابه
 وفي رواية او ابلغ بنو امية ابن العاصي بن جندب والحد والحد وعلي كرم الله وجهه قال لكل امة
 آفة وآفة هذه الامة بنو امية وعن عمران بن الحنفى وكان احد الوفد قال سمعت رسول الله
 صلى الله عليه وسلم يقول بل ابني امية ثاثة مرات وعن محمد بن كعب القوفى قال لعن رسول الله
 صلى الله عليه وسلم الحكم وما ولد الا الصالحين وبنهم قتل وعن عمرو بن مرة الجعفي قال
 استاذن الحكم بن العاصي على رسول الله صلى الله عليه وسلم نفوس صوته فقالوا يا نواله حية
 او ولد حية لعنة الله عليه وعلى كل من خرج من حبله الا المؤمن منهم وقيل ما فهمت
 ويا الا استننا اشارت الى عمر بن عبد العزيز وامثاله منهم يترفون في الدنيا ويخونون
 في الاخرة من خلاف عن زهير بن لاقر قال كان الحكم بن العاصي يجلس الى رسول الله
 صلى الله عليه وسلم ويخرج من طلبه الى يوم القيمة وعن عبد الله بن البربريه قال قال ابو
 علي المنبر ورب هذا البيت الحرام والبلد الحرام ان الحكم بن العاصي وولده ملعونون
 على لسان محمد صلى الله عليه وسلم وعنه وهو يطوف ورب هذه البنية لعن رسول الله صلى الله عليه وسلم
 الحكم وما ولد وعن ابي يحيى النخعي قال كنت بين الحسن والحسين وروايت فان الحسن
 بكف الحسن فقال روايت ابن بطة فغضب الحسن قال اقلت ان بيت ملعونون الله
 لعنك الله على لسان نبيه وانت في صلب ابيك وفي لفظ لعن الله اباك وعلى
 لسان نبيه وانت في صلبه وعن ابن عمر روى قال هجرة الرواح الى رسول الله صلى الله عليه وسلم
 فجا ابو الحسن فقال له رسول الله صلى الله عليه وسلم اذن فلم يزل يدنيه حتى التزم اذنيه فبينما
 النبي صلى الله عليه وسلم يباه اذ رفع رأسه كالفرع فاذا قرع بسبعة ابياء فقال
 لعن ابي سب فقهه كفا وقال له الى جالبها فاذا على رجل الحكم بن العاصي اذ باذنه
 ولها زمته حتى وقف بين يدي رسول الله صلى الله عليه وسلم ففقهه نبي الله صلى الله عليه وسلم قال جله
 فاجبه حتى راح اليه قوم من المهاجرين الا انصار ثم وعاه فلعنه ثم قال اني اسبى ابيك

وسنة مائة وسبعين من هجرة من مدينته فحينئذ بلغ وغانها السمان فقال من من يقوم بوقوف من اهل
بني امية قال بل بعضكم يومئذ يبعث بنو امية صلى الله عليه وسلم لغا الى الطائف فكانت
جسوة ولم يرد ابو بكر ولا عمر فزده عثمان في خلافة و هذا احد الامور التي انتقدوا بها عليه
صهار واسبب قتلهم فكان ولهم من نصيبه مائة سبعة عشر ومطالم لا تعد ولا تحصى فاقع في زمن
زيد بن الحسن بن علي رضي الله عنه وسببه ان يزيد بن معاوية ارسل الى زوجه الحسن جعدة
الكنية انها تسعة وتسعون وابل لبا مائة الف درهم فقفلت فخرن اربعين يوما و
اخوه الحسين ان يحرقه عن سبعة فاني قال لبا مائة الف درهم فقتل في قطع واني عارف
من ابن جبيب اني شير الى انه من قبل يزيد فجمعي عليك لا تكلم في ذلك بشي ثم قال
واقسم عليك ان تبقي في امرى محبة دم ومن كلامه لا اياك وسفها والكوفة ان يستحق
فخرجوا كثر ارا في ان يجمع الله فيها السنة والخلافة وقد كنت طلبت من عاتبة زوجة
ان تدفع مع رسول الله صلى الله عليه وسلم فاجابت فادامت فاطم منها وما ظن
القوم بعني ابن امية الا سجنه كذا فان يقولوا فلما رآهم وادفعني عنده اتي فاطمة بضع
فمات رحمه الله بعد اربعين يوما والاكثر من سنة فحينئذ لما سال الحسين عاتبة
فقلت نعم وكراته ففهموا وكان امير بالدين من جهة معاوية ومن بني امية
فليس الحسين من جهة السراح وقالوا فاعل قال ابو هريرة روى عن رسول الله صلى الله عليه وسلم
انه لا ينزل رسول الله صلى الله عليه وسلم ثم قال ابو هريرة الحسين لا يكون اول من ترك وصية اخيك
فقد وصاك بعد الفصال فما زال به حتى رده ووضوه بالبيع عنده وارسلت جعدة
الى يزيد طلبه ما وعدت به فاني ولم يزوجها فقتل الحسين بصرى ومعاوية عنه قال
قال رسول الله صلى الله عليه وسلم اسكت يا معاذ واخض فلما بعثت حسب بعني من الخلفاء قال
زيد لا بارك الله في يزيد بن علي بن ابي طالب برتبة واجرت بغاؤه والذم في
ميد لا يقبل بين ظهراني قوم لا يبعثوا الا خلفاء الله بين صدورهم وقلوبهم وسقط منهم

شراهم

شراهم واليهم شراهم شراهم في يداؤم المدين بعبه واخرجه ثم سلموا الى العدو ولم يبقوا
لغاية آل محمد من خبيثة خلف يقين خلف خلف الخلف اسكت يا معاذ قال فلما بعثت
قال الوليد بن ابي لهب فرعون يا دم شراهم الاسلام بوجده رجل من اهل مدينته الحديث وقوله فلما
بعثت عشرة رجل عشرة مع الخلفاء الراشدين وحينئذ فموا الوليد بن عبد الملك لا الخلفاء الراشدين
والخامس معاوية والسابع يزيد والسابع ابنه معاوية والثامن ابن الزبير ومروان
والسابع عبد الملك والعاشر الوليد ابنه وكان عشرة بعد زيد فموا الوليد بن يزيد بن عبد الملك
لانه نزل بعد الوليد بن ابي لهب اخوه وعمر بن عبد العزيز بن يزيد بن هشام ابن عبد الملك فموا
اربعة اذ انضموا الى خمسة يكونوا تسعة والعاشر الوليد بن يزيد بن يزيد بن ابي لهب في قوله
بوجده رجل من اهل مدينته لانه من بني يزيد بن الوليد وكذا قوله من اليه سيفه فلما غلبوا
لانهم اختفوا فقتل بعضهم بعضا فغلب عليه بنو عباس ومن ثم قال الزبير بن ابي
الوليد بن يزيد فموا والعاشر الوليد بن عبد الملك وجام من صرح الحكم بعضها ان جبريل
وفي رواية ملك القطر جاب الى النبي صلى الله عليه وسلم فخره الحسين بمقتول ارام بن زينة
الارض التي يقبل فيها فاعطاه لآم سلمة واخرها ان يوم فتنه بجول ما فلك كذا كذا ثم
صلى الله عليه وسلم ذلك فقال ربح ورب وبل وسببه لما الحسن اخذ معاوية لبيعة
لبيد من اهل الشام وجاء حج فاراد ان يخذ من اهل الحجاز من المهاجرين الانصار
فانتخوا وقالوا ان كان لك رغبة فيها فهي لك وان سئمتها فزدها على المسلمين فلما
أت معاوية وبويع لبيد بالشام وعمر بن اوس بن زيد لعائشة بالدين ان يخذله
البيعة على الحسين فزب الحسين الى مكة خوفا على نفسه فارسل اليه اهل الكوفة ان يستقيم
ليبا بوجهه فيها ابن عباس رضو ذكره عذرهم وقتلهم لاسية وخذلهم لا خيرة امره ان
لا يذهب بل يه فاني فكتي ابن عباس رضو فاح حسبه و قال له ابن عمر بن الخطاب
فاني فقتل بين عنيته وقال استودعك الله من قتل كذا كذا فاه ابن الزبير لم

بكلمة احد الاخوان مسيره ولما بلغ اخاه محمد بن الحسين بن علي ملا طيننا بين يديه وقدم امامه
 عتيق فبايعه من اجل الكوفة اثنا عشر الفا واكثر وارسل اليه يزيد بن زياد ووجهه على قتله
 واخذوا مسلم عتيق فقتلوه وتفرق المبنايعون وسار الحسين بن علي فبلغ ذلك فلفى الفزدون
 من له فقال فلقوب الناس معك وسيوفهم مع بني امية والقضاة ينزل من السماء
 ولما قرب من القادسية نفاه من اخيه الحيرة واداه بالرجوع فتم بالرجوع فقاتل اخوة
 مسلم بن عتيق والله لا يرجع حتى نأخذ بنا رنا ونقتل فقال لا خير في الحياة بعدكم ثم سار فقتله
 او ابل خيل ابن زياد فقتل الى كربلاء فجهز اليه ابن زياد وعشرين ألف مقاتل فلما وصلوا اليه
 منه الترويض على حكم بن زياد والمبايعه ليزيد فقال دعوني اذهب الى يزيد فاني ابن زياد والله
 الترويض على حكم فقال والله لا نزلت على حكم ابدا فقاتلوه وكان اكثر مقاتليه الكاتبين اليه
 فقتله الله على فاقية مرة وعلى خاذلية مرة فبقيت جعلوا بين بيت رسول الله فدا
 لانفسهم فاتهم الله ما اعد لهم واخذ لهم ومن ثم قال لهم امير المؤمنين على كرم الله وجهه والله
 لو قدرت لبعثكم باهل الشام صرف لدرهم بايديكم كل عشرة منكم بواحد منهم فحارب
 عليه السلام ذلك العدد الكثير ومعه من يدينه فقتل في ذلك الموقف ثمانا
 باير اولوا انهم حالوا بينه بين المأوى ما قدروا عليه لما بلغ القتلى من اهل الحسين فلو اني انا
 يذبت حرم رسول الله صلى الله عليه وسلم فخرج يزيد بن معاوية رجلا شفاعته جد علي الله
 معاوية وسلم فقاتل بين يديه حتى قتل ثم فني اصحابه وبقي بمفرده فحمل عليهم حملة حمرة
 وابيه على رضى الله عنهم وقتل كثيرا من سيجانهم فكثروا عليه حتى حالوا بينه وبين
 حرمه فصاح عليه السلام كفوا سفهاكم عن النساء والاطفال ثم لم يزل يقاتلهم حتى انشؤوه
 بالراح لانه طعن احد في ثنتين طعنه وضرب اربعة وثنتين ضربة ومع ذلك فقتله
 العطش فنقط الارض وحواراه الشريف يوم الجمعة عاشر محرم احدى وستين ومائة
 فاقته بين يدي العيين ابن زياد انشد متجحا او قرر كافي فقتله وذهب الى

لكما مجي فقتل خبر الناس ما واما وغيرهم او يسجون بها فاربض عتقه وقال اودع
 لك ذلك فمقتله والظاهر انه ما قتله الا لانه مدحه لانه قتله ويدل لذلك ان جعل الراس
 الشريف في طست وجعل يضرب ثمانية الشريعة بفضيت وبخفه الله وينجب حرم
 توه فبكي ابن حرمه الله وقال كان شبيههم رسول الله صلى الله عليه وسلم وقال يزيد بن ارقم
 ارفع فضيكت فواسد لطلال رايت رسول الله صلى الله عليه وسلم ارفع فضيكت فواسد لطلال رايت رسول الله صلى الله عليه وسلم
 يقتل بين الشقين وبكى فاعطى عليه اللعين ابن زياد يده بقتل فقال لا عندك ما يغني
 عليك من هذا رايت رسول الله صلى الله عليه وسلم ارفع فضيكت فواسد لطلال رايت رسول الله صلى الله عليه وسلم
 على فقتله الميسري ثم وضع يده الكريمة على اخو خاتم قال اللهم اني اسئدك يا باها
 وصالح المؤمنين فكيف كانت وبيعة النبي عندك يا ابن زياد وقد استقم الله الله عنه
 فقتلوه في الترمذي سند صحيح ان اس ابن زياد قتل وضع موضع رأس الحسين وضوا
 غليظة فذات فقرق الناس عنها فخلت الرؤس حتى فاس ابن زياد فقتل
 تذل من فقه وتخرج من مخزبه وتذل من مخزبه وتخرج من فقه فقتل ذلك من بين اولادنا
 ولما دخل قصر الامارة بالكوفة امر بالرأس ووضع على راس عيسى عيسى والنس سحاظ
 ثم انزله وجره مع رؤس اصحابه وسبابا الى الحسين على قباب الجبال موقنين في الجبال
 والعسا كسفات الوجوه والرؤس الى يزيد فقتله الله عليه لما نزل الذين اسلمهم ابن زياد
 بالرأس اول منزل جعلوا يشربون بالرأس فخرجت عليهم يد من الجايط فكتب سوط ابد
 انرجوا الله فقتلت حسينا شفاعته جده يوم الحسب فخره واودعوا
 الرأس ثم عادوا واخذوه ولما قدموا به على يزيد اقام الحريم على ورج الجامع حيث تقام
 الاسارى السبي مما ظهر يوم قتله ان السماء امطرت وان انبيهم ملت وما انخفضت
 الشمس ووبت النجوم واشتد الظلام حتى ظن الناس ان القيمة قد قامت وان الكوكب
 ضرب بعضها بعضا وانه لم يدفع حجر الاروى تحته دم عبيط وان البورس انقضت ما وان الدنيا

ان لا اله الا الله عملا ارجى الى من قتل اهل المدينة ولين قتل النار بعد ان انقضى حصارها
 وقال له المؤمنون يعني يزيد والاك بعد فاسح السير ولا تؤذوا بنو النضير وامره ان نصب المجانيق
 على مكة قال ان يعودوا بالبيت فاره قد يربح ما يربح مكة اربع وسعين يوما ورجى فيها فقال
 شد يدي عن البيت بالمجانين واخذ رجل قيسا في رأسه رمح فطارت به الرمح فاقوى البيت فقام
 نعا يزيد وكان بين الحرة وموتة ثلثة اشهر وقيل دونه واجرة اهل مكة واهل المدينة على اهل الشام
 فذوا حتى كان لا يفر منهم رجل الا اخذ بهم وابنه فكنس عنها فقال لهم بنو امية لا ترجعوا حتى تخلوا
 معكم الى الشام ففعلوا ومضى كل الجيش حتى دخل الشام فبقي لابن الزبير بالمجاز وباع اهل
 كلتا معاوية بن يزيد فقام معاوية وكان رجلا صالحا فقال ايها الناس ان جدي معاوية
 نازع هذا الامر ايله وخاض في دماء المسلمين حتى غلب عليه ثم مات فاستد علم بما هو صالح اليه
 وان ابى يزيد نازع هذا الامر ايله وقتل اولاد رسول الله واهل الحرمين المجانيق على الكعبة
 ثم مات فاستد علم بما هو صالح اليه وانكم فلا توفوني هذا الامر فامد لا ذيب بانه ذيب
 بنعيمه ولا دخل في شئ من دماء المسلمين اموالهم فزعم بنية الى مات بعد رعين يوما وقيل
 ستة اشهر واهو اخر من تولى من بني ابي سفيان وكان قتل الحسين وقعة الحرة وروى الكعبة بانق
 من الشنايع التي وقعت في زمن يزيد قال ابن حجر في شرح التمهيد والعجب ان يزيد من قضا
 الفسوق الا اخل بالنفوس سبعا لا يسكنه عليه عدد وركعت البقيع منه بل قال الامام احمد بن
 حنبل بغيره وما يركب ورعا وعلم بفساد بانه لم يقبل ذلك الا لقصاها وقعت منه صرخة
 في ذلك ثبت عنده وان لم يثبت عند غيره كالقرا الى بالغ ابن العري الماكني فقال لم يقبل يزيد
 الحسين الا بسيف جده اى ان البيعة سبقت ليزيد وهو بايع عليه ان يثرب يثرب معاوية
 مختارين على ان اباه فداست خلفه ومع الاسخلاف لا يشترط ذلك ولا شك ان اباه فداست
 خفيقة حقا بنزول الحسن له واجتماع الناس عليه ورد بان هذا ما هو بعد استقرار الاحكام
 وانقضاء الاجتماع على غيرهم فخرج على الامام الجبار باقتل ذلك في الامر منوطا بالجهل والجهل

الحسين رضي الله عنه انقضى حصارها وجوب الخروج على يزيد لمجوره وفتاحه التي تقدم عنها
 ويزيد لم تنفذ بيعة عند الحسين غيره ممن لم يبايعوه والمبايعون كمرجون على البيعة وغاية
 اذ يزيد ان لم يكن كافرا انه جابر فاسق مغلوب ووجه الخروج على الجابر مغلها بعد استقرار الامور
 وانقضاء ملك الامصار انتهى قلت ايضا ان يزيد كان شافعا جابلا وشروط الاستحلاف
 ابتداء العلم بالاحكام والعدالة وقولهم ان الامام الاعظم لا يغفل عن الفسق انما هو دواء لا لبدا فانه
 يمنع من البيعة واما تغلب يزيد فاما حصل بعد قتل الحسين بل بعد الحرة حيث قتل الحسين
 الخلفاء على ان اهل مكة لم يبايعوه واحمر واهل ابن الزبير على القتال زعمه وروى ابنه معاوية
 ثم بعد موت معاوية بن يزيد بايع اهل الافاق كلها لابن الزبير ونظم له ملك النجاشي
 ومصر والعراق والمشرق كله وجميع بلاد الشام حتى دمشق ولم يتخلف عن سعيه الا بنو امية
 ومن يهودي يهودهم وكانوا بفسطين حتى ان مروانهم بالرحلة الى مكة لبايعه فمعه بنو امية
 وبايعوه بالخلافة وخرج بلطاعة الى دمشق وقابل الضحاك ابن قيس الميالي لابن الزبير
 فاقبلوا المخرج ربه فقتل الضحاك وغلب مروان على الشام بذا ثم توجه الى مصر فخاصه عامل
 ابن الزبير بها حتى عليه في ربيع الاخر سنة ستين ومات في تلك السنة فكانت يدته
 ستة اشهر وعهد الى ابنه عبد الملك فقام مقامه وكل له ملك الشام ومصر والحب لابن الزبير
 ملك اليمن والحجاز والعراق والمشرق لان المختار بن ابي عبيد غلب على الكوفة وكان
 يدعو الى المهد من اهل البيت يقول انه محمد بن الحنفية فقام على ذلك نحو الستين ثم سار
 مصعب بن الزبير الى البصرة لاختيه عبد الله بن الزبير فخاصه حتى قتل في شهر رمضان سنة
 سبعة وستين ونظم امر العراق كله لابن الزبير فقام ذلك الى سنة احدى وسبعين
 فصار عبد الملك الى مصعب فقاتله حتى قتله في جادى منها وملك العراق كله ولم يبق
 مع ابن الزبير الا الحجاز واليمن فقط فمعه بنو امية عبد الملك الشقي الحجاج بن يوسف الثقفي
 فخاصه في سنة اثنين وسبعين الى ان قتل عبد الله بن الزبير في جادى سنة ثمانية وسبعين

بدا وطريق السلافة والورع السكوت عنهم والا شغال بعباد النفس وذكر الله تعالى فان
بههم ما يغضبهم من ايات الشيطان وقد احسن في ذلك ان في ذنبه شغل بنفسه عن ذنوب بني امية
على ربي حسابهم تبا هي اليه علم ذلك الا اليه ليس بضار في قد نوره اذا ما الله يعفو ماله به
رواه النبي العباس عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول
اذا قلت يا رب لا عباس من عتباتي اسألهما وابتغى الاسلام فمن سارت تحت اية لم تنده سقا
يوم القيمة رواه ابو نعيم في الحلية وعن ابى امامة قال سرح ريا من المشرق لبني العباس المشهورين
واحد مشهور لا تعرفوهم ولا يعرفهم احد من شي تحت اية من اياتهم وخذل الله تعالى ان يوم القيمة
الا انهم شر خلق الله واتباعهم شر خلق الله يزعمون انهم مني واه الطبرستان وعنه يابوعون
محكون سلا وعنه على موصولا ما ولبنى العباس شبعوا انتي سقطوا وماها والبسوا يا
السواد السم بيننا رواه الطبرستان فقال محمد بن ابي اسحق بن عمار بن العباس قد اعلمهم صلى الله عليه وسلم
وقال اللهم اغفر للعباس ولد فجل الاحاديث الاول ان صحبت علي بن ابي طالب ومحمد بن جعفر
علي خبارهم على ان هذا صحيح اتى وقعت في زمنهم فقال اهل المدينة
وقتل محمد النفس الزكية بن عبد الله المحض الجلي بن الحسن البسيط وقتل اخيه براسم بن
عبد الله وقتل جماعة كثيرة من العلويين وحسن الامام جعفر الصادق في زمن المنصور موت
الامام موسى الكاظم في الحبس في زمن الرشيد وادخل الفلسفة في الاسلام نصره الخليل
في زمن المأمون قتل كثير من العلماء وتخليفهم على القول بخلق القرآن ضرب الامام احمد بن حنبل
في زمانه وزمن المعتصم والواثق وغيرهم ولم يتفق الكلمة في زمانهم ولم تصف لهم
المخلافات كما قول من يرجع عن الاعتزال منهم ونظر السنة المتوكل فانه راى في المنام
كما البنى صلى الله عليه وسلم على تل حواره خلق كثير وهو ينادى باعلى صوتة الا ان محمد بن دريس
ترك قبكم عنفت يا فاتعه نهذ وانا نقل الى مذهب تشيعه وعين من بيت المال
اشي عشر الفانشر حديث رسول الله صلى الله عليه وسلم ثم لازلوا في التناقض الى انه بقي لهم

صدر الى السهم وادى في يومه بسبعة جده انجز على يد الملك السهم وادى في ٩

卷

14

نحو والآنم وقد ثبت أن لحيون على معظم البلاد فكانوا هم بالعراق المستعصم الذي قبله السائر
انقلوا إلى مصر وكانوا منهم شيخنا بالعلماء في كل فن من التفسير الحديث نحو واللغة والقراءة والفقه
والكلام والتاريخ وغير ذلك حتى إنهم ارتدوا إلى ما ليس به من الدين فنته فنته فنته
واسبغناهم على العرب مصر نحو من ثمانين سنة وانظرهم من الرقص ونصرهم من عذاب
البناطنة والحادهم في الدين على أن يابوهم الله على يد بني لاكر والايوبية وتولوا ايضا نحو
في سنة حتى قتلهم عبيد بهم الجركسية ثم قتلهم بنو عثمان فملكك سنة بوزنهم من
عبادته والعاقبة للمتقين الحمد لله رب العالمين فنته القرامطة واما منهم
بالدين في سجنهم الحرام وسبوا الاشارة اليهم في بعد فقال الزك فنتهم بهم
الشارف روي سنة الا لاسي لا تقوم الساعة حتى تقاوتوا نعالهم الشعر حتى تقاوتوا
الزك صغارا لا حين حمر الوجوه ولف لا نوف كان وجوههم الجنا المظرفة وفي رواية لحيون
لا تقوم الساعة حتى تقاوتوا خورا وكرنا من الا حمر الوجوه فطس لا نوف صغارا لا حين
وجوههم الجنا المظرفة نعالهم الشعر وفي لفظ لا نوف الوجوه قوله نعالهم الشعر على ظاهره ويحتمل
ان يكون من ظهورهم مشعرة غير مدبوغة ويحتمل ان المراد نور شعرهم حتى يطأوا بما فيه لهم
قالة السادي في مخرج المصباح حمر الوجوه وبض الوجوه مشربة بكرة ولف لا نوف
بالذال المعجمة في رواية الجمهور قال صاحب المشرق وهو الصواب ويروى بالمهمل وهو بضم
الذال سكون اليهم جمع اولف كاحمر ومعناه فطس لا نوف كما في رواية الاخوي في قصائد
مع انبطاه وقبل غلظ اربعة الانف قال النووي والمجيب بفتح الميم وتشديد النون جمع
مجن كالميم وهو السرس والمطرقة بضم الميم وسكون الطاء وكل من فتح الطاء وتشديد الراء
قال النووي الاول هو المشهورة الرواية وكتب اللغة ومعناه ان وجوههم مشربة
كما في رواية الاخوي وجناتهم نائية كالسرس المطرقة وهو ضبط في النهاية بالجاء
والزاي المعجمتين جل معروف بهم من بلاد الالهوا من عراقي العجم بحيث قيل ان نصفهم

سنة وكرمان مصفيع مودف في العجم قال السخاوي هي بلدة معورة من بلاد العجم بين خراسان
وجرج الهند وروى بالبدل المجلد وهو من أرض فارس وصورة الدار فطنى اصناف في النهاية
الى كذا واسقطوا والعطف قال وروى في خوز وكرمان وخراسان وقيل في اذربايجان في بلاد
فارس والعطف في بلاد المعجم انتهى وروى في كركم قال من سلب من بني كركم
بنو قنقور الحديث زاد في رواية فانهم اصحاب يائس شديد وغنا بهم قليلة قال النووي
في هذه الاحاديث كلها حجة له رسول الله صلى الله عليه وسلم فذكره في قوله لا اله الا الله
جميع صفاتهم التي ذكرها النبي صلى الله عليه وسلم وقام لهم المسلمون مرات انتهى قال السخاوي
في القناعة ومن المرات التي قاتل فيها المسلمون الترك في دولة بني امية وكان منهم
وبين المسلمين سدودا الى ان خرج ذلك ثوبا بعد ثوب وكثر السبي منهم فانه من السبي
واناس حتى كان اكثر عسكر المعصومين منهم ثم غلبت ابارك على ملك فقتلوا ابنه المتوكل كل ثم
اولاده واحد بعد واحد الى ان خالط الملكة الدليم ثم كان الملك السامانية من الترك ايضا
فملكوا بلاد العجم ثم غلب على تلك الممالك آل سبكتكين ثم آل سلجوق وامتدت ملكتهم
الى العراق والشام والروم وكان يقاتلهم بالشام وهم آل كركم ابتاع هؤلاء وهم في
ايوب واسكنهم بولادوا ايضا من الترك وغلبنهم بالديار المصرية والشامية والحجاز
وخرج على آل سلجوق في المائة الخامسة الغزنويون البلاد وقتلوا في العباد ثم جات الطامة
الكبرى بالسلافة السجانية وكان خروج جنكيز والشعوب الدنيا بهم نار الا سجدوا للمشرق
باسره حتى لم يبق بدعي فخذلهم ثم كان جاب بغداد وقتل الخليفة المستعصم
اخو الخلفاء العباسية ببغداد على يد يهيم الذي رآه مصلح الدين البهمني الشيرازي بفضيلة
الفارسية التي مطلعها استاذنا جاني ان شاك كويد برزوين برزوا ملك
مستعصم امير المؤمنين في سنة ست والسبعين ستامة قال النجاشي في طبقات
لم يكن منذ خلق الله الدنيا سنة اربعين سنة من سنة التار فانهم هم الساجد فو

المصنف في الكسب فقتلوا الرجال سبوا النساء وبلغوا البطون النساء فخرجوا اولادهم
وقتلهم وقال ثم لم يزل يقاتلهم حتى جرحوا الى ان جرحهم بنور الازعج فطرق ابدار الشامة
وحالت فيها وحق في دمشق حتى جعلها حاوية على عروشها ودخل الروم والهند وما بين
وطالت مدة الى ان مات في نفوق بنوه في البلاد انتهى فظهر جميع ذلك مصداق قوله صلى الله
عليه وسلم ان اول من سلب مني ملكها بنوا قنقور قال في القناعة وقنقور بالمد والقصر
كانت قرية لابراهيم الخليل عليه الصلوة والسلام فولدت له اولاد فافترس منهم الترك حكايا
واسبغوه وجرحهم به المجدي في القاموس انتهى ما روي في الخطيب عن علي بن ابي حمزة
مدينة بين الفرات ورجلة يكون فيها ملك بني العباس في الزور يكون فيها حوطة
بني فيها النساء وتخرج فيها الرجال كما تخرج العنقم قال اسناد شديدا الضعيف قال
الحافظ ابو طي وقفت هذه الحرب بعد موت الخطيب باكثر من ثمانين سنة وذلك
ما بقى الحديث ما قال ابن سعد كان في بالترك قد اتاكم على راي من حجة الا اذا حتى
ربطها بنظر الفرات وفي حديث اخر يحقون اهل الشام بمنازل الشيخ كافي انظر
اليهم وقد ربطوا خيولهم بسوارى المسجد قال السخاوي في القناعة اسناد الحكم
صاحب صحيح في نسخة كركم الى محمد بن يحيى بن ابي بصير في النسخة قال اول من دبح الترك
من الشعراء العرب علي بن عباس الرومي حيث يقول اذا شئتوا فخذ من حديد
تحال عيوننا فيه بخار وان برزوا فسيران قطي على الاعداء بغيرها اسفار
نار الحجاز التي اصابت اعناق لابن بصرى كما اخبرني علي بن ابي حمزة روى في النسخة
والحكم في نسخة كركم على ابي هريرة لا يقول الساعة حتى يخرج نار من ارض الحجاز
تضي اعناق لابن بصرى وروى ابن ابي شيبة واحمد والحكم وصح عن ابي زر
رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لبيت شعري مني يخرج نار من جبل
وراق تضي بها اعناق البخت بصرى فقتلوا النهار وروى الطبراني بسنده عن محمد بن ابي

الاضمار في قال سالنا رسول الله صلى الله عليه وسلم ما قدم اي اول قدم المدينة قال ابن جبر
 ما نرى مني رجل من بني سليم فقلت من اين جئت قال من جسر وسيل فقلت نصيب في ذلك
 الى رسول الله صلى الله عليه وسلم فقلت يا رسول الله سالنا عن جسر وسيل فقلت لا علم لنا به
 من في هذا الجسر فقلت فرغم انه من اهله فسال رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال ابن ابيك فقال
 وسيل فقال اخرج اهلك فانه يوسك ان يخرج منها فارتضى اخلاق اهل بلن بصرى وروى
 ابو يعلى والام احمد من رواية راذم ابن السلمي عن ابيه قال لما نزل النبي رجا ل احمد جال
 الصحيح غير راذم وهو ثقة قال يوسك ان يخرج من جسر وسيل يسير بطرية اهل
 شهر النهار فوسم الليل الحديث في مسند الفودوس عن عمر لا تقوم الساعة حتى يسيل
 واو من ودية الحجاز بالنا رضى اخلاق اهل بلن بصرى قال فخر الدين سيد علي السهموري
 المدينة وقد ظهرت هذه النار بالمدينة واستمرت اشهر من اشهر النوار وتقومها
 زلازل مهولة واشفق اهل المدينة منها غاية الاشفاق البتة الى النبي صلى الله عليه وسلم وكان
 ابتداء الزلزلة بالمدينة مستهل حادي الاخرة واخرها كوي الاوسنة ربع وحبس في سماء ابي
 قبل قتل المعظم ورجا بعد اربعين قال كنهها كانت حقيقة واستمرت ثلثة ايام وظهرت
 ظهور عظيمة ثم لما كان ليلة الاربعاء وثالث شهر اربعاء في الثلث الاخير منها حدث زلزلة
 عظيمة ارجعت القلوب ليهبتها واستمرت بقية الليل الى يوم الجمعة ولها دوي عظيم من
 فتمتوج الارض وحرك الجدارات متى وقع في يوم واحد دون ليلة ثمان عشرة حركت فمكنت
 ضحى يوم الجمعة ولما كانت نصف النهار ظهرت تلك النار فزار من محل ظهورها وحاصرت كرم غننى
 الافق سواده فلما تركت الظلمة واقبل الليل سطع شعاع النار وظهرت بقوتها بطرف الحرة
 ترى في صفة البلد عظم عليها سور محيط عليه شرافع اراج ومنابر من مجموع ذلك مثل النهر
 احمر وازرق قاله دوي كدوى السرد باخذ الضحور من بين يديه وبنيت الى محط الركب العواقي
 من ذلك ردم صار كالجبل العظيم فانتهت النار الى قرب المدينة ومع ذلك كان باقى الى المدينة

نسلم بار ووثوق هذه النار عتبان كعتبان البحر وقال بعض اصحابنا رايها صاعدة في الوادي
 حمت ايام وبعثت انهارا زويت من كنهه ومن جبال بصرى قال القاسم بن طهفت الى الابر
 ابي امير المدينة وكانوا الذين من فيه وقتلت فدحا طبا الغدب فارجع الى المدينة قال فاشق كل
 ليلة ورد على الناس مظالمهم وابلل المكس ثم هبط الامير الى النبي صلى الله عليه وسلم وبات في المسجد
 الست ومع جميع اهل المدينة حتى النساء والصغار حتى اهل الجبل وبنو بصرى يكون احاطوا
 بالحجارة الشرفية كاشفين رؤسهم مغربين بذوبهم فخرجت بينهم فمضت عنهم تلك النار العظيمة
 ذات الشمال فارت من حرجها وسارت بحجر عظيم من النوار واخذت في وادي جليلين اهل المدينة
 بث بدونها من وديهم كانوا عند سم واستمرت مدة ثمانية اشهر قال المطري كانت بد
 البحر ولا تحرق الشجر وذكر القسطلاني ان هذه النار لم تزل باردة على سبيلها حتى قضت بحجرة
 دوا الشظاة وهي شتى ما والاها وندب لافا من الشجر اخضر والخصا مرفوعة الحواطر فاهتفي
 اخذ به الجبال فخالته ونها فوقف في انظرها الغري وهو الذي بي الحرم القصر بجل يقال له
 وعبرة على رب من شرفي جل احد وضعت في السطاة التي في طرفه وادوى حمره ثم استمرت
 حتى استوفت بجاه حرم النبي صلى الله عليه وسلم فطفئت قال اجبرني من عهد عليه انه عاب
 مجرا ضجبا من حجارة الحرة كالبعضه خارج من جدار الحرم فقلت ما خرج عنه فلا وصلت الى
 دخل منه الحرم فطفئت وحدثت قال هذا اولي بالاعتناء من كلام المطري انها كانت تحرق
 البحر دون الشجر فان جلا لها نبل فاحوت الفصل ولم تحرق الخشب فان المطري لم يدرك
 هذه النار وقال المودون استمرت هذه النار مدة ظهورها تاكل الاحجار والجبال
 وتسير سيرا زرعاني واذا يكون مقدار اربعة فواخ وموضعه اربعة ابدال وثيقة فانتان
 ونصف وهي تجري على وصالا رضى الضحيرة وب حتى بقي مثل الاكث فاذا احمر اسود
 بعد ان كان احمر ولم يزل يجمع من هذه النار الحجارة المذابة في احوالها حتى خمدت من حرة
 حتى قطعت في وسط وادي الشظاة الى جهة الجبل وغيره فحدثت الوادي المذكور عظم

فوجبت مطروبا بآيات مفترقة في لفظ بهلك في تركها محب مفرط يعطين باليس في بعض منظر
 بجملة شتاني على ان يتبين في رواه احمد في سنده هذا اللفظ وفي رواية ينجني قوم حتى يظلمهم
 حتى النار ويغضني قوم حتى يظلمهم بعض النار وفي رواية اللهم العن كل منغض لنا وكل منغض لنا
 وفي لفظ يعقل في آخر الرواية كل من على اي حال حتى اني حسن ذلك في الاوطون كما اوطت
 الضارسي في عيسى بن يحيى فاشأوا على ولدي فاطم عوهم طلبا للدنيا واخرج محمد بن سفيان عنه
 كرم الله وجهه قال يفرق هذه الالة على ثلث وسبعين فرقة شرا من شين جن جنها
 ادنا وصح ان من شرط الساعة ان تعين اخو هذه الالة او لا يكون من سن هذه الالة بلفظ انهم
 فقلوا انما يكثر البلاء بل يشوا في قومهم ان يكثر من شرا بدلالة جيلين سوا على بعد ولا يكثر
 ويخبرنا وما يهلك ان يكثر من شرا والعلم بالسنة والآثار من الرقص وحده ولا العباد
 والدين في البيت وصحوا الى الصحابة السلف الصالح وابية المذاهب فلم يتركوا احد من أهل
 والحق عذرا ومينا الاوسر على المنابر والمنابر وبعثوا انهم شيعته على ويثقلون
 بيت البيت وليسوا في ذلك في شئ فان من علامته المحبة لا قداد من جهة وادنى
 مصفاة كرم الله وجهه الذي في الدنيا وعدم شق عصا الاسلام وعيسى بن علي الحسين بن علي
 عليهم السلام وكانا فضلا عن ابيه عن جده قال انما شيعتنا من طاعة الله تعالى وعمل مثل ما لنا
 وقد وردت غير ما حديث في مخرج شيعته وانهم يخلون سنة معه ما رواه
 ما رواه الامام علي بن موسى الرضا بن ابيه عن علي بن ابي حمزة السهمي ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال
 ان شيعتي زودون على الخوض وادروا بين مبيضة وحوكم بروا على الخوض فاجابوا
 اخبره الطبراني في الكبير بضعيف ما رواه في الحافظ جلال الدين الزرندي عن ابن عباس رضي الله
 عنهما لما نزلت قوله تعالى ان الذين امنوا وعملوا الصالحات اولئك هم خير البرية قال النبي
 صلى الله عليه وسلم لعلي هو انت وشيعتك فانزلوا في القيمة راضين في مريضين في ابي عبيد
 غصنا باعجبين فقال ومن عدي قال بن ابي اسنك انك راضين في علي بن ابي اسنك راضين في علي بن ابي اسنك

فذلك فهو شيعته لا مبررة فذلك كرم الله وجهه صفاته شيعته وعلماء انهم حتى لا يتبين
 مع نقد روى ابو النور في ابن عسكار عن ابي الحسن قال نظر علي بن ابي طالب الرقوم بآية فقال لعقبه فاشتر
 من هؤلاء قال وبما شيعته قال فخص الطولون الطويلي الشفاة من انطما عن العيون
 من البكا وقد صح عنه كرم الله وجهه قوله لا يجمع حتى يغض ابي بكر وعمر في قلب من ولا في حساب
 المطالب العاليه عن فالكالي ان المؤمنين عليا كرم الله وجهه حشر يوم المسجدة فقبل
 اليه جندب بن صيرة والربع بن شيم وامين اخيه تمام بن عباد بن شيم وكان من اصحاب البراء
 المتعبد بن فاضلي على وهم معا في نفي فاسروا اليه فبأه وسلموا عليه فوالجته ثم قال من القوم فقال
 اناس من شيعتك يا ابا الموثين فقال لهم خير انتم قال يا هؤلاء والى الادري منكم شيعتنا وجنته
 اجبتنا فامسك القوم جباة فقبل عليه جندب الربع فقال يا مائة شيعكم يا ابا الموثين فقلت
 فقال ايام وكان عابدا مجتهدا اسألك لذي الكرم على البيت وحكمكم وجباكم يا بناتنا شيعته
 شيعكم قل لنا نيككم جميعا وضع يده على منكب تمام وقال شيعتنا هم العارون بالله
 العارون يا براسد اهل الفضائل الناطقون بالصواب ما كوالهم القوت مبعوهم الا فقصارو شيعتهم
 التوضيح بجواز الله بطاعته وخضعوا اليه بعبارته مضوعا فيتن ابصارهم عما حرم الله عليهم
 اسمعهم على العلم بدعوتهم نزلت انفسهم منهم في البلاء كاذبي نزلت منهم في الرضا رضاعن الله
 بالقضاء فقلوا لا جال الذي كتب الله تعالىكم تستقروا في اقسامهم في اقسامهم وطرقه عين
 شوقا الى لقاء الله تعالى والنواب خوف من السيم العاقب عظيم الخالق في انفسهم وصنوا وونه
 في عيسى بنهم فمهم في السنة لكن اياهم على اركانها مكينون بهم والناكس اياهم فيها
 يعذبون صبروا اياها فبئس ما عصبهم راحة طويته اراهم الدنيا فلم يدبوا وطلب منهم فاشتر
 اياهم فضا فون قدمهم تالون لا جواد الله ان ريتا يعطون انفسهم باسئالهم ويستشفون
 لداهم بدوا به نارة وماراة مغر شون جباهم واكفهم وركبهم واطرافهم خرمي
 على حدودهم محبوا جبا اعطيت جبا جبارون اليهم في وكان رقا بهم هذا اليهم فاما بنهم

ان الرجل يوفى له الصدقة فلا يجد من يقبل صدقة وسيف في احوالها في زمن عيسى
 في القسم الثالث ان زلزال الجبال عن ما كتبها روى الطبراني عن سمرة رضي الله عنه لا تقوم
 الساعة حتى تزول الجبال عن ما كتبها ونقل السيوطي في تاريخ الخلق ان في سنة اثنين
 واربعين بعد المائتين في خلافة المنوكل سارجل باليمن في اربع ايام حتى اني ذرايع الخرج
 وفي سنة ثمانمائة في خلافة المنوكل سارجل في جبل يدور في الارض خرج من تحتها ما يشبه
 غوق العرق فقد الصحابة رضوا الله عنهم عن حماد رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم
 عليه وسلم لا تقوم الساعة حتى تمس الرجل في اصحابي كما تلمس الضالة فلا يوجد روه الله
 ووقع ثلث خسوفات عن ام سلمة رضي الله عنها سيكون حسف المشرق
 وحسف المغرب وحسف في جزيرة العرب قبل حسف الارض فيهم العصا حون قال نعم
 اذا اكثر بها الجنب روه الطبراني عن زيد بن اسيد رضي الله عنه قال طلع علينا
 رسول الله صلى الله عليه وسلم ونحن نذكر الساعة فقال انها ان تقدم حتى يرد قبلها غيبتها
 فذكر منها ثلثة خسوف خسفا بالمشرق وخسفا بالمغرب وخسفا بجزيرة العرب روه
 السنة الاربعة في وقوع الخسوفات الثلثة فوقع في سنة ثمان مائة واثنتين وخمسين
 ثلث عشرة قربة بالمغرب في خلافة المطيع ووقع بالبحر
 ونواحيها زلزال عظيمة وحسف ببلد طالق لم يفت من اهلها الا نحو ثلثين نفسا
 وحسف بمائة وخمسين قربة من جبل في الفصول الامري حوان حسف بكثر ما دفت
 الارض غطاه الموتى وتفرقت فيها المياه وتقطعت بالذي جبل علق قربة بين السماء
 والارض من منها نصف نهار ثم حسف بها واوقفت الارض حروفا عظيمة وخرج
 منها مياه شتية ودخان عظيمة كذا فعله السيوطي عن ابن الجوزي في سنة
 سبع وتسعين بمائة حسف قربة من اعمال بصرى وفي سنة ثلث وثلاثين
 حسف ببلد بحيرة وصار كما البعد قري من ناحية اذربيجان وغيره

من بالبحر كثره الزلازل كثره القتل والرجف عن ابى هريرة لا تقوم الساعة تقبض العلم
 الزلازل وينفجر رب الزلازل وتظهر الفتن بكثرة المرح وهو القتل روه البخاري عن ابن عباس وعنه
 عن ابن عباس عن النضر بن عيسى عن عبد الله بن مسعود عن النبي صلى الله عليه وسلم ان في امية بمكة فيها عشرة الاف سنة
 انما تشرق فيها سجدة الله مغطاة للمؤمنين في رحمة المؤمنين في عذاب الكافرين في وقوع في اول خلافة
 المنوكل سنة اثنين وثلاثين مائة في زلزلة هائلة بدت في سقطت منها ووردها تحتها
 خلق اممات الى ان طاعتها فهدمتها الى الجزيرة فاحرقها والى الموصل فبناي ملك من بني هاشم
 انما في سنة اثنين واربعين مائة في زلزلة الارض زلزلة عظيمة بنوس واعمالها والدمع حيا
 ونسا بور وطبرستان واصبها وتقطعت جبال وتشتفت الارض بعد ما يدخل الرجل
 في الشوق كان بين الزلزلتين عشرين سنة في سنة خمس واربعين مائة في زلزلة الدنيا فاحرق
 المدن والقلع والقلاع وسقط من انطاكية جبل في البحر في خلافة المعصوم سنة ثمان مائة
 وحقت في الدليل زلزلة عظيمة بدت عاتة الدفعا عدة من اخرج من تحت الاردم مائة الف
 وخمسين الف وفي سنة اربع مائة وستين وقع بالرملة زلزلة عاتة خربت فيها مائة الف
 من رؤس الباري ومكة من اهلها خمسة وعشرون الفا واربعمائة من سيرة يوم قتل الناس
 الى ارضه يتقطعون فرجع الماء عليهم فاهلكهم في سنة اربع واربعين وخمسمائة وقعت زلزلة
 عظيمة وما جة بعد نحو عشرين ايام وتقطعت جبال من في سنة سبع وتسعين مائة في جانب
 زلزلة كبرى في الشام والجزيرة فاضربت اماكن كثيرة وقلاعة عدة وفي سنة ثمان مائة
 وستين زلزلة مضر زلزلة عظيمة وقدم الزلزلة الواقعة بالمدينة قبل خروج القار بها ووقعت
 في سنة ثلث وثلاثين مائة في زلزلة عظيمة مائة في سنة ثمان مائة في زلزلة عظيمة ومكة سبها عام ثمان مائة
 وفي سنة ثمان مائة وقع بارز مكان زلزلة عظيمة ومكة سبها عام ثمان مائة
 يفعل ما يبى الزلازل العظام والرجفات التي اعتقا بنقلها في كتب التواريخ واما الزلازل
 الصغار فلا تكاد تذكر وبالله التوفيق المسح والقذف عن ابن عباس رضي الله عنهما يكون في امية

عظيمة او هبت عامه بعد الدليل في سنة خمس فابن ما بين في خلافة هبت ربيع
 بالبصرة ثم صارت حضرة ثم صارت سودا وانت في الامصار وفي خلافة المقدسي حار
 ربح سودا بغداد واستند الرعد والبرق حتى طلع منها القارة وفي خلافة المستظهر هبت
 بمصر ربح سودا مظلمة اخذت لانفس حتى لا يعجز الرجل يده ونزل على الناس اهل
 وبقوا بالهلاك ثم انجلى قليلا وعاد الى الصغرة وفي سنة ثمان وتسعين وخمسمائة
 هبت ربح سودا مظلمة بكلمة عنك الدنيا ووقع على الناس من احرار ووقع من اركان السما
 وقطعة واما الامور العظام فوقع القحط الشديد مرات منها ما وقع حوز النظار العبد
 بمصر الفداء الذي لم يقع مثله منذ زمن يوسف عليه السلام ودام سبع سنين حتى اكل
 بعضهم بعضا وقيل سبع فبنة اخف خمسين في بلاد وفي زمن المستظهر العبد في وقع بمصر
 القحط سنين مائة في كل الناس بعضهم بعضا وبلغ الاروب من الجحظة مائة وبار
 والاروب ربعون صاعا البني عم وشي وبيع الكلب خمسة دنانير والهرة بثلاثة
 دنانير وفي سنة خمسة واربعين في خلافة المقدسي العباسي بمصر باليمن كله دم وصارت
 الارض مسوشة بالدم وبعث اثره في ثياب الناس وفي سنة ثمان وخمسين اربع مائة
 ظهر كوكب كانه دائرة القمر ليلة النجم شجاع عظيم وبال الناس ذلك انهم غلبوا ثم
 تناقص صغره وغاب في سنة ست وستين اربع مائة في خلافة الناصر فخلق بالرملة
 خلق كثير وفي سنة ست وستين اربع مائة في خلافة القائم كانت الفوق العظيمة بغداد
 وذوات وجدة ثلثين ذراع ولم يقع مثل ذلك قط وهلك الاحوال والنفس والاروب
 وركبت الناس في السنين فميت الجمعة في الطيار على طر الماريتين وصارت بعد كل
 مائة واهدم مائة الف دار وفي سنة اربع وثمانين اربع مائة في خلافة المقدسي غلب
 الاقويح على جميع جزيرة سقندرية وادسبوا في المسلمين في سنة اثنين وخمسين
 وثمان مائة في خلافة المستظهر ظهرت مائة في الارض عدل كان ظهر شره في الليل الى البحر

وبعده منها ولما عظم في النصارى في ايام المعتدي ست وستين في غلبت الفوق
 واعمالها وحسبوا وبنوا السيف سبوا ودمهم من الخراج الذين قتلهم المؤمنين في
 ذلك الوبا عظم فمات خلق لا يحصى ثم اعقبه بدات وزلازل فمات تحت الروم واليونان
 واستمر القتال مع الزنج الى سنة ثمان مائة الف فمات من المسلمين الف الف خمسة مائة وثمان
 في يوم واحد بالبصرة ثمان مائة الف كان منبر في بغداد سبب عثمان وعليه ومعاونة طلحة
 والزبير وعائشة وكان ينادي على المرأة العلوية في عسكره بدرهمين في ثمنه وكان خذ الواحد منهم
 العشرة من العلوية يستخذ من يطاير فقتل الدين في ربيع سبعين في كاسه بمسود
 وكان ينادي اهل الى الخلق فزاد الرسالة وانه مطلع بريح المغيبات ووقع في زمنه خلا موقوف
 بالجواز والعواقب منع كرا الحطمة بغداد مائة وخمسين دينار او الكرسية اجمال الجوز والبالي واثني
 عشرة وسفاه اياه اثني في مصر عيسى ثمن في الماء الى الكوفة في مفسد سبعة الاف ارض في زمنه
 ظهرت العواطف بالكوفة وهم نوع من الملا حدة واهم الباطنية يدعون انه لا عمل من الجنة دون
 حلالا والاصوم في سنة ثمان مائة في اذانهم محمد بن الجيفه رسول الله والنج والقبلة
 الى بيت المقدس في شيا اخذوا سنة ست وتسعين وخمسمائة كان بمصر الفداء الموقوف
 اكلوا الجيف والآدميين وقتل اكل نبي آدم والشترو وتعدوا الى حضرة القبور واكل الموتى
 وكثرة الموت من الجوع بحيث كان الماشي لا يقع قدمه اذ يضره الا على ميت او قريب ميت
 وبكث اهل القوتى قاطبة بحرس اهل المسافر بالقرية خلا برى فيها نافع بار وجدة البوت
 مفتحة وانها مولى وصارت الطرق فاعة للموتى وما واية بمحورهم للظلم والسباع
 الاحرار والاولاد بالدارهم البسيرة واستمر ذلك سنين وفي سنة ثمان وثلثين
 وثمانين في خلافة المتوكل سمع اهل خلاص حجة عظيمة من جواسيس فمات منها خلق في سنة
 اثنين واربعين وقع بحل طاريا بضع ان ارحمة في رمضان حصة معاشر الناس تقوا الله
 فصاح اربعين صوتا ثم طاروا من الغد ففعل كذلك كتب البريد بذلك اشهره مائة

انسان سمعه الى غير ذلك من الامور العظام التي وقعت انقطاع طريق الحج وقطع الحج
 من الكعبة عن ابي سعيد رضي الله عنه لا تقوم الساعة حتى لا يحج البيت رواه الحاكم وصححه والبيهقي
 وابو داود وابن جرير عن ابن عمر رضي الله عنهما لا تقوم الساعة حتى يرفع الركن رواه ابن جرير
 كلاهما قد وقع اما انقطاع الحج ففي سنة عشرين وثلاثمائة انقطع الحج من بعد ابي سنة سبع
 وعشرين مائة سنة الفارطة وفي سنة ربيع وثلاثمائة رجع الحاج العراقي من الطريق
 اعرضهم الاصلع الباقى ومنهم الجواز الالباب فادوا ولم يحجوا الا الحج ايضا اهل الشام ولا
 انما اهل مصر فقط وانقطع في زمن بني عثمان من فني خلافة المعتز وذلك ان المعتز سبر
 الحاج مع منصور الديلمي الى مكة سائرين فوافهم يوم التروية عدوا له ابوطاهر القرمطي فقتل
 بالحج في المسجد الحرام قتلا ذابعا وطرح القتي في بئر زمزم وضرب الحج الاسود بدبوس ففسده
 ثم اقتلعه واقام بما احضره من رطله وبقى الحج الاسود عندهم اكثر من عشرين سنة ووقع
 لهم فيه مخزون الف دينار فابواروه حتى اطبع في خلافة المطيع وقيل انهم اخذوه وبكاهت
 اربعون رجلا من مكة الى حجر فاعيدوا على عقودهم فبقي قال محمد بن الربيع بن سليمان كنت بمكة سنة
 الفارطة فصد رجل لقتل الميرب فانه اراده فبصره فقلت رب ما احكم فقط الرجل
 على ما خفي فمات وصعد القرمطي المنبر وهو يقول انا بالاسود وباسد وانا بخلق الخلق وبجبههم
 انا ولم يفتح ابوطاهر القرمطي بعد ذلك يقطع جسده بالجدر في قال محمد بن الربيع فقلت الحج
 وهو مفلوج فاذا سواد في رأسه فقط وسابره ابيض طوله فزع عظيم الذراع واما يدهم البيت
 كله وانقطاع الحج بالكلية فانما يكون في اخر الزمان والعيان وباسد وكذا ذلك رفع القوان
 وسببا في القسم الثالث ان اسدنا رضى رؤس قوم بكواكب من السماء عن ابن
 عباس رضي الله عنهما لا تقوم الساعة حتى توضع رؤس قوم بكواكب من السماء يستحلهم قوم
 لوط رواه الديلمي في سنة ثلث وسبعين مائة انقض كوكب عظيم سمع لافقصة صوت مائة
 واهتزت له ورواها ابن عباس في سنة ثمان مائة وخطوا انه من امة الفينة وفي

طريق الشام من بلاد الحجاز الى مكة

اسد واربعتين مائة من جبت النجوم في السماء وتناشرت الكواكب كالجواهر والاسود وكان امره في سنة
 وفي سنة ثلث وعشرين مائة في خلافة الراشدي فمضى القعدة انقضت النجوم سائر النجوم
 عظيماء روى مثله وقد وقعت بعد ذلك كثير النجوم والشهب انقضت فقلت ناسا
 فلو ركب له ذنب من اربعين قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم يا سائما اذا كان الحج الموكب تنشأ
 والاغبيا للتجارة والمسالك للمسلمة والعرايا وسمعة فعند ذلك يظهر نجم له ذنب واه
 ابن رونه وهذا الكوكب قد ظهرت اثاره في سبعين الف في شهر جاذي الآخرة
 وبقى شهر الاكثر وكان سبر السبع من القمر فاشده من بلاد النصارى الى بلاد بني عامر في سنة
 سبع وسبعين الف في شهر جاذي الاول انا فاذاك با درنه كتاب نفوس فيه صورة
 جوار طول عشرة ذراع ومكة خمسة اذرع جسده سمك الاربع فواجم في يد جرس اصابع
 كما صابع الاسد وفي رجليه مثل حافر الفرس ورأسه رأس الثور له اربع قوائم انسان بين
 يمينه اسودا واثان اضعوا ابن ذنبه واخذ كل اثنين الى جهة آخرين على فلكه الا على خمسة
 سدون اثنان الكلاب العظام وعلى فلكه اسفل اربعة كذلك له ذنب طويل كذنب السمك
 وعلى فلكه متصلا به مخلوق نصف انسان عيان له اربع ايدي في كل واحدة خمس اصابع ورؤس
 سوادا وكليته وذنب كذنب المرأة ومضمون الكتاب ان هذا الحيوان ظهر في الجبال الا في جبين
 ظهور هذا النجم في سنة خمس وسبعين مائة ظهر على جسده مثل النجم المذكور وبكاهت بنفسه خلق كثير
 من ذواب الارض انه زووه بالحجائن فم توتر فيه منهم اثنين وثلاثون الف آدمي ثم بعد مدة
 ارتفع عنه ذلك الكواكب الذي عليه فروه بالجنين وكثروا فعنوه بذلك الى البلد واسد
 على كل بشي قد بر كثر الموت عن خوف ابن كاك قال قال النبي صلى الله عليه وسلم ان
 يدي الساعة سنمولى ثم فتح بيت المقدس ثم مواتا وكفا في الغم الحديث رواه البخاري
 وابن جبه والحاكم في المستدرک المؤيد بضم الميم واسكان الواو على وزن بطلان الموت لكثرة الوفاة
 فانه في النهاية ومما في الغم بضم القاف والعين والصا والمعلمين بينها الف واربعة اضعاف

ان يوت ومنه ضرب فاقطعه ايات مكانه وهذا وقع في زمن عمر في طاعون عوان وعنه ذلك في طاعون
 الجارف وفي الطواحين الوبات الواقعة في اقطار الارض استباحته مكة من الحسن بن علي
 انه حين خرج الى الكوفة ففتحه في الحرفج قال ان الى مدني اني سخل حرمها ولا اقل
 خارجها شبر حبالي من فتن اخلا الحديث وحدث في زمن يزيد في زمن ابي طاهر
 العملي كما في زمن عبد الملك بن ابي سفيان والحاج وقتل ابراهيم بن وهب البيت في زمن
 ابي طاهر العملي كما في ايضا وقع بعد ذلك مرات فتوهمها في جادة من الاشرف من حسن
 وسيف فقتل خروج المهدي احوث بن سفيان ذوالسوق من الحشمة فانيجهما وبيهم
 البيت حجاج وبنان سياتين في باب الثالث اشاد الله تعالى وكنت من هذا القسم
 بهذا المقدار فاما المقصود البينة على وقوعه لا التحذير منه فانه فدامت وانما التحذير مما
 وبالله التوفيق والحمد لله رب العالمين الفتن الواقعة بين الصحابة رضوان الله عليهم في
 مع امير المؤمنين علي كرم الله وجهه وان المصيب ايا وغيره المخطئ لقوله صلى الله عليه وسلم على من قرأ
 القرآن بعد وفاته على مع الحق حيث ورد قوله يا علي قابل علي تأويل القرآن كما قلت انما على
 تنزيهه وقوله لا يبرئ نفسه وانت له ظلم وقوله اخبر عابدين بن ابراهيم الاختار راسه ما قوله
 عما بعد الفتن الباغية وعما ركعه وقتل في صفين فقتله اصحاب معاوية ويقولون في صفين
 قال يسكون في آل الحسين مثل مع من يكون نظراف الى الفتن التي تدعو الى امر على كونه
 فانها على الحق وبغير ذلك من الاحاديث ومن فقول اما طلحة والزبير وعائشة رضي الله عنهم
 نعم جندهم قطعوا لانهم لم يطعموا في الخلافة ولم يكونوا جالسين بفضل امير المؤمنين علي رضي الله عنه
 وفراية وسابقة وانما جعلهم على كلب طلب دم عثمان كما ادعى اليه جندهم من وجوب قتلهم على الامم
 وكان امير المؤمنين منظر محاكمة الورثة اليه واقامة البينة على القتل وقد كان طلحة والزبير من بني عبد
 وقد قال صلى الله عليه وسلم في صفين حاطب بن ابي بلقة وما يدريك لعلي الله طلع على اهل
 قتالا علموا ان شيعتهم قد غفرت لكم وقال الغلام حاطب حين شكا اليه قال رسول الله ان حاطبا

يدخل النار كذبت لا يدخل النار انه شهد بدر او الجحيمية ولا انها من العشرة المبشرين بالجنة وبشار
 صلى الله عليه وسلم خرج لا تهاجر جعلا عن الحرفج وقابا اما الزبير فحين ذكره علي بالحديث ترك القفال
 وخروج من العسكر من اما طلحة فبعد ما خرج مر به رجل من اصحاب علي سألته عن علي قال اصحاب
 علي قال مويديك ابا يعك عن علي فها سمع علي ذلك قال صدق رسول الله اني سئل عن
 طلحة ما لا يبيعه في غفقه وقال رجوان الكون اما طلحة والزبير من النبي قال الله فيهم وزعنا
 ما في صدورهم من غل احوانا على سر سقا بلدين اكرم ابن طلحة ورد عليه جميع ماله واما عائشة
 فلا تهاجروا النبي في الدنيا والآخرة كما ثبت في الصحيحين ولا تهاجروا اوت الرجوع من الطعن
 بين بيت كلاب فواب جنتها وتذكرت الحديث فقالوا على يقين لعلي الله ان يصير لك
 ذات بين المسلمين فما قصدت الا الصلح لا الفسا وواقفتم على انفسه المحرر جيفة على انفسهم
 ولا انها المؤمنين حبيبة رسول الله ففهم ما جردون الا ان عليا له احوال اجابها وواجبها
 وغيره اجابها ومفقط واما معاوية فهو وان كان باغيا لم يدخل في البيعة بل كان طائفا بالملك
 وانما جعل طلب الدم وسيلة الى طاعة اهل الشام له وقد ظهر له بغيره بغيره علي بن ابي
 معاوية بان النبي يوم قال العار انما لقتلك البينة الباغية ولانه تولى بعد نزول الحسن
 لم يقتل اصحاب يوم غنم ولا طلبة ولم يكن له سابقة ولا حجة على الحق فانه سببه الفتح وقد قال
 عمر رضي الله عنه ان هذا الامر في اهل بدر والمهاجرين الاولين باقني منهم اصدوا ليطعنوا ولا مسلمة
 الفتح فبني فبني كنه لكونه من الرسول يوم وكان بنا لومج ووجهته وقد قال يوم اذا ذكر
 اصحابي فامسكوا وقال الله في الصحابي لا تتخذونهم عرضا بعد حديث بنسبني الامساك
 عن ذكره الا بخر على انه يوم قد اجوزه انه يتولى وقال يا معاوية اذ وليت فخرج وحاله
 فقال اللهم جسدك يا معاوية يا معاوية وقال امير المؤمنين علي رضي الله عنه هو امره معاوية
 والله لو فقهتموه لرقيم الرسول تنزل عن كواها كما لم تطل اما الحرة وبنه فلا حاجة اليه الا
 عندهم بعد قال يوم يرفون من الذين مروى السهم من الرمية نحوه من الجاد ولا يزيد في يوم

فهم ملعون على لسان النبي ثم ولد قال احمد بن حنبل حين سئل ابنه عن بكيف لم يلعن من لعنه
في كتابه فقال قد فرأت كتاب الله فلم ارفعه لعن ابنه فقال ان الله يقول ان من لعنتم
ان يلعنوه في الارض وتقطعوا اعقابكم اولئك الذين لعنهم الله فلعنهم الله واعلموا انهم ملعونون
قطيعه الله ما فعله يزيد بن ابي نعيم عن عبد العزيز بن اليماني الراشد بن الحنفيا المهدي بن محمد
استناده من نبي امية كما استناده النبي ثم حيث قال الا الصالحون منهم قبلهم فلعنهم
بقية من بني امية كما ذكر ذلك من بعدهم من بني العباس وغيرهم كما ذكرهم وها هم غلقة فسقة
واحسن من فحيم المتوكل هو كاشي حيث يهرم قبر الحسين وبعده زرعة ومنع الناس
زيارته وقال في ذلك بعض الشعراء بالله ان كان الله قد انت قل ابن
نبتسبها مظلوما فلقد اناه بنوا امية بعتله هذا العرك فبره همدوا اسفوا
على ان لا يكونوا شاركوا في قتله فيبقوه ربا نعم كما الممثلة منهم زهدا بناسي عمران بن
عبد العزيز في يدية كنهه قتل بعد سنة ولم يفل مدته هذا ما توسع فيه الرافضة من
السلف الصالح حتى الصحابة الكرام السلام شيخنا جرح من طعن الفضل والفضل ومثلا بين
والها في الدين يحمي جميع المسلمين حتى على المؤمنين بل هم خير امته اخوت الناس
بشهادة القوم وشهادة على الامم يوم الحشر والميرة وهم اهل بدر واحد ومية
الرفوة اختارهم الله سبحانه منهم من بين الكواكب من فهم شايبة نصاينة والايال
الى الباطل العدو وقد صرح عن علي رضي الله عنه قال ابو بكر خير من يؤمن آل فرعون كان
يؤمن اياه و ابو بكر كان يظهر اياه و يدفع عن النبي ثم ويقول انفسون جدا انفسون
بري الله وقال حين سئل ابنه محمد بن الحسن بن علي بن ابي طالب قال ابو بكر قال ثم من قال
قال ثم انت يا ابنه قال اما ابو بكر رجل من المسلمين وقال بنو رسول الله صلى
ابو بكر معناه انه تلا رسول الله في الامانة اوفى الفضل من قومه لم يفسد مصل افكافا
ثانيا في سيدان سبق مؤيد حبيب كنت انا و ابو بكر كوفرس باسبقة فان

وكانت يوم الاحد من شهر ربيع الاول سنة ثمان وثمانين

سبق لا منت به والا حاديت الواردة في فضلها بل فضلها في فضلها عن علي بن ابي طالب
يذرية عتيق عن يمين من جسم الله اذ وف قدره ووف لهم حقهم واهمهم حجت الله فيهم
مع الهالكين العباد بالله انه قال اما لآيات بعد الماتين في هذا الفصل
بعد الماتين من الهجرة ويحتمل بعد الماتين بعد الالف ويريد الاول عن جميع الآيات المذكورة من الزلزال
والرجاج والرجات ومطر الدم والحجارة ومنس الاغزال والقوامطة والريج وصالح الطير والصحة
من السماء والفرق والار و غير ذلك مما مر مفصلا انما وقعت بعد الماتين في واخر خلافة
المؤمنين الى كثر في زمن المتوكل جدا وتوالي بول الله ايضا حديث جابر بن عبد الله بن جعفر
الها وماروي مع ضعف لا يولد بعد الماتين مولود منه فيه حجة وعلى هذا فلا ينفذ في الآيات
القوية من الساعة بما بعد الماتين في يوم ان المراد هو الاحتمال الثاني وانه الماتان بعد الالف فلا يرفع
ناخذ المهدى الى ذلك الوقت لجواز ان يكون الآيات بعضها كالدابة وطلوع الشمس من مغربها وهدم
ونحوها وعلى كل تقدير فظهر المهدى في رأس هذه المائة من اجل احتمالها في طياتها وان تأخر عنها فهو
تأخر عن المائة الثانية قطعنا وسماها سدا ان يمتدنا على الآيات غير مقنونة ولا مبدلين وكل واحدة
من هذه الف سن يتحقق مجدا بل يتحقق مجليا في احوالنا واحقرنا واسرنا اليها اشارتنا لانها
غير مقنونة حيث مضت والمقصود ما نحن بصدده ويلا بل السامعون لا الوقت لا يسمع
غير ذلك فان اليوم قريب لا يقصدها بورت فتوة القلب الضعفين وما لا يفي والمهم
ذكي ما يلين العقول ويجزيها ويرجوها عن الغفلة والحمد لله رب العالمين صلى الله عليه وسلم في سنة ثمان وثمانين
اجمعين في الامارات المقوسطة التي ظهرت لم تنقض بل
يترايد الى ان كامل وتصل اليهم الثالث في التبر والاحاد منها احصاء لا يقوم
كثير من السعد السنين بالدين الكع بن كع احمد والتردي ايضا عن الكع الجيد بن مروية عن
علي بن ابي طالب وجهه خذ يفر رصا والامحفي واليهم حتى يكون اللام او المحقا او البعيدا
المن على اهل الترمذي عن ابن كناية

من عدم المساءد والمعادن على الدين يكون في آوازها سجد الجاهل فافقه ابو نعيم الحكم بن
 لا تقوم الساعة حتى يتباهى الناس في المساجد وبادوا وادوا بين جنة الجن
 من شرط الساعة الفخرف الفخرف وقطعة الرمح ونحوه لا بين النعمان الخبير الطبراني عن ابن
 من قرب الساعة انتفاخ الالباب وان ربي الهلاك فلا يغشجن اي ساعة يطلع فقال
 بليلتين الطبراني عن ابن مسعود ولسن ان تجتهد المساجد طوافا وان يظهر موت الفجأة الطبراني
 عن ابن مسعود من قرب الساعة كثرة العقل اي المطر وقلة البنات كثرة الفؤاد اي العباد
 وقلة الفؤاد وكثرة الامراء وقلة الامان والطبراني عن عبد الرحمن بن عوف الانصاري
 بن سيب الصادق الاول فالاول بن علي حقا كخاتمة السيرة والتم احمد بن حنبل عن ابي اسحاق
 لا لا تقوم الساعة حتى يكون الزبير رواية والودع نصف ابو نعيم في الحديث عن ابي
 ان من اعلم الساعة واشراطها ان يكون الولد عبقلا لا يبيد اي يعين بقطيعها بعقودها كما
 فيضا الطبراني عن ابن مسعود اي يكون الولد عبقلا لا يبيد اي يعين بقطيعها بعقودها كما
 طوعها ويكون المطر في الصيف فلا ينبت شيئا وهذا قريب مما مر من اشراط كثرة
 القطر وقلة البنات وفيه الشرا كثرة نهم اي كثرة الشرا كثرة ان من اعلم الساعة
 واشراطها بصدق الكاذب ان يكذب الصادق الطبراني عن ابن مسعود ان من اعلم
 واشراطها ان يؤمن الخائن ان يحزن الالين وان يواصل الاطباء اي لا يبعدوا الاجانب
 وتقطع الارحام الطبراني عن ابن مسعود ان من اعلم الساعة واشراطها ان يسود كل قبيلة
 منافقوا وكل سوق تجارها الطبراني عن ابن مسعود ان من اعلم الساعة واشراطها ان
 المؤمن في القبيلة اذ لم ين الغدا الطبراني عن ابن مسعود الفقه صغار الغنم ان من اعلم
 الساعة واشراطها ان تنزح الحار برب ان تحزن القلوب الطبراني عنه ان من اعلم
 الساعة واشراطها ان يفتي الرجال الى الرجال النساء والنساء الطبراني عنه وكذا كثرة
 العواظ الرجال كثرة السجدة في النساء ان من اعلم الساعة واشراطها ان يكف المساجد

وان اعدوا المناظر الطبراني عنه والمناظر يجوز ان يكون الموحدة جميع بشر وان يكون المناسبت جميع سنة
 وكلها ما وافق ان من اعلم الساعة واشراطها ان يحرقوا الدواب ويحرقوا الطير
 عنه وابعد كرمهم عن عطية السعدى اي تحرق البلد العامر وبني محل اخذوا نفل مضرا في القاف
 وكما نفل كوفه الى الجف ان من اعلم الساعة واشراطها ان يظهر المعازف وتشرط الجوز
 الطبراني عنه المعازف بالعين المهله والراي المجنة جميع غف قال في النهاية وهي الدفوف
 وغيرهما يضرب قبل كل لعب عرق ان من اعلم الساعة واشراطها ان كثرة
 الشرط والهارون الغارون والتمازون ان كثرة اولاد الزنا الطبراني عن ابن مسعود ووط
 بغنم المعجزة ففسح المهلة ويهم السد ط قال السخاوي هم الال اعوان اظلمة ويطبق غالبا
 على جميع جماعه الوالي ونحوه وربما توقع في اطلاقه على طلبة الحكام انهم والهم الغيبة والوفقة
 في الناس ذكر عيوبهم ومنهم من هو متجاوز ومثمة للبلادة ومثمة التمر فهو متجاوز ومثمة قوله
 تعالي تمازمت بينهم وقوله ولا تملوا انفسكم وقوله بل كل ثمرة لمة وقيل للتمر هو العيب
 في الوجه والتمر العيب العيب ان من يدري الساعة تسبب الخامة وقشو التجارة حتى
 تعين المرأة زوجها على التجارة وقطيع الارحام وقشو القوم ظهور الشهاوة بالزور وكما شهاوة
 الخي احمد بن حنبل عن الحكم بن عوف عن ابن مسعود وقشو القوم كناية عن كثرة الكسبة وقلة العمل اي
 يكفون تعلم الخط بخاطم الحكم اذا استجلت هذه الامة الخطر بالبنيان في شربها
 ويسمون بها البنيان والنسب في المعنى هو المحمور لانها كل مسكر مائع والربا بالبيع ان يخذلوا
 باظهار الربا في صورة البيع والسحب بالهدية اي ياكلون الرشوة والحرام الصرف ويسمون بها يدية
 واخر وبالزكاة اي يعطون الزكاة لاجرائهم وبسنا ومنون في الزكاة فيعطى هذا هذا
 وبالعكس اذا استغنى النساء بالنساء والرجال بالرجال فبشرتهم ربح كمال يخرج من قبل
 المشرق فبشرتهم ويخفف بعضهم ذلك بما عصفوا وكانوا يعتدوا به على من
 واخذوا الفتي ودول السعدى عن ابي هريرة قال في الفائق الدولة بغنم الدال فبشرها ما يدول

الانسان اي يدور من الخط و قال في المنابة هو الذي يفهم الدال في فتح الواو جمع دولة بافهم هو
 ما بدا اول المال فيكون يقوم ووقته ومعناه اذ اخضع لا غنى واصحاب المناصب بالمال التي
 ومنعوا عنها مستحقها ان تجتذ الامانة معناه الركاة مؤثرا وتعلم غير دين الردي عنه
 ومعناه ان يذهب المؤمن بآيات النسي ودايعهم وتجندها منها مخافهم كانها غنمة وقعت
 في ايديهم وبعد النسي الزكاة غنمة اي يثيق عليهم اداؤها كما يشق عليهم الغنمات وتكون
 لغير دين في كلهم على التعليم غير الدين من طلب المعاصد الدينية الروية والمناسبات النبوية
 اذ ارطاع الرجل امراته وعن له وادى صدقة واقضى اياه وارتفعت الاصوات
 في المساجد لتردي عنه ومعناه يقرب صدقة ويكره وسعدا به ويؤذيه ويكره المعط
 في المساجد حديث الدنيا كانهم حالسون في نايهم لا في سجدهم اذ اساءة القسبة
 فانهم وكان القوم اراهم واكرم الرجل مخافة شره الردي عنه يعني يكون في سكرتهم
 وسبدهم وازعيمهم من يتخلف بامر القوم ويقوم به والزول الردي من كل شئ
 اي يقوم بامرهم اراهم اذ اظهرت القينات اي المغينات المعازف في بيت
 الخمر ولعن اخو هذه الامة اولها الردي عنه وقد ظهر عن اخو هذه الامة اولها في الرافضة
 فيهم اسد على اذ اقرب الزنا كثر ليس الطيالة وكثرة النخارة وكثرة المال وعظم
 رب المال كثر الشرا او كانت اماره الصبي وكثرة النساء ووجار السلطان
 وطففت المكنال والميزان الطبراني والحاكم عن ابى ذر والطفيق هو غرض الكيل والنزول
 والزرع وهو من الكبار قال اسد بل لمطففين الذين اذ كانوا على الناس في الشرا
 منهم يوفون اذ كانوا لهم او ذنوبهم اي باعواهم يبرون الشرا ينتمون في
 الرجل جاني القوم فيحدثهم بالكذب فينفقون فيقول الرجل منهم سمعت رجلا
 اعرف به ولا ادرى اسمي يحدث منهم في معذرة صحيحة عن ابن مسعود ان في البحر
 سباعا طين سجونة او حقا سيجي بوسك ان يخرج فتقر اعدى الناس فراسهم عن ابن عمر

اذ اقرب الزنا برب الرجل حواي لدكلب خلد من ان بي ولد الله ولا يؤزر ولا
 صغير وكثيره ولا الزنا حتى ان الرجل يغشى المرأة ان في بها على ناره الطري لم يسبون عدو الضال على قوب
 الزنا بثلثم في ذلك الزنا الدارين الطبراني والحاكم عن ابى ذر عن علي بن ابي طالب عليه السلام انهم يمتدون
 القول بحسن القول ببا وعلوهم كالدباب اذ كانت اخس في كبرهم والمكث
 في صغارهم والعلم في روالهم والمداهنة في خباياهم احمد بن حنبل عن ابى اسحق اذا تقارب الزنا
 تنفي الموت خباياهم كمن يفتي احكم خباياهم من الطبق الراهم من عني ابى بريرة اذا
 نظا دل البسبيل وفي رواية اذ ارب الخفاف العراة العالة رعاها السبطا ولو في البسبيل
 فانظر الساعة الشرا عن عمر وذلك حيث كثرتموا لهم وامنت بجائتهم ولم يكن لهم داب
 ولا يهت سوي البناء لانهم لا يشغلون بالعبادة ولا بالعمل ولا بالجهاد اذ اسد لامر
 وفي رواية اسد لامر الى غير هذه فانظر الساعة البخاري عن ابى بريرة ولله در القائل
 اذ بر اعلمت فينا اذ اكا ووليت بعد وجهه ففكا قبل الشوار
 صلب ناروسا واجست بفلت ناسوا كفا وبرا اكن عا وينا
 فما قد صفت بنا كفا صراط الساعة ان يذفع اهل المسجد لا يجدوا اما فيهم
 احمد وابو داود عن سلاة الطحان لانه يهب الدنيا حتى يبر الرجل على القبر فيخرج عليه
 ويقول باليس كنت مكانا حب هذا القبر وليس الدين يا بالاساسم وابى ج
 عن ابى بريرة رضي الله عنه لا تقوم الساعة حتى تقتلوا اياكم وتجتهدوا بآبائكم
 ويرتد عنكم شراركم وهذا قد وقع كثير او لا يزال يقع من قتل الملوك منهم ان لم يكن ائمة
 كقتل نواب عنهم فقتلهم منزلة الائمة ان من شرط الساعة ان يقتل العلم عند اصحابه
 عن ابى اسد عن معناه ان لا يبر من لاد المهابرين والاضاير من مرسى من يتفول بطلب الدنيا
 والجاه ويبقى الا صاغ من الموالى واخطا الناس هم الذين يتعلمون فطلب منهم القباوي
 والوافعات لا تقوم الساعة حتى يقتل الرجل خاة الحاكم في تاريخه عن ابى موسى

الساعة ان يملك من ليس ابله ويرفع الوضوء ويضعه الرفع نعم من جاءه عن كثر مرة دلا
من قرأ الساعة اذ اكر خطبا ومن اكرم وركن علماء دكم الى ولاكم فخلوا لهم الحرم وحرموا
الحلال فاقضوهم بايشهون الديلمي عن علي كرم الله وجهه من قرأ الساعة اذ اعلم
علما وكلم لجلوا به وانا نركم وورا بهكم واتخذتم القرآن تجارة الديلمي عن علي كرم الله وجهه معناه
يقرون القرآن بالقرآن لا يقرون الله لا تزال الالة على شريعة حسنة ما لم تظهر فيها فتنة
ما لم يقض منهم العلم ويكثر فيهم ولد الحنث فيظهر فيهم السفار قالوا والسفاري وقال شكوا
في آخر الزمان يكون تبسهم منهم اذ اتوا قوا السلا واحمد والطبراني والحاكم عن معاذ بن
قنت في اكثر في القلا حين البغالين السفلة فيبدا واحد منهم شتم صاحبه عند السلا فيقبل
السلام بل يمضي كل منها ولا يعرفون انهم فانا لله وانا اليه راجعون لا تقوم الساعة
حتى يبع الرجل الى النبطية فيترجها على عيشته ويترك بنت عمه لا ينظر اليها النظر العيني
عامة ومعناه يزوج الدنيا لاهل الغنا ويترك بنت عمه الا صيته لغيرها ان من رآها
ان يقطع الارحام ويؤخذ المال بغير حقه وسفك الدماء وشكوى والقرابة قرابة لا يورث
بشيء يطوف السائل لا يوضع في يده شي الى ابى سببه عن عبيد الله لا تقوم
حتى يجعل كتاب الله عارا ويكون الاسلام غيبا وصحى يبدو الشنبا بين الناس ويغيب العلم
الزمان يقض علم البشر ويقض السنون الثمراد ويؤمن اليها ويتم الاضاد ويصدق الكاذب
ويكذب الصادق ويكثر الهرج وهو القتل حتى بين الفرق الى القصور فظاول حتى يخرجون
الا ولادى يعقون ولا دين وتفرج العاقر ويظهر البقي والحد والشح ويملك الناس الكذب
ويقبل الصدق حتى تختلف الامور بين الناس بينع الهوى ويقضي الظن بكثرة المطر ويقل
الثر ويقضي العلم غيبا اي يقضي ويقضي الظن غيبا اي كثر ويكون الولد غيبا واستاء
قسط سبق تفسير بها حتى يجر بالفشا وزوى الارض زبا ويقوم الخطبا بالكذب فيجولون
حتى تشر امتي فمن صدقهم بذلك ورفني به لم يرج رايته الجنة ابن ابى الدنيا والطبراني

والمؤمن

وابو نصر السجزي وابرج ساكر عن ابى موسى وسنده جيد لا تقوم الساعة حتى يخرج
ياكل البقر باستنها احمد وانما يطلى ويغير بها عن سعد بن ابى قحطبة معناه يذبحون الكباش
ويظهرون محبتهم نفاقا ويظرونهم ويبدونهم حتى يتوسدوا الى خدا لا مال منهم
لا تقوم الساعة حتى يزوج المرأة بها راسخ اي يجمع وسط الطريق لا يكر ذلك
احد يكونون شتمهم يومئذ الذي يقول لو نحيبها عن الطريق قليلا فذلك فيهم مثل ان
وعزبكم الحكم عن ابى هريرة لا تقوم الساعة حتى تكثر القلوب تختلف الافاويل
وتختلف الاخوان من ابى لاهم في الدين الديلمي عن جديفة لا تقوم الساعة حتى تغاير
على الغلام كما يغاير على المرأة الديلمي عن ابى هريرة لا تقوم الساعة حتى يغاير
منا ودرمان جلال علم استفادوا واخافوا سدو وجل الديلمي عن جديفة يعني يقبل فيه
هذه الشبهة حتى لا تكاد توجد اذ ارباب الصدقة كتمت وعلت واستوجر
على الغزو واخرب العاد وعمر الخراب رايت الرجل يخر من مائة وفي رواية بدنية
كما يخرس البعير بالشجر فانك الساعة كما تبين عبد الزاني والطبراني عن عبد الله بن
زينب الجبدي قال في النهاية يخرس اي يتلعب بعيب بدنية كما يعيب البعير بالشجرة
ان من شرط الساعة حيف الامة وقصديق بالجوم وكذب بالقد البرار عن
علي كرم الله وجهه مرفوعا وسنده حسن لا يذهب الناس حتى يقولون القرآن
مخلوق وليس بخالف لا مخلوق ولكنه كلام الله تعالى واليه يعود الا كما في الا
عن علي كرم الله وجهه اذا جمع عشرون جلا او اكثر او قل فلم يكن فيهم من
في الله فخذ خضر الامم البهقي وابرج ساكر عن عبيد الله بن شريك الصفي من شرط
ان يراجل في المسجد فلا يركع ركعتين ابى داود وابن جود تكون في اخذه
الالة عند الاقر الساعة اسبابا منها نخاح الرجل امرأة وامته في دبرها وذلك
ما حرم الله ورسوله وميعت الله ورسوله ومنها نخاح الرجل الرجل وذلك ما حرم الله

وبقيت امة عليه ورسوله ومنها كمال المدة وذلك مما حرم الله ورسوله عليه
 ورسوله وليس له ولا صلوة ما قاموا على ذلك حتى يتوبوا الى الله وتوبة لصفحة الدار قطن
 والبهيقي بن الجبار عن ابي قال الصحاح لبا بن علي الناس ما يكون منه شارة الا
 وسلطان النساء واما مارة السفها وابر المناوي عن علي كرم الله وجهه لا تقوم العشا
 حتى يكون السلام على الموعظة وحتى تتخذ المساجد طرقات فلا يسجد سجدتها وحتى يبعث العلم
 الشيخ يزيد بن ابي الفقيه حتى يبلغ الناجون لا فقيهين فلا يجدر بها الطرا في عن مسعود
 ويكون كناية عن عدم الرخبة في الصلوة وعدم توقير الصغيرة الكبيرة وعدم البركة في النجاة
 لغلبة الكذب والعش على التجار لا تقوم العشا حتى يتحول شرار اهل الشام الى العراق
 وجبار اهل العراق الى الشام ابن ابي شيبة عن امانة ياتي على الناس زمان يسلم
 لذي دين دينه الان فرمشت من ابي شاهر او من حجر الى حجر كالعقاب فير بالشابه
 وذلك في اخر الزمان اذ لم تزل المعيشة الا بعصية الله فاذا كان كذلك قلت الغلبة
 يكون في ذلك الزمان هلاك الرجل على يدي ابويه ان كان له ابوان والافعل يدي زوجة
 وولده والافعل يدي لا قارب الجيرة الجيرة بغيره يصيق المعيشة ويكفونه ما لا يطيق
 حتى يورث نفسه موارث التي يهلك فيها ابو نعيم البهيقي والخليل والرافعي عن ابن مسعود
 رضي الله عنه ياتي على الناس زمان يقع الرجل الى قوم فاما ينع ان يقوم الا محنة
 ان يقول لعنة الديلمي عن ابي هريرة سبب امتي في اخر الزمان بلاد شديدة
 لا يجوامنة الا رجل عرف دين الله فجا به عليه يسانه وبقلبه فذلك الذي سبقت
 السويق رجل عرف دين الله فصدق به ابو نصر السجزي ابو نعيم عن عمر رضي الله عنه
 ياتي على الناس زمان يكون حديثهم في مسا جدتهم في امر دنياهم فلا يتجاسروا
 فليس سديهم حاجة البهيقي عن الحسن امسلا ياتي على الناس زمان يستحق
 المؤمن منهم كاي يستحق المناق فيكم ابن السني عن جابر رضي الله عنه ياتي

على الناس زمان منهم بطونهم وشوهم منا عهم وقيلهم شواهم ودينهم ودينهم ودينهم
 ثم الخلق لا خلاف في اعم عند الله السمي عن علي رضي الله عنه ياتي على الناس زمان يعضون
 بعض المؤمن على يدي احمده عن علي ياتي على الناس زمان يقبل فيه العلم يقبل
 الكتاب فيا لبت العلم في ذلك الزمان كما مضى الديلمي وابي جبار عن علي كرم الله وجهه
 ياتي على العلماء زمان الموت احب الي حدبهم من الذهب الابرار ابو نعيم عن ابي هريرة
 لا تدب الابرار واللبا حتى يخلق القرآن في صدور قوم من هذه الامة كما خلق
 التاب يكون ما سواه اعجب لهم ويكون امرهم طعنا كله لا تحاط جوف ان قصر في
 حق الله تعالى ومشته نفسه الاماني وان تجاوز الى ما نهى الله عنه قال رجوان بن حيوة
 عن عيسى بن جبر الطائفة على قلوب الرضا يفضلهم في نفسه للدين الذي لا يبر ولا يهني
 ابو نعيم عن يعقل ابن يسار ياتي على الناس زمان لا يمنع فيه العلم ولا يحسن
 فيه من العلم ولا يورث فيه الكبر ولا يرحم فيه الصغيرة يقبل بعضهم بعضا على الدنيا فلو بهم
 فلو لم لا حرم واستنهم السنة العرب يعرفون معروف ولا ينكرون منكرا المبسوط
 فيهم تحفنا اولئك شر خلق الله لا يظن الله ليهم يوم القيمة الديلمي عنه علي
 يحيى يوم القيمة المصحف المسجود والعرف فيقول المصحف يا رب حقوني
 وزقوني ويقول المسجود يا رب خربوني وعطلوني وضيعوني ويقول العرة يا رب
 طردنا وقتلنا ما واجتور كبتني للجنة فيقول الله ذلك الي وانا اولى بذلك
 الديلمي عن جابر واحمد والبطا عن ابي امامة وكأنة اشارة الى ما وقع في زمن
 بني امية ومن بعدهم من قتل اهل البيت وتعطيل مسجده صلى الله عليه وسلم وربط
 الخيل فيه في زمن يزيد وتزني المصحف في زمن الوليد او يكون تزني المصحف كناية
 عن عدم العمل به يوسك ان لا يجدوا بيوتنا ككنكم تكمها الرواحف
 ولا رواب تملخوا عليها في اسفاركم تكمها الصلوات نعيم عن ابي هريرة اذ ار

مساجدكم وحببتهم مصاحفكم فالدعاء عيبكم عن ابي مرداد من قبل العتق ان
 فحسوا نفسا لا تقبل لاحد منهم صلوة ابوشنخ عن ابن مسعود ومعناه لانهم لا يكونون شرطا
 واركانها فلا تصح لاحد منهم صلوة فلا تقبل منهم ان عتق لا تقوم حتى لا يقسم ميراث ولا ينجح
 بغنيمته مسلم عن عبد الله بن مسعود من شرط العتق تقارب الرب سوا ذلك تقارب
 الاسواق قال ان يسكنوا الناس بعضهم الى بعض فلهذا صابته اى الى الرحى وكثير ولد البني
 وتغشوا الغيبة ويعظم رب المال اى يكرم مرجته ماله وترفع الاصوات في المساجد فيظهر
 البناء ابن مردودة عن ابي هريرة من شرط العتق ان يظهر الفخش والنفس وسوا خلق
 وسوا الجوار ابن ابي شيبه عن ابن مسعود لا تقوم العتق حتى لا تحمل النخل الاثمرة
 ابن ابي شيبه عن جابر بن جوة كناية عن فله النمار والبركات ان شرط العتق
 موت البدار ابن ابي شيبه عن مجاهد وفي رواية عن الشعبي من قبل الرب سوا موت
 البخاه يكون في اخذه الامة رجال يركبون على الميائى حتى يكونوا بواب المساجد
 سوا بهم كاسيات حاربا على رؤسهم كاسية البخت العجاف الغنوة في فتن طعون
 لو كانت وراكم امة من الامم اتخذتهم كما فعلتمكم سوا الامم فبكم قال ابن مردودة
 لابي دالميا قال سراج عظام احمد والحاكم عن ابن عمر وهذا الحديث سوا
 وطرق منها عند مسلم عن ابي هريرة صنفان من اهل النار لم تقوم معهم سوا
 كانوا بالبقر يفرجون بها الناس سوا سيات ميملا بابل رؤسهم كاسية البخت
 المائلة لا يدخلون الجنة ولا يجدون بها وان بها يوجد من سيرة كذا وكذا قال
 السوي في رياض الصالحين اى يكرهون رؤسهم ويعظمها بلف عمامة او عصابة او نحوها
 وقد فضلنا رؤسهم الكلام في هذه المسئلة في رسالة مستقلة سمينها باجوبة
 الخمس عن الاسئلة الخمس يخرج في هذه الامة في اخر الزمان رجال معهم سوا
 كانوا اذ ناب البقر فيسحقون في غضبه احمد والحاكم عن ابي امامة عن

ابن عباس رضي الله عنه قال حج النبي صلى الله عليه وسلم بمكة الوداع ثم اخذ بجلقة باب الكعبة
 فقال يا ايها الناس الا خبركم باشرط الساعة فقام اليه فقال اخبرنا ذلك ابي دامي
 يا رسول الله من شرط الساعة الصلوة والميل مع الهوادى ويعظم رب المال فقال
 سلم ويكون الزكاة موعنا والحق مقفيا ويصدق الكاذب ويكذب الصادق ويؤمن الخائن
 ويخون الالين ويكلم الروبيضة قالوا وما الروبيضة قال تكلم في الناس من لم يكن تكلم
 ويكلم الخبيث تسعة اعشار رسم ويذهب الاسلام فلا يبقى الا اسمه ويذهب القرآن فلا يبقى
 الا رسمه ويجعل المصاحف بالذهب ويمنع كوراسنى ويكون المشورة للامام ويخطب
 على المنابر الصبيان ويكون المجاطبة للنساء فعند ذلك ترخوف المساجد كما ترخوف
 الكنائس والبيع ويطول المنابر ويكثر الضنوف قلوب مباهغة والسن مختلفة
 واهو اجمعة قال سلم ويكون ذلك يا رسول الله قال نعم والذي نفسي بيده عند ذلك
 يا سلم يكون المؤمن منهم اقل من الامة يذوب قلبه في جوفه كما يذوب الملح في الماء
 كما يرى من المنكر فلا يستطيع ان يخبر ويكشف في الرجال بالرجال والنساء بالنساء ويعارض
 كما يعارض على الجارية البكر فعند ذلك يا سلم يكون امر افقة ووراء وخرقة وانما خونة
 يصنعون الصلوة ويتبعون الشهوات فان دركتموهم فصلوا صلواتكم لو قتلها عند ذلك
 يا سلم يحيى سبي المشرق وسبي المغرب جشا وهم الناس قلوبهم قلوب طين
 لا يرحمون صغيرا ولا يوفون كبير فعند ذلك يا سلم حج الى هذا البيت احرام حجكم
 لهوا وتزنا وانفسا وهم للتجارة ومساكنهم للمسئلة وقراؤهم باربعة سمعة قال ويكون
 ذلك يا رسول الله قال نعم والذي نفسي بيده عند ذلك يا سلم يفسد الكذب ويظهر
 الكوكبة الذنب تشارك المرأة زوجها في التجارة ويقارب الاسواق قال
 وما تقاربها قال كسادها وقتها ارباحا عند ذلك يا سلم يعجب اسد رجا فيها حيات
 صغر فلتقط رؤس العلماء لما روئى فكم يغيره قال ويكون ذلك يا رسول الله قال نعم والذي

بعث محمد بالحق رواه ابن موديه عن علي كرم الله وجهه أن عمر بن الخطاب
 رسول الله صلى الله عليه وسلم قال ذلك عند حيف الأمة وكذب القدر والباطل بالهجوم
 وقوم يتخذون الأمانة مغنا والركاة مغنا والغشنة زيادة فإني أرى
 زيادة فقال الرجل من أهل الفسق يصنع أحدا طعاما وشرا بالمرأة فيقول صنع
 ما كنت تصنع فبئس أدركني ذلك قال فغضب ذلك فبكت أمي يا ابن الخطاب رواه
 ابن أبي الدنيا والبراء عنه عن حذيفة بن اليمان قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 من قرأ الساعة أثنان سبعون خصلة إذا رتيم الناس ما تواتر الصلوة
 واضعوا الأمانة واكلوا الربوا واستحلوا الكذب واستحقوا بالعداوة
 البساد وابعوا الدين بالدين وتقطعت الأرحام ويكون الحكم ضعفا والكذب
 صدقا والمحرر لبا ساء وظهر الحق وكثر الطلاق وموت النجاة واليمين الجائز وخون
 وصدق الكاذب وكذب الصادق وكثر الغش والولد غيظ والولد غيظ
 وقاض الناس فيضا وغاض الكرام غيضا وكان المراد والوزر والكذب والأمانة
 خونة والعرفاء ظلمة والعرفاء فسقة أم البسواسوك الضلالتهم من الخفية
 وامة من الصبر غيبتهم فتنة بها وكون فيها نهاوك اليهود الظلمة وظلم
 الصغراء يعني الدنيا وطلب البضياء وكثر الخطباء وبطل الأمر بالمعروف وحلت
 المصاحف وصوت المساجد وطولت المنابر وحببت القلوب شرب الخمر
 وعطلت الحدود وولدت الأمة ربهما وترى الحفاة العاة قد صاروا ملوكا
 وشاركت المرأة زوجها في التجارة وتشبه الرجال النساء والنساء بالرجال
 وخلف نعيم الله وشهد المرأة من غير أن يشهد وسلم للمعرفة وتفقه غير الله وطلب
 الدنيا بعمل الآخرة واتخذ المغنم دولا والأمانة مغنا والركاة مغنا وكان
 نعيم القوم ازولهم عن الرجل إياه وجفاته وبرصديقه وإطاع امرأته وعلت أصوات

الفسقة في المساجد واتخذ القينات المعاونة شرب الخمر في الطرقات واتخذوا
 خراج الحكم وكثرت الشرط واتخذ القوان من أمير وجلود الباء صفقا ولعن
 هذه الأمة أولها فليترقبوا عند ذلك رجاء حمراء وخفا وسخا وخفا وآيات
 أخوجه أبو نعيم في الحديث عنه إذا ظهر القبول من الرجل لعمل استغفرت له الحسن
 واختلقت القلوب قطع كل ذي حرم رحمه فعند ذلك لعنهم فاصمهم وأعمى
 أبصارهم محمد وعبد بن محمد وابن أبي خاتم عن سفيان موقوفه والحسن بن سفيان الطبراني
 وابن عكرمة والديلمي عنه مرفوعا إذا الناس أظلموا والعمى وضيقوا العمل
 وتجاوبوا باللسن وبأعضوا بالقلوب وتقاطعوا في الأرحام لعنهم الله
 عند ذلك في صميمهم وأعمى أبصارهم ابن أبي الدنيا في كتاب العلم عن الحسن
 رحمه الله وختم هذا القسم بحديث عن أمير المؤمنين علي كرم الله وجهه جامع لما ذكره
 ما ذكره وزيادة بركة
 الساعة إذا رتيم الناس لضعوا الصلوة واضعوا الأمانة واستحلوا
 الكبار واكلوا الربوا واكلوا الرثا وشيدوا البناء وابتغوا الهوى
 وابعوا الدين بالدين واتخذوا القوان من أمير واتخذوا أصول السباع
 صفقا والمساجد طرفا والمحرر لبا وكثروا الجور وقت الزنا وتهاوتوا
 بالطلاق واليمين الجائز وخون اللين وصار المطر فيظا والولد غيظا وامرأة فجرة وذا
 كذبة وأمناء خونة وعرفاء ظلمة وقلت العلماء وكثر العرافة وقت الفقهاء وقلت
 المصاحف وزخرفت المساجد وطولت المنابر وضربت القلوب واتخذوا القينات
 واستحلوا المعاونة وشرب الخمر وعطلت الحدود ونقضت الشهادة ونقضت
 المواثيق وشاركت المرأة زوجها في التجارة وركب النساء البرزخ وتشبهت
 النساء بالرجال والرجال بالنساء وتخلف بغير الله يشهد الرجل من غير أن يشهد وكان

الزكيات مؤمنا والامانة متعنا واطاع الرجل امانة وعقوبة وقرب صدقة وافضى باه
وصارت الامانة موارثا وسبب اخذ هذه الامانة اولها واكرم الرجل انفا وشرة وكثرة
الشرط ومعدت الدجال المنابر وليس الرجل النجاشي وضيق الطرافات وشبه النجاشي
واستغنى الرجل بالرجال والنساء بالنساء وكثرت خطباء منابرهم وركبوا
الى ولايتهم فاحلوا لهم الحرام وحرموا عليهم الحلال وافترسهم باليشبهون وتعلموا
العلم ليحلبوا به فما ينركم ودرهمكم واتخذتم القرآن تجارة وضيعتم حق الله فيكم
وصارت اموالكم عند شراركم وقطعت ارحامكم وتبرموا بالكبر والمعرفة والمرامير
محا وبكم زكائكم ورايتهم مؤمنا وقتل ابري لعقيد العامة واجبا وخلفتم اهل
وصار العطاء في العبيد والسقا وطفف المكائيل والموازين ولبس اموالكم
السفها والوشح وعوس الديني كلهم عن كرم الله وجهه ولنشرح في شرح الظاهر
ليتم به النفع اضاعوا الصلوة اي تركوها وقلوا شيئا من ركعاتها وواجبها
ولان ثباتها في هذا ورواها اول ما يرفع من الامة الامانة واخا ما يرفع الصلوة لان
المراد بقا صورة الصلوة وبنها اضاعتها بالا لخلل خشوعها وشرورها اضاعوا
الامانة قال في النهاية الامانة تقع على الطاعة والعبادة والودعة والسعة والال
انتهى والكل جازيها وانما في قوله الاتي الامانة مغنى فالمراد بها الودعة وشيئا
البناء اي طولوا الشئ يعني الرفع او جصصوها وعلوها بالشيء وهو كلما
طلبها بالحاج من جص وغيره وابتغوا الهدى اي ما نهوا انفسهم من العقائد
الفاسدة والامراء الباطلة مخالفة للاحاديث الصحيحة باعوا الدين بالدين
اي رضوا بنقص دينهم مع سلامة دينهم وارثوا سلامة الدنيا على سلامة
الدين اتخذوا القرآن من اميراي يتخون به من غير تدبير في موافقة واحكامه
اتخذوا اصول السباع صفا فجمع صفة وهي للسرير بمنزلة الميثرة من الرجل

بني بنوش في السرج ويجلس فيه له حديث مني عن منعت النور المساجد
اي يرون المساجد خيرة الصلوة ولا يصتقون فيها ركعتين منها ونوا الى الطلوع اي
بالطلوع كثر اولها بالون بوقوعه صار المطر قبطا ففسده اتخذوا القينات جميع
قينة وهي الامة المغنيمة والمعارف آلات الهوكا لطبور والبريط والرباب
وغيرها عطلت المحرود وكان يرمي الزاني ولا يقطع السارق ولا يجد الفازف نفقت
الشهور بالصا والمهملة تكون الشهور اكثر ثمانا فقتل نفقت الموشق بالصا والمهملة
الموشق جمع ميثاق وهو العهد ركب النساء البرازين جمع برزون كمن الموحدة
وسكون الراء فتح الدال المعجمة آخوة نول الدابة والمونث برزونة وجمع برازين
ويقال لصاحب المبرود المعنى انهم يركبون الدواب كما في رواية يركبون السرج تشبها بالركاب
خلف بغير اسد كان يقول رأس السلطان او حيوة سيدي ووالدي ووالامانة
او غير ذلك من الطلوع والعقود ونحو ذلك وقد اتى زمانا لا يصدقون الا ان خلف
بغير اسد فاناسه وانا اليه راجعون كانت الزكيات مؤمنا الى قوله قضى باه
من تفسيره صارت الامانة موارثا اي لا يرعون في الامانة الدين ارشد
والندير والعلم وغير ذلك من صفات الكمال بل يقولون هذا ولد الامير واخوه
منواحق بالامانة واول من حدث هذا بنوا الامة فاولوا ابنا بهم ولم يفعل احد
من خلفاء الراشدين هذا فلم يولدوا اولاد بهم ولا قرابتهم وسبب اخذهم الامة
اولها اشارة الى ما استمر من الرقص وسبب عانة الصحابة والتابعين السلف
الصالح حتى ان الرجل منهم سبب باه وجده الذي مات على السنة فاناسه
وانا اليه راجعون واكرم الرجل انفا وشرة اي يخاف ان لم يكرمه ان يبايه
شرة وليس به من الدين شيئا كثر الشرط اي اعوان الظلمة واستغنى
الرجل بالرجال الحج من تفسيره وصعدت اهل المنابر معناه واصح وفي رواية

الجلال بدل الجلال ومعناه السمان اي الذي ليس عندهم خوف الاخرة فان خوف ربهم
 ولذا قال الشافعي ما رايته سمينا فلعن قط وليس الرجل البتجان ارجعوا الى عادة الجوس
 والعوس من ليس التاج فقد قال صلى الله عليه وسلم العوام ينحون الى العرب
 لا يلبسون التاج وانما يلبسون العوام بدلهما وضيقت الطرقات اي ينحون في الطرقات
 الشارع الدكك في يلبسون فيها ويتخذون الباطل ويفيقون الطرق على المارة
 وكثرت خطبا منابرهم اي انهم لا يخطبون سدا فها هنا كسفتا وانما يشرون
 وخيفة الخطابة فيكثر الراغبون في تلك لقد رايانا لمسجد الواحد كثر من شرون
 فخطيبا ركن علما وكم الحج اي يسيل العلماء الى الملوك فيفتنون بمقتضى هواهم
 ولو خالف الشريعة ويتوصلون بذلك الى دنياهم فيخلون لهم حرام من المعازف
 واكل الحرام والكبر والغور والكبر ويحرمون عليهم الحلال من النواضع والتفصيل وقاية
 الحدود ونحوها ونعلم علما وكم الحج اي لا يتعلمون لوجه الله ولديهم وانما
 قصد بهم في التعلم تفصيل الدنيا ومن علامه ذلك ان اكثر رغبتهم في الفلسفيات
 والحكميات فتراهم جايلين بالسنه وشرائع الاحكام ويعودون انفسهم من علماء
 الاسلام فانما سد الحج اتخذتم القوان تجارة اي ان اخطوا اجرة على القرآن
 فزادوا ان لم يقرأوا صنعتم حتى اسد في اموالكم اي من الزكوة والحج ونحو ذلك
 من الحقوق المالية اما بعدم اخراجها او باذخالا ببعض شروطا من الاستحقاق
 وقد الواجب خبز ذلك وشرتم المحوز في ما دكم ان في محاسنكم العانة بخيرتين
 بل مجاهد بن بشرها وليس هذا التكرار مع قوله السابق وشرتم المحوز لان ذلك
 هو الشرب لا يغيبه المجاهرة بخلاف هذا وكذا يقال في حديث حذيفة المار وشرتم
 المحوز في الطرقات ولعبتم بالميسر وشرتم بأكبر الحج قال في انها به الميسر هو القمار
 ومنه الحديث السطرنج ميسرهم شبه اللعب بالميسر هو القمار بالصدق وكل شيء فيه

فانه من الميسر حتى لعب الصبيان بالوزان حتى اي منه اللعب في الايمان بالبيض والخوف والكبر حتى
 الطبل ذو الاربين قبل الطبل الذي له وجد واحد والمعرفة واحدة للمعارف وقد فسر بالوزان
 جمع منار وهو الاله التي ربه بها وبقال له بالعارسية صرنا منعم بها وبكلمكم كما كنتم
 معناه واضع قتل البري ليعظ العامة بقتله معناه انهم لا يقتلون الفاعل ولا يقتلون بريئا
 من قبله او فريسته ليعظهم ذلك في جميع بين بين كالعقود وقل البري صار العطاء
 في العبد والسقاط سقاط النسل والهم داريتهم فهو كقوله وسد الامر الى غير ابله وطفف
 المكابيل والموازين النطيف سوحس الكيل والوزن هذه جملة من الاشراط من القسم الثاني
 وهو كلها موجودة وهي في السر لا يدوم ما يؤما وقد كاد ان تبلغ الغاية وقد بلغت
 فنسأل الله ان يحسننا الفتن وبعضنا من الحسن ويستينا على السن ويغفر لنا الذنوب التي
 جئنا بها في السر العلوانه جواد كريم والمن بجاهه حد الحسين بن ارم الرحمن في سرد
 احديث تناسب المقام عن معقل بن يسار قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم العادة من الحج
 كجدة التي رواه مسلم والترمذي وابن ماجه وعن الزبير بن عدي قال سكرنا الى انس من الحجاج
 فقال اصبروا انه لا ياتي عليكم الا الذي بعده شرمته حتى تقولوا ربكم سمعتم من نبيكم صلى الله عليه وسلم
 رواه البخاري والترمذي وعن ثوبان قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم انما خاف على امي لانه لم يفتن
 واذا وضع السيف في مني لم يرفع الى يوم القيمة رواه ابو داود وابن ماجه وعن عتبة
 بن عوف قال ان من راكم ايام العبرة التمسك فيه يومئذ بمنش ما انتم عليه له كاجر منكم
 رواه الطبراني وعنه عبد الله بن عمرو بن العاصي قال قال النبي صلى الله عليه وسلم كيف بك اذا
 في حباله من الناس حبت هموسهم واما ناهتم واختلفوا وكانوا يكذبوا وشبك بين اصابعه
 قال نعم ما ريت قال منك والملك عليك لسانك وصد ما توف مودع ما تروى عليك
 بمرحمة نفسك ودع عنك امر العامة رواه ابو داود والنسائي في هذا من قبل قوله
 عليك انفسكم لا يفركم من قبل عن اذا اهدت يدهم وعن ابي موسى نحوه وفي اخوه قالوا فانا

لمخرجها ومخرجها والكلام فيه ياتي في مقامات
 في اسمه ونسبه ولده
 ومبايعه ومعاجرة وحليته وسيرته اما اسمه ففي اكثر الروايات انه محمد وفي بعضها
 انه احمد واسمه ابي عبد الله فقد ورد بل صح عنه صلى الله عليه وسلم انه قال يواطى ابي
 اسمه اسمي واسم ابيه اسم ابي وتصنف بعض الشيعة فقالوا ان هذا حرف فيكون
 اسم ابيه اسم ابي بن ابي الحسن والاراد ابيه جده الحسين والاراد باسمه كنيته
 فان كنيته الحسين ابو عبد الله فغناه ان كنيته جده الحسين يوافق اسم والد النبي
 صلى الله عليه وسلم وذلك لا عقاد بهم انه محمد بن الحسن العسكري وهو بل من جوده
 اما اول هذه الثغرات اما ثانيا فلان محمد بن الحسن يدعات واخذت جعفر
 ميراث ابي الحسن اما ثانيا فلان المهدي يبيع وهو ابن اربعين سنة واقول لو كان
 هو لراى سبعا سنة واما رابعا فلان مولد المهدي المدينة بخلاف واما خامسا فلان
 رواية بن المظفر عن عيسى بن عيسى بن عيسى بن محمد بن عبد الله بن محمد بن
 من الاحاديث صريحة في رد ما قالوه ووجوه آخر لا تطيل الكلام بتكرارها ولقبه
 الجابر لانه يحبر قلوب انه محمد صلى الله عليه وسلم اولاديه يحبر ابي بغير الجبارين
 والاطالين ويقصمهم كنيته ابو عبد الله سلام الله عليه فانه من اهل بيت
 النبي ثم الذي في الروايات الكثيرة الصحيحة الشهيرة انه من ولد فاطمة عليها السلام
 وجاء في بعضها انه من ولد العباس ثم اختلف الروايات في ولد فاطمة ففي بعضها
 انه من اولاد الحسن وفي بعضها من اولاد الحسين ووجه الجمع بينهما ان ولادة العظم
 من الحسن والحسين للاخوة ولدته من جهة بعض امهاته وكذلك للعباس فيه
 ولادة ايضا على ان في واد العباس كان من سبي المهدي في جابرتهم الروا السود
 من خواص الساجي للمهدي وكان نسب المنصور كما يكون قبل المهدي المنصور
 مولده فانه يولد بالمدينة رواه نعيم بن حازم عن ابي حنيفة عن ابي حنيفة عن ابي حنيفة
 مائة

فانه باجراني سبب المقدس من المدينة بحرب بعد هجرة ومعه ما ولى للموت وحققه
 ورد عن ابن سبب المقدس حراب يثرب حليته فانه آدم ضرب من الرجال
 ربيعة اجلى الجبهة اقنى الالف اسمه اذبح البج اعين الكحل العيب من ابي الشنا
 افرقها في حده الامن حال السود يعني وجهه كانه كوكب دري كثر اللحية كنفه حلاية
 البني على السدة سلم اذيل الفخذين لونه لونه في جسمه جسم اسمر لى في لسانه نقل واذا
 اعطاه عليه الكلام ضرب فخذة الامير سيدة اليمنى ابن اربعين سنة وفي رواية بان
 ثمانين الى اربعين فاشع سد خشوع الشعر خبا حيه عليه عبا ثمان فطوا ثمان شبة النبي
 صلى الله عليه وسلم في الخلق اي الغم والتذكر تغير بعض كمانه آدم هو الاسمر شبة السمرة
 او هو الذي لونه لون الارض به اسمي آدم عليه السلام ضرب من الرجال هو الخفيف
 اللحم المستدق ربعة يوبين طويل القصير اجل الجبهة هو الخفيف
 شعر الرعين من الصدغين الذي الشعر عن جهته اقنى الالف الفاني الالف
 طوله ووقه اربعة يقال رجل فني وامرأة اقراء اسمه يقال فلان اسم الالف
 اذا كان غنية رفيعا افج البج الزنج حاجبه كذلك والابج هو المشرق اللون سفرة
 والابج ايضا هو الذي وضع ما بين حاجبيه فم يقصرنا والاسم البج يقصر الدم اعين
 الكحل العيب من الاعين الواسع العين المرأة العباء والجمع عين منه قوله معا وجوه
 والكحل يقتضين سواد في اجفان العين خلقه من غير الكحل والرجل الكحل والمرأة كحل
 الشنا افرق اى لها برين ولعنا من سدة بياضها وافرقتها من عدة لبت منامه
 الفخذين اى منفرج الفخذين منبعا عدتها عبا ثمان فطوا ثمان الفخوة في الفخوة
 عبا ثمان بيضاء قصيرة الكحل والنون ايدة يقال كس فطواني وعبادة فطونية
 فانه يعمل سنة النبي صلى الله عليه وسلم لا يوقف فابا ولا يهرق يقال على
 لا ترك سنة الا فاعها ولا بدعة الارفعها يقوم بالدين افرقها كس فطواني فام النبي عوم

اوله عليك الدنيا كلها كما ملكك ووالفقرين من سبلتك بالصليب وبقيل المختبر روي
 الفتنهم وفتنتهم على الارض فسطوا وعدلا كما ملئت ظلما وجورا يحزنوا الحال حينا ولا
 عدو يقسم المال محبا بالسوية برضى عنه ساكن السماء وساكن الارض الطير في جوارحه
 في القفوف والحبان في البحر على قلوبا لله محمد غني حسني انه باقرنا وبنا وبنا وبنا وبنا
 في المال فلما بانه الارجل واحد فقول انا فقول انت السادون يعني الخادون فقول له
 ان المهدي برك اعطيني لا فقول له احب حتى اذا جعله في سجرة وبرزه
 فقول كنت اجتمع انه محمد صلى الله عليه وسلم امي اوصهم والشيخ انه لخص يقول
 اعجز غني ووصهم قال فبرده فلا يقبل منه فيقال له انا لانا فخذ شيئا اعطينا ثم لا
 رياء و فاجرا في زمته نعمه لم يسمعوها بمثلهما فطر رسل السماء عليهم سدرارا لا تذوق
 شيئا من طعم ما توفي الارض كلها لا تذوق عنهم شيئا من طعم ما تجرى على يديهم
 بسخر الكفوف ويهتج المداين بين الجاهقين يوتي اليه ملوك الهند مفضلين ويخرجونهم
 حليا لبنت المقدس يا وى اليه الناس كل تاء والي النخل الي عصبها حتى يكون الناس
 على مثل امرهم ولقد عده الله ثلاثة الاف من الملائكة يصفون جوهه مخاضيه او بارهم
 جبرئيل على مضته وميكائيل على ساقه رعى الشاة والذئب في زمته في مكان واحد وب
 الصب لبا الحيات والعقارب تضرهم شيئا ويزرع الانسان ما يخرج له
 ما ويرفع الربا والربا والزنا وشرب الخمر وتطول الاعمار وتودي الامانة وتهلك
 الاشرار ولا يبقى من بعض آل محمد صلى الله عليه وسلم محبوب الخلق يطفى الله به
 العقباء وتامة الارض حتى ان المرة تخرج خمس سنة ما معين جل لا تخفى شيئا الا الله
 مكتوب في اشعار الانبياء ما في حكمه ظلم ولا عيب قال الفقيه بن حجر في القول المختصر
 في علامات المهدي ستظروا لاني في هذا ان عيسى يبعث بعض ما ذكر من قتل المختبر
 وقتل الصليب اذ لا مانع ان كلا منهما بفعله في العلامات التي يعرف بها

والامارات الدالة على قرب حوجه عليه السلام العلامات منها ان معه قبض رسول الله
 عليه وسلم وسبفه وراية من رطاخله معلمة سواد حجر لم تشر من قولي صلى الله عليه وسلم ولا
 حتى يخرج المهدي مكتوب على راية البيعة الله ان على راسه عمامة فيها منادى
 يا المهدي خذ سيف الله فابحوه وتخرج منها يد تشير نحو المهدي ليعيه يطلب منه
 اية فيومي يديه الى طرفي الهواء فيقطع على يده اية يخفف بحسن يقصدونه بالبيد
 بين المدينة ومكة كما ياتي انه يادى منادى من السماء اياها الناس انه قد قطع عنكم
 الجبارين الما فبين اسبابهم وولاكم خيرة محمد صلى الله عليه وسلم فالحقوا بكنهه فانه
 واسمه احمد بن عبد الله وفي رواية ويحكم الجبار خيرة الله محمد الحقوه بكنهه فانه المهدي اسمه محمد
 بن عبد الله ان الارض تخرج افلا دكيد كما مثل الاسطوانات من الذهب
 غني قلوب الناس وكثرت بركات الارض كما ترى سيرة عليه السلام يخرج
 كثر الكعبة المدفون فيها فيقتله في سبيل الله رواه الغنيم على كرم سد وجهه انه
 يخرج تاوت السكينة من غار انطاكية او من حير طبرية فيخرج حتى يحل في موضع
 بين يديه بيت المقدس فاذا نظرت اليه اليهود اسلموا الا قلوبا منهم انه يغلق البحر
 كما انفق النبي اسرائيل كما سبأ ان شاء الله به انه ياتي الدنيا السوداء خالسا
 فيرسلون اليه بالبيعة انه يخرج بعيسى بن مريم عليهما السلام ويصلي عيسى خلفه
 ما في خبته من علامة النبي فقل الله وغير ذلك الامارات الدالة على قرب
 حوجه انه يشف العوات فيخرج من جبل من ذهب ان كيف القمر
 اول ليلة من رمضان والشمس ليلية النصف منه وهذا لم يكونا منذ خلق الله السموات
 والارض خسوف القمر مرتين في شهر رمضان وهذا لاني في الاول كما هو واضح
 طلوع القمر في السنين طلوع النجم له ذنب يضي ظهورا عظيما فيكون
 المشرق ثلاث لبال وسبع لبال ظهور ظلمة في السماء حمرة يظفر في السماء وتنتشر في فمها

ليست كحركة الافق نذا ونعم جميع اهل الارض يسمعون اهل كل لغة بلغتهم
 خفف قرية بالشام يقال لها حوسا منا وينا ودي السما بهم المهدى فسمع منه
 بالشرق من بالمغرب حتى لا يبقى رافدا الا اسقط ولا قائم الا قد ولا فاعلا فقام
 على جلته يذا غير الصوت الذي بعد وجهه كحمار عصابة في السؤال ثم عمقه في ذي
 ثم حوب في ذي الحجة ونهب الحاج وقتلهم حتى سبيل الدماء على حمة العقبة وبعض
 هذه المذكورات من نجم ذي نيب الحمة والسود قد وقع والمعقود صوت الحزن واليوم
 الشديد الحول والمواد منها شدة الفسفن ان يكون اختلاف زلازل كثيرة ان ينادى
 منا ودي السما والان الحن في آل محمد وينا ودي منا ودي الارض لان الحن في آل عيسى وآل
 عباس لان اول ذاك الملك ان الثاني نذا الشيطان ما ياتي مما ذكره في الفتن الواقعة
 قبل طوره في الفتن الواقعة قبل حوجه ولسفها سافا واحد يقربا
 الى فهم العوام المقصود من هذه الرسالة وتكملة الفائدة فيقول من الفتن التي قبله انه
 بحر الفات عن جبل من ذهب فاذا سمع به الناس ساروا اليه اجتمع ثمة كلهم من حليقة
 يقتلون عنده ثم لا يصبر الى واحد منهم فيقول من عنده واسد لن تركت الناس اخذوا
 منه ليند يهين بكه فيقتلون عليه حتى يقتل من كل ما به تسعة سبعة فيقول كل رجل على
 اكون انا بخوف في صحبي من غيرنا قال هم من جازة فاما قد من شينا خروج
 السفين في الالبع والاصهب والاعوج الكندي السفين في فخر المؤمنين على كرم
 وجهه انه من ولد خالد بن زيد بن ابي سفيان وزيد هذا هو اخو معاوية بن ابي سفيان
 اسلم مع ابيه واخيه يوم الفتح مات في خلافة ابي بكر رضي الله وسفيان من ولده وهو
 رجل صميم الهامة بوجه اثار الجدر في بعينه كمنه بيضا هكذا اورد في جلته عن علي
 يخرج من ناحية مدينة دمشق وفي واد يقال له وادي اليبس في في مناه فقال
 ثم فخرج فيقوم فلا يجد احدا ثم ياتي الثانية فيقتل له مثل ذلك ثم يقال في الثانية

ثم فخرج فانظر الى باب دارك فيختر في الثالثة الى باب اره فاذا هو سبعة
 نفر وتسعة معهم لواء فيقولون نحن اصحابك مع رجل منهم لواء معقود ولا يقولون
 في لواءه الا ضرب بقرش بيده على ثنتين مثلا لا يرى ذلك العلم اذ لا انهم فخرج
 منهم وتبعهم ناس من جنات الواوي بيد السفين في ثلث قضا لا يقع بها احد
 الا ان قبضه به الناس فخرج صاحب من قبضه يقاتله فاذا انظر الى رايها
 نهم فيدخل السفين في ثلثه وسنين اكبا وشق ويضعي عليه شمع حتى يمتنع
 اليه ثلثون الفاقه كلب هم احواله وعلاته خروج نجف بقرية من قري مشق ولعلها
 حرسنا ويقتل الجانب الغربي من مسجد بهم ثم يخرج الالبع والاصهب فيخرج
 السفين ثم الالبع والاصهب من مصر والاصهب من الجزيرة الى جزيرة العرب بالجزيرة
 ابرج فانها داخله في جزيرة العرب يخرج الاعوج الكندي بالمغرب يدوم القتال بينهم
 سنة ثم يقبل السفين على الالبع والاصهب وير صاحب المغرب فيقتل الرجل
 ويبقى الشاة ثم يرجع حتى ينزل الجزيرة الى السفين في قتل من ظهر السفين على قتل
 ويجوز ما مجموع الاموال يظهر على الرايات الثلث الالبع والاصهب
 والاعوج والمنصور والحاوت والمهدى صفات القاب اسماء لهم فليعلم ثم يقال في
 الترك والروم بقرية فيظهر عليهم ويفسد في الارض فيقتل بطون النساء ويقتل
 الصبيان ويهرب جال من قريش الى مسططنية فيبعث الى عظيم الروم احث
 بهم في المجامع فيبعث بهم اليه فيضرب اعناهم على باب المدينة دمشق ثم يفتق
 عليهم فتق من خلفهم فيرجع اليهم فيقتل طائفة منهم فيمنهمون حتى يدخلوا ارض
 خراسان فيقتل من السفين في طلبهم كالليل والسيل فلا تم بشي الا اهلكته يهنة
 فيذ بهم الحصون يخرج القلاع حتى يدخل الزوراوه ويقتل من اهلها مائة الف
 ثم يسير الى الكوفة فيقتل من اهلها سبعين الفا ويقتل النساء والزرار ويقتل جنوده من

فتبلغ عانة المشرق من ارض السند ويطلبون في كل وجه ويبحثون الى المدينة
فما خذون من قدر واحد من آل محمد صلى الله عليه وسلم ويقتلون من بني هاشم رجالا و
ويؤتي جماعة منهم الى الكوفة وتغزو بقيتهم في البراري فيخذلهم برب المهدى
والمبعض في رواية والمضوور الى مكة في سبعة انفس يستحقون هناك فيرسل
صاحب المدينة الى صاحب مكة او قدم عليكم فلان فلان يكتب اليهم فيقولون
فيخطف ذلك صاحب مكة ثم يوافقون بينهم فيأخذون له ولدا ويقتلون
اخوانه الذين يخرجون ثم يبعث الى جليلين منهم فيقتل احدهما والاخر ينظر اليه
ويقتلون النفس الزكية بين الركن المقام فيخذلهم بعض اسد ويغضب اليه
ثم يرجع الاخوان الى اصحابهم فيخرجون من بني هاشم رجالا الطائفة فيقتلون
ويبعثون الى الناس فيقتلهم ناس فاذا كان كذلك غايبهم بل مكة فيمضون
ايها مكة ويدخلونهم بل مكة ويقتلون بغيرهم ويكونون بمكة الى خروج المهدى ورد
عن ابي عبد الله الحسين بن علي عليه السلام انه قال لصاحب هذا الامر يعني المهدى
غيبنا ان احدهما نطوحي يقول بعضهم ما وبعضهم ذهب لا يطلع على موضعه احد
من ولى ولا غيره الا المولى الذي به امره فان الغيب اسد علم ما رافقا به يخفي بحال
الطائفة ثم يثاب اليه ناس يظهر معهم ويهزم بل مكة ثم انه يخفي بحال مكة ولا يطلع
عليه احد ويؤيده ماروي عن ابي جعفر محمد بن علي الباقر انه قال يكون لصاحب الامر غيبة
في بعض هذه الشعار وادعى بيده الى ناحية في طوي وبلية قوله ابي عبد الله الحسين
الماضي يقول بعضهم مات الحج لان خفا بعد الظهور هو الذي يظن فيه الموت واما
ما ذهب اليه الامامية فيمنه من آل محمد الحسن كروا في غاب ثم ظهر بعض خاص شعبة
ثم غاب ثانيا وانه براه خواص شعبة خبره ان الظهور لبعض الخواص السمي في ظهور
وقوله في رواية الحسين لا يطلع على موضعه احد من ولى ولا غيره فان هذا في قولهم

يعرفه خواص شعبة وكونه ناحية في طوي لا يسمونهم يقولون غاب يسرداب يسرداب في كل
في هذه السنة اعني سنة حروجه من غير مير فطوفون جميعا فاذا انزلوا مني اخذ الناس
كل كلب فيثور القبل بعضهم على يقتلون فيمنع الحاج وسبيل الدماء على حجرة العقبة
ويأتي سبعة رجال على منة افشي على غير معي وقبيل كل منهم ثمانية وبضعة عشر
فيقتلون مكة ويقول بعضهم لبعض ما جاءكم فيقولون حبنا في طلب هذا الرجل الذي
ينبغي بهدأ على يد الغيبين ويبيع فيسطنطينية فدفعناه باسمه واهلهم به وفيه يقتل
السبعة على ذلك فيطلبونه مكة فيقولون انت فلان انت فيقولون انت فلان انت فلان من
فيقتل منهم فيضغونه لابل الحرة منه والمعرفة فيقولون هو صاحبكم الذي يطلبونه وقد
بالمدينة فيطلبونه بالمدينة فيخافهم الى مكة ويكذب الى ثلث مرة وسمع صاحب المدينة يطلب
الناس للمهدي فيخرج حبنا في طلب الهاستين مكة ويأتي ولك السبعة فيضربونه
في الثلثة بمكة عن الركن فيقولون ثلثا عليك ودمنا في غفلة ان لم تدرك
بنايك هذا عسكر السقيفة توجه في طلبنا عليهم رجل من حرم ويهدونه بالقتل انهم يفعل
فيجلس بين الركن المقام ويجديده فيذبح فيظهر عند صلوة العشاء مع دابة رسوا
وميتة وسبقة فاذا صلى العشاء الى المقام فضع ركعتين فيصعد المنبر وناري
بأعلى صوته اذكركم اسديها الناس ومقامكم بين يديكم ويطلب حطبة طويلة
يرغبهم فيها في احياء السنن وامانة البوع فيظهر في ثلثاته وثلاثة عشر رجلا
ايها برود واصحاب طالوت حين جاوزوا معه النهر من ابدال الشام وعصا
ايها العواق في غيب مع علم غير معاك فورا كقوع الحريف ربهنا بالليل اسديها
وبانيهم جيش صاحب المدينة فيقتلون فيمضون فيمضون حتى يدخلونهم المدينة
ويستنفذونها في ايديهم ويبيع السقيفة حروجه فيبعث اليهم بعثا من الكوفة
فيأخذون المدينة فيسبون ثلثا ويقتلون قتلا الحرة عنده كفرة بسوط

المهدى فاذا خرجوا من المدينة وكانوا يبدون الارض حصف باولهم واخبرهم ولم ينجحوا
 فلما بنحو منهم الا نذر الى السفينة وشير الى المهدى فلما سمع المهدى بذلك قال هذا
 الخروج فخرج وبعده بالمدينة فينقذونهم كانا اسيرين بنى ياشم وتفتح له ارض الحجاز فخرجوا
 الى مكانها من حرس لا يسكن ابناءهم المدينة مرتين او ثلثا مع وقوع السعة
 ليلة عاشوراء وان كعدة بعد قضاء المناسك الى ليلة عاشوراء قريب من عشرين يوما
 وخمس وعشرين يوما ومسافة ما بين البحر من عشرين رجلا وكثيرا من العتاة مع ما يجمل ذلك
 من طلبهم له في كل من المرحلين في كل مرة اذ يكون الاثني على الركاب في خمسة ايام يمكن
 تكرره في خمس وعشرين على انهم كلهم وليا فيمكن ان يطوى لهم الارض او يكونوا من الجبال
 المخطوات يخرج رجل من واد النهر يقال له الحارث حارث على مقدمة رجل يقال له
 المنصور يمكن ان لا يجدهم كما مكنت فريش محمد دم وجب على كل مؤمنه نفعه وهذا
 الرجل يحتمل ان يكون هو الها سمي الاثني ذكره ويلقب بالحارث كما يلقب المهدى
 بالجابر ويحتمل ان يكون غيره وسوراهل خراسان بعسكر السفينة ويكونوا بينهم وقفا
 وقعة بنوسن وقعة بدولاب الري وقعة التجوم الزرنج فاذا طال عليهم
 قتالهم آتاه بايعوا رجلا من بنى ياشم بكفه اليمنى حال سهل اسد امره وطريقه هو
 آخر المهدى من ابيه وابنه و هو جابا من الشرق باهل خراسان وطال لقائهم معه
 الرايا السود الصغار وهذه خبر رايات بنى عباس على مقدمة رجل من بنى محمد
 ربيعة اصغر قليل اللحية كوسج واسمه شعيب بن صالح التميمي خرج اليه في خمسة
 آلاف فاذا بلغه فوجه شايعة وصيره على مقدمة لواء سفينة الجبال الرومي
 لهده بالمرام المهدى كما هدت فريش بنى ياشم انه قال اذا سمعتم
 به آيات سودا فقلت من خراسان فأتوا ولوجوا على التيج وعلم المومنين على كرم
 وجهه لو كنت في صندوق مقفل فاكر ذلك القفل والصندوق والحق بها وفروا

فانه فيها خيفة اسد المهدى اي فيها نوره والا فخرج بكلمة كما مر فينتفي هو وجبل اسفينا
 فيقتل منهم مقتلة عظيمة بصفاء اصطفى حتى نفا الخيل الداء الى ارسائها اياها جنوده
 ثم يكون وقعة بالمدين بعد وقعة رسي في عام فدا وقعة صلبته يخرج عنها كل ناج
 ويقبل الرايا السود حتى تنزل على الماء بهذا اطلق في الحديث ولعله ما وجد في
 من في الكوفة من اصحاب السفينة نزلواهم هناك فهدون ثم نزل الكوفة حتى يستقذ
 من فيها من بنى ياشم ثم يخرج قوم من سودا الكوفة يقال لهم العصب ليس معهم سلاح
 الا قليل وفيهم بعض اهل البصرة قد تركوا اصحاب السفينة فيستنفذون في ايامهم
 من بنى الكوفة وتبعث رايات السود يبعثهم الى المهدى ويقبل المهدى في الحجاز
 والسفينة الكوفة بعد ان يبلغه جرح حيشه ولا يهوله ذلك الى الشام
 كانها فرسانا فيبعضه الصحوي فيقطع بغيا آخره الشام الى المهدى فيدركون المهدى
 بارض الحجاز فيبايعونه ببيعة المهدى فيقتلون معه الى الشام في بعض الروايات
 الجيش الذي يخسف بهم بيعت في الشام وفي بعضها من العراق ولا مضافة
 كما قال ابن حجر لان العجب من العراق كمنهم ما كانوا اهل الشام بنوا اليها في الرواية
 الاخرى وفي رواية ان المهدى يقابل هذا الجيش الثاني في عدد اهل بدر واصحاب
 المهدى يومئذ جهنم البرداع فيسمع يومئذ صوت من السماء ان اولياء الله
 اصحاب فلا يعني المهدى فيكون الديرة على اصحاب السفينة فيقتلون لا يبقى منهم
 الا الشريد فيهربون الى السفينة فينجحون ويكمن الجميع باية بعضهم ببيعة بعضهم
 بقاتله فينهزمونه وان الذين بقا تلوته هم الذين يبعثهم صاحب المدينة الامير
 من قبل السفينة الى مكة كما مر الاشارة اليه ويؤيده انه بقا لهم في عدد اهل
 وان جهنم يومئذ البرداع فانه هذه الصفات تناسب عالم عند الله والبيعة
 واما بعد الاستيلاء على ارض الحجاز فمعه كثر ثم ان السفينة بعثه في الارض

وبظفر الكفر حتى لا يطاف بالمرأة وبجامع نهار في مسجد دمشق على سجد شرب حتى تأتي
 فخذ السيف فتجلس عليه وهو في المحراب فاقدم يقوم اليه رجل مسلم من المسلمين فيقول بحكم
 الكفر ثم بعد ما تكلم ان هذا لا يجيل فيقوم اليه فيضرب عنقه في المسجد ويقتل
 كل من شابه فغند ذلك نيا دى منادى السماء ايتها الناس ان الله قد قطع عنكم
 الجبارين المنا فقتلوا استياهم وولاكم خيرة امته محمد فالحقوا بكم فانه المهدى
 واسمه احمد بن عبد الله ويصر المهدى للجيش حتى يصير يوا دى القرى ويومئذ
 على درجتين الى جهة الشم في يدور فوق ويحرق هناك ابن عمه الحسنى في ثا عشرة الفا
 فيقول له يا ابن عمه انا احق بهذا الجيش منك انا ابن الحسن انا المهدى فيقول له
 المهدى بل انا المهدى فيقول له الحسنى ملك خيرة آية فابا بعت فيومى المهدى
 الى الطبر فيسقط على يديه ويفرس قتيبا باسبا في بقعة فيحضره وورق فيقول
 الحسنى بن عمى هي لك في هذا الحديث فائدة واستكمال الفائدة
 فانها تدل على ان المهدى من اولاد الحسين وانا ابن عمه هذا حسنى وبنون الحنفية
 في بنى الحسن حيث يقول انا ابن الحسن مستندة في هذه الدعوى امران احدهما
 استخلف فيكون اولادها احق بها والثاني انه نزل عنها فحقا له ما للمسلمين
 فغوضه سد الحنفية في اولاده وكل الامرين معارض ما الاول فنتيجة الحسنى
 في بعض الناس هم اهل العراق والمشرق واليمن واهل الشام والمغرب مصر وقيل
 بعضهم للحسين ايضا واما الثاني فلان الحسن قد فوت حقه بعد ما ناله واما الحسين فلم
 ما اراد حقه باق فاعطاه الله في اولاده واما الاستكمال فهو ان هذا الحسنى ان كان
 الذي قدم بالرايات السود فقد قرانه بعث بالبيعة في الكوفة وانه لا يقدم الجاهل
 واما ليلاه بيت المقدس ان كان غير مكيف بنازعه بعد ان باعته اهل الحجاز كلها
 وبايعه اهل المشرق والحواف الجواب انه ان قلنا ان نقادهم بالراية اخوه كما في بعض الروايات

فهذا عجزه في فوجه ودعواه ان البيعة للمهدى منووعة للمتصنف بهذا الوصف للشخص
 فيدعى البيعة له لانه المهدى لانه بنازعه في الخلافة فاذا ظهر له انه ليس بمهدي بايعوه
 قلنا انه ابن عمه فان كان غير هذا الحسنى فالجواب ما رواه كان هو من غنى ملا فانه ابن
 يرسل اليه جماعة اثني عشر الفا اداوا واجتبا طائفة لا يكون بيوم المهدى فينازعه على
 ويؤمر عليهم واحدا وباراه بان مستجبه ويؤكد في البيعة فيقول له ان كان هو المهدى
 فينازعه على واما كسنت انا المهدى فخذ لي منه البيعة فتكون بعث البيعة على الرد
 فلما بايعوه صرح ان يقال لعجوله بالبيعة وان يقال لقيه مجازا هذا فظهر كافي هذا المقام
 واسمه اعلم فيقول المهدى حتى اذا انتهى الى حدثم الذي بن الشام وبالحجاز فيقتلهم
 بها ويقال له انفذ فيكده الحجاز ويقول انا اكسب الى ابن عمى يعني الصحري فان ضلع
 طاعتى فانا صا حكم فاذا انا كتاب المهدى قال اصحابه ان هذا المهدى قد ظهر لنا بعينه
 اولئك فينازعه ويسير اليه حتى ينزل بيت المقدس ولا يترك المهدى
 بيد رجل من اهل الشام فترام الارض اثارا الى اهل الذمة وورد المسلمين جميعا الى
 ثم يخرج رجل من كلب يقال له كناية بعينه كوكب في ربه طم فوته حتى باي الصحري
 فيقول بايعناك ونضرك حتى اذا ملكك بايعت هذا الرجل ويعتونه فيقولون
 كسك اسد فبعضنا فخذت من يقول ترون يقض العهد فيقولون نعم ففقتلوا لا يبقى
 عاترة اهلها كبر منك لا طقتك لا يتخلف عنك ذات خف لا طلف
 فيرجل وترحل معه عابا سرنا وفي رواية انه يفيض العهد ويتقبل البيعة واعظم
 راية في زمانه المهدى ما يجره من نصف كلب جملها ورجلها وعظمها فاذا انشأت
 الخيل ولت كلب او بارها فيقتلونهم ويسبونهم حتى تباع العذار منهم ثمانية درهم
 ويؤخذ الصحري فيؤتى به اسير الى المهدى فيندخ على الصحرة المعترضة على وجه الارض
 عندا كلبته التي سبطن الواوى على طرق ورج طوز ريتا المقنطرة التي على الواوى

ويقتل ثلث لا يقتلوا ابد وفي رواية فيسقط المسلمون شرط الموت لا ترجع الالة
 فيقتلون حتى يخرج منهم الذين يقتلوا ويؤاكل غير غالب بشرط المسلمون
 شرط الموت لا ترجع الالة فيرجعون غير غالبين الى ثلثة ايام فاذا كان اليوم
 الرابع بهذا اليهم بقيه بل لا سلام فيجعل الله الدرة على الكفرة فيقتلون مقتلة
 لم يمتها حتى ان الطائر يجر جناحهم فاحلفهم حتى يخرجوا فبقا وبقا الالاب كانوا
 مائة فاحجبون بقي منهم الالرجل فلا يتسم ميراث ولا يفرج بغنيمة وتكون خمس
 امرأة قيم واحد الشرط بالضم ط بقة ثم الجيش تقدم للفصال وهذا اليهم
 والدبرة الهزعة وجبا تم مائة متوجين ثم موصدة الى نوحسهم ولا تخلفهم
 بتشد الام لا يجعلهم خلفه اي لا يتجاوزهم حتى ينقطع غم الطائر الموت ثم بعد
 مسافة المقتلة وينبعونهم ضربا وقتلوا حتى يتهوا الى قسطنطينية اي الكسرى قال عقد
 الدرر لها سبعة السواروخ السور المخططة بالسنة احدى عشر ذراعا وفيه
 مائة باب عرض السور الالخير الذي على البلد عشرة اذرع وهو على صليب في البحر
 الرومي وهي مقصلة بلاد الروم والاندلس انتهى فيرس المهدى لواءه عند البحر
 ليتوصلوا للفرق بينا عد المائنة فيتبعه حتى يجوز في تلك الناحية ثم تذكروا ويا دى
 ايها الناس اعبروا فان الله سدد وجل فلو كنتم البحر كما خلقه لنبى اسرائيل فخرجوا
 فيستقبلها فيكبروا وينزع حيطانها ثم يكبرون فستفقط في الثالثة منها مائة
 اثني عشر رجلا فيقتلونها ويقيمونها بها سنة حتى يموت بها المساجد ثم يخلونها
 مدينة اخوي فيبنيهم فيقيمون فيها مائة سنة اذا بصانح انه الدجال خلقهم
 في ذراكم بالشم فيرجعون فاذا الامم بطلت تارك نادم والاخذ نادم ثم يموتون
 الف سفينة ويكبون فيها مائة مائة من اهل المشرق والمغرب والشم والحجاز على
 رجل واحد فيسرون الى رومية وغيره عبيد من مبر المازنة انه قال ابن ابي العلك

سذكر

ذكر فتح القسطنطينية فابان انما ادرت فتحها انه ذكر غنيمتك منها فان فتحها
 وبين خروج الدجال سبع سنين واه نعيم حج وفي الفتن بسخر كبريت المقدس
 وجلبه الذي اخذها طاهر بن ساجين عن ابي اسرائيل وسباهم وسبا حلى المقدس
 واحرقها بالنيران حمل منها في البحر الف وسبعائة سفينة حتى اوردوا رومية
 قال جذبة سمعت رسول الله يقول بسخر حلى المهدى في كل حتى يردوه الى
 المقدس قال في عقد الدرر الرومية ام بلاد الروم فكل من ملكها يقال له ابا وهو الحاكم
 على النصارى بتمرة الخففة في المسلمين ليس في بلاد المسلمين منها وقد ذكر الموحون
 في صفه رومية من العجايب لم يسمع با دنى ذلك بل في العلم ويقرب طسطنطينية
 منها فيكبرون عليها اربع تكبيرات فيسقط حاطها فيقتلون مائة الف
 ويخرجون منها حلى بيت المقدس والتابوت الذي فيه الكسنة ومائة نبي اسرائيل
 رضاضة الالواح وحلة آدم وعصى موسى ومنبر سليمان وقصير من منى النوى
 انزل الله وحل على نبي اسرائيل اسد باض في اللين باب ثم ياتون مدينة يقال
 القاطع طولها الف ميل وعرضها خمسمائة ميل لها ستون وثلاثمائة يخرج من كل باب
 مائة الف مقاتل وعلى البحر لا يحل جارية يعني سفينة فيه قبل ما يرسول الله ولم لا يكل
 فيه جارية قال لانه ليس له قودا ولا يرويه حلى تامة ذلك البحر جعلها اسد باض
 لنبى آدم لا تخرج حتى تحل السفن فيكبرون عليها اربع تكبيرات فيسقط حاطها فيقتلون
 ما فيها ثم يقيمون بها سبع سنين ثم يقتلون منها الى بيت المقدس فيبلغهم الجبال
 تخرج في يهودا صبتها اخوة ابو عمر والداني في سنة وفي رواية يم باني مدينة
 يقال لها او مقاطع وهي على البحر الاخرة المحيط بالدين ليس خلفه الا امر الله
 ع وجل طولها الف ميل وعرضها خمسة مائة ميل فيكبرون وثلث تكبيرات فيسقط
 حيطانها فيقتلون ما فيها فيقتلون بها الف الف مقاتل ثم يتوجه المهدى منها الى القدس

الشريف بالفسيفساء فتمت لونه بشام فلسطين بين صوره وعسقلان وغزة ودمشق
 ما بهم في الاموال ينزل المهدى الى بيت المقدس ويقسم بها حتى يخرج الدجال الى
 المسلمين في الملحمة العظمى مشق وعند خروج الدجال يكون بيت المقدس يدخل اليها
 كلها فلا يبقى مدينة وقلعة والقرنين الا دخلها واصلاحها ولا يبقى جبارا الا ملكها
 ملك الدنيا مؤمنا وكافرا ما المؤمنان فذوالقرنين مسلما واما الكافرون فمؤذون
 ويقتلهم ويحكمها خامس من عشرين وهو المهدى وروى ابن ابي عمير عن الحسن
 مرفوعا قال اصحاب الكهف اعادوا المهدى قال العلاء والحكمة في ما خبيرهم الى هذه الامة
 يجوزوا واشرف لدخول في امة محمد صلى الله عليه وسلم وروى الاول ابو يعقوب
 المهدى بحيث به الى الترك والظاهر ان هذه الفتوح تكون في مدة حاضرة الروم
 لان بعد استغالة بهم لا يتفرغ لغيرهم وانه يبعث البعوث السرية ويخبر
 الافاق اليه يكون مجازا جاز في طرق انه عليه السلام قال ملحمة العظمى وفتح
 القسطنطينة وخروج الدجال في سبعة اشهر وفي رواية سبع سنين قال
 ابو داود وفي سنة وهدية يعني رواية سبع سنين اصح يعني رواية سبعة
 اشهر وردت في مدة ملك المهدى روايات مختلفة ففي
 بعض الروايات ملك خمس وسبعين سنة وروى في بعضها سبعا
 وفي بعضها ستا وفي بعضها اقل فحشا وانما اكثر فستعا وفي بعضها تسعة
 عشرة سنة واثنا عشر وبعضها عشرين وبعضها اربع وعشرين وبعضها ثلثين وبعضها
 اربعين منها تسع سنين بها في الروم قال ابن حجر في القول المختصر
 الجمع على تقرير صحة الكل باية ملكه متفاوت الظهور والقوة فيجعل اكثر على انه
 باعتبار جميع مدة الملك الاقل على غاية الظهور والاولى على الوسط انتهى
 قلت ويدل على ما قاله وجود الاول انفسى انه يوم بشر امته خصوصا اهل بيت
 النبي

وان الله يعوضهم عن الظلم والجور قسطا وعدلا والابن بكرم الله ان يكون مدة العدل قدر
 ما يكون فيه الظلم والفتن السبع والفتح افضل من ذلك الثاني انه يفتح الدنيا كلها
 ذو القرنين وسيلها ويدخل جميع الافاق كما في بعض الروايات وينبئ المساجد في سائر البلدان
 ويحكي بيت المقدس ولا شك ان مدة التسع فادونه لا يمكن ان يساح ربع او خمس
 المعمورة سباحة فضاء عن كلها فضاء على الجهاد وبجبهة العساكر وترتيب الجيوش
 وبناء المساجد وغير ذلك انه ورواها ان عمار يقول في امته كما في سنة
 وطولها فيه ستمائة طوله والا لا يكون طولها في زمنه والفتح وما دونه ليست
 من الطول في شيء انه بها في الروم تسع سنين ويقسم القسطنطينة واما
 سبعا ومدة المسيرة الهجاء مرتين الرجوع في اثنا عشر سنة ومدة قتاله مع السباع
 وانه ينقض البيعة بعد ثلث سنين وفتح الهند وسائر البلدان يكون سنين كثيرة
 كما وردت في ذلك في الروايات وذلك ان مدة التسع بكثرة وح فقول التجديد تسع
 باعتبار مدة استيلائه على جميع المعمورة فيكون معنى الحديث انه يملك ملكا
 كما ملأ جميع اهل الارض وذلك بعد فتحه لمدينة القاطع وبالسبع باعتبار مدة قتله
 للسفهاء ودخول اهل الاسلام كلهم في طاعته فانه بها في الروم تسع سنين
 ومدة استغالة بحريم وتلكه لهم يكون بخلاف عشرين سنين بالعشرين على
 جبه الكسرة واربعة وعشرين باعتبار مدة خروجه الى الشام ودخول السفهاء في بيعة
 وثلثين باعتبار خروجه بكرة واستيلائه على ارض الحجاز واربعة وعشرين
 مدة ملكه في الجبله مستحكمة على خروجه اولا بالطائف وقتله لامية مكة وعينيه
 بعد ذلك في خروج الهاشمي خراسان وحمله السيف على عاتقه اثنتين وسبعين سنة
 كما في بعض الروايات وهذا الجمع اولى في اسقاط بعض الروايات ولا شك انه مقدم على
 التبرج جميعها امكن الله اعلم بمرامها عليه السلام لا مانع ان يكون التسع وما دونه بعد قول النبي

وقتله الدجال فانه عيسى لا يسب المهدى كلفه فانه الاية في قريش ما دام في الناس شانه
 يكون في اخص مرويه وما بعاله لا امير عليه في ثم يصلي خلفه ويقضي به كما يدل عليه حديث
 جابر عند مسلم انه عيسى بن مريم ويقول له حين تبارخ في الصلوة انه بعضكم على بعض الاية
 هذه الالة ولا ير عليه ما ورد في بعض الروايات انه المهدى يصلي بهم تلك الصلوة ثم يكون
 عيسى ما بعده لانه لما ثبت امامته واما ربه جازله انه يعينه اماما للصلوة لانه افضل
 وافضلته لا سكرهم خلافة لجواز خلافة المفضل مع وجود افضل سببا اذا كان
 افضل في غير قريش قال ابن حجر ومعنى تكتب قريش ملكها اربع زوايا عيسى انه
 لا يبقى لها معه اخصاص شيء ووجه مرجعته فلا يعارض ذلك خبر لا يزال هذا
 الامر في قريش ما بقي من الناس اثنا عشر شيئا لا شارة الى هذا في كلام
 الشيخ في الفتوحات ولا شك انه بهذا الوجه يندفع كثير من الاشكال لا سيما في زمان
 كل منها موصوفا بالبركة والامانة وانه يلا الارض قطعا كبر الصليب وتقتل الحثيرة
 برالى الحثيرة ذلك لانه الزمان يكون واحد فينسب الى هذا تارة والى هذا اخرى
 وقد استأنس به بقوله عم كيف انتم اذا نزل فيهم ابن مريم حكما مفسطا وحكم
 منكم فانه لا احتفال فيهم من قوله حكما مفسطا الامانة ودفعه لقوله واما حكم منكم
 وظاهره انه ليس له امانة الصلوة اثبات اتباع عيسى شرعه وكونه رعية خليفة
 ورجلا من احوال ائمة صديهم وبامنه النوفيق في فوائد تضمنتها الاية
 دولة عليها الكشف الصحيح لخصتها في كلام امام المحققين محي الملثة والدين محمد بن العربي
 الطائي الخايمي الاندلسي قال رحمه الله ورضي عنه في باب الثالث وستين ثمانية
 في الفتوحات المكية ملخصة ان مد خليفة يخرج وقد امتلأ الارض جوارحا
 فيلوثها قسما وعدلا يقفوا اثر رسولهم لا يحيط له ملك سيدة وده حيث
 لا يراه يحل الكل ويقول الضعيف يقوى الضيف ويعين على نوابي الحق فيقول

ويقول

ويقول ما يعلم بعلم ما يشهد بصلحه اسد في بيته مبدء الظلم والحق فيقيم الدين فيفتح الروح في الامم
 ووجه بعد ذلك ومجيبه بعد مائة ميسر في رجل في زمانه جازلا جيلنا فيفتح اعلم الناس كرم الناس
 اجمع الناس بفتح الجزنة ويدعو الى اسد بالسيف فمن اى قبل ومنه نازعه من اظهر من اذى
 ما هو الدين عليه في نفسه ما لو كان رسول اسد لم حيا حكمهم برفع المذاهب من الارض فلا يبقى
 الا الدين الخالص عداوة مقلدة العلما اهل الاجتهاد والمابرونة في الحكم خلاف ذمت البية
 ايقظهم فيدخلون كما تحت حكمه خوفه سبعة وسطوة وغلبة فيماله فيسب لعدوهم
 اية الفقهاء وحقه فانهم لا يبقون لهم رياسة ولا تميز عن العادة بل لا يبقون لهم حكم الا فينبى
 ويرفع الخلاف من العلم في الاحكام بوجود هذا الامام ولولا ان السيف بيده لافى الفقهاء
 مقبلة ولكن اسد يظهره بالسيف الكرم فيطمعون في فون فيقبلون حكمه فيغيرون ما كان
 خلافة يفرح به عامة المسلمين كثر من خواصهم الحقايق عند شهود وكشف في الحق له رجال
 الهبون يتبعونه دعوتهم وينصرفون بهم الوزراء يحملون افعال الملكة ويعينونه على قدره ويقيم
 على قدم رجال من الصحابة صدقوا معا يدواسد عليه فيهم من الاجام فيهم من الكون فيكون
 الا بالعربية لهم حافظ ليس من جنسهم ما عصى الله قط هو اخصى الوزراء وفضل الامناء
 اى كان هذا اشارة الى عيسى بن مريم اولا معصوم الا الانبياء فيكون وزيره افضل واعصمة
 المهدى في حكمه كما يشير اليه كلامه في ما بعد واشارة الى الملك الذي يسوده ويؤيده
 قوله ليس من جنسهم لانه عيسى بن مريم جنسهم لانه بشر لكن فيطبق الجنب على النوع فيصده
 عيسى لانه من بني اسرائيل والاجام وان كان يطبق على ما سوى العرب لكن على اطلاقه في فارس
 من ليس عيسى من جنسهم لانه عيسى بن مريم والنور ضي الله الا ان جنم الانبياء شهادته
 وعين امام العالمين فيقيد هو سيد المهدى ال محمد هو الصارم الهندى مبدى
 هو السمي حكاهم عنهم وطلحة هو الوابل الوسمي حبيب ووراده بفتح الاول المهدى
 وبامم العالمين النبي موم والصارم سيف الوابل المطر الكثرة الوسمي هو الذي ينزل فيقول

اسد الناس به اهل كونه يابونه لعارفون به من اهل

الشاء قال قد جازمنا واطلكنم وانه ظهر في القرآن الرابع الاخر بالقرآن الشاء
 الماضية وقرن رسول الله وقرن الصحابة ثم الذي لم يبق في الدنيا عليه وهو شارة الى ما
 في حديث ثلث مائة من الذين يولدون بعد قوله عز وجل من قرأ القرآن فليكن له اجره
 وواحد فرادى يكون قرنه الرابع المفرد الملقح بالثلاثة سترى قال ثم جاء بينهما في القرآن الثالث
 والرابع فقرات وحدت امور وانتشرت اهود وسفكت دماء وحانت الزيا ب
 في البلاد وكثر النساء الى ان علم بحوزة وطاسبيله وادبرها بالعدل بالعلم حين اقبل اليه
 فشهدوا به جوار الشهداء واماؤه خير الاماؤه اسد سبوز له طائفة جنتهم لم يفركون
 حينية اطلعهم كشفوا شهودا على احقاق وما هو اسد عليه في عبادة فثارتهم بعض
 ما يفضل منهم عارفون الذين يعرفون هناك واما هو في نفسه مضاجب سيف حق سبته
 مرتبة يعرف من اسد قدر ما يحتاج اليه مرتبة ومنزلة لا خليفة مسدود يعرف منطق اظهر
 الجيوش يسرى عدله في الاسواق خارج السر علم وزراء الذين استوزرهم اسد قوله تعالى
 وكان جفا علينا نصر المؤمنين فيهم على قدامهم قال اسد فيهم رجال صدقوا ما عاهدوا الله
 عليه عطاهم اسد في هذه الآية التي اخذوا بها في ليهم سبب فضل علم الصدق حالا
 ووقوفهم ان الصدق سبب اسد في الارض ما قام باجد ولا النصف به احد الا صدق
 تعالى لانه الصدق صفة تعالى والصادق اسمه واذا علم الامام المهدي هذا على فيكون
 اصدق اهل زمانه فوزاؤه الهداة وهو المهدي فهدى الصدق في العلم باسده كقولهم مهدي
 على ابدى وزرائه ان الامام علم الوزير بقدر وعيها فلذلك الوجود يدور ولكنك
 ان لم يستقم احواله بوجودين في نور يور الاله الحق فهو منزه ما عنده فيما يريد
 وزير جل الاله الحق في ملكوته غير ان يراه الخلق وهو فيهم جميع ما يحتاج اليه المهدي فكونوا
 قيام وزرائه يستحقه امور لا عاشر لا ولا ينقص عنه ذلك وهي جود البصر لكونه وفاق
 الى اسد على بصيرة في المدعو اليه لا في المدعو قال تعالى عن نبيه عم ادعوا الى الله على بصيرة انا

وفي البصيرة فالمهدي من يتبعه وهو على اسد على بصيرة في دعائه الى اسد فبصيرة لا على
 فانه يفتقروا ارادة معرفة الخطاب لا على عند الاتفاق قال تعالى وما كان لشركائكم
 الا وجبا ودم فراء حجاب ورسول اسد علم الترجمة عن اسد في ذلك من لكل
 في كلمة الله تعالى في الاتفاق والوحى فيكون المترجم منها لصور حروف اللفظية
 والمروية التي يوجد ما يكون روج كل الصور كلام اسد لا غير تعيين المراتب
 لولاه الامم وهو العلم بما يستحقه كل مرتبة من المصالح التي خلقت لها بنظر صاحب
 هذا العلم في نفس الشخص الذي يريد ان يولي به ويرفع الميزانية وبين المرتبة فاذا راعى العقل
 في الوزن في غير ترجيح لكفة المرتبة ولاه وان يرجح الوالي فلا يفرقه فاذا رجح كفة المرتبة
 عليه لم يولي له الرحمة في الغضب لا يكون ذلك ان في حدود الموضوعات والتوزن
 وما عد ذلك فغضب ليس فيه من الرحمة شيء علم ما يحتاج اليه الملك من الازر او هو
 ان يعلم اضاف العلم وليس الا انما في عالم الصور وعالم النفس المبدى وهذه الصور فيها
 يتصرفون فيهم في حكمة او سكون وما عد غير من يصفين فماله عليهم حكم الا في اراؤهم ان يحكم
 على لغته كعلم الحان علم داخل الامور بعضها على بعض وهو معنى قوله تعالى يوحى الى
 في النهار ويوحى اليها في الليل فالموجب ذكر والموجب فيه الشيء وهو في العلوم
 العلم النظر في الحسن النجاس المحيوات والبناء في ولولا السوي الالهام لما ظهر المشقة
 عين وهو سائر في جميع الصنائع العلمية والعلمية فاذا علم الامام ذلك لم يدخل عليه
 شبهة في احكامه وهذا هو الميزان الموضوع في العلم في المعاني المحسوسة فالامام
 يتعين عليه مجمع بين الاله في من يكون بطريق القيسر لا يعلم المهدي علم القيسر
 وانما يعلمه لحيثية فاحكام المهدي لا با يلقى اليه الملك في عند اسد الذي بعثه اسد
 اليه سيده وذلك هو الشرح الخفي المحمدي الذي لو كان فيهم حيا ورفعت اليه
 النازلة لم يحكم فيها الا بحكم هذا الامام فعلمه اسد ان ذلك هو الشرح المحمدي فيهم عليه

مع وجود النصوص التي منحه الله تعالى اياها وهذا قال في صفة بقولنا لا يخطئ
فوقنا انه متبع لا مشرع وانه معصوم ولا يخطئ المعصوم في الحكم الا انه معصوم من الخطا
فان حكم الرسول لا ينسب اليه خطأ فانه لا ينطق عن الهوى ان هو الا وحى يوحى اى منحه
عصمة انه معصوم في حكمه واما ما بقى حاله في حفظ المعصوم او لا عصم الا انبياء هو
وليس شئى وانما هو ولى والاولى محفوظون لا عصمون لا استقصاء في قضاء
خواج الناس وانه متعين على الامام خصوصاً وجميع الناس فان الله قد مده على خلقه
ليس في مصالحهم والذي ينبغي هذا السعي عظيم وحكمة الاله كلهم انما يكون في حق الغير
لا في حق القومهم فاذا رأيتهم السلطان يتغل بغير طيبة وما يجتازونه اليه فاعلم مد
غاية المرتبة هذا الفعل ولا فرق بينه وبينى العامة والوقوف على علم الغيب يحتاج
اليه في الكون في مدته خاصة وهي تاسع مستغنى ليس راوياً ما يحتاج اليه الامام في امارة
وذلك انما الله تعالى اخبر عن نفسه انه كل يوم هو في شأن هو ما يكون عليه العالم
في ذلك اليوم ومعلوم ان ذلك الشأن اذا ظهر في الوجود وقع انه معلوم الكل
غير شاهده فهذا الامام في هذه المسئلة له اطلاع من جانب الحق على ما يريد الحق ان يكون
في الشئون قبل وقوعها في الوجود فيطلع في اليوم الذي قبل وقوع ذلك الشأن على ذلك
الشأن فانه كان مما فيه منفعة لرجلته شكر الله وسكت عنه وان كان مما فيه
عقوبة ينزوي بلاء عام او على الشخاص معينين سأل الله فيهم وتضرع وتضرع
فصرف الله عنهم ذلك البلاء برحمته وفضله واجاب عونه وسوائه فلهذا
يطلع الله عليه قبل وقوعه في الوجود ويحياه ثم يطلع الله في تلك الشئون على كل
الواقعة من الاشخاص ويعين له الاشخاص قبلهم حتى اذا رأهم لم يسكت فيهم انهم
حينئذ رأهم ثم يطلع الله تعالى على الحكم المشروع في تلك النازلة التي شرع الله
لنبيه محمد صلى الله عليه وسلم ان يحكم به فيها ولا يحكم الا بذلك الحكم لا يخطئ ابداً وذا

الحق

اعني الله عليه الحكم في بعض النوازل لم يقع له عليها كشف كانه عاقبة الخفا في الحكم بالبيان
وبعد التعريف ان ذلك الحكم الشرع فيها فانه معصوم عن الراجح القياس في الدين
فانه القياس من ليس بنبي في دين الله حكم على الله بما لا يعلم فانه طرد حقه وما يدرك
لعل الله لا يريد طرد تلك العلة ولو ارادنا لا نأخذ عنها على الله رسوله وانه بطرد
هذه اذا كان العلة محال في الشرع عليها في قضية فكيف لم يثبت بسببها الغيبة
بنفسه لم يذكر في الشرع ثم بطرد ما يكون حكماً على حكم شرع لم يأت به الله هذا المانع
المهدي في قولنا القياس في دين الله ولا سيما ويعلم انه من النبي يوم التحق
بالكليف على هذه الاله ولذلك كان يقول انكوني ما تركتم وكما بكره السؤال
في الدين خوفاً من زيادة الحكم فكل ما سكت عنه ولم يطبع على حكم معين فيه جعده غيبة
بحكم الاصل وكل ما اطلق الله عليه كشافاً وتوضيحاً فذلك حكم الشرع المحمدي في المسئلة
وقد يطلع الله في اوقات في مباح على انه مباح وعاقبة لكل مصلحة تكون في حق
رعاياه فانه الله يطلع الله بسؤال الله في رفع ذلك لان حقونه فلهذه رحمة
كما كان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال الله تعالى وما ارسلناك الا رحمة للعالمين والمهدي
يقفوا ربه لا يخطئ فلا بد ان يكون رحمة هذه مستغنى امور لم تضح بحجها الامام في ائمة
الدين خلفاء الله تعالى ورسوله يوم الى يوم القيمة الا لهذا الامام المهدي كما انه فافتر
رسول الله على امام من ائمة الدين يكون ان يبرئ ويقفوا ربه لا يخطئ الا المهدي
خاصة وقد شهد بعصمة في احكامه كما شهد الدليل العقلي بعصمة رسول الله صلى الله عليه وسلم في
عن تبيين الحكم المشروع له في عبادته قال رحمه الله وينزل عيسى في زمانه بالبنوة
البيضاء وسنرى في مسجد دمشق الناس في صلوة العصر فتجي اليه الامام فيقفهم فيصلي بالكلية
يوم الناس سنة محمد صلى الله عليه وسلم لا بنا في هذا في الا عاقبة ان عيسى
يقفوا المهدي في صلوة القسج ويقول هناك قمت لا با في في قضية له قال في الجمع

بين سلاف الروايات انه المهدى حين نزوله بشق يكون بيت المقدس بقوله الذي ينبغي له
 امير المهدى على دمشق وبوصحة ان هذا في صلوة العصر وانما يجمع اليه اليهودي والنصارى
 والمسلمون كل روجه كما ياتي هناك وان تقدم المهدى اقدار عيسى في صلوة العشاء
 الاخر المسلمين باسند التوفيق اخواننا اليه بفاخره انما النسخ الواسع
 من خلافة المهدى المذكور في الاحاديث يخيل ان يكون في زمن عيسى لاني في قوله ثم تملك
 انه نافي اولها المهدى في واسطها عيسى في اخوانه المهدى سبق نزول عيسى بأكبر
 من ثلثين سنة وعيسى يات بخبره بضعاً وثلثين لما ورد في المهدى انه يملك اربعين
 وفي عيسى انه يملك خمساً واربعين حمدة اجتماعها سبع الواسع والباقي مدة الاقران
 آخر قد علمت ان احاديث وجوده المهدى في خروجه اخرها وانما من حمدة رسول
 من ولد فاطمة ثم بلغت حد التواتر المعنوي فلا معنى لا تكارياً ومن ثم ورد في كتب الرجال
 فقد كثر في كذب في المهدى فقد كثر رواه ابو بكر الاسكاف في فوائده الاخبار والوقائع
 السهلة في شرح السيرة في ورد في بعض الاحاديث انه لا مهدى لا عيسى ابن مريم مع كونه
 ضعيفاً عند الحفاط كحبيب تأويله بانه لا فخر للمهدي لا بمشورة عيسى في قلنا انه وزيره
 اولاً مهدى بعد عيسى فانه بعد كونه امر بالمحيطين ولا يفرحوا بقدومهم في كلام العلامة القمي
 في شرح العقائد في نفسه بناء على الحديث المذكور لما تراه حديث ضعيف خالف اجاب
 صحيحه واسد اعلم اخواننا عن ابن سيرين ان المهدى خير من ابي بكر وعمر قبله بأكبر
 خبره في ابي بكر وعمر قال قد كان يفضل على بعض الانبياء وعنه لا يفضل عليه بأكبر وعمر قال في
 الوردي هذا سند صحيح وهو خفي من اللقط الاول قال والوجه عندنا في قبول المفضلين
 على ما اول عليه حديث بل اخبرني عنكم بشدة الهن في زمان المهدى قلت بالتحقيق
 انه جهاد الفضل مختلف ولا يجوز من التفصيل على الاطلاق في فردم الآخراً اذا فضله
 النبي ثم كذلك فانه يجوز في المفضل من جهة جهاد اخيه في البيت في الفضل وقدم الشيخ

في الفتوحات انه معصوم في حكمه مقتضى ان النبي ثم لا يخطئ ابراهيم اسكت انه لم يكن
 في الشجرين ان الامور المتعة التي رت لم يجمع كلها في ايام من ائمة الدين بل من هذه الجهات
 يجوز تفضيله عليها وانما كان الفضل للصحة ومشايدة الوحي والسابقة وغير ذلك اسد اعلم
 استقلت مقنة المهدى على محله في انشراط الساعة فتنشر الى عدة وذكر بعض
 احاديثها اجمالاً حررات عن جبل من الذهب كما عن ابي هريرة رضي الله عنه
 لا تقوم الساعة حتى يخرج الفرات عن جبل من ذهب يقبل عليه الناس فيقتل تسعة عشر اثم
 رواه ابن ماجه عنه ورواه احمد ومسلم عن ابي ذر في اخوه حتى يقتل من كل امة تسعة وتسعون
 وكذا رواه مسلم عن ابي هريرة وروى عنه الشيخان وابوداود وحضر ابوشك الفرات
 بحر عن كثر من حمزة فلا يأخذ منه شيئاً وفي رواية يعقوب بن حماد عن جعفر بن محمد
 تسعة تسعة فاذا اوركتموه فلا تقر به قتل النفس الزكية عن مجاهد قال حدثني
 رجل من اصحاب رسول الله قال اذا قتلت النفس الزكية عصب عليهم في السماء
 ومن في الارض فاني الناس المهدى فزقه كما ترق العوس الى زوجه ليدبرها
 رواه ابن ابي شيبة وغيره عن ابن ابي عمير عن ابي سعيد عن ابي ذر عن ابي ذر عن اخوه
 يقتل عليه خمسة نادى مناد في السماء ان اميركم قتل وذلك المهدى رواه ابو يعقوب
 بن حماد النفس الزكية هذا غير النفس الزكية الذي قتل في زمن المنصور العباسي
 قتله موسى بن عيسى ثم المنصور وهو محمد النفس الزكية بن عبد الله المحض بن الحسن المثنى بن حسن
 السبط بن علي بن ابي طالب رضي الله عنه باجتهل المدينة بالحقافة وكان يقال انه المهدى
 قتل هو بالمدينة وقتل اخوه ابراهيم بن عبد الله بالعراق ومات ابوما في الحبس
 طلوع الرايات السواني قبل خراسان ثوبان رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 الرايات السود قبل المشرق فيها تكونكم قتلاً لا شديداً لم يقاكنه قوم مثله فاذا
 رايتهم فبايعوه ولو جوا على الثلج فانه خليفة اسد المهدى رواه ابن ماجه والحكم

وصحة ومعنى كونه المهدى في الرايات نصير اليه ونفوره وعن ابن جود قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 من قبل المشرق معهم رايات سود فبعضها لونه الخضر فبعضها لونه فيضون فيسقطون سبلوا
 فلا يقبلونها حتى يدفونهم الى جبل من اهل بيت فجللوا فسطحا ملوئا جوارقهم ادرن ذلك
 سلم فبما نتم ولوجوا على الشيخ رواد ابن ابي شيبه بن جبه بذه السرايات السود
 غير الرايات السود التي انت نصير بني العباس في كانت كل منها من قبل المشرق من قبل
 خراسا وقالت بنو امية لان هؤلاء فلانهم سود وبناهم بعض وروايت كان بنو امية سودا
 ولان بذه الرايات صغار وركت كانت عظاما ولان بذه بدم بها الهامشي الذي على مقدمة
 شبيب بن صالح التميمي وركت قدم بها ابو سلم الخراسا وقد صرح بذلك في رواية شبيب بن صالح
 لا قال في مخرج من المشرق رايات سود لبني العباس ثم يكتون ما شاء الله تعالى ثم يخرج رايات
 سود صغار تقابل رجلهم ولان بنو امية واصلح من قبل المشرق وروايت الطاعة للمهدي رواد
 نعيم بن حاد قد دفن الارض فلان كبدت في الذهب الفضة عن عبد الله بن جود قال ان
 الدين قدم وانه سار الى النقصا وانه اماره الى ذلك ان تقطع الارض او يوقها في غير جهة
 ويسلك الدمار فيسكن في القارة فانه لا يعود عليه شي ويظوف السبل في موضع في بده
 شي فيبناهم كذلك ازحارت الارض خوار القرة بحسب كل اهلها عارت من قبلهم
 فيبناهم الناس كذلك اذا دفنت الارض فلان كبدت في الذهب الفضة لان نفع شي
 منه ذهب لافضة رواد ابن ابي شيبه خفف عند معدن عن ابي عمرو قال يخرج معدن
 مختلف معدن منها قريب من الحجاز ياتيه ثمر الناس فيقال له فروع فيبناهم يعملون
 فيه اذ حصر عن الذهب فيبناهم معدن اذ خفف به وبهم رواد الحكم وصحة وعن علي بن ابي حمزة
 انه قال الفتن اربعة سنة السوء والظفر في سنة كذا فذكر معدن الذهب ثم يخرج رجل
 من روة النبي صلى الله عليه وسلم على يد يهرهم رواد نعيم بن حاد وصحبه على منظرهم
 خفف قرية بالعوطة غربي دمشق عن خالد بن معدن قال يخرج المهدى في خفف قرية بالعوطة غربي

حسنا رواد ابن جود بالبيداء عن عائشة رضي الله عنها قالت قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ان سائرا
 يا موزة البيت لرجل من قريش فدلج بالبيت حتى اذا كانوا بالبيداء خفف بهم منهم
 المتصر والمجور والبن سبيل بهلكوا بهلكا واحدا ويصدر له مصاويثي سبيلهم الله
 عديا بينهم رواد البخاري مسلم وعن صفية ام المؤمنين قالت قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 عن وعيد البيت حتى يروا جيش حتى اذا كانوا بالبيداء وسيدوا في الارض خفف بهم
 واخبرهم ولم ينج او سطم فبن فلان كان معهم من بكرة قال سبيلهم الله على ما في انفسهم رواد
 احمد وابوداود والترمذي وابن جبه رواد احمد مسلم والطبراني احمد سلمه رواد احمد مسلم
 والنسائي ابن جبه عن حفصة وعن ابن عباس يقطع الخليفة بالشام بغناهم سخاية
 غيب الى ثمانين مكنه فاذا انقضى البيداء فيقولون في ليلة مقرة اذا قبل راع ينظر اهلهم
 ويحبب يقولون وج اهل مكنه فيصرف الى غنم ثم يرجع فلا يرى حدا فاداهم قد خفف بهم
 فيقول سبحان الله واتخذوا في سنة واحدة فباني فيجذب فطقة قد خفف بعضها بعضها
 وبعد الارض فيجانبها قد يطبقها فيعلم انه قد خفف بهم فينطلق الى صاحب مكنه فيشره
 فيقول الحمد لله هذه العلالة التي خرجت من بهار رواد نعيم بن حاد وفي رواية له لا تقبل
 منهم احدا لبشر ونذر بشر الى المهدى في نذر الى السهبا وها رجل من كلب وجميع
 بنو الدائين ان الرجل يهر باهم في الراعي فلا يرى حدا فباني بالشارة الى المهدى ايضا
 وفي رواية فيخفف ثلثهم ويخرج ثلثهم فيجبر وجوبهم الى قفنتهم فيشربون الى ورايتهم
 الى امامهم ويخرج ثلثهم مكنه وهذه صحة يحتاج في الجميع الى المحل فيقف فيمكن ان يقال
 بكر خفف الجيت مرة يكون كذا او مرة كذا او ثقبه ما راها صاحب المدينة بعث بعثا
 قبل بعث السهبا وانه امير على المدينة في قفنته فينب اليه ايضا والله اعلم ان الحسن بن
 والقمر في رمضان الامام محمد بن علي الباقر قال للمهدي انا انكم يكونا منذ خلق السموات
 والارض كيف القم الاول ليلة من رمضان وكشف الشمس في النصف منكم تكونا منذ

خلق الله السموات والارض واد الله ارضه في سنة وعين بن عباس قال اخرج المهدي حتى
 يطلع في الشمس اربعة ايام في نعيم من جاد طلع الفجر في السنة عين بن عباس
 على الباقر قال اذ بلغ العباس كذا خاسا طلع بالشرق الفجر السنة كان اول طلع
 بهلاك قوم نوح حين غرقهم الله وطلع في زمانهم حين بقوه في النار وجعل الله
 قوم فرعون في معه وجعل قتل يحيى بن زكريا فاذا رايتم ذلك فاستعدوا بانه
 من شر الفتن يكون طلوعه بعد انكسار الشمس والقمر ثم لا يكون حتى يطلع الا يصح بعباده
 نعيم من جاد طلع النجم في الذنب عن كعب قال طلع في المشرق قبل خروج المهدي
 بنهم له ذنب مضى اخرجه نعيم قلت وقد ظهر في عام خمس سبعين في شهر جاد في الثانية
 بنهم ذو ذنب اقام مقدار شهرين غاب خوف القمر من في رمضان من شهر كذا فانه
 بلغني قبل خروج المهدي كيف الفجر في شهر رمضان من ربيع واه نعيم نازم قبل المشرق
 عن ابي عبد الله الحسين بن علي رضي الله عنهما قال اذ رايتم علاه في السماء عظيمه من قبل المشرق
 تطلع ليلها فغدا في فجر الشمس هي اقدم المهدي عن ابي جعفر محمد بن علي الباقر رضي الله
 اذ اركب رايتم نازما المشرق ثلثة ايام او سبعة ايام فتوقفوا في المخرج الى ابي اسحاق
 مع وقعة بالمدينة عظيمه عن ابي هريرة رضي الله عنه في المدينة وقعة يعرف فيها
 حي الدست ما الحرة عند ما الاكسرة سوط فتخرج عن المدينة يريدون ثم يبيع المهدي
 رواه نعيم نذاهم السماء عن عاصم بن عمر بن الخطاب قال لينا دين باسم رجل من السماء لا نكره
 الدليل ولا يمنع من الدليل رواه ابن ابي شيبة عن علي رضي الله عنه اذ نادى مناد في السماء
 انا الحق في آل محمد فعند ذلك نظر المهدي على افواه الناس يشربون حبه ولا يكون ذكره
 رواه نعيم عن عبيد بن مسيب قال كوفيت سنة كانوا يلعبون فيها فلانا هي حتى نادى
 مناد في السماء الا ان الامير فلان ذلكم الامير فقلت مرة رواه نعيم عن ابي جعفر الباقر قال
 نادى مناد في السماء ان الحق في آل محمد ونادى مناد في الارض ان الحق في آل علي قال العباس بن عبد

وانا اسفل كلمة الشيطان والصوت الاعلى كلمة الله العبد روى نعيم وعين بن عباس قال اذا
 كان الصوت في شهر رمضان في ليلة الجمعة فسمعوا واطيعوا في آخره الصوت العبد من ينادي
 الا ان فلانا قد قتل ظلوما بالشك الناس يقتلهم في اليوم من شك فخرجوا فسمعهم
 الصوت في رمضان يعني الاول فلان سكتوا صوت جبريل وعلا ذلك انه نداء مناد في المهدي
 واسم ابيه وعين بن عباس عن ابي جعفر محمد بن علي عن ابي جعفر محمد بن علي عن ابي جعفر محمد بن علي
 ابراهيم بن ابي داود منادى مناد في السماء عليكم بعبادته رواه نعيم من جاد وعين بن عباس قال قال رسول
 الله صلى الله عليه وسلم في المحرم نادى مناد في السماء الا انه صفوة الله فلان سمعوا واطيعوا في سنة
 الصوت المعصوم روى نعيم وعين بن عباس عن ابي جعفر محمد بن علي عن ابي جعفر محمد بن علي عن ابي جعفر محمد بن علي
 اهل الارض فسمع كل لغة بلغتهم وعلم الحكم بن نافع قال اذ كان الناس يبنون بيوتات
 نادى مناد بعد ان يجازي القبايل الا ان اميركم فلان وينتجعه صوته اذ خلا الله قد صدق
 لا مانع من الكفر والنداء في رمضان وفي ذالحج وفي المحرم وغيره كما يظهر من اختلاف الروايات
 طلع كنف في السماء عن عبيد بن مسيب قال يكون في سنة واخلط حتى يطلع كنف
 في السماء وبنادى مناد في السماء ان اميركم فلان وعين بن عباس عن ابي اسحاق عن ابي اسحاق
 من السماء مدالة بنظر الناس اليها رواه نعيم من جاد اخرج كنف كنفه في رايها من
 امير المؤمنين علي بن ابي طالب كرم الله وجهه انه قال حين واج هو وعمر رضي الله عنهما ابي
 فقال عمر واسد ما ادرى دع خراب البيت وما فيه السلاح والاموال وقسمته في
 فقال له علي فواسد عنه امض يا امير المؤمنين فليست بصاحبه ناصحها مناشا به في غير
 بقسمته في سبيل الله في آخر الزمان رواه ابن جاد الملقب العظمى عن ابي هريرة قال لا تقوم
 الساعة حتى تنزل الزوم بالاعناق او بدابق فيخرج اليهم علب من المدينة الحديث رواه
 مسلم والحكم وصححه وقد مضى في دعوى ابي الدرداء ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال
 ان قسما المسلمين يوم المحنة الكبرى بالغوطة الى جانب مدينة يقال لها دمشق من خير مدائن الشام

ابو داود الحاكم وصحة وعنه اسد قال قال صلى الله عليه وسلم لا تقوم الساعة حتى لا يقسم ميراث
 ولا يفرج بعثته ثم قال يجمعون بل الشام ويجمع لهم بل السلام يعني الروم الى ان قال ان
 الدبرة عليهم فيقتلون مقتلة عظيمة ثم يمشونها حتى ان الطائر يربحها ثم يخالطهم حتى يشرب
 منها فينقاد بنو الاب كائنا ما به فلاة فليجدون يعني منهم الا الرجل الواحد فباني غنمة
 يفرح او اي ميراث يقسم رواه مسلم وعنه اسد قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ست فلاة
 الساعة موتى وفتح بيت المقدس الى ان قال ان بعد الروم فبسيروا ثمانين ميلا تحت
 كل سنانا غر الفارواه احمد ابن ابي شيبه الطبري وعنه اسد بن عمار قال قال النبي صلى
 عليه وسلم ست فلاة فيكم ايها الالة فقال في الخامسة مائة تكون بينكم وبين بني الاصفه فجمعوا
 لكم نسخة اشهر كهدر حمل المرأة ثم يكونوا اولي الجدة منكم رواه احمد ابو بكر بن الحسين
 امرأة قيم واحد ان لا يفرج ميراث ولا يغيثه وهذا كله يقع في الملححة اعظمي
 حين يغاد بنو الاب لو كانوا مائة فلابقي منهم الا الرجل الواحد والرسالة غير
 ابي داود ان من فوات انما اشراط الساعة ان يفل الرجل وكثرة الناس حتى يكون ثمانين
 امرأة قيمة واحد وقد لا تقوم الساعة حتى لا يقسم ميراث ولا يفرج بعثته ففتح القسطنطينية
 والرومية عن ابي هريرة انه رسول الله صلى الله عليه وسلم قال كل سمعة مدينة جانب منها في البر
 وجانب منها في البحر قالوا نعم يا رسول الله قال لا تقوم الساعة حتى يخذلها سبعون الفا
 من بني اسحق الحديث رواه مسلم والحكم وقال الحاكم بعقل هذه المدينة هي القسطنطينية قال
 القاضي عياض كذا هو في اصول مسلم بن اسحق والمعروف المحفوظ بنو اسمعيل وهو
 الذي يدل عليه الحديث وسبابة لانه انما اراد العرب عن عبد الله بن عمر قال قال
 رسول الله صلى الله عليه وسلم ست فلاة فيكم ايها الالة وقال في السادسة ففتح مدينة قنسطنطينية
 اي مدينة قال قسطنطينية وعنه كثير ابن عبد الله المزني عن ابي بصير عن جده سمعت رسول الله
 صلى الله عليه وسلم يقول ان ذهاب الدنيا حتى يعاقبوا بني الاصفه يخرج اليهم رومة المؤمنين بل الحجار

الذين يجادون في سبيل الله ولا تأخذهم في الله لومة لائم حتى يفتح الله عليهم قسطنطينية ومرو
 بالتسبيح والتكبير فيبذلهم بالحديث رواه ابن ماجه والحاكم وعنه ابي قيس قال ذكرنا فتح القسطنطينية
 وروية ايها الفتح اوله فقال عبد الله بن رسول الله صلى الله عليه وسلم اي المدينة يفتحها او لا
 اوروميه فقال صلى الله عليه وسلم مدينة هو قل يفتح او لا يفتح قسطنطينية رواه احمد والحاكم وصحة
 وعنه اسد بن حنبل قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم انما بيت المقدس حجاب يثرب حجاب يثرب
 حضوا للملحمة وحضور للملحمة ففتح القسطنطينية وفتح القسطنطينية خروج الدجال رواه ابن ابي شيبه
 واهم ابو داود والحاكم وصحة وعنه اسد بن حنبل في خروج الدجال في يومئذ الفتن السبعين
 عن شيخه الحاكم قال اول الايات ظهور اي بعد المهدى خروج الدجال ثم نزول عيسى ثم يفتح باجود واهج
 ثم خروج الدابة ثم طلوع الشمس من مغربها وسبب في كلام الحاكم اخروج الدابة بعد طلوع الشمس
 وانه لا وجه فلتذكر ما باذنه اسد بن عمار الترمذي باسناد التوفيق وعليه السكك فقول الفتن
 الواقعة في زمن المهدى الاشارة الى ان الدجال يخرج الدجال واخبره تختم محمد اورد
 غيره واحد من الامة بالتأليف عن عمر بن حصين رضي الله عنه قال سمعت رسول الله يقول ان من خلق آدم
 الى قيام الساعة امر اكثر من الدجال رواه مسلم وعنه ابي هريرة رضي الله عنه وعن ثمة اذا خرج
 لم يفتح نفسا انما نهلك من قبل الدجال والدابة وطلوع الشمس من مغربها رواه الترمذي وصحة
 ومنه وعنه اسد بن حنبل في قوله تعالى انما هو كذب في قوله تعالى انما هو كذب في قوله تعالى انما هو كذب
 ان الدجال المذكور في القرآن في قوله تعالى خلق السموات والارض اكبر من خلق الناس والامر
 بالناس بين الدجال فما طلاق الكل على البعض صحيح البخاري ما بين بني الاود قد اندر قوته
 في رواية مع لفظ انزله نوح فوه وعنه ابي داود الترمذي حصة عن ابي عبيدة لم يكن بني عبد
 نوح الا وقد اندر قوته الدجال وعنه احمد لفظ انزله نوح امنه والقبول من بعده واخبره بنو
 اخو ابن عمر رضي الله عنهما والحكم عليه في في مقامات في اسمه ونسبه مولده وحياته وسيرته
 ونسبه ومحل جذوه ووفته ودمته وكنيته وكيف النجاة منه وفيه فلتذكر

ونسبه ومولده هو هان في ابن الصبا والصبا ومولده المدينة يدنا وعلى نزل الصبا واليه
 وسبب انما اسمه هان الاصح انه غيره وعليه فاما انه شيطان موثق في بعض الروايات وهو
 الاولاد الشق الكاهن المشهور وهو الشق نفسه وكانت له جنية عشت اباء فلو كانت
 الشياطين تعقل العجايب فبما النبي عليه السلام ولقبه المسيح وصفه الدجال مشتق من الدجال
 وهو المحط واللبس والنجس فغنى الدجال الخداع الملبس على الناس ومنه قوله صلى الله عليه وسلم
 ابكر فاطمة عليها السلام اني وعدتها لعلني است بدجال اى است خداع له واللبس عليه ك
 داء فقيبه بالمسيح فلان عيشه الواحدة مسوخة بقول جيل المسيح الوجود والمسيح على احد في وجه
 ولا جال الا سنوي قبل ان يمسح الارض اى يقطعها وقال ابو اليهم المسيح يوزن سكين في يده
 مسيح طقة وثوبه وقال بعضهم ان المسيح انما المصحة وعيسى الهامة قال في فتح البر والبحر
 البرجى فقال ضل قوم فروده بانما المصحة وشده بعضهم ليس قولانية بين المسيح
 عليه السلام قال وقد فرقوا النبي عليه سلم منها بقوله في الدجال مسيح الضلالة فدل على عيسى
 مسيح الهدى فارادوا لا تعظيم عيسى فخره فوالله في الحديث قال المجدنى القاموس جمع لنا في تسمية
 المسيح محسون قولا واما وجه تسمية عيسى مسحا لانه المسيح واما اله الارى اوله الحسن ومنه
 في صفة النبي صلى الله عليه وسلم كما مسح القديس لانه خرج من بطن امه مسوحا لانه لسان المسيح
 ويقطعها ان في طيبه وسبرته وفنته واما جنية فانه رجل شاب رواية مسيح وسند
 صحيح جيم احمد في رواية ابيس هق في حديث عبد الله بن مغفل عن الطبراني انه اوم
 قال في فتح البرى كمن ان يكون اومية صافية وقد وصف ذلك بالبركة لانه كثر انما الاوم قد
 وجبة جعد الراس فقد اعور العين اليمنى كانها عيشه طاقته وفي رواية اعور العين اليسرى
 ووقع في حديث حمزة عند الطبراني في حديثه ان جبالا كرم مسوح العين اليسرى فاني رواية انه
 اعور العين مطوسة وليس محمدا وهذا معنى طاقته مهوره قال في فتح البرى فقال على القاموس
 الذي رواه عن الاكثر صحيح مهور وخبره بالاختصاص طاقته بغير محمدا معناه انها نامة نوا
 لفسية

قال في خطبة بعض شيوخ بالهزوا كره بعضهم ولا وجه الا كرهه ثم جمع القاموس بين الروايات
 بانه عيشة اليمنى طاقته بغير محمدا مسوخة اى في حيث فهو واما وهو معنى حديث ابى داود وجعل العين
 ليست بنايته ولا جبالا اى ليست حالته ولا عيشه كما في حديث ابى يعلى في الصحيحين طاقته
 بالهزوا في الرواية الاخرى عنه وهي الخطبة التي كانا كوكب وكانها خاتمة في خطبة اى هي
 الخطبة كما جاز كل ذلك في الاحاديث قال على هذا هو اعور العينين معا فكل واحدة منها
 عور او ذلك العور العينين العور من كل شى المعيب وكل عيشة الدجال معية احد حيا
 بذباب بعد ما والاخرى فتوبوا وصلىها قال النووي هو في غايته الحسن انتهى على عيشة طاقته
 وهي عيشة نفسى العينين او لم تقطع عيشة قال البيضاوى الطفرة طقة بنت غدا وقيل طقة
 خرج في العينين الحجاب الذي على الانف هما مقاربان قال الحافظ وقد ورد في كتاب عيشة
 طقة وفي بعض الروايات عن ابي سعيد عند احمد والطبراني احدى عيشة كانها واحة خضر قال في
 والذي يحصل في المجموع الاخبار ان الصواب طاقته انه بغير محمدا وصرح في حديث عبد الله بن
 مغفل وسورة وبكى مرة بانه عيشة اليسرى مسوخة والطايفة هي البارزة وهي التي لم يسود ولها
 الطفرة فاني ان يكون في كل من عيشته لانه لا ايضا والطرس لا السنو ويكون الذي ذهبها
 هي المظلمة بغير اليسرى المعيبة مع بقا عيشتها هي البارزة انتهى فمن جلية انه قصير فخرج بقا
 ساكنة وجيم احمد في الفتح وهو باعد ما بين العينين قبل ان يحدو القديس مع تبا العينين
 وقيل هو الذي في رجليه ابو جاج فقال الشرح في الجيم وتخفف الفاوى كثره بها بكسر الهمزة
 الجيم اى بغير محمدا شديدا لياض فخم فبما في بفتح الفا وسكونه التحانية اى عظيم الجنة
 كان رأسه اعصابه سجرة اى شجرة رأسه كثر متفرق فابم وفي رواية ان رأسه من ورائه جحش
 اى شجرة مكرمة الجعورة كالوازل او اضرته الدج قاله في النهاية وهذا معنى امره في خطبة
 مكتوب بين عيشة كف حروف مقطعة بغير اكل سيم كانت غير كانت لا بغيره كلفه
 لا يولد له ولا يدخل المدينة وكنته بفتح اقدم كاه وجوههم الجال المطرقة وسبوح الفا وهو

عليهم الطيبات وفي لفظ عيسى السجاني ورواه واحد وكلمه فوسف محلى في صفاته تنم
عنه ولا ينام قلبه ابود طلال ضرب اللحم كان في نفسه صفار وادارة فضا حبة كثرته
اللحم طوبى له التدبير له حمار الهلب كثر الهلب هو الشعر الغليظ بين اذنيه ارجون
فراعا يبيع فضله عند منتهى طرفه عن ابى الطفيل عن جابر بن عبد الله بن جابر بن عبد الله بن
قال يخرج الدجال على حمار راجس على جرس رواده ابن ابي شيبه عليه السلام كرم الله وجهه
يخرج الدجال معه سبعون الفا من الحكة هي موضع على مقدة الشراى بكل كثر الشراى
يقول بدو بدو رواده الديلمي في معناه بالفارسية اسرع اسرع وعن ابى بصير عن
انه طول الدجال اربعون ذراعا بالذراع الاول تحت حماره اي شدة البياض طول كل اذنه
في اذنه ثوبون ذراعا ما بين جفونه الى الخوا لا مسيرة يوم فليته تغطي الارض منها
منها بينا ويل السجانيه ويسبق الشمس الى مغيبها يخرج البحر الى كعبه الحديث بطوله
لانما فات بين هذه ورواية انه قصير لا خيال في قصرة بالنظر الى صحته بانه يمشي
يقضي كبره في طول ذلك اوانه ابتداء قصير وهو خلقته في نفس الامر ثم اذا ظهر الكفر
وادعى الالهية زاد طوله وصحاته ابتداء من السبع وفتنة لهم كما رقت والله اعلم
سيرة فانه يخرج اول اقبعة الالهي والصلاح ويدعو الى الدين فينتع ويظهر فلان
حتى يقدم الكوفة فيظهر الدين ويعلم به فينتع ويحب على ذلك ثم يدعى به بني فنتع فزككنا
كل ذي لب ويغارقه ثم يملك بعد ذلك ابانما ثم يدعى بالالهية ويقول فالا الله فينتع
عنه ويقطع اذنه ويكتب بين عينيه كافر فلا يخفى على كل مسلم فيغارقه كل احد فيكون
وقته مشغال فزخم الالهية يكرهه الباطل عن عبد الله بن عمر وكا صابيا وعين
الاجبار قال يتوجه الدجال فينزل عند باب دمشق الشرقي ارسا اقبل من وجهه ثم
فلا يقدر عليه ثم يري عند البهاء التي عند الكوفة ثم يطلب فلا يدري اين يتوجه ثم يظهر
بالشرق فيعطى الخلافة ثم يظهر السحر ثم يدعى النبوة فيفرق الناس عنه اربعين الف من المؤمنين

النار فانه ان سبيل فليس ثم بانه ان يرجع فيرجع ثم بانه ان سبيل فليس الحديث بطوله راده
نعم من جاد ويمنعه سبعون الف الناس يهودا صعبا وثلاث عشرة الف امرأة وجماعة من تبعه اليهود
والترك والنصارى ويبعث الله رسلا طين فيقولون اسعفن ناعلى ما تريد تقول نعم ويهودا
الى الناس فيقولوا انما ربهم فيهم في الاق الى غير ذلك فتنة فليته لا تخافوا
فمنها انه يسير معه جبل واحد ما فيه اشجار وثمار وما واحد ما فيه ذوات ونا يقول انه
الجنة ويذه النار رواده الحاكم وابن سكر عن ابن ابي عمير عنه رواده رواده رواده رواده
ثم يجي بهم معه جبل من ثريد ونهر من نادر رواده فعيم خذ نفسه وفي رواية معه جبل من ثريد
الناس في جهنم الا انه يبعث معه نهر انا انما اعلم بها منه نهر يقول الجنة ونهر يقول النار
فمن دخل الذي سميت الجنة فهو النار ومن ارسل الذي سميت النار فهو الجنة رواده رواده
وابن حنبل والحكم وسعيد بن منصور عن جابر بن عبد الله عنه وفي رواية انما اعلم بما مع
الدجال منه معه نهر من ثريد واحد ما فيه اشجار وثمار وما واحد ما فيه ذوات ونا يقول انه
فاما ان ادرك ذلك واحد منكم فليات النار الذي يراه نار او يغض ثم يطأ على راسه
فيتراب فانه ما روى في رواية البخاري عن المغيرة بن شعبه من جبل من ثريد
في رواية معه جبل من ثريد ونهر من نادر وفي رواية رواده رواده رواده رواده
والانهار وفي رواية يزيد بن هرون انه معه الطعام والشراب في رواية معه مثل الجنة
والنار وفي رواية نعيم عن ابى مسعود ومع جبل من ثريد وعواق اللحم ما لا يبررونه
وجبل من ثريد وجبل من نار ووخا يقول هذه جنة من ثريد نار من ثريد
طعامي وهذا شرابي اختلفوا في هذه الجنة والنار هي هي حقيقة ام تحيل فقال
ابن جابر في صحيفته الى انه تحيل استل بحديث المغيرة بن شعبه في الصحيفتين انه قال
كنت اكثر من سؤال النبي صلى الله عليه وسلم عن الدجال فقال وما لي بذكرك قلت لانهم يقولون
انه معه جبل من ثريد قال هو هوون من ذلك قال فنعناه انه يكون عند الله من ان يكون معه

فلما طعم الامكان فبدا الامانة فيقول الرجل كذبتم ما انتم الا شياطين وها الكذاب قد غلبنا
 اذ رسول الله صلى الله عليه وسلم قد صعدت حدبكم وخذلنا وابنانا به فلما رجاكم الله سبحانه
 وهو عدو اسد ليسوفن اسد اليه عيسى بن مريم فبقلته فنجسوا فبقلوا عا طينين قال رسول
 الله صلى الله عليه وسلم ما حدتكم هذه الشفون تنفون في نفنوه ونفوه فاموه عليه حد توبه فقلتم
 وخذلنا الا فانه فتنه اسد الفتن واده نعيم وروى هو الحاكم في المستدرک عن ابن مسعود
 وباتية المرأة فيقول يا رب احى ابني اخي وزوجني حتى انها تغرق شيطاناً ويؤمكم مخلوقة
 شياطين وباتية الامانة فيقول يا رب احى ابنا وغنما فيعطيه شياطين امثالهم فبقلتم
 سواد السمن فيقولون لو لم يكن هذا بنا لم يكن لنا مونا نار وكن الحديث الاول واد
 فبقلتم كغيره وها فبقلتم بؤسه وبيعه انه مونا والسحاب يمينه ويساره الشمس المعقبها
 يخوض البحر الى اجبه اما به جبل من واطف جبل احضرنا وحي صبرة له سمع به يا رب الخ فقلتم
 الى اولادى الى اولادى الى اجابى فانه الذي خلق صنوبرى الذي قد فسد من انما بكم الله
 كذب عدو اسد ليس بكم كذلك الا ان لدجال اكثر اتباع اليهود واولاد الزنا رواه
 ابن المنادى عن علي كرم الله وجهه انه باى على القوم فيدعونهم فيؤمنون به فياخذ السحاب
 فتمطر والارض فتنبث فتروح عليهم سائرهم في شربهم اطول كانت في شربهم
 واسبقه الى طوله ضررعا واده خواص ثم باى القوم فيدعونهم فيؤمنون به فيدعونهم
 فيصرف عنهم فيصيحون محملين امي فقلتم لعن ابديهم شيئا من اموالهم رواه مسلم عن النوا
 السمع انما يبر بالخرية فيقول لها اخي كنوزك فبقلته كنوزها كسب النخل وادام
 عن النوا والسبب جميع يعسوب هو ذر النخل الماد منها جماعة النخل كنهى عن الجماعة
 باليعسوب هو امير الامة منى طار بجمعة جماعة انه باى على الله فباده انما فيسبل
 ثم باده انما يرجع فرجع ثم باده انما يلبس فيسبل واده نعيم من حاد وعكرك الجبار انه
 يا رب جبل طور وجبل زينا انما ينظرون فينظرون يا رب ارجع انما يشربوا من البحر فتمطر الارض فتمطر

رواه نعيم عنه ايضا انه يقول يا رب العالمين هذه الشمس شمس يا ربنا فبقلتم انما فيقولون
 فيجلب الشمس حتى تجعل اليوم كالشهر والجمعة ويقل انما يدور انما يسير فيقولون نعيم فيجعل اليوم
 كالساعة رواه نعيم بن حماد والحاكم عن ابن مسعود انه قيل لوجه ثلث سنوأة سدا يد حبس
 الناس فيها جوع سدا يد بامر الله السماء انما تجلس ثلث مطرا ويا رب الارض انما تجلس ثلث نباتها
 ثم يامر الله السماء في السنة الثانية فتجلس ثلثي مطرا ويا رب الارض فتجلس ثلثي نباتها ثم يامر الله
 عن وجه السماء في السنة الثالثة فلا تمطر قطرة ويا رب الارض فلا تنبت خضرا ولا يفي واد
 طلف الا بقلت الامانة فيقول يا رب اسد فبقلتم انما فيقولون انما كان في ذلك قال التفسير والكبر
 ذلك بحري الطعم رواه ابن مسعود وابن فضال والحاكم عن ابى امامة منهم انه سبط على
 واحدة فبقلتم يا رب انما فيقولون انما فيقولون انما فيقولون انما فيقولون انما فيقولون
 الا انما فيقولون انما فيقولون انما فيقولون انما فيقولون انما فيقولون انما فيقولون
 عدو اسد الدجال واده ما كنت فقل اسد بصيرة فيك منى الا فبقلتم انما فيقولون انما فيقولون
 عيه رواه ابن مسعود بالقرن المنشار المنشار وابن فضال والحاكم والبصاة عن ابى امامة
 رضى الله المنشار المنشار والمنشار المنشار المنشار المنشار المنشار المنشار المنشار المنشار المنشار
 خوجه ووقته ودمه وكيفية وطريقه النخلة منه ومن يقينه محل خوجه فالشرق جوما
 ثم جادى رواية انه خرج من خراسان روى في ذلك احمد والحاكم من حديث ابى بكر رضى الله عنه في رواية
 انه خرج من اصبهان اخذها مسلم وعنه الحاكم وابن عسكار من حديث ابن عمر انه يخرج من يهودية
 اصبهان محلة خارج اصبهان ومثله عند احمد عن عائشة وعند الطبراني من حديث فاطمة بنت
 قيس خرج من بلدة يقال لها اصبهان من قرية من قرى يقال لها سقاباد ففصلت
 ففصلت اربعة وعشرون يوما ثم ففصلت اربعة وعشرون يوما ثم ففصلت اربعة وعشرون يوما
 القاطع ووجه الجمع انما فيقولون انما فيقولون انما فيقولون انما فيقولون انما فيقولون
 الاظم ودعواه الاكبر فيقولون انما فيقولون انما فيقولون انما فيقولون انما فيقولون

من خلق اي طريق بين الشام والعراق فيعبد ان يفسد سبيح السرايا والجنود منساجين
 سخالا وان على مقدسة سبعون النائم يهودا صديها عليهم رجل اسود فيهم يقول
 بدواي اسرع اسرع قال صلي الله عليه وسلم فاستلم يا حبا واسد فاقبوا فاني ساخذكم
 صفة لم يصرفها آية بني قبل وانه يبدوا فيقول اناني ولا بني بعدى ثم ينشئ فيقول اناني
 ولا تدوزكم حتى توثقوا وانه اعور وركبكم ليس باعور وانه مكتوب بين عينيه كافر
 كل مؤمن كاتب وغير كاتب اي هو فاما متجسسا هكذا كذا فركا صرح به في بعض الروايات
 وانه من فتنة ان معه جنة ونارا فاناره جنة وجنة نار فمن ابتلى بآفة شغفت
 باسد ونفرا فخرج الكهف فيكون عليه بردا وسلاما كما كانت النار على ابراهيم
 وانه من فتنة كذا وكذا وقد ذكرنا ما مفصلا وانه معه اليسع عليه السلام ينذر النكاح
 يقول هذا المسيح الكذاب فاخذوه لفضه اسد ويعطيه اسد من السعة مالا يحصى
 الدجال في رواية انه بين يديه رجلين ينذران اهل القرى كلما دخل قرية انذرا
 ايها فاذا خرجا منها دخلها اهل اصحاب الدجال ويدخل القرى كلها غير مكة والمدينة
 فيمن مكنه فاذا دخل الحق عظيم فيقول من انت فيقول انما ميكائيل معشني اسد لا معني
 من خدمته ومن بالمدينة فاذا هو بخلق عظيم فيقول من انت فيقول انما جبريل معشني
 لا منعه من حرم رسوله وفي رواية وانه لا يبقى بشي في الارض الا وطئه وظهر عليه
 الاكلة والمدينة فانه لا يبينها من نخب من نقابها الا لقيه الملكة بالسيف صليته
 فيمن مكنه فاذا راي ميكائيل ولتهاربا ويضج فيخرج اليه مكنة منافقوا ويدبها
 كذلك حتى ينزل عند الطرب الاحمر عند منقطع السبخة فينوته قبله رجل
 فيقول منين ويقول لصحابه واسد لا تطلق الى هذا الرجل فلا تظن ان هو الذي
 انذرنا رسول الله صلى الله عليه وسلم ام لا فيقول له اصحابه واسد لا ندعك تامة
 ولو اننا نعلم انه يقتلك اذا اتيته خيلنا سبيك ولكننا نأف ان يقتلك فينبغي

عليهم الرجل المؤمن لا ان ياتيه فينطلق بشي حتى ياتي مسيح الدجال اي خضره وطلعه
 فيقولون له اين بعد فيقول اعدا الي هذا الرجل الذي خرج فيقولون او ما توثق ربنا
 فيقول يا ربنا خفا فيقولون ان قتله فيقول بعضهم اليس قد نهاكم ربك ان تقتلوا
 صدقوا وانه فيسلون الى الدجال انا قد اخذنا من يقول كذا وكذا فتقتله وترسله قال
 ارسلوه اتي فينطقوه به الى الدجال فاواراه المؤمن عوفه لغت رسول الله صلى الله
 عليه وسلم فيقول يا ايها الناس هذا الدجال الذي ذكره رسول الله صلى الله عليه وسلم
 فيا من به الدجال فينسخ ثم يقول لتفلسعن فيا امرئك والاشققك شققتني
 فيا دى المؤمن ايها الناس هذا المسيح الكذاب من خصاه فهو في الجنة والاطاعه
 فهو في النار فيؤمر به فيوسع ظهره ويطعن في ضربا فيؤمر له الدجال الذي اخفبه
 سر بالشارططين او لا الشقاق شققتين فيقول انت المسيح الكذاب فيؤمر به
 فيؤمر بالشارط من مرقه حتى يعرف بين رجله وفي رواية فخر جبهه فوضع صدره
 على عقيب فنه فتشقه شققتين ويبعد بينهما فدرميت الغرض ثم المنى الدجال
 بين القطعتين ويقول لا وليا له ارايت ان اجيبه اسم تعلمون اني انكم قالوا
 فيضرب احد شقيه والصعيد عنده ويقول له قم فمستولقا فاما رآه اولياؤه
 صدقه وايقنوا انهم وادابوه وابتغوه وقال للمؤمن الا توثق بي فيقول
 اذرت فيكم الابصيرة وفي رواية يقول لانا الا اسد قبل بصيرة مني قبل ثم ياتي
 في الناس الا ان هذا المسيح الكذاب وانه لا يفعل بعدى باجدة الناس فيقول الدجال
 والذي اخلف به لتطعنني او لا رجحتك ولا لقيت في النار فيقول واسد لا
 ابدوا وانا خذه الدجال ليندج فيجعل ما بين رقبته الى رقبته خطا فلا يستطيع
 سبيلا وفي رواية فيوضع على صدره صفائح فيحاس فلا يحسك فيه سلاهم فياخذ
 بيده ورجليه فيقذف به فيحسب الناس انما قد فقه الى النار وانا والى في الجنة قال

صدره عليه السلام هذا اوتب اذ رجة مني اعظم الناس شهادة عند رب العالمين هذه
 ارجل المؤمنين والحق عليه السلام على الامم كما صرح به في بعض الاحاديث الصحيحة وقد عليه
 الكشف الصحيح وقبل ما هو احد اصحاب الكلف لما راى منهم يكونون في اصحاب المهدي
 وهذا القول الثاني ضعيف قال في القصة ورجف المدينة ثلث رجفات فلا يبقى منافق
 ولا منافقة الا خرج اليه فتلقى المدينة يومئذ خبثها كما يبق الكبر حديث محمد بن عبد الله بن
 اليوم يوم الخلاص ويكون اخرون يخرج اليه الناس حتى ان الرجل يرجع الى امة وبنه واخوته
 فيوثقها رباطا بخانه ان يخرج اليه وفي رواية يعني الخلاص ما يوم الحاصل ثلث مرات
 بالجل فاصعد احد فطلع فينظر الى المدينة ويقول لصاحبه لا تروني الى هذا العصر الا بغير
 هذا المسجد محمد بن باي الى المدينة فيجد كل نبت من انفاها مكانا مصلتا فيا بسخة الحرف
 هذا مني معجزة صدره عليه السلام واخبار من ياتي مسجده ورفع ويصير بالحق لانه في زمانه كان
 منيا بالجرية والسف فرقة وقع ما خبره فانه مسجده الشريف يرى بعض حتى مساعة
 بعيدة ومنارة تلمع بياضا ولعل خروجه قريب من هذا البناء والله اعلم في لفظ هذه
 السجدة تزل برفاهة فيضرب رواقه ثم ترجف المدينة ثلث رجفات فلا يبقى
 منافق ولا منافقة ولا فاسق ولا فاسقة الا خرج اليه فتجلى المدينة وذلك يوم الخلاص
 رواه احمد والحاكم عن مجاهد بن الدرع فقالت ام شريك بنت ابي العاد رسول الله
 الوعد مني قال هم يعني جند قبيل وجعلهم بيت المقدس واما هم المهدي رجل صالح
 فتوجه اليه اسم فيقر المسلمون الى جبل الدجال قال السام فباينهم فبصرهم ونبذهم
 ويحمدهم جدا انشدا في رواية فبكت الناس فاجابهم لم يقدر على ذلك الرجل
 ثانيا وبادر الى بيت المقدس فاذا صعد عقبة ابق وقطع ظهره على المسلمين فيؤذون
 فينتقم لقتاله فاقوا بهم من بكت او جلس الجميع والصعف وذلك ان قبل خروج
 الدجال ثلث سنوات سدا عصب الناس بها رجوع سدا كما هم في فتنه وانما يكون

النهيل

النهيل والسيح والتجدي حتى اذا طال عليهم الحصار قال رجل الحق مني هذا الجند
 اخرجوا الى هذا العدد حتى يحكم الله بيننا اما الشهادة واما الفتح بل انتم الابين
 احدي الحسين بن تشددوا او يظنكم الله عليهم فتيبا يعون على القتال بعينه
 يعلم الله انها الصدق من انفسهم ثم ما قد هم ظلمة لا يبرح احكم كنه فينزل ابن مريم
 فيجبرهم ربههم وبين ظهرهم رجل عليه لامة فيقولون انما عبد الله فكلتمه عسى
 اختاروا احدي ثلث انما بعث الله عبد الدجال وجنوده غدا يا حبيبا وكشف لهم
 الارض ويرسل عليهم سلا حاكم وكيف سلا حاكم عنكم فيقولون هذه يرسل الله شفقي
 لصدورنا فيؤمذ من ربي اليهودي العظيم الطويل الاول الشريف لا نقل يده يفي
 من العرب فينزلهم اليهم فيسقطون عليهم وفي رواية فيتيبا اما هم اي المهدي قد تقدم
 يصلي بهم الصبح اذا نزل عليهم بنو عيسى بن مريم عليه السلام للصبح فرجع المهدي
 فتلقى فيقدم عيسى عليه السلام يصلي بالناس فيقال له باروح الله تقدم يقول
 بعض فيخرج بالصلوة فيقول لتقدم اماكم فيصلي بهم ويضع عيسى يده بين يديه
 فيقول له تقدم فانها لك ايمت فيصلي بهم ما هم فاذا انصرف قال عيسى فيخرج
 فيفتح وراه الدجال معه سبعون الف يهودي كلهم ذوسيف محلي بعضهم
 للام وتشد الدال المهمة بوزن مد بدينار جنة بعيت المقدس بينه وبين غوة
 مقدار تسعة الى جهة دمشق متصل بخيالة تجيدها وساج فاذا نظر اليه الدجال
 واب كايوب الملح في الماء وانطلق ياربنا فيقول عيسى اني فيك ضربة لكن استعيني
 بها فيذكره عند ناب الدال الشقي فيقبله ويهزم الله اليهود وفي رواية مسلم فتيبا
 هو الى الدجال كذلك اذا بعث الله المسيح ابن مريم فينزل عند المنارة البيضاء و
 دمشق بين مدينتين ارباب الدال المهمة اي مصبوعين باليهود و
 صفوا وبار غفران او الدرس اسعافه على ارجحة ملكين اطاراسي قطرا الى الشجرة

احمد ابو داود وابن ماجه وابو يعلى واما حديث عائشة فهو في حديث فاطمة المذكور
 عن الشعبي قال ثم لقيت القاسم بن محمد فقال لي عايشة حدثني كما حدثت
 بنت هبيرة اما حديث جابر فاخرجه ابو داود بسند حسن اما حديث فاطمة بنت
 قيس فاخرجه مسلم وابو داود وبعناه والترمذي ابن ماجه قال الترمذي صحيح ولفظ
 رواه مسلم قالت سمعت مناديا يقول يا ايها الذين آمنوا صلوا كما وصيكم بها
 الى المسجد فقلت مع رسول الله صلى الله عليه وسلم فلما قضى صلوة جلس على المنبر فحمد
 فقال لي كن كل انسان مصلاه ثم قال هل يدرونكم جعلكم قالوا لا يا رسول الله
 قال اي والله ما جعلكم لرغبة ولا رهبة ولكن جعلكم لانهما الدار التي كان جلا نصرنا
 فيها واهم وحدثني حديثا وافق الذي كنت احذركم به عن المسيح الدجال حدثني
 انه ركب في سفينة بحرية مع ثلثين رجلا من الجحيم وجرهم فلقبت بهم الموج شهرا
 في البحر فارادوا ان يلقوا بالبحر فجاءوا الى جزيرة حين مالت الشمس فجلسوا في ارباب السفينة التي هم
 جمع قارب فضج الاراد وكسرا وهو سفينة صغيرة تكون مع الكبيرة تكون فيها ركاب
 السفينة لقضا الحوايج قد خلو الجزيرة فلقيتهم وابنه اهلها هي غنيط الشجرة
 وفي رواية ابو داود واذنا امرأة تخرجوا فلو كانت انت قالت للمسايسة انضج الجحيم
 وتشد السيل الى اولى سميت بذلك لتجسها الاخبار وعن عبد الله بن عمرو بن العزة
 هي دابة الارض التي تخرج في اخر الزمان فتكلمهم فقالت انظروا الى هذا الرجل في الدين
 فانه الرجل الذي قال لا شواقي قالت لما سمعت لنا رجلا فرقا منها اي فضا انه يكون شيطانا
 قال فانطلقنا سرعا حتى دخلنا الديرة فاذا فيه اعظم انسان راينا قط فقلنا
 واستده وانا فاجمعه يده الى عنقنا باين كنية الى اعني الحديد قلنا وملك انت
 قال قد قدرتم على خبري فاخبروني ما انتم قالوا نحن اناس من العرب كنيانا في سفينة
 بحرية واخبروه الخبر فقال خبروني عن نخل بلال اني سمعته في الموعدة ولا يقال لك كبيرة

بالشام هل نمر قلنا نعم قال اما انما يوسك ان لا يشر قال اخبروني عن بحرية الطبرية
 هل فيها ما قالوا في كسيرة الماء قال اما انما يوسك ان لا يشر قال اخبروني عن عين
 روعا اي بضم الزو ويضخ العين المعجمين على وزن مردودة معروفة من الجانب القبلي
 من الشام هل في العين ما واهل يروى اهلها ما العين قلنا نعم هي كسيرة الماء واهلها
 يزرعون من ما واهلها قال اخبروني عن نبي الاميين ما فعل قالوا قد خرج من مكة و نزل
 يثرب قال فانه العرب قلنا نعم قال كيف صنع بهم فاخبرناه انه قد طهر على
 من يدعي من العرب طاعوه قال اما انما ذلك خير لهم ان يطيعوه واني اخبركم اني
 انا المسيح واني اوسك ان يوزن لي في الخرج فاخرج فاسير في الارض فلا اوج قوتية
 الا اهبطتها في اربعين ليلة غير ملته وطيبته بها محرمانا على كلنا بها كلها ادرت
 ان ادخل واحد منها استقبلني ملك بيده السيف صلتا يصعدني عنها
 وانه على كل نقب من انقابها ملكة يحرسونها قال رسول الله صلى الله عليه وسلم وطلعني
 اي الكريم عصي وقضيب يكون مع الملك والخطيب ليبرها اذا خاطب المنبر
 يده طيبه ثلثا يعني المدينة الاله كنت حدسكم فقال الناس نعم الا انه في جبر الشام
 او بحر اليمن لابل في قبل المشرق ما هو داوي يديه الى المشرق قال القاضي عياض
 لفظه ما زلنا نرصد للكلام لبيت فينه والداوايات انه في قبل المشرق وفي بعض
 طرفه عند السهقي انه شيخ وسند صحيح قال السهقي في انه الدجال الاكبر الذي يخرج
 في اخر الزمان غدا بين صيا وانه ابن صيا وواحد الدجالين الكذابين الذين اخبر النبي صلى
 عليه وسلم بخروجهم وكان هؤلاء الذين كانوا يقولون انه ابن صيا وهو الدجال لم يسموا
 بغيرهم والافانج مبيها بعيدا جدا او كيف يلقونهم في اثناء الجولة النبوية شبه
 الحتم ويجمع به النبي صلى الله عليه وسلم وسبيلنا يكون في اخواننا مسجوننا في جزيرة
 من جزيرة البحر موقفا بالحد يسبقهم خبر النبي صلى الله عليه وسلم فلم يزل يخرج اولانا الاول

ان يخرج على عدم الاطلاق وامام اسلام ابن عباس وجهها وجهه فليس فيه بصرح بانها غير الدجال
 لا سيما انهم لم يثبتوا له بالشرف فخرج البغيم في تاريخ اصبها عن جابر بن عبد الرحمن عن ابيه
 قال لما افتتحنا اصبها كان بين عسكرنا وبين اليهودية فرسخ فلما نأتمناها ونسار منها فاق
 يوما فاذا اليهود يرفقون ويضربون فالت صديق الى منهم فقال ملكنا الذي تفتح
 على العرب يدخل فنب عندنا على سطح فضلت فلما طلعت الشمس اذ الوجود من قبل
 العسكر فظرت فاذا رجل ظهيرة من رجانا واليهود يرفقون فظرت فاذا يهودون
 فضل المدينة فلم يعد حتى الساعة قال الحافظ وعبد الرحمن بن جابر ما عرفت والباقي
 ثقات قال في تاريخ ابو داود وسند صحيح عن جابر قال فقدنا ابن الصيا ويوم الحرة رماه
 غيره سند حسن وخر جابر هذا يضعف خبره انما بالمدينة وانهم صلوا عليه كمنفوا عنهم
 ولا يلزم ايضا مع خبر جابر بن الرحمن المار لا يفتح اصبها كان في خلافة عمر كما خرج البغيم
 في تاريخها وبين قتل عمر ووفته الحرة بخوار بعين سنة لا بد وقته الحرة كانت في خريف
 وعامة ما بعد رعدة الفضة انما شاهدنا والد حسنا بعض اصبها هذا المدة ويكون
 جواب لما في قوله ما افتتحنا اصبها محدوقا بقدره صرت اصبها وارود اليها خبر
 قصة ابن صيا وقد اخرج الطبراني الاوسط مرفوعا في حديث فاطمة بنت قيس رضي الله
 عنها ان الدجال يخرج من اصبها وفي حديث عمر بن حنبل عن ابيه عنده وخرج احمد
 بسند صحيح عن انس رضي الله عنه انه يخرج من يهودية اصبها قال البغيم كانت اليهودية
 من قبله في اصبها وانما سميت اليهودية لانها كانت تختص سكنى اليهود ولم تزل
 كذلك الى ان مصرنا ابوب بن زبادا امير مصر في زمن المهدي بن منصور العباسي كانها
 المسلمون يقتل لليهود منها قطعة هذا المختص كلام الحافظ بن حجر وحاصله انهم
 ان الدجال من اصبها وانما شاركه ابن صيا وكنى كونه عور وفي اليهودية ساكن في يهودية
 اصبها الى غير ذلك ذلك لان احاديث ابن صيا وكلها محتملة وحديث الجبسة نص

فيقدم قلت ومما يرجح انه غيره انه قصته بميم الدار في تافرة عن قصة ابن صيا وهو كالتاريخ
 له لانه حين خبارة صديقه لم يانه في جراتهم او بحر اليمن لابل من قبل المشرق كان ابن
 بالمدينة فلو كان هو لابل في المدينة لا يقال انما لم يقل خوفا عليه من ان يقتله
 فاجبر على ان ياله امره قلنا هذا ليس بشي لانهم كيف يقتلون شخصا قبل ابعده لمقد
 انه انما يقتله بنو اسد عيسى عليه السلام ولو كان كذلك لما بين ضيقنا اخرج بانها صحا
 كذا وكذا لما بين قاتل كرم اسد وجهه بانه كحصب لحيته من بافوه ولما بين الحكم بين الحكم
 بانه يخرج من صلبه في غير سنة الى ذلك وبويده ايضا ما اخرج البغيم بن حارثه طريق
 جابر بن زيد وشيخ بن عبيد وعمر و ابن الاسود وكثير ابن مرة قالوا جميعا الدجال ليس بواحد
 وانما هو شيطان موقوف بسبعين حلقه في بعض خواير اليمن لا يحتمل ان ينفق سبعا المني بم
 او غيره فاذا ان ظهوره فكل سنة كل عام حلقه فاذا برأته انما يرفع ما بين اذنها
 اربعون ذراعا فيضع على ظهرها منبر من نحاس ويقعد عليه ويتبعه قبائل الجبل يخرجون له
 خواين الارض قال الحافظ وهذا لا يمكن مع كون ابن صيا وهو الدجال ولعل هؤلاء مع كونهم
 ثقات يفتقروا ذلك في بعض كتب اهل الكتاب انتهى ولاننا في ذلك قوله في بعض خواير
 اليمن لانه يحتمل انه قوس صديقه لم يانه في قصته ثم الدار في من قبل المشرق باقتدار اخر
 وقته حين يخرج وذكر ابن صيف المورخ ان الدجال من ولد شق نخامن المشهور قال
 ويقال بل هو شق نفسه نظره اسد وكانت انه جنبه عشت اباه فاولدها وكان
 الشيطان يعمل له العجايب فاخذة بلسان غنسه في جزيرة من اجزاء اليمن قال الحافظ
 يداواه جدا قال وغاية ما يجهج به بين ما تضمنته حيث يتم وكون ابن صيا وهو الدجال
 انما الذي شاهدته يتم موثقا هو الدجال بن غنسه وان ابن صيا وشيطانه ظهر في صورة
 الدجال في تلك المدة التي قدر واسد كما خرج فيها وهم انتهى فانه قبل كيف يحكم
 بكوفين صيا وفضلنا كونه دجالا بعد اثبت اسلام وحججه وجاهده والاهل بفاه

عهد الاسلام الى الموت قوله في حديث ابي سعيد لا يكره ان يكون رجلا ولا نكاحا ولا نكاحا
 ذلك لقلبه يدل على عدم الاسلام في الباطن فكيف يرضى المسلم ان يدعى الربوبية والنبوة
 فهذا الذي جوز الحاكم بذلك واسد اعلم وبالله التوفيق استخلف قصته الدجال
 عليه السلام في الشرط القوط السد بدت سنين وعنده حديثه واليه الاشارة بقوله
 كنوز بين يدي الساعة سنوات فلما عاين في هذا الكذب كذب الصادق في الحديث
 فغارب الزمان حتى يكون السنة كالشهر والشهر كالجمعة والجمعة كاليوم واليوم كالساعة
 والساعة كالغرفة بالانار اخراج الارض كنوزا وكان هذا يقع في زمن كل من المهدي عيسى
 والدجال ويخرج كل منهم شي منها لكنه في زمانها رحمة وفي زمان الدجال بلا رحمة خروج
 الشياطين في اثباتهم بالاجرا الكافية وقرائنهم على الناس وموتهم حاديب جميع ذلك
 كفوا قوام بعد ما ينهم ورجوعهم الى عبادة الاوثان اخراج الطيالى عن ابي هريرة في قال
 لا تقوم الساعة الساعة حتى يرجع ناس من امتي الى عبادة الاوثان يعبدونها واحادithe
 كثيرة
 رزول عيسى عليه السلام عليه الصلوة والسلام قال تعالى وانتم اهل
 الكتاب لا يؤمنون به قبل موته وقال تعالى والله اعلم الساعة فلا تترنوا وتزعموا في الشكوف
 والله اعلم بفتح العين والهم بمعنى العلامة وغاية هيرة انه قال هم والله انفسهم بيده يكون
 انه ينزل فيكم ابراهيم حكاية لا فيسبب الصليب وتقتل الخنزير ويضع الحجر في الحديث رواه
 الشيخان وفي رواية مسلم واسد بنزل بن مريم حكاية في كبر الصليب وعنه بخوة وبني جابر قرايم
 لا تزال طائفة من امتي يقاومون على الحق طائفة من اهل البيت فيقول عيسى بن مريم فيقول ابراهيم
 يقول صدينا فيقول لا يا ابيكم امراء مكرمة الله هذه الامة رواه مسلم والكلام عليه في مقامات
 في طينة وسيرة ووقت نزوله ومجيئ على يد غير الملاحم وموته وموته واما
 اسمه ونسبه ومولاه فكل ذلك معلوم من القرآن في طينة وسيرة في قوله تعالى
 من حديث عقيب بن خالد انه سمع جده عيسى في الصور وفي رواية آدم كاحسن ما استاء

من آدم الدجال سبط الشتر نطف ابي كبر الناء المملعة اي يقطر را وفي رواية له انه ابراهيم السلام
 وتشد يد الميم كاحسن ما انت را في العلم قد جعلها اي تشد يد الميم اي سرها وفي رواية لمسلم بين
 عليه رجل الشعر يقطر اسرا وفي حديث ابي عباس عن رابعت عيسى بن مريم مروج الخلق
 الى الحفرة واليباض سبط الراس او في حديث ابي هريرة بخوة كانا خرج من دجاست
 يعني الحمام ولا منافات بين الحفرة والادمة لجواز ان تكون ادمه صافية كما مر في الدجال
 لا يجدر به نفسه بفتح الفاء وكا خالانا عليه مهر وذا بان الى غير ذلك كما مر كثيرا واما سيرة
 فانه يذوق الصليب وتقتل الخنزير والقوة ويضع للجنة فلا يقبل الا الاسلام ويخد الدين
 فلا يعبد الا الله ويترك الصدقة اي الزكاة لعدم فهم يقبلها وتظهر الكفوف في زمانه
 والابرغيب في قسنا الحال للعلم بقرب الساعة ويرفع الشجاة واليباض في رفقها
 غابا وينزع سم كل في سم حتى تلعب الاولاد بالحيات والعقارب فلا تضرهم وعين
 الذئب مع الشاة فلا يضرها فتملأ الارض سما وينعدم القتال في ثلث الارض بنيتها
 لعهده روم حتى يجمع النفر على القطف في الغيب فيشبههم وكذا الرمانه وترخص الخيل
 لعدم القتال وبغوا الثور لانه الارض تحرك كلها ويكون مقرر المشرقة النبوية لارسل
 الى هذا الامة ويكون قد علم بما مر في السماء قبل ان ينزل وعيون وضع ذلك فهو
 من امة محمد ص وصحابة لانه اجتمع عام بسنة الاسرار روح فهو افضل الصحابة وقد
 القوا الناج البسكي في ذلك حيث يقول من باب فجميع الخلق افضل مني في
 الصحابة ابراهيم ومريم وعمر بن عبد الله وعثمان وحمزة مصطفى المختار من مضر
 وسكب قريش كلها قال ابن حجر الفقيه في القول المختصر وتبعه اليه السخا وفي القناعة
 معناه لا يبقى لقريش احصا من شي ورواه راجعة فلما يرضى ذلك خبر لا يزال
 في الامر في قريش ما بقي من الناس اثنان انتهى وبذلك قاله حديث جابر عن مسلم
 فيقول ابراهيم اي عيسى يقول بل لنا فيقول لا ان ابغضكم على بعض امر مكرمة الله

هذه الامة وعلى هذا فاما ان يكون المهدى الامير هو حتى في زمنه بعدى يكون من اجتهاد
 في الامور لعيسى ع و هذا وجه آخر في الجمع بين اختلاف الروايات في مدة ملك المهدى ع
 التسع وخمسة مائة ما بعد نزول عيسى ع والاربعين في خمسه باخترنا جميع المدة حتى
 في زمن عيسى ع ومرت الاشارات الى ذلك الله علم فانه قبل كيف يصح معنى حديث
 لا يزال هذا الامر في قريش ما بقي من الناس اثنان مع انا فانه قريش لم يملك منذ
 قرون قلنا معنى هذا الحديث استحفاظ الخلافة لقريش وان ظلمها ظالم ولا شك
 انه عيسى ع يظهر حال العدل فلا يجوز ان يافقه حقهم وبالله التوفيق في وقت
 نزوله ومحمد وما يجي على يد يمينه الملاحم قد سبق اختلاف الروايات في نزوله والجمع
 بين الروايات في وقته ونشير الى حاصر الجمع هنا جلالا وهو انه ينزل عند المنارة
 البيضاء شرق دمشق وهو موجود اليوم واصفا كفيه على اجنحة ملكين ساجدين
 مضين في النهار حتى ياتي مسجد دمشق بعقد على المنبر فيدخل المسلمون المسجد وكذا
 النصاري واليهود وكلهم يرجون حتى لو لقيت شيئا لم يصيب الاراس انسان
 من كثرتهم وياتي مؤذني المسلمين وصاحته وبوق اليهود وناقوس النصارى فخرجون
 فلما خرج الاستم المسلمين وح مؤذنيهم ويخرج اليهود والنصارى من المسجد
 بالمسلمين صلوة العصر وجمع بين نزوله ليست ساجدا وكونه يصعد بالسلطان
 صلوة العصر فراجع ثم يخرج عيسى ع من دمشق في طلب الدجال
 ويشي عليه الكيفنة والارض تقبض له وما ادرك نفسه ثم كافر قتله ويدرك نفسه
 حيث ادرك بصره حتى يدرك بصره في حصونهم وقواتهم الى ان ياتي بيت المقدس
 فيجده مغلقا مدحه الدجال فيصاوف ذلك صلوة الصبح كما مر وقت
 للدجال اللعين فيسبهاك ياتج وبأجود بدعائه فهذا انهم لا يحتاج الى ذكره
 في مدت وفاته فقد ورد في حديث عبد الطبر او ابن عباس ع انه هرب من

رسول الله صلى الله عليه وسلم قال ينزل عيسى ع من مريم فتملك في الناس اربعين سنة
 وعند ابن شيبه واحد وابو داود وابن جرير وابن حبان ثمان مائة واربعين سنة ثم
 يتوفي ويصير عليه السلام ويدفنه عند نبيها صلى الله عليه وسلم واخرج ابن ابى شيبه واحمد
 وابو يعلى وابن عسك كرمه عابسه رضي قالت قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ينزل عيسى ع من مريم
 فيقتل الدجال ثم يملك عيسى ع في الارض اربعين سنة اما ما دلا كما مضى
 واخرج احمد في الذهب ع ابن مبررة رضي قال يبعث عيسى ابن مريم في الارض اربعين سنة
 ويقول للبطي اسبي ع لاسالت وفي رواية خمسة واربعين سنة والقبيل لا ياتي
 الكثير ولعل روايات الاربعين وردت بالنفا الكسر وفي رواية سبعين جمع
 بعضهم بانه كان عشرين ربيع ابن ثلاث وثلاثين وينزل سبعا فتهذه اربعون
 وقد علمت ان القبيل لا ياتي في الكثير فلا حاجة الى هذا الجمع وعند احمد وابن جرير وابن
 عسك ابن مبررة رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ينزل عيسى ع من مريم
 فيقتل الدجال ويحيى الصليب ويجمع المصلوة ويعطي مال حتى لا يقبل ونضع الحجر
 وينزل الروحاء فيخرج منها اوليها ويجمعها وفي رواية مسلم وابن شيبه غلبت
 عيسى بن مريم يفتح الروحاء ويخرج او العمة اوليها جميعا الفخ والروحاء مكان
 بين المدينة ومكة واخرج الحاكم وصححه ابن عسك كرمه ع ليهبط بن مريم حكا عدلا وما
 ما مضى وليسكن حجاجا ومعتزا وليأتين قري حتى يسلم على ورون عليه
 قال ابو هريرة اي بني اخي ان ايتوه فقولوا ابو هريرة بقرتك السلام واخرج الحاكم
 عن ابن عمر رضي قال قال صلى الله عليه وسلم ما ادرك منكم عيسى بن مريم فليقر مني السلام
 ووراد انه تزوج بعد ما ينزل ويولد له ثم يموت بالمدينة ولعل موته عند حجة
 وزيارة النبي صلى الله عليه وسلم والا فهو ان يكون بيت المقدس واخرج الدرر حسنة
 وابن كبر بن سلام قال مكتوب في السورانية من رسل الله صلى الله عليه وسلم وعيسى بن مريم

معه واخرج البخاري في تاريخه والطبراني وابن عسكرك عنه قال يرفق عيسى بن مريم مع سوا
 صديقه اسديوم وصاحبه فيكون في قبره رابعا العظيمة الغريبة خروج يا جوج
 قال البخاري اذا فخت يا جوج وباجوج وهم من كل حذب ينسبون وقال صديقه عليه وسلم
 لا تقوم الساعة حتى يكون من آيات طلوع الشمس من مغربها والدخان يا جوج وباجوج وزول
 عيسى بن مريم وثلاث خسوف من نار يخرج من قبره عن ابن ابي حبيب رواه ابن الماجه
 عن حفص بن اسيد والاحاديث الواردة فيهم كثيرة والحكم عليهم ومقامهم في
 وحيثهم وسيرتهم وخروجهم وفسادهم وهلاكهم في سبهم وفي ذلك
 اقول احدا منهم بنى آدم ثم بنى نوح وبه جهم وبه عيسى واعيد كثير
 من المؤمنين قبل انهم في الترك قال الصفاك قبل يا جوج من الترك يا جوج من اديهم وعن
 كعب بن جهم ولد بنى آدم من غير حواء ذلكم آدم فاحتمل فامتنعت فظفيرة بالبراب فخلق
 منها يا جوج ويا جوج وزاد بنى البني لا يحتمل واجيب في المنفى انه خرج في مناه انه يجامع
 انه يكون الماء فقط وهو جاز كما يجوز انه رسول قال الحافظ بن جعفر فتح الباري
 والاول هو المقعد والافان كانوا من الطوائف وقال النووي في الفتاوى يا جوج جوج
 هذا اول آدم من غير حواء عند جهم العلماء فيكونون احسانا لا قال الحافظ ولم يرد
 هذا عن احد من السلف الا عن كعب لاخبار قال ورواه الحديث المرفوع انهم في ذرية
 نوح من ذرية حواء قطعا وغياية هيرة رفرع ولد لنوح وسام وحام وباف
 فولد سام العوب وفارس الروم وحام القبط والبربر والسودا وولد لبنت
 يا جوج وباجوج والترك والصفاك قال الحافظ وفي سننه ضعيف
 في حديثهم وسيرتهم ما حلتهم فاخرج ابن ابي خاتم من طريق شرح بن عبيد كعب
 قال ثلث اصناف صنف اجسادهم كالارزاق وهو في الجنة وسكون الارادتهم ناري
 معية وهو في النار صنف منهم اربعة اذرع في اربعة اجسام اذرع وصنف ثمانية

اذ انهم ويحفظون الاخرى ووقع في حديث حفص بن غوثه واخرج ابو الحكم من طريق ابن الجوزي
 عن ابن عباس قال يا جوج وباجوج شرا شرا وشرا شرا وشرا شرا وشرا شرا وشرا شرا وشرا شرا وشرا شرا
 قال يا جوج وباجوج وثمانين وعشرون قبيلة بنى ذوالقرنين على احدى عشرة من كانت منهم
 قبيلة غابية في الغزو وهم الاثراك فيقولون ذوالقرنين واخرج ابن مردويه عن طريق السدي
 قال الترك سيرة في سرابا يا جوج وباجوج تغيب فجاء ذوالقرنين قبلي السدي فيقولون يا جوج
 واخرج احمد والطبراني عن خالد بن عبد الله بن جهم عن عاتكة مرفوعة انكم تقولون لا عدو
 وانكم لا تزلون فقولون عدوا حتى تقولوا يا جوج يا جوج يا جوج يا جوج يا جوج يا جوج يا جوج
 من كل حذب ينسبون كان وجوههم المظلمة قلت وهذا يريد ان الترك قبيلة منهم
 بين الحجرة والحجرة والسودا ورجل اصبغ امرأة صلبا سيرتهم اخرج ابن صبان
 في صحيحه عن ابن مسعود رفته قال يا جوج وباجوج اقل يا نكر اديهم من صلب الف
 من الذرية ولف في رواية عمر بن اوس عن ابيه رفته ان يا جوج وباجوج يا جوج
 ما شوا ولا يموت رجل منهم الا يترك من ذرية العاقصا جدا واخرج ابن ابي خاتم
 وابن مردويه ان يا جوج وباجوج لهم نساء يبعون ما شوا ولا يموتون
 ما شوا والحديث واخرج الحاكم وابن مردويه عن طريق عبد الله بن عمر وانه يا جوج وباجوج
 في ذرية آدم ووراثتهم ثلث امم ولبن يموت منهم رجل الا ترك من ذرية العاقصا جدا
 واخرج طبراني وابن مردويه والبيهقي وعبد الرحمن بن حميد عن عمر بن الخطاب في قوله تعالى
 الثلث يا ويل ما ريس منك واخرج عبد الله بن حميد عن طريق عبد الله بن سلام في قوله
 واخرج ابن ابي خاتم من طريق عبد الله بن عمر وقال الحسن الانس عشرة خواء فقتله اخرا
 يا جوج وباجوج وجوز سائر الناس قد جاء في خبر مرفوع ان يا جوج وباجوج يحرقون
 السد كل يوم وهو فيها اخبر السدي وحسنه وابن جهم والحاكم وصححه في اربعة خوارق
 رفته في السد يحرقون كل يوم حتى اذا كادوا يحرقونه قال السدي فيهم ارجوا فخر قومه

هذا في عبده اسد كما سده ما كان اذ بلغ مدتهم واراد اسد ان يبعثهم عبد الله بن النضر
 عليهم رجوعا فخرجوا منه واستثنى قال فخرجوا فخرجوا فخرجوا فخرجوا فخرجوا فخرجوا
 عبد الله بن النضر الحديث قال الحافظ بن حجر اخذ من نسخة ابن جبة والحاكم وعبد بن
 حميد وابن جبة كلهم عن فتادة ورجال بعضهم رجال الصحيح قال ابن عيني في هذا
 الحديث ثلث ايات الاولى ان اسد ستم ان يوالوا الحضر ليلوا ومارا الثانية منعهم ان
 يجاولوا الرقي على الله بالاسم او الاله فلم يسمهم ذلك لاسمهم اياه اي مع انه ورد
 في جزمهم عند وهب بن ابراهيم شجارا وزدوعا وغير ذلك من الايات الثالثة
 انه صدقهم اما يقولوا ان اسد ستم ان يوالوا الحضر ليلوا ومارا الثانية منعهم ان
 ان يسميهم اهل ضاعات واهل ولاية وسلطنة ورجعة تطيع من فوقها وان يسميهم اهل
 ويقر بغيره ومشيئة ويحتمل ان يكون ذلك الكلمة بحري على ذلك الكواكب غير
 ان يعرف معناها فحصل المقصود بذكرها ثم روي كل من الاحالين حديثا فقال
 وعبد بن عبد بن حميد بن طريق الاخبار نحو حديث ابي هريرة وقال فيه فاذا جالوا
 عبد بن عبد بن حميد فاني هذا ان اسد ستم ان يوالوا الحضر ليلوا ومارا الثانية منعهم ان
 حديثه نحو حديث ابي هريرة وفيه فضجور وهو قوي منه بالنسبة حتى يسلم
 رجل منهم حتى يري اسد ان يبيع امره فيقول المخرج هذا التفتحة ان اسد ستم ان يوالوا
 ثم يغدو في فضيحة الحديث وسدده ضعيف انتهى كلام الحافظ واصله
 يحتمل ان يلقى ان اسد ستم ان يوالوا الحضر ليلوا ومارا الثانية منعهم ان
 كما يدل على كل رواية اولها بالاول ورواه نعيم بن حماد في الفتن عن ابن عيسى
 مرفوعا قال بعثني اسد بن سري بن الياس فخرج وبأجوع فذعنوا لهم الى دين الله فبأية
 فابوا ان يجيبوا فيهم في النار مع من عصي من ولد آدم وولد ابيس كما يروى في
 في خروجهم وفسادهم وهلاكهم مدوروني عالم عند خروجهم ما خرج

مسلم بن عبد الله بن نواس بن سفيان بعد ذكر الدجال وهلاكه على يد عيسى عليه السلام وغيره قال ثم
 يأتيه يعني عيسى قوم فذعنوا لهم اسد بن الدجال فمبج وجوههم ووجدتهم بدرجاتهم في الجنة
 فينا هم كذلك اذا وحي اسد الى عيسى ان قد اخذت عبادي لا يدان لاصد فبأية
 فخرج عبادي الى الطور ويعبث اسد باجوع وبأجوع فخرجوا على الناس ففتنوا
 الما يخض الناس منهم في حصونهم وبضمونهم اليهم مواشيهم وبشر بؤس مياه الارض
 حتى ان بعضهم سيم بالهذه فيشربون ما فيه حتى تتركونه يبا حتى ان من تتركهم فبأية
 بمرتكب لك الله فيقول قد كان بهنا ماء مرة حتى اذا لم يبق في الناس هذا الا
 في خضار وندنية ويمرون بحجرة طبرية فيشربون ما فيها ويمر اخذهم فيقولون لقد
 كان به ماء مرة ماء ويخض عيسى بن اسد واصحابه حتى يكون راس النور وراس الحمار لا يسم
 خير من نانة ونبات مسلم وغيره فيقولون لقد قتلنا في الارض بهم فقتلوا في
 فيرونه بنسبهم الى السماء فيرونه اسد عليهم مخصوبة وما في رواية ثم يهداهم
 حية ثم يرمي الى السماء فترجع اليه مخصوبة وما لليل والفتنة فيرغب بنو اسد
 الى اسد فيسئل عليهم السقف في رفا بهم وفي رواية دور كالسقف في اعناقهم
 وهو في فتح النون والغين المعجمة ووركيون في انوف الابل والظن فيصيحون موني
 كوت نفس واحدة لا يسمع لهم حسن فيقول المسلمون الارجل بشرى لنا نفسة فيظفر
 ففعل هذا العود فيسجد رجل منهم محسبا نفسه قد وطئها انه مقتول فيقول
 فيجعل بهم موني بعضهم على بعض فينادي يا بشر المسلمين الا ابشر والاسد غول
 قد كفاكم عدوكم فخرجوا من ديارهم وحصونهم ويرجون مواشيهم فابكون لها
 مدعى لا يحسنهم فتشكو عنه بفتح الكلف التي من حسن ما سكرت غم شي وحي ان
 دواب الارض لتبين شكك في حكمهم وزمانهم ويهبط بنو اسد عيسى واصحاب
 الى الارض فلا يجد في الارض موضع بشر الا ملأه منهم الى شحمهم ومنهم الى عظمهم ومنهم

فيؤذون الناس منهم اشد من حياتهم فيقتلونهم بالاسلحة فيبعث رجايا في غارة فقتلهم على الكهنة
 عما ودعانا ونفع عليهم الزكوة وكشف ما بهم بعد ثلاث وقد قذفت جيفهم في البحر
 وفي رواية فيرغب بنى الله عيسى واصحابه الى الله فيرسل طيرا كاخلاق الخبث فيعلمهم
 فظهرهم حيث شاء الله تعالى وفي رواية فيرسلهم في البحر وفي رواية في النار وفي رواية
 فانه البحر فيصير نار يوم القيمة ثم يرسل الله مطرا لا يمكن فيه بين مدرولا وبر
 فيغسل الارض حتى يتركها كالقعة اي المارة بحيث يرى الانسان فيها وجهه مضافا لها
 ثم يقال للارض انبئي تركك ورودي بركتك فيؤمنه تاكل العصابة من الرخامة
 ويستظفون بها فخرها وبوقد المسلمون من فتى باجوح وباجوح ونباهم وارثهم
 سبع سنين فابدة اختفوا في اشتقاق باجوح وباجوح فقبل من اصبح الله وهو لها
 وقبل من الاجرة بالتشديد وهي خلائط او شدة الحر وقبل من الاجاج وهو سرعة العدو وقبل
 من الاجاج وهو الماء النشيد بالملوحة وعلى النفاذ وكلها وزنها يعقول مفعول وهو طار
 قرة عجم فانه وحدة بالهجرة وكذا اواة الباقين اذا كانت الالف مسندة للهجرة
 وقبل فاعول منه ج ونج وقبل باجوح منه جاج مطرب ووزنة ايضا مفعول حاله ابو جاج
 والاصل موزج وجميع ما ذكر من الاشتقاق مناسب لحالهم ويؤيد اشتقاقه من
 من جعله من جاج قوله تعالى وتوركني بعضهم يومئذ لموج في بعض ذلك حين يخرجون من
 حانته استعملت قصته عيسى عليه السلام على حمة من الاشرار فقتلته اليها منها فقال اليهود
 اخرج مسلم غدا في هجرة لا تقوم الساعة حتى يقتل المسلمون اليهود فيقتلهم المسلمون
 حتى يجتبي اليهود من ولايهم والشجر فيقول البحر والشجر يا عيسى الله يا يهودي جلفي
 فقتل فاقته الا الغرق حمة حمة من شجر اليهود ومنها قتال باجوح قتال وباجوح
 اخرج احمد والطبراني عن جالة فابدين عبد الله بن حمنة انكم لا تزالون تقانون عدوا
 حتى تقانون باجوح وباجوح عاض الوجوه صفرا العين صهب الشحور من كل صديقين

ومنها مطرا لا يمكن منه بيت مدرولا وراخرج احمد غدا في هجرة لا تقوم الساعة حتى يقتل
 مطرا لا يمكن منه بيت المدرولا بيت الدبر ومنها انقطاع الجهاد ورجوع الناس من
 اخرج الطبراني عن ابى امامة لا تقوم الساعة حتى ترجع اهل حراطين ومنها نزل الخلافة الارض
 المهدية اخرج احمد وابوداود والحاكم عن ابن حواله مرفوعا يابن حولة اذ رابت
 الخلافة نزلت الارض المهدية فقد زنت الرلازل والبلايل والاموال العظام والسنة
 يومئذ اقرب من النسي من يدي يده من راسك وكما وضع يده على راسه ويدان ريد
 مطلق الخلافة فقد وقع محمد بن ابي امية فيكون من القسم الاول وقد ذكرنا هناك بعض الامور
 العظام وانما يريد الخلافة الكاملة فيكون في زعم المحدثي عيسى الامور العظام هي المدينة
 والشمس والنار والريح الى غير ذلك بدل الثاني في اخوان الحديث والساعة يومئذ اوش
 الى اخوه كثيرة المال اخرج الشيخان في هجرة لا تقوم الساعة حتى يقتل المال
 ويغض حتى يخرج الرجل زكاة ماله فلا يجد احدا يقبلها منه وحتى يعود ارض العرب موحدا
 وانهار اوفي رواية حتى يكثر المال فينكم وقد ذكرنا في القسم الاول لا مانع ان يكون
 الرواية الثانية اسارة الى ما وقع في زعم عثمان وعمر بن عبد العزيز فيكون قوله فينكم
 يعني الصحابة والرواية الاولى ما سيق في زعم المحدثي عيسى السلام وهذا ذكرنا
 في القسمين ان يكون زعم الشور بالا وبقية اخرج ابن ابي شيبة عن قتيل الساعة
 حتى يقوم من السبقرة بالا وبقية اورد ذلك في حصار باجوح وباجوح بعد اصاب
 حامة منوف بحيرة طبرية حمارها ليس بها باجوح وباجوح نصف الخيل
 وغلا الشور اخرج ابن ماجه وابن خزيمة وغيرهما عن ابى امامة من اشرارها ان يكون
 الفرس بالدرهمات ويكون الشور بكذا الكذامة وبار قبل ما يرض الخيل رسول الله
 قال عدم الجهاد قبل غايي الشور قال في الارض تحرك كلها نزول البركة وزرع
 سم كل صاحب سم الى غير ذلك الاشرار القرية خراب المدينة قبل يوم القيمة

باربعين سنة وخرج اليها منها خرج ابو داود ورواه معاوية عن عمر بن الخطاب
 خواب ثرب وخاب ثرب ثم خرج وخرج الخليفة ففتح القسطنطينية وفتح قسطنطينية وخرج اليها
 وروى الطبراني بسند صحيح ان علي بن ابي طالب رضي الله عنه قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وآله يقول
 قد كانت هذه امارة من طول الزمان وعقد الارض وروى احمد بن حنبل بسند صحيح من اهل
 رجال ثقات المدينة نزل بها اهلها وهو مطبوع فالوفاء من كلها قال السباع والعاوي
 الصحيحين لئلا تكون المدينة على خير ما كانت من الله تعالى لا يغيبها الا العوافي يريد عوافي
 الطير والسباع واخره يحسنها رايها من مزية الحديث وروى ابن زبالة وتبعه
 ابن النجار لا تقوم الساعة حتى يغلب على كبدى هذا الكلام والدياب الضباغ فيمحل
 بابه فربما يصلي فيه ما تقرر عليه وروى ابن شبة بسند صحيح حديث ما والله لقد
 عنها ثلاثة اربعين عاما للعوافي اندر في الطير والسباع ورواه ابن زبالة
 بنحوه وروى البيهقي في مسند الفزدوس عن عوف بن مالك قال تحدثت المدينة قبل
 الفتح باربعين سنة وروى عباي هيرة لا تقوم الساعة حتى يحيى الشعب فربما
 من رسول الله صلى الله عليه وآله ثم فلا ينقضه احد وروى ابن شبة حديث يخرج من اهل المدينة
 منها ثم يعودون اليها ثم يخرجون منها ثم لا يعودون اليها ابد اوليها خير ما يكون موقعة
 وروى ايضا عن عمر بن الخطاب مرفوعا وقد قرئ في القسم الاول لترك الاول هذا هو الترك
 انما وسبب خوابها واسد اعلم اليهم يخرجون مع المهدي الى الجاهل ثم رجع ففتحها بمنا
 وريمهم الى الدجال ثم سقى فيها المؤمنين الخلفاء فيها خور الى بيت المقدس فقد ورد
 سكونه بحجة بعد حجة وخيار الناس يومئذ الزمهم ما جاورهم الحديث فيبقى
 منهم يقبض الوج الطيبة الاتي ذكرها ارواحهم فيبقى خاوية وهذا سرها قبل
 روى الموحاني في اخبار المدينة عن جابر مرفوعا ليعود في هذا الامر الى الدين
 الى المدينة كما بدأ منها حتى لا يكون الايمان الا بها الحديث وروى النسائي عن ابي هيرة اخبرته

منقول الى اسلام خوابا المدينة ورواه الترمذي بنحوه وقال حسن غيب روى ابن جابر بن جابر
 قرية في اسلام خوابا المدينة وصح ابن الدين ليار الى المدينة كما نزل الحجة الى حجرها ورواه
 بحسب الظاهر تناقض الروايات السابقة وطريق الجمع بينها ان الفتن يوم الدجال كلها كانت في
 المهدي فيبقى احد المدينة مع المهدي فيبذل الدين الى المدينة كما لانهم المؤمنين الكاملون الباقون
 الخليفة الحق فانه اذا كان الامام الحق موجودا من لم يعرفه ولم يبايعه مات ميتة جاهلية
 فهذا خطأ ابن الدين ليار الى المدينة ثم انها تنفي جنتها في زوال الدجال وتخرج من جنتها
 وتبقى فيها الايمان الحق بخلاف بيت المقدس عبرة في البذر فانه يبقى فيه اهل الدرة
 والمنافقون لانهم انما يؤمنون بعد نزول عيسى فيدحض حديث جابر حتى لا يكون الايمان
 الا بها الا انما خالف لا يشوبه نفاق لشم انه يحيى الروح الباردة التي فيها بعد تقبض كل
 مؤمن ومؤمنة وانها تاتي في السم او في البئر او في كل مكان كما جمع به بين الروايتين
 انما التي في السم تبدأ باهل السم وانما التي تاتي في البئر تبدأ باهل البئر فلا يكون
 الى المدينة الا بعد هلاك اهل الايمان من المؤمنين فيكون آخرة المؤمنين اهل المدينة
 محط حديث ابي هيرة الذي عند النسائي والترمذي ابن جابر انما جنتها لا يكون
 بها غير المؤمنين لانها تختلف في زوال الدجال فيخرجونهم من بيتهم فيبقى بمقبة الدنيا عارة
 بشر الناس عليهم تقوم الساعة كما ياتي فيها بعد اناس اسد لها هذا ما ظهر لي عند
 كتابتي لهذا الحقل ولعله ليس بعيد عن الصواب لم اقف في كلام احد عليه فيكون
 خطأ فهو مني لانه احد وسال اسد السداد وانما ذكرته هنا وان كان يصح ان يذكر بعد
 طلوع الشمس الدابة ايضا لانها تبدأ خرابها بالخراب عنها كما ذكرت عليه الاحاديث
 والخراب يكون في زمن عيسى فهذا ذكرناه هنا واسد اعلم يوقع بنا المدينة سلعا
 وهذا وقع اليوم ايضا وقد مر حديثه يوقع بنا اياها وايها بالهزة واليا
 فقد وود لا تقوم الساعة حتى تبلغ البناء اياها وبها هو موضع قريب من حرة البصرة

وهذا قد كان انما يقع مطر بها لا تكن منه بيوت المداغ ما يكن منه بيوت الشعف وقد
 لا تقوم الساعة حتى يطمر ما لا تكن منه بيوت المداغ ما يكن منه بيوت الشعف وقد علم
 خروج الفخطاني والجهجاني واليهيتم والمقعد وغيرهم بعد عيسى المهدى عليه السلام
 اخذوا الشيخ عيسى بن مريزة مرفوعا تنزل عيسى بن مريم فيقتل الدجال ويكثف العيون
 عما يعمل منهم كتاب الله وسنتي ويموت فبعضهم يقولون يا عيسى جلا في نبيهم فقال
 المقعد فادامات المقعد لم يأت على اناس ثلاث سنين حتى يرفع القار من مضرة
 الرجال في صدور بعضهم ويبدو النقص فيهم ليوفق ما يأتي في بقا الدين مدة مدبرة
 بعد عيسى واخرج الطبراني عن عبد الله بن السلمي قال لا تقوم الساعة حتى يملك الناس رجل من المولى
 بن ابي جهجاه وروى عن ابي هريرة قال لا تنيب الايام والليالي حتى يملك رجل يقال له
 الجهمي واخرج الشيخ عنه لا تقوم الساعة حتى يخرج رجل من خطاة بسوق الناس بعضا
 واخرج الطبراني الكبير ابن منده وابو نعيم وابو عبيد بن ربيعة بن جابر بن ابي عبد الله بن جابر
 قال سكون في عبيد خلفا ومن بعد الخلفاء امر امر بعد الامراء ملوك جبارة ثم يخرج رجل
 في اهل بني علال الارض علالا كما ملته جورا ثم يامر الفخطاني فوالله الذي بعثني بالحق ما هو
 وونه واخرج نعيم بن حماد عن سماعة بن عيسى قال بلغني انه المهدى يملك اربعة عشر سنة
 بيت المقدس ثم يموت ثم يكون من بعده رجل من قوم تبع يقال له المنصور او من الفخطاني
 يملك بيت المقدس احدى وعشرين سنة ثم يقتل ثم يملك المولى في يملك ثلاث سنين
 ثم يقتل ثم يملك المولى بعده ميم المهدى ثلاث سنين واربعة عشر شهرا وعشرة ايام
 واخرج نعيم بن حماد عن كعب قال يموت المهدى ثم ياتي الناس بعده رجل اهل بيته فيه
 خير وشرف وشه أكثر من غيره يعرض الناس يدعونهم الى الفتوة بعد حكمه بقاءه
 فيلن ثوبه رجل من اهل بيته فيقتله فاخرج ايضا عن الزبير قال يموت المهدى موتا ثم
 يصير الناس بعده فيملك زمانا ثم ياتي من بعده السماك ليس بالنسب الا بايعوا خلفا ولا رجلا

في سنة وثمانين مائة من الهجرة النبوية

على عقابكم بعد الهجرة فتظرون فلما بعثوا الرجل ثم ياتي ثمان مائة من الهجرة النبوية
 عليه بيعة ومن معه واخرج ايضا عن كعب قال سفل رجل من بني ميمون ثم رجل من المولى ثم رجل
 من العرب ثم ياتي بعض ما بين المسلمين فيقتل من اقبله حتى يدخل بيت المقدس فيموت موتا ثم يكون اليها
 شر ما كانت ثم ياتي بعده رجل من مفرقت اهل الصلاح فظلم قتلهم ثم ياتي من المولى العياشي
 الفخطاني يسير بسيرة المهدي في علي يدب في مدينته الروم واخرج ايضا عن الوليد بن مضر قال قال
 رسول الله صلى الله عليه وسلم ما الفخطاني بدو المهدي واخرج ايضا عن عبد الله بن عمر قال بعد الجبارة
 الجبار ثم المهدي ثم المنصور ثم السلام ثم ابي العصب واخرج ايضا عن ابن عمر قال ثمة امرأة
 تبولن بفتح الارض كلها عليهم صلوات الجبار ثم المخرج ثم ذو العصف يكون اربعين سنة
 ثم لاخر في الدنيا بعدهم واخرج ايضا عن كعب قال يكون بعد المهدي خليفة من اهل اليمن فيخطب
 اخو المهدي في دية يعل عليه وهو الذي يصيح مدينة الروم ويصيح غنائمها واخرج ايضا
 عن ارمطة قال بلغني انه المهدي يعيش اربعين عاما ثم يموت عموه ثم يخرج رجل من خطاة
 متعوب الاذنين على سيرة المهدي بقاءه عشرين سنة ثم يموت فيقتل بالسلام ثم يخرج
 من بيت النبي صلى الله عليه وسلم مهدي حسن السيرة يغزو مدينة فيصر ويهاجر امير من اهل مكة عليه السلام
 وهم ثم يخرج في زمانه الدجال هذه الاحاديث اكثر مما عارضه وقد قال القصة
 في القول المختصر الذي يعين اعتقاده ما دلت عليه الاحاديث الصحيح من وجود المهدي
 المنظر الذي يخرج الدجال وعيسى في زمانه ويصلي عيسى خفيضة وانه المراه حيث اطلق المدي
 والحد كور وبقته لم يصح في ما هم شيء والذي بعده امره صاحبون ايضا لكن ليسوا منه
 وهو الاخر في الحقيقة انها قول عابدة ما يمكن في الجمع انه المهدي كبير هو الذي يخرج
 الروم وينزل الدجال في زمانه ويصلي عيسى خفيضة وانه الخلافة يكون له وتقرش من بعده
 وانه عيسى العيسيت ليس ملكا راسا وانما يكون اليه المشورة وهو الحكم فيهم يعلمهم الدين
 وانه اشارة الى ذلك ثم ياتي المهدي رجل من اهل بيته في سيرة ويكون الفخطاني مع المهدي

في زمانه ومعنى فتحه لمدينة الروم كما ورد في كعب انه كثر في امير السيرة التي رسلها المهدي الى فتح
مدينة الروم ففتحها في حال تابعية لاني قال خلافة وبنو عبيدة ثم يموت عيسى ثم بعد عيسى بنو علي بن ابي طالب
المقعد وهو ايضا من قريش فاذا مات نولي من قريش من لا يحسن سيرة فخرج عليه المخزومي وعلوه
الجبجاء ويدعو الى الفقة فيخرج عليه القحط بسيرة المهدي هو المقطب المنصور وهو لم يرد
برجل من ربع ورجل من اليمن ويكث احدي وعشرين سنة الدنيا قال عشرين النفي الكسرة فينقص
الدنيا ويكث المولى ويغلب الشرا الى ان يطلع الشمس من المغرب الله علم
الكعبة وسلب حليتها واخرج كثرنا اخرج الشيخ والنساء في حيرة قال خرج الكعبة
ذو السوفيين من الجبشة واخرج احمد بن محمد بن عوف وراود سلبها عليها وخرجوا من كسرتها
فكان انظر اليه اصليع اذ يبع يبيع عليها بسحات او قوله في الصحيحين كان في اسود فخرج
يهد مهاجرا وفي حديث عكرم الله وجهه عند ابي عبيد في غيب الحديث من طريق البر العلية
قال اسكتة واما الطواف بهذا البيت قبل ان يبال منكم وبنيته فكان رجل من الجبشة
اصليع او قال اصليع من السافين فاعاد عليها وهي تدم ورواه الفاكهي في هذا الوجه ونقطة
اصليع بدل اصليع وقال فاما عليها يهد مهاجرات ورواها يحيى الخالي في مسنده من وجه
اخر عن عكرم فورا السوفيين في تصغير السافين اي في قبيل السافين كما هو غالب
في سوق الجبشة والاصليع من ذهب شعر مقدم راسه والاصليع الصغير الراس الاصليع
الصغير الاذنين والاسود وفتح والافح المتباعد الفقه من قال في فتح الباري ووقع هذا
الحديث عند احمد من طريق سعيد بن سعيد بن سماعة عن ابي هريرة باتم من هذا السباق ونقطة
ببيع لرجل من الركن والمقام ولحق البيت لا الهه فاذا استخوه فاستال
عن تلك العوب ثم نجي الجبشة فيخربونه خرابا لا يعبره ابداءهم الذين يخرجون كثره
وفي رواية عنده مرفوعا لا يخرج كثر الكعبة الا ذو السوفيين من الجبشة
هذا مخالف لقوله كما اولم يروا انا جعلناهم حواما منا ولان الله جسد من كثره الغيب لم يكن

اصحبه من خرب الكعبة ولم يكن اذ ذاك قبلة فكيف سبط عليها الجبشة بعد ان صارت قبلة
للمسلمين اجيب بان ذلك محمول على انه يقع في احوال زمانه قرب قيام الساعة حيث لا يبقى الا
احد لقول الله وفيه انه يخالف ما ياتي في كعب انه يقع في زمان عيسى الا انه يقال قد شار
صد الله عليه وسلم الى الجواب في الحديث بقوله وانما يستحل هذا البيت لا الهه ففي زمانه اصحاب
الفيل كانا الهه استخوه ففقه الله منهم واما الجبشة فلا يرد مونه الا بعد استحلال الهه
وارا فقه استباحها اهل الشام في زمان يزيد بن معاوية ثم اخرج في زمان عبد الملك بن مروان ثم
الفراسة بعد الشان ثمانية فقتلوا من المسلمين في المظفر لا يجهن فلعوا الحجر ونقضوه
بساوهم وقد فوجئ ذلك في القسم الاول فلما وقع استحلاله في اهل دارا مكن الله
غيرهم من ذلك ايضا عدا انما ايضا ليس في الاله استمدار الاله المذكور فيه خففوا
في هدم الكعبة بل هو في زمان عيسى وكذا قال الحلبي وانه الصريح نافي عيسى عليه السلام
بذلك فينبعث اليه طائفة ما بين الثانية الى التسعة وقبل هدمها في زمانه وبعد
هاك يا جوح وبأجوح كبح الناس ويعتقدون كما ثبت وانه عيسى حج ويعتقدون كعبها
ولا ينافيه ما ورد لا تقوم الساعة حتى لا يحج البيت وفي نكته اسكتة واما الطواف
بهذا البيت قبل ان يرفع فقد هدم مرتين ويرفع في الثالثة قال الحافظ ابن حجر
وجدت في كتاب الشيخ لابن هشام انه عمر بن عامر كان ملكا متوجا وكان ينادي
وانه قال لاجنه عمر بن عامر المعوف بمن يقبلها حضرة الوفاة انه بلاكم مستحب
وانه الله في اهل اليمن سخطين ورحمتين فالسخط الاول هدم سد مارب وخواب
ابلا وسبه والساكنة الجبشة على اليمن والرحمة الاولى بعثة نبي في انهاء اسم محمد
يرسل بالرحمة ويغلب اهل الشرك النانية اذ احب بيت الله يبعث الله رجلا ينادي
شعيب بن صالح فيهلك من خوة ويخرجهم حتى لا يكونوا بالدين اياها الا باليمن
قال الحافظ انه ثبت هذا علم منه اسم القحط في سيرة وزمانه انتهى ليس فاذكر

اذا صار في وسط السماء رجعت وتطلع في مطلعها وروى الشيخ وابو عبد الله
 قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم يخرج الشمس من مغربها يصير في هذه الالة قردة وخنازير وطير
 الدواب وتجف الاقلام لا يرام في حسنة ولا يفتقر في شينة ولا ينفع نفسا ايمانها
 لم يكن انت من قبل وكسبت فراغا نها خير اورد في السيف في عبد الله بن عمر قال فذهب الناس
 فينصف قوته بالذهب لا حرم في قبيل منهم ويقال لو كان بالامتنع روى ابن مردويه
 عن ابن عباس رضي الله عنهما قال قال انزال الشمس تحرق في مطلعها الى مغربها حتى في الوقت
 الذي جعل الله لتوبة عباده وقتا في الشمس من ابريق يطلع ويسا في القدر من يطلع
 فلا يؤذنه لها فحسبنا مقدار ثلث ليل للشمس والليلتين للشمس فلا يعرف مقدار جبهتها الا
 من الناس وهم يقية اهل الارض وحيلة القارة بقا كل رجل منهم وروده في تلك الليلة حتى اذا
 فرغ منه نظر فاذا البتة على حالها فيعود ويؤاود وروى في ذلك من نظر فاذا البتة على حالها
 فلا يعرف طول تلك الليلة الا جملة القارة فان بعضهم بعضا فيجمعون في مساجدهم
 بالفرج والبكا والصراخ بقية تلك الليلة ومقدار تلك الليلة ثلث ليل ثم يزل
 جبريل الى الشمس والقمر فيقول ان الله ربكم ان رجعا الى مغربكما فظلمنا من قارة
 روضا لكما عندنا ولا نور فيك الشمس والقمر في خوف يوم البقية وخوف الموت فخرج الشمس والقمر
 فيطلعانه مغربها فبينما الشمس كذلك فيخرجون الى السعد وجل والعاقل في غفلة انهم
 اذا نادى في باب التوبة فدا علق الشمس والقمر فظلمنا مغربها فينظر الناس
 فاذا بها اسودت كالعكبر لاضواءها ولا نور في ذلك في جميع الشمس والقمر العكبر
 ان كالعزابتين العظمت ومنه يقال لمن لبس العزابتين كالعكبر فيرفع في مثل الحزن
 المقربين ياتع كل منها صاحبه سببا فاصباح اهل الدنيا وتذلل لامهات
 نحو اولادها وتضع كل ذات حمل حملها فاما الصالحون والابرار فانهم يرفعون كما وهم
 يومئذ ويكتب لهم عبادة واما الفاسقون في الجحيم فلا يرفعون كما وهم يومئذ ويكتب لهم جحيم

فاذا غابت الشمس والقمر سرى السما وهو متصف بها جاء بها جبريل فاحذقوا منها فزوها الى
 فلا يقربها في مغربها ولكن يفرها في مغربها الذي في باب التوبة فقال في الخطيب
 لعيسى عليه السلام وسلم واما باب التوبة فقال ما غير خلق الله يا التوبة خفف المغرب فزوها
 الجنة له مصر حارة ذهب مكلان بالدر والجوهر ما بين المصراع الى المصراع سيرة العين
 عا لراكب المسرع فذلك الباب مفتوح منذ خلق الله فحق اليه صيحة تلك الليلة يطلع
 الشمس والقمر في مغربها ولم ينسب عباده الله توبة يصفوها له ادم في ذلك اليوم
 الا وجبت تلك التوبة في ذلك الباب ثم رفع الى الله فقال معا في رجل رسل الله التوبة
 النصح قال انما ينهم العبد عبد الذنوب الذي اصاب فنهز الى الله منه ثم لا يعود اليه
 حتى يعود اليه في الفرع قال فيغربها جبريل في ذلك الباب ثم يرد المصراعين فيلتم
 ما بينهما ويصيران كأنهما لم يكن فيهما صدع قط ولا خل فاذا اخلق باب التوبة لم يزل
 بعد ذلك توبة ولم تنفع حسنة يعاها بعد ذلك الا ما كان قبل ذلك انفعله
 قبل ذلك فانه يجزيهم عليهم بعد ذلك كما يحرم في ذلك فذلك له في يوم ياتي
 بعض ايات ربك لا ينفع الايات فقال ابن بن كعب بن عبد الله قال ابي ومكعب
 بالشمس والقمر بعد ذلك وكيف بالناس الدنيا قال ابي الشمس والقمر يحسب بعد ذلك
 ضوء النور ثم يطلع على عبد الله في يابانه كما كان قبل ذلك واما الشمس فانهم حين
 راوا ما راوا في تلك الالة وعظمها يكون على الدنيا فيمرونها ويحزنونها لانها تروى
 فيها الاشجار ويؤبونها فيها البنا فاما الدنيا فانه لو نجا رجل ميرا لم يكد حتى تقوم
 الساعة منه لانه يطلع الشمس من مغربها الى يوم ينفخ في الصور قال الفقهاء في ذلك
 الليلة عن البثنين ويوم فقضي خمس صلوات لانه البثنين فانها صلوة واليوم
 فيها خمس فقضي قبا سعة ايام الدجال بجمع الطول كما قال في يومه الا خبر من
 يومه الاول ويدخل وقت صلوة الصبح يوم طلوعها من مغربها بطولها وصلوة الظهر

يروجها وسط السماء فانه بمنزلة الرذال والعصر والمغرب العشاء كبقية الايام وباتت
 التوفيق روى ابن ابي شيبة عن ابن عمر قال لا تشر بعد الايام عشرين ومائة سنة
 وروى ابن ابي شيبة عن ابن عمر قال لا تشر بعد الايام عشرين ومائة سنة وروى
 عبد بن حميد عنه ايضا قال سقي شرار الناس بعد طلوع الشمس مغربا عشرين ومائة سنة
 وروى يعقوب بن عبد الله قال لا يقوم الساعة حتى تغرب العوب كانه يعبد اباه وبغير عشرين
 ومائة عام بعد نزول عيسى بن مريم وبعد الدجال وروى عبد بن حميد عن ابو هريرة
 رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لا تقوم الساعة حتى تفي الشياخ الكبار
 فيقول احدهما لصاحبه مني ولدت فيقول نعم طلعت الشمس مغربا وروى ابو داود
 ابن شيبة وابن المنذر عنه قال لا يات كلها وغاية الشهدا وخرجوا غير ابن ابي شيبة
 عن ابن ابي شيبة قال لا يات كلها في سنة الشهدا وروى ابن ابي شيبة عن ابن ابي شيبة
 في الصور قال في فتح الباري في القناعة وطريق الجمع بين الروايات المذكورة في الروايات
 الاول عشرين ومائة سنة لكنها سر بها كقوله عشرين ومائة سنة كما في صحيح مسلم عن ابن ابي
 ربيعة لا تقوم الساعة حتى تكون السنة كالسنة الحديث وفيه اليوم كالساعة والساعة كالحرف في
 السفة انتهى وعندهما يكون تقارب الزمان ونفاصل الايام مرتين مرة فونز الدجال ثم
 ترجع بركة الارض وحول الايام الى حالها الاول ثم تنقض بعد موت عيسى الى ان يقبر
 في اخو الدنيا الى ما ذكره في ابنته حين لم ارض به عليه وباتت التوفيق اختلوا
 بل اذا كان كذلك امتدت الدنيا بعد ذلك الى ان يبنى هذا الامر وينقطع نواره
 ويصير الخيرة عن حاد فمن اسلم حينئذ او تاب يقبل منه ام لا ذكر ابو الليث السمرقندي في تفسيره
 عن عمر بن الخطاب بن حصين قال لما يقبل الايام والنوبة وقت الطلوع من اسلم او تاب بعد
 ذلك قبلت نوبة قال الحافظ في فتح الباري ما حصلته الذر ولت عليه لا حاشيت
 الثانية الصحيح الحسن ان يقول النوبة فطلعت الشمس مغربا وهو ما ان بعد ذلك

لا تقبل من في بعض الروايات النصيح بعد القول كما عند احمد والطبراني في ذلك بن حبان
 وعبد الرحمن بن عوف بعد اسدين عمر وروى لا تزال النوبة مقبولة حتى تطلع الشمس مغربا فاذا
 طلعت طلع على كل قلب فانه وكفى الناس العمل وفي حديث بن عباس عن ابي مروية السابغ
 فاذا اغلقت ذلك الباب لم يقبل بعد ذلك نوبة ولا تنفع حسنة وعند يعقوب بن حبان عن ابن عمر
 وفيها وروى ابوها الطبراني في سننهم وروى ابوها الطبراني في سننهم وروى ابوها الطبراني في سننهم
 الاقدام وطوبى للصوف ومن طريق يزيد بن نعيم وكثير بن مرة اذا طلعت الشمس من المغرب
 تطلع على القلوب بافهامها وترفع الحفظة وتؤمر الملائكة ان لا يكتموا عملا واخرج عبد بن
 حميد والطبراني بسند صحيح عن عائشة رضي الله عنها اذا خرجت اول الايام يعني طلوع الشمس من المغرب
 طرحت الاقدام وطوبى للصوف من الحفظة وسنة الاحسا وروى الامال وغيره ابن مسعود
 روى قال لا يات التي تختم بها الاعمال طلوع الشمس مغربا قال فانه انما ربه بعضها بعضا متفقة
 عند ابن ابي شيبة وطلعت في المهرج من النوبة ولم يفتح بعد ذلك لا تحضر في ذلك يوم
 طلوعها بل يمتد الى يوم القيمة ويؤيد هذا ما في في الخاتمة ان ابن ابي شيبة عن ابن ابي شيبة
 وانه الدابة تقف فانه لا يموت عيسى الا وقد فرغ من العمل وروى بعض الروايات اول الايام
 خروج الدجال في بعضها ان اولها طلوع الشمس من مغربها وفي بعضها الدابة وفي بعضها ما ر
 تحشر الناس الى محشرهم قال الحافظ ابن حجر وطريق الجمع بين الروايات المذكورة في الروايات
 احوال العادة في الارض ارضنا في مقدم المهدى عليه قال انتهى ذلك بموت عيسى بن مريم
 ابي من بعده من الفخطا وعجزه وان طلوع الشمس من المغرب هو اول الايام المؤدنة بتغير احوال
 العالم العمومي منتهى ذلك بقيام الساعة والارادة معها في الشمس كشي واحد وانما ان
 اول الايام المؤدنة بقيام الساعة انتهى في هذا جميع حسن رحمه الله تعالى وبذلك في بعض الروايات
 واخذ ذلك يعني الايام تحشر الناس الى محشرهم وروى يعقوب بن حبان عن ابن عمر قال اول الايام
 الروم ثم الدجال والثالثة باجوج وروى ابو جوج والاربعه عيسى وكونه عيسى اربعة باعسا فخره

غير باجوج وان كانه باعتبار وقت زواله مقدم عليها فهو باعتبار ثالث باعتبار آخر
 رابع الخامسة الدخاير وسببها في تفصيل السادسة الدابة اربعة هذه باعتبار الاب
 الارض من ثم لم يعد طلوع الشمس من اوجها بويده ما ذكره الحافظ وكذا الروم ولا حقيق
 وكذا الدجال ولا اضافي لانه اعظم في الروم وكان الروم بالنظر اليه شيء اخر فغير
 بن جاد في الفتن والحكم في المستدرك غير عبد الله بن مسعود رضي الله عنه قال لا يمشون
 يعني الناس بعد باجوج وما جوج حتى تطلع الشمس من مغربها وحقت الاقلام وطربت الصحف
 من احد نوبة وبخر ابلين ساجدين والهي مني ان اسجد لمن شئت وتجمع اليه الشياطين
 فتقول يا سيدنا ارمز فقولنا ما سالت ربنا ان ينظر اليه يوم البعث فانظرنا
 الى يوم الوقت المعلوم وقد طلعت الشمس من مغربها وهذا يوم الوقت المعلوم ونصير الشياطين
 ظاهرة في الارض حتى يقول الرجل هذا مني الذي كان يغوي فالحمد لله الذي اخراه
 ولا يزال ابلين ساجدين اياك حتى يخرج الدابة فتقول وهو ساجد قلت وهذا يدل على ما
 الدابة غير الشمس وتخرج المؤمنين بعد ذلك اربعين سنة لا يموتون شيئا الا اعطوه حتى
 بتم اربعين سنة بعد الدابة ثم يعود فيهم الموت ويسرع فلا يبقى مؤمن ولا يبق الكفار
 تخرجون في الطرق كالبهائم حتى ينجح الرجل في وسط الطريق فيقوم واحد عنها وينزل
 واحد واقتلهم فيقولون نحن من غير الطريق كان احسن فيكونون في ذلك حتى لا يولد
 احد من نكاح ثم يعقم الله النساء ثلثين سنة ويكونون كلهم اولاد من اثارهم
 تقوم الساعة واخرج الطراد ابن مردويه عن ابن عمر بن العاصي قال اطلعت الشمس
 من مغربها ابلين ساجدين ورجل الهي مدني اسجد لمن شئت فتجمع اليه الزبانية
 فتقولون يا سيدنا ارمز فقولنا ما سالت ربنا ان ينظر في الوقت المعلوم وهذا
 الوقت المعلوم قال وتخرج دابة الارض صرع في الصفاف اول خطوة تضعها باطلاكية
 فتاتي ابلين فتخطي في طلوعها من المغرب رعد ابل الهبة وغر وافتهم الشمس من مغربها

في الفلكيات

في الفلكيات بسيطة لا تختلف مقتضياتها ولا يتطرق اليها تغيير عما عليه قال الكوفي منقوصة
 ومقدما بهم ممنوعة ومقدرة بتغييرها فلا امتناع من انطباق منطقة البروج على المعدل
 يصير المشرق مغربا والمغرب مشرقا انتهى واية الارض فقد قال تعالى وادفع القول عليهم
 اهل التفسير اهل المير واللعوف لم يهوا عن المنكر اوجبا لهم دابة من الارض فكلمهم وعنه
 ابن العوالي في وقوع القول سد باب الباب والوثة قلت وعنه في التفسير في قوله ايضا الا
 الامة من طلوع الشمس من مغربها لانه يقع القول في كلامه في طبعها وسيرها وخروجها
 حينها فعن ابن عباس رضي الله عنه انه لما عفا مشرقا طول ابراهيم بالمشرق كما رايته في
 ولها وجوه اربعة ومنها كسفا للطير ذات وبروز غيب عن اية هيرة رضي الله عنه ذات
 عصب يس ومن ابن عباس رضي الله عنهما انها ذات وبروز يس من خلفها من كل نوبة اربع
 قوائم وعن ابن عمر رضي الله عنهما انها زينة ذات وبروز يس من خلفها انها ملعة ذات
 وبروز يس من يدها طالب لمن يقولها يارب من غير عبد الله ابن طالب كرم الله وجهه فيقول
 انه ناسا يزعمون انك اية الارض فقال الله انه لدابة الارض يسا وزينا وما ريس
 ولا زينة وانه لها حافر او مالي حافر وانها تخرج خضر الفرس الجواد ثمانية ارجل واما
 العين ان راسها من السماء وما خرجت رجلا من الارض فغير اية عمر وانها تخرج كبر الفرس
 ثلثة ايام لم تخرج ثلثها وهذا يقرب من رواية علي كرم الله وجهه المارة وغير اية هيرة اية فيها
 من كل نوبة ابلين قوائم فخرج لذلك عن ابن عباس رضي الله عنهما انها مؤلفة ذات زينة
 وريس فيها من الوان الدواب كلها وفيها من كل اية سبما وسبما من هذه الالهة انها تكلم سبما
 عوي ميسن تكلمهم بكلامهم ارجل ضو الراس اول ما يطعم قاله في النهاية وعنه ابي زبير
 انه وصف الدابة فقال راسها راس ثور وعنها عين خنزير واذنها اذنين من قوائم
 ابل وعنها منق نغاة وصدرها صدر اسد ولونها لون زمر وحاصرتها حاصرة هرة ولونها
 ذنب كبش وقوائمها قوائم بغير وقدم عن ابن عباس رضي الله عنهما انها وجهها وجه انسان

ومنقار منقار طير بين كل مغطس منها اثنا عشر ذراعا الا ان يفتح الهمة وكسر التهمة
 مشددة وبالعكس وبضم وفتح الوجل وهو بين الجبل وغيرهم بن جيب بن صبهما قال
 علي بن الحسين قول زائدة الارض ما كل فيها وسكنتم في اسماها وغير الحسن بن موسى
 انه يريه الدابة فخرجت ثلثة ايام وليا ليس تذهب في السماء لا يري احد من طرفها قال
 فرائي منظر اقطيعا فقال رب ردنا فردنا سيرتها فانه معها عصي موسى فقام سليمان
 بن داود بنا وراى على صورتها ان الناس كانوا ياتون لافوقه وانها تسلم الناس المؤمنين
 والكافرا فال مؤمن فبر وجهه كانه كوكب في كوكب بين عينيه مؤمن واما الكافر فيكتب
 بين عينيه مكتبت سودا كافر وفي رواية فلتقى المؤمن فشمه في وجهه واكتسب فيبسط لها
 وجهه ونسم الكافر واكتسب بسودها وجهه وفي رواية فافضل ان يرفع الناس عنها
 شئ وسبب عصاة من المؤمنين وعرفوا انهم من معجزة الله فبدات بهم فحبت وجوهم
 حتى جعلتها كانه الكوكب الدرري ولبت في الارض لا يدركها طالع لا يجوزها بارح
 ان الرجل يسجد منها بالصلوة فتأتيه من خلفه فتقول يا فلان لا تصلي فقبل عليها فشمته
 في وجهه ثم نظن في شريك الناس في الاموال فيطعون في الامصار يعرف المؤمن
 الكافر وبالعكس من المؤمنين يقولون كافر افضى حتى وصي ان الكافر يقول يا مؤمن افضى
 حتى وفي رواية فخرج فخره تقديرا ثم لتقبل الشم فخره صرة تقديرا ثم
 لتقبل المؤمن فخره صرة تقديرا ثم لتقبل المؤمن فخره تقديرا وفي رواية لا يعنى
 مؤمن الا كئت في مسجده بعضا موسى كئته بيضا فقتلوا الملك الكئته حتى يبيض لها
 وجهه ولا يبقى كافر الا كئت في وجهه كئته سودا بخاتم سليمان فقتلوا الملك الكئته
 حتى يسود لها وجهه حتى ان الناس يبايعون في الاسواق كئهم ذابا مؤمن وكئهم ذابا كافر
 وتقول هذا خذبا مؤمنا ويقول هذا خذبا كافرا وفي رواية تاتي الرجل وهو يصلي في المسجد
 فيقول يا صلوة من حاجتك هذا لا تؤذ وراى تحظه وكئت بين عينيه كئاب قدر انما

منقار منقار طير بين كل مغطس منها اثنا عشر ذراعا الا ان يفتح الهمة وكسر التهمة

تنقل العيس ونخله حوزها ففقدوا له ثلث خراجات في الدبر فخرج خربة منقار منقار
 وفي رواية منقار طير بين كل مغطس منها اثنا عشر ذراعا الا ان يفتح الهمة وكسر التهمة
 مشددة وبالعكس وبضم وفتح الوجل وهو بين الجبل وغيرهم بن جيب بن صبهما قال
 علي بن الحسين قول زائدة الارض ما كل فيها وسكنتم في اسماها وغير الحسن بن موسى
 انه يريه الدابة فخرجت ثلثة ايام وليا ليس تذهب في السماء لا يري احد من طرفها قال
 فرائي منظر اقطيعا فقال رب ردنا فردنا سيرتها فانه معها عصي موسى فقام سليمان
 بن داود بنا وراى على صورتها ان الناس كانوا ياتون لافوقه وانها تسلم الناس المؤمنين
 والكافرا فال مؤمن فبر وجهه كانه كوكب في كوكب بين عينيه مؤمن واما الكافر فيكتب
 بين عينيه مكتبت سودا كافر وفي رواية فلتقى المؤمن فشمه في وجهه واكتسب فيبسط لها
 وجهه ونسم الكافر واكتسب بسودها وجهه وفي رواية فافضل ان يرفع الناس عنها
 شئ وسبب عصاة من المؤمنين وعرفوا انهم من معجزة الله فبدات بهم فحبت وجوهم
 حتى جعلتها كانه الكوكب الدرري ولبت في الارض لا يدركها طالع لا يجوزها بارح
 ان الرجل يسجد منها بالصلوة فتأتيه من خلفه فتقول يا فلان لا تصلي فقبل عليها فشمته
 في وجهه ثم نظن في شريك الناس في الاموال فيطعون في الامصار يعرف المؤمن
 الكافر وبالعكس من المؤمنين يقولون كافر افضى حتى وصي ان الكافر يقول يا مؤمن افضى
 حتى وفي رواية فخرج فخره تقديرا ثم لتقبل الشم فخره صرة تقديرا ثم
 لتقبل المؤمن فخره صرة تقديرا ثم لتقبل المؤمن فخره تقديرا وفي رواية لا يعنى
 مؤمن الا كئت في مسجده بعضا موسى كئته بيضا فقتلوا الملك الكئته حتى يبيض لها
 وجهه ولا يبقى كافر الا كئت في وجهه كئته سودا بخاتم سليمان فقتلوا الملك الكئته
 حتى يسود لها وجهه حتى ان الناس يبايعون في الاسواق كئهم ذابا مؤمن وكئهم ذابا كافر
 وتقول هذا خذبا مؤمنا ويقول هذا خذبا كافرا وفي رواية تاتي الرجل وهو يصلي في المسجد
 فيقول يا صلوة من حاجتك هذا لا تؤذ وراى تحظه وكئت بين عينيه كئاب قدر انما

طفوا باطلا على رجل واحد انه صلب واربعة اماكن كل حلف على حقل

آخو بان لا يقع طلاق احد منهم بناء على هذا ^{الدفاعة عن حذيفة بن اسيد}
 عينا رسول الله صلى الله عليه وسلم ونحن نتذكر فقال ما ذكره قالوا الساعة يا رسول الله
 قال انها لن تقوم حتى تروا قبلها عشر ايات فذكر الدخان والدجال والحديث رواه
 مسلم والترمذي ابن ماجه ورواه حذيفة عن النبي صلى الله عليه وسلم وانه يهلك في الارض
 اربعين يوما وخر رواية انه ياخذ بالناس الكفار وياخذ المؤمنين منه كهيئة الزكام
 وقد مر انه يكون في خانة عند هلاك يا جوح ويا جوح وانه يهلك ثلثا من الجن ان يكون
 يدا هو ويقتل غيره لكنه لا بد ان يكون قبل الرجح الالبنة لا بعد الرجح لا يبقى مؤمن
 وعند الدخان يوجد المؤمنون كما هو صرح العباد ^{روح طيبة تقبض روح}
 كل مؤمن ويرجع الناس الى عبادة الالهة ودين ابا نهم اخرج مسلم وغيره عن عائشة
 رضي الله عنها لا تذهب الايام والليالي حتى تعبد الالهة والغنى من ذنوب الله حديث
 وفيه في حديث الله رجا طيبة فيستوفي بها كل مؤمن في قلبه متقال جنة في ايام فيبقى
 من لا خير فيه فيرجعون الى دين ابا نهم وله شاهد من حديث حذيفة بن اسيد
 واخرج احمد ومسلم بن عمر وقال ثم رسل الله يعني بعد موت عيسى بجا باردة في قبل
 الشام فلا يبقى على وجه الارض احد في قلبه متقال فرة في ايات الاقبضة حتى لو
 احدكم دخل في كبديل لدخل عليه حتى تقبضه فيبقى شر الناس في حققة طيبة
 واحلم التباع لا يعرفون موافا ولا يكرهون مكر فيتمثل لهم الشيطان فيقول لا تهابوا
 فيقولون خافنا من ايامهم بعبادة الالهة فيعبدونها وهم في ذلك اذ هم فيهم
 حسن عيشهم ثم ينفخ في الصور هذا بنا في ما مره قبل الدابة ابلين كسب الطاهر
 ويكون ان يقال على بعد ان هذا الشيطان غير الملبس وارجح مسلم والترمذي عن النبي
 ابن سمح فبينما هم كذلك اذ بعث رجا طيبة فتأخذهم تحت ابا طهم فتقبض
 روح كل مؤمن وكل مسلم ويبقى شر النار بينها رجونا فيها ارضيا فون نهارج الحمر

نفيلهم

ففيلهم يقوم الساعة وقد مر عن ابن جود انه المؤمنون يمتعون بعد الدابة اربعين سنة
 ثم يعود فيهم الموت ويسرع فلا يبقى مؤمن ويبقى الكفار بينها رجونا في الطريق كاللهام
 الحديث منه فيكون على مثل ذلك حتى لا يولد احد من كحاح ثم يعظم الله انسا ثلثين
 سنة ويكونون كلهم اولادنا شرانا من عليهم يقوم الساعة واخرج الحاكم عن ابن جوح
 انه الله يبعث رجلا من اليمن الدين في الحر فلا يذبح احد في قلبه متقال جنة في ايام
 الاقبضة قال المناور في تخرج احاديث المصايح وبجانبه اختلاف الروايات
 يعني كونه الرجح في قبل الشام وفي اليمن باها رجا ميتة وبجانبه واخرج ابن جوح
 عن حذيفة بن اليمان قال يدرك الاسلام كما يدرك شئ السوء لا يدرك ما يصيب مملوكة
 ولا سكر لا صدقة ويبقى طوايف من الناس الشيخ الكبير العجوز الكبيرة يقولون
 او ركن ابا نهم هذه الكلمة فتخرج نفوها فقال رجل لحذيفة فيا يعني عنهم الكلمة في
 عنه حذيفة فانا وعليه السؤال ثانيا وثالثا فقال في الثالثة تنجيهم من النار واخرج
 احمد بن حنبل في حديثه عن النبي صلى الله عليه وسلم قال لا تقوم الساعة حتى لا يقال في الارض لا اله الا الله
 وهو عند مسلم كمن يلفظ الله الله فذلك الا حاديث المذكورة على
 انما المراد بالشرار في الاحاديث هم الذين لا يقولون لا اله الا الله والله الله
 وانه ما دام في النوع الانسان في من يقول الكلمة لا تقوم الساعة وانما تقوم على الكفار
 الذين لا يعرفون كحاح ولا يولدون من كحاح فيكونون بهائم في صورة الانسان
 وليسوا انسانا حقيقة او كك كالانعام بل هم اضل في فائدة ذكرنا
 الشيخ الكبير محي الدين ابن العربي رحمه الله في الفصوص في الفص السبي ففند كلامه
 مع شرحه للعلاء المحقق نور الدين عبد الرحمن الجامي قدس الله سرها قال رحمه الله
 وعبد قدم شيت عليه السلام بل على قلبه في التهو للتجليات الذاتية والعطائ
 الوهية يكون اخر مولود يولد في النوع الانسان في لا مرات الوجود دورية فكلما

ان شئت عليه السلام كان اول مولود في سلسلة اولاد آدم المنتهية اليه ينبغي ان يكون
 اخو مولود ايضا كذلك لستم الدائرة بانطباق اخا على اولادها وهو حاصل اسره
 في علومه وخلقياته لما ذكرنا وليس يولد بعده ولد آخر في هذا النوع الا انما في فوائدهم
 الاولاد يولد معه في بطن واحد احتل مكانه شئت عليه السلام ايضا كذلك
 فانما كانت قد لا دم في كل بطن ذكر او انثى فتخرج اخوة طلبة ويخرج هو بعد
 لانه لو لم يتاخر عنها في الولادة لم يكن خاتم الاولاد وبشبه ان يكون شئت عليه السلام
 مع اخوة يعكس ذلك ليكون اول مولود يكون راسه عند رجليها ويكون مولود
 بالبرق اقصر البلاد ولغة لغة بده ويسرى بعد ولادة العقم في الرجال والنساء
 فيكثر النكاح في غير ولادة ويدعوهم الى الله فلا يجاب في هذه الدعوة فادبوا الله
 وحبسوا مؤمن زمانه يعني في بقى مثل البهايم منهم حيوانات في صورة الانسان لا تظهر
 كحال الخفايا الحيوانية الطبيعية البهيمة والسبعية في الصورة الانسانية
 تمامها ما تقتضيه الطبيعة في حيث هي في غير وازرع عقل او ما تفرغ على
 حلال ولا يحرمن حراما يتصرفون بحكم الطبيعة شبهة مجردة عن العقل والشرع
 فغلبهم تقوم الساعة وتغرب الدنيا وانقل الامر الى الاخوة انتهى مراتب
 رضى الله عنه بقوله ليس يولد بعده ولد في هذا النوع الا انما في فوائدهم الاولاد
 الا انما في الحقيقة فوائدهم الاولاد المؤمنين فلا ينافي ان يولد بعده بهائم في صورة
 الانسان كما يشاهد كماله وكما صرح به حديث ابن مسعود المار فيكون في مثل
 ذلك حتى لا يولد احد من نكاح ثم يعقم الله النساء ثلثين سنة ويكونون كلهم
 اولاد من الله اناس عليهم تقوم الساعة فلا منافاة بين الحديث وكلامه
 الشيخ والحديث وان ضعفه الحاكم كمن الكشف الصحيح يدل على صحة هذا المقدر
 منه وبقيته بل المجموع شواهد وقد مررت اخو حكمه عقم النساء ثلثين سنة

والعلم عند الله تعالى انهم لو تولدوا وهم نوزيل العباد قبل البلوغ ووزن قال عليه السلام في العلم
 غفر ثلثه ومنهم البصير حتى يبلغ والبلوغ وان كان يحصل خمسة عشر كمن نكحهم حتى يبلغوا
 استدبرهم الزنا المحجبة لا يقال بهم اهل الفتنة فكيف بعد بهم لانه قد مر شرح العضد في المولد
 المذكور يدعونهم الى الله فلا يجاب ولا مانع ان يبقى الله ذلك المولد بعد ذلك جميع المؤمنين
 الزنا المحجبة وبالله التوفيق آخرنا في ما ذكر بحسب الظاهر قوله عليه السلام لا تزال
 طائفة من امتي يقفون على الحق ظاهرين الحديث فانما ظاهروا بالاسبقية انما يبقى
 احد المؤمنين فضلا عن القابم بالحق وظاهر هذا البقاء قال الحافظ في فتح الباري يمكن
 ان يكون المراد بقوله امر الله بهوب ملك السج فكونه ملكا طائفة قبل هوبها
 قال في هذا الجمع يراد بالاسكال يوفيق الله تعالى انتهى ولا ياتي في هذا الكل الا ما ورد
 في بعض الروايات مكانه امر الله يوم القيمة لان ما قارب الشيء يعطى حكمه في هذا الوقت
 لقربه من القيمة يطلق عليه القيمة وجمعه هذا احسن من جمع غيره ما ينكر بعض الناس ويبقى
 بعضهم لما فانه للكلية الواردة كالاختفى ويوضحه ما رواه الحاكم وصححه غير خفية بن عامر
 سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول لا تزال عصاة من امتي يقفون على امر الله في
 على العدة لا يقفون من فاعلمهم حتى ياتيهم الساعة فقال عبد الله بن عمر واصل ويعتبر رجا
 رجا المسك وسرها من الحور فلا تترك نفسا في مقبرة مثقال حبة من ارباب
 الا قبضته ثم يبقى شر الناس عليهم تقوم الساعة فان قول ابن عمر وصاد في مقابلة و
 عقبه كالصريح فيما قلنا والله اعلم رضع القرآن من المصاحف وضمن الصدور
 روى البيهقي عن حذيفة وانه يبره معا قال يبري عن كتاب الله ليل فيصبح الناس
 وليس منه آية ولا خوف في خوف الا نخت وروى عن ابن عمر ولا تقوم الساعة حتى
 يرجع القرآن من حيث جاء فيكون له دور حول الوش كدوى الحبل فيقول الرب عز وجل
 ما لك فتقول منك خرجت وايت عدت اني فلا يعمل في فتنه ذلك رضع القرآن واخرج

السجدي عن ابن عمر رضي الله عنهما قال لا تقوم الساعة حتى يرفع الركن والقائمة وروى ابن عمر
 وروى ابن عباس ما جاء بسند قوي والحكم واليهي والضياع عن حذيفة رضي الله عنه يومئذ
 يدرس الاسلام كما يدرس في النوب حتى لا يدري ما صلب ولا صلوة ولا سكت ولا صدقة
 ويسرى على كتاب الله في ليلة فلا يبقى في الارض منه آية وبقي طوبى من الناس الشيخ
 الكبير العجوز يقولون اذكرنا ابا نعيم هذه الكلمة لا آله الا الله فحين يقولها يهدم الكعبة
 وقد مر باجوبة وتوجيهها وانما ذكرته هنا لا بعضهم قال ذلك بعد موت المؤمنين
 قرب القيمة عند انقطاع الحج رجوع الناس الى عبادة الالهة وقد مر احاديثها
 وان بعضهم يونس بدجل فهدا خط حديث يحيى بن ابي بكر بن وكيع
 جميعا قبل يوم القيمة وهذا الخط الاحاديث المصرفة بالعموم وكلها من الاثر
 والله اعلم روى عن الناس في البحر اخرج السنة البخاري عن حذيفة بن اسيد
 مرفوعا عن تقوم الساعة حتى يروا قبلها عشر ايات وقال في العاشرة ورجع نفي الكائنات
 في البحر وفي لفظ الترمذي والعاشرة اما روى نظرهم في البحر واما نزول عيسى بن مريم
 بالسك من اراوى المراكب عيسى بن مريم في العرش في الوقوع وظاهرة انه هذه غير
 الريح التي تسمى بالريح وبأجوع في البحر كما مر فان هذه تكون عند خروج النار الا في ذكرنا
 ويحتمل ان تكون اياها والله اعلم تقارب الزمان وقص الايام بحيث تكون السنة
 كالشهر اخرج مسلم عن ابي هريرة والترمذي عن انس لا تقوم الساعة حتى تقارب الزمان
 فيكون السنة كالشهر ويكون الشهر كالجمعة ويكون الجمعة كاليوم ويكون اليوم كالساعة
 ويكون الساعة كاللحظة بالنار واللفظ للترمذي وقد مر في بحث الدجال انه هذا
 يصير في زمانه ايضا ولا مانع من تكرره مرتين مرة في زمته ومرة في اخر الزمان لقوله
 صالحة لكل شئ وهي اخوانا يخرج من قعود
 تحشر الناس الى محشرهم اخرج احمد والبخاري عن انس رضي الله عنه اما اول اشارة الساعة

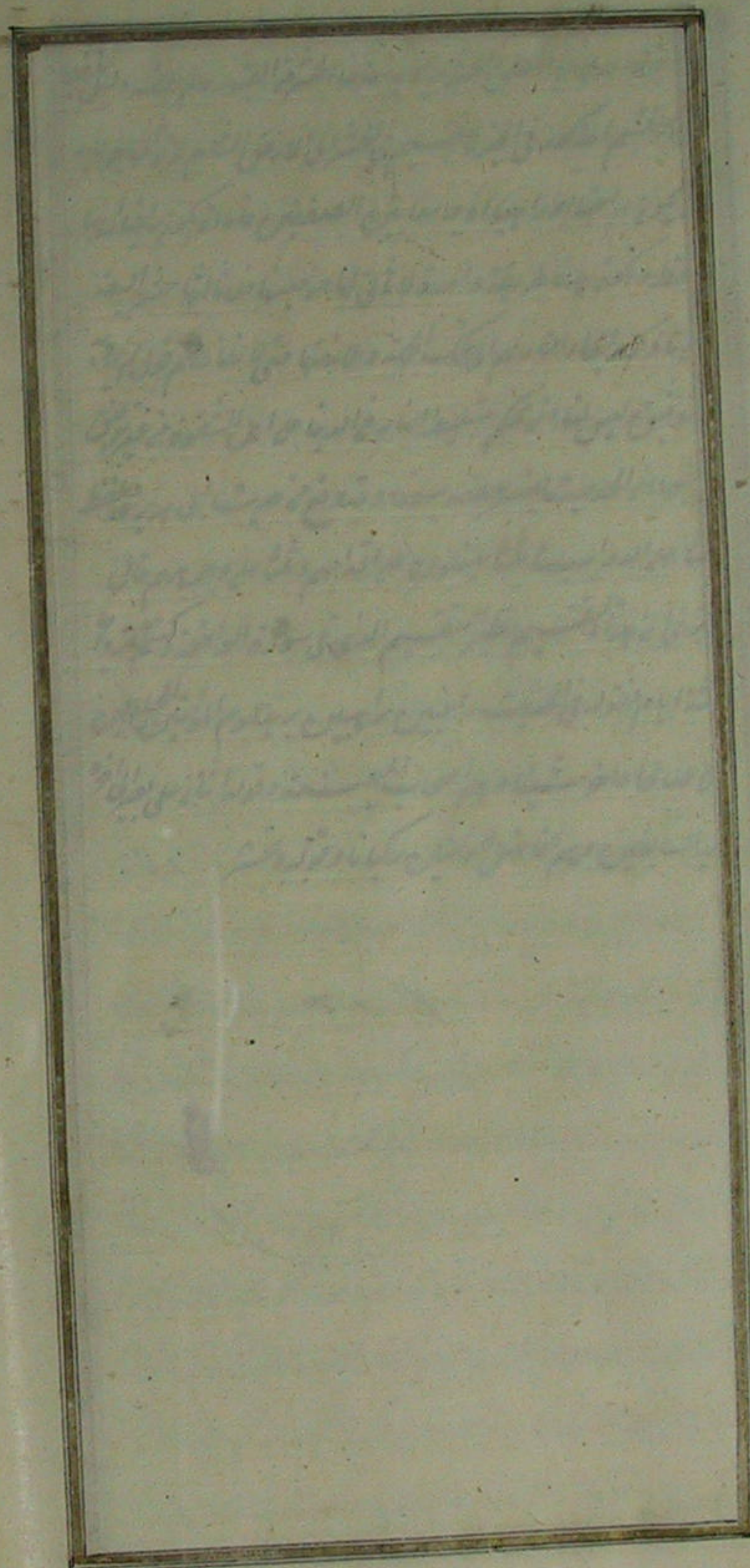
فخرج من المشرق فحشر الناس الى المغرب اما اول ما ياكل اهل الجنة فزيادة كبد الحوت
 الحديث واخرج السنة البخاري عن حذيفة بن اسيد مرفوعا عن تقوم الساعة حتى
 نزول قبلها عشر ايات الحديث وفيه واخذوا كسائر يخرج من اليمن نظر الناس الى
 محشرهم وروى البخاري عن مرفوع عن انس الى المحشر وفي لفظ مرفوع عن
 ابي بن ابي بن بوزة احمد اسم الملك الذي بناها فانه في النهاية وقد مر وجه الجمع
 بين اوليتها واخوتها واخرج احمد عن ابن عمر رضي الله عنهما وهو ابو داود والحكم
 وابو يعقوب عن ابن عمر رضي الله عنهما قال ستكون هجرة بعد هجرة فخير اهل الارض
 الزمهم مهاجرا يقيم ويبقى في الارض شر اهلها يقطعهم ارضهم وتقتلهم نفس الله
 وتحشرهم النار مع القردة والخنازير بيت محمد ابا نعيم او يقتل معهم او قالوا
 وماكل في تخلف قوله تقتلهم نفس الله من المشبهات فيجب ان لا يما بها عن
 مراد الله ومارسوه ولا حاجة الى تأويله فان الحديث كالتقريب لا يعلم تأويله
 الى الله والراشدين في العلم لانهم يقولون انما به كل من عند ربنا فيقتلهم بما نهم به
 العلم بتأويله واخرج احمد والترمذي وقال صحيح عن ابن عمر يخرج نار
 من حضرموت او من بحر حضرموت قبل يوم القيمة تحشر الناس قالوا يا رسول الله
 كما نأمرنا قال عليكم بالشام وهذا هو المراد بها جابر بن عبد الله في رواية ابى نعيم
 واخرج البزار وابن عساكر عن حذيفة بن ابي نعيم قال لا تقصدكم نار في اليوم
 حادة في واد يقال لها برهوت يعيش الناس فيها عذاب اليم ياكل انفسهم وال
 تدروا الدنيا كلها في ثمانية ايام تطير طير الريح والسمكة برتا بالليل اشد في حوتها
 بالنهار ولها بين السماء والارض دوي كدوي الرعد العاصف هي في رؤس
 الخلائق ادنى من العرش قبل رسول الله اسلمة يومئذ عن المؤمنين والمؤمنات
 قال وابن المؤمنين والمؤمنات يومئذ هم شرفهم يومئذ في كتابنا في الدنيا

وليس منهم رجل يقول به واخرج احمد والبخاري والبيهقي وابن قانع وابن جرير والطبراني
والحاكم وابو نعيم عن ارفع بن بشير السلمي قال بوسك انه يخرج نار من جيب منسج
بطيئة الابل ينير بالنار ويقيم بالليل فقد وروح يقال عدت النار يا اهل الكثر
فاخذوا قالت النار يا اهل الكثر فقبلوا راحت النار يا اهل الكثر فوجدوا
من ادركت اكلته هذه ان راكدة كورة في هذه الاحاديث الخارجة من قلوب
غير نار المدينة المذكورة في القسم الاول ولا بنا في هذه الرواية انه يخرج من جيب
سبل ايضا لانه اصل خروجها من برهوت ويقال له وادي النار وهو في قعر عدن
وعدن على ساحل البحر فاجابات ما لها واحد ويخرج من سبل ايضا والخطاب
مع اهل المدينة وجيب سبل شرقي المدينة فوصول النار اليها يكون قبل وصولها
المدينة فيخرج ان يقال لم يخرج نار من جيب سبل نقل الحافظ ابن حجر عن ابي
ابن الحشر اربعة حشر في الدنيا وحشر في الآخرة فالذي في الدنيا المذكور في
الحشر وهو حشر اليهود الى النعم والثاني في الحشر المذكور في شرط الساعة وفي حديث
ابن عباس في مسابقة عبد الله بن سلام النبي صلى الله عليه وسلم لما اسلم اما اول شرط الساعة
فان تحشر الناس في المشرق الى المغرب في حديث عبد الله بن عمر عن الحاكم رفعه
بعث علي اهل المشرق نار فتحشرهم الى المغرب بيت معهم حيث باتوا ويقتل
معهم حيث قالوا ويكون لها ما سقط منهم وتختلف وتسوقهم سوق الجمل الكبير
قال الحافظ ابن حجر وكونها يخرج من قعر عدن لانا في حشرها الناس في المشرق في
لانه ابتداء خروجها من عدن فاذا خرجت انتشرت في الارض كلها الى ان يروى
الطبراني وابن عسك عن حذيفة الحارثي انها في الدنيا كلها في ثمانية ايام او ان
المراد بغير الحشر لا خصوص المشرق والمغرب ان يكون المعنى حشر بين المشرق والمغرب
او انها بعد الانتشار اول ما تحشر اهل المشرق والثالث حشر الاموات من قبورهم

بعد البعث جميعا قال ثقات وحشرناهم فلم يبق منهم احد او اربع حشرهم الى الجنة او النار
قال الحافظ الحشر الاول ليس حشر مستقلا فانه المراد حشر كل موجود يومئذ والاول
انما وقع بقرينة مخصوصة وهذا وقع كثر كما وقع لبنى امية ابن الزبير
اخرجهم من المدينة الى جهة الشام انتهى المراد ما سمي حشر اهل الشام
وقد سمي اول حشر الجحافل غير ما فطر القوم اختلف الناس على
هذا الحشر قبل يوم القيمة وعلى الاول بل النار حقيقة او حجاز والمراد بها
مال الاشياء في الجحيم وجزم به النعماني قالوا او يدل له حديث ابي هريرة رضي الله عنه
في الصحيحين وغيرهما يحشر الناس على ثلث طواف راخين راخين وثلاثين
على بعير وثلاثة على بعير وعشرة على بعير وحشر بقيتهم النار يقتل معهم حيث
قالوا وتبيت معهم حيث باتوا وتصبح معهم حيث أصبحوا وتسمى معهم حيث
امسوا في الحديث كالتغير لقوله ثقات وكنتم ازواج ثلثة قال الحافظ
ابن حجر وبويدة حديث ابن جبر عن احمد والنسائي والبيهقي حديث المصنف
ان الناس يحشرون يوم القيمة على ثلثة افواج فوج طامعين كاسين الكين
وفوج يستجهم الملائكة على وجوههم الحديث ثم اختلفوا على هذا القول في الجمع
بين حديث ابي هريرة رضي الله عنه هذا وحديث ابن عباس رضي الله عنهما
في الصحيحين وغيرهما فوقع انكم محشرون خفافا عاقا عن الحديث
وقال لا سمع على الحشر بعير به غير النشر ايضا له ايضا به وهو خارج الخلق
من القبور فيخرجون من القبور خفافا عاقا فيساقون ويجمعون الى الموقف للسيا
ثم يحشر المتقون ركبا على ابل ابراهيم عليه السلام ووجوههم وقال غيره يخرجون
من القبور على ما في حديث ابن عباس رضي الله عنهما ثم يحشرون الى الموقف
على ما في حديث ابي هريرة وقال بعض شراح المصنف حمل الحشر على هذا

من وجه احدها اذا اطلق الحشر راو به شتر في الحشر في القنور ما لم يحضره وليس فيها
 ان التقسيم المذكور في الحشر لا يقسم في الحشر الى الارض الشام لا في المهاجرات
 ان يكون راغب او راغب او جامع بين الصفين فاما ان يكون راغب او راغب
 فقط وتكون هذه طريقة واحدة لا ثاني لها في حشرها فلا ثالث لها حشر البقة
 على ما ذكره الجاهل انهم اهل الملك الجمة ولا رمتها حتى لا نفارتم قولهم لم يرد
 التوفيق وليس لنا ان نحكم بتسليط النار في الدنيا على اهل الشقوة في غير وقت
 رابعها ان الحديث يقتضيه بعضا وقد وقع في حديث ابي هريرة بل فقط
 ثلث عبد الواب ثلث يسنون على اقدمهم وثلث على وجوههم قال
 وزى في هذا التقسيم نظير التقسيم الذي في سورة الواقعة وتسم اربوا
 ثلثة ايام فقوله في الحديث راغبين راغبين يريدون المؤمنين المحلطين
 على صالحا واخو شيئا وهم اصحاب الميمسنة وقوله ثلثة على بغير اخوة
 يريد السابقين وهم افاضل المؤمنين ركبانا وقوله وحشر

محمد نامحود و اول واجب الوجود حضرت زینة اوسوکه . محض لطف واجب
 برنی اهل سنت و جماعتند ایدوب . اهل بدعت و ضلالتند ایتیدی و دیگر
 نامعدود و اول صاحب الوجود حضرت زینة اوسوکه . مجرد کرم و استنانت
 برنی سرقه ناجیه دن قلوب فرق بلکه دن فکدی و صلوات و افرو اول
 اشرف موجودات و زینة اوسوکه افعال افعال النذک کاتابع اولان
 سعادت و رینه و اصل اولدی و تسلیات متکاثره اول افضل مخلوقات
 و زینة اوسوکه سنن سنن سالک اولان و رطه ضلالت و دوشدن نجات
 بولدی و آل بکر زینة و اصحاب پسندیده سنه اوسوکه انده افند
 سبب ایشدا و موجب تحصیل رضای خدا در و حضرت رسول اکرم صلی
 علیه و سلمک اصحابی کالبخوم با بهیم افند بنم اهند بنم قوی بوا برنی محقق
 و بومعنا مصد قدر رضوان الله تعالی علیهم اجمعین و علی الذین انعموهم
 با حسان الی یوم الدین و بعد با حق الوری نوح بن مصطفی عفی الله عنهما و برکه
 حضرت رسول صلی الله علیه و سلم بیور که . افرفت البهوت و احدی سبعین
 فرقه و تفرقت النصارى علی ثلث و سبعین فرقه و تفرقت امتی علی ثلث
 و سبعین فرقه . رواه اصحاب السنن الاربعه عن ابی هریره رضی الله

بعضی طایفه نصاری نیش اکی فرقه و زینة متفرق و لدی و بنم و متهم نیش اوج
 فرقه و زینة متفرق و لور لر و بومعنی حضرت علیه السلام سبعة ابدی و زینة
 و دیگر کدی کبی واقع اولدی و زیندی و ابتداء لفظ حدیث شریف بوبله
 واقع اولمشدر . تفرقت امتی علی ثلث و سبعین فرقه کلهم فی النار الا
 قلة واحدة قالوا من هی بار رسول الله قال انا علیه و اصحابی یعنی هم انتم نیش
 اوج فرقه و زینة متفرق و لور لر و اول نیش اوج ثلثک جمعی
 اعتقا و جهنتند جنم کبر لر . الا انزودن ثلث اول جهنتن جنم کبر لر
 و دیگر که بار رسول الله انز کبر لر . حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم
 بیور دیگر که انز بنم اعتقا دم و زینة و اصحابک اعتقا و لری و زینة
 اولمشدر پس بوندن معلوم اولدی که فرقه ناجیه حضرتک و اصحابک
 اعتقا و لری و زینة اولمشدر که انرا شاعره در و فرق بلکه
 حضرتک و اصحابک اعتقا و لری و زینة اولمشدر که انرا باقی
 فرقه و اعتقا و جهنتند و یک زینة اعل جهنتند و خول فرقه ناجیه
 رفوع و کدر بلکه انده و دج و افتد و فرق بلکه یک اگر اعتقا و
 کفره مؤدی و لور سه سبار کفر کبی جهنته مخد و لور لر و اگر کفره مؤدی و لور
 سبار عصابت کبی معذب و لوب مخد و لور لر و ان شاعره
 کفره مؤدی و لان اعتقا و کفره مؤدی و لمین اعتقا و مخد و ذکر الیوم
 ابدی لازم کلد که اول فرقه ناجیه نک طریقی بیان لنه تاکه طایف
 نجات اولمشدر اول طریقه سلوک اید لر و اول فرق بلکه یک اعتقا و
 ذکر اولنه تاکه هلاکدن ج فایدنر اول اعتقا و دن انراض اید لر و بونا
 علما عظام و فضلاء فی ذی الحسنة ام کتابا لیل ایتدی و اول فرقک

انفرادی و مقابله آمده است و احتیاج به وساطت سید آدم علیه السلام است
 و زرنه اسبکبار بدره و بوشه و نبدی شبهه صادر و خلقه و
 ناسده ساری اولدی. حتی اول شبهه لر نورانده مذکوره و انجیل بر بخت
 شرخزنده مسطور و در نقل اول نور که ابلیس بر بیس آدم علیه السلام سجده ایله
 امر اول نور و اول اندن منافع ایندکدن صکره ملائکه ایله امک ارا
 مناظره و مساحشه واقع اولدی. ابلیس ملائکه و بدیکه بر تسلیم ایندک
 حق تعالی بنم الحمد و خفکات الهی در فادر در عالم در و قدرت و شهنشاه
 سوال و التزم و بر نشینی اراده ایله که اکا اول و بر اول اولور انعامه
 اوارا و **سپتامان بقول که کن میسون** لکن انک مساق حکمتی اوزرنه
 بر پنج سوال متوجه اولور ملائکه و بدیکه اول سوال لدر و انرا چدر ابلیس علیه
 و بدیکه انرا بدیدر **سوال اول** حق تعالی بن خلق اولمزدن اول بندن چه ورایده
 نشینی ایله پس بنی بنی خلق ایله و بنم خلق اولمزه حکمت نه ایله
سوال ثانی چونکه ارادت و مشننی اقتضایه و بنی خلق ایله طاعت
 اکا نفع و معصیتان اکا ضرر بو غیلمن بنی معرفت و طاعت بنی مکلف
 قندی و بو تکلیفه حکمت نه ایله **سوال ثالث** چونکه بنی خلق ایله
 و معرفت و طاعت بنی مکلف ایله بن انک معرفت و طاعت
 تکلیفی التزم ایتمه وانی بدم و اطاعت قدم پس صکره اده طاعت
 و اکا سجده ایله بنی بنی مکلف قندی و بو تکلیف بنم معرفت و طاعت
 زیاده ایله لکن انده علی الخصوص حکمت نه ایله **سوال رابع** چونکه
 بنی خلق است و علی لاطلا و علی الخصوص مکلف قندی و اده سجده ایله
 ابا ایله که کاجون لعنت ایله و جستن جفردی بنو کله کیم سندن

تحقیق

عینه سجده اینم فولدن عدا بندن بر پنج صادر اولدی و حکمت نه ایله
سوال خامس چونکه بنی خلق ایله و عموما و خصوصا مکلف قندی و طاعت
 ایندکده کجا لعنت ایله و جستن جفردی پس بنی بنی کجا اده
 وصوله بول و بر دی. ناکه ایکنی دفعه جسته و دخل اولدم وانی و سوسم
 سببی ایله مشرور ایتمه و منی اولنن شجره دن اکل ایتمه
 شو کله کیم اگر بنی جسته کر بدن منع ایله ایله آدم او غنی بنی راحه
 اولور لردی و جسته محمد فالور لردی و بونده حکمت نه ایله
سوال ساس چونکه بنی خلق ایله و عموما و خصوصا مکلف ایله و لعنت
 مظهر قندی و صکره جسته و خوله بنی منع ایله و خصوصیت بخله
 آدم ارا سنده ایکن بنی بنی کجا اولادک اوزرنه مسطر ایله
 بر جسته که بنی انری کوررم و انری کوره نرله و بنم و سوسه و انعام افره
 نایز ایدر و انک فوت و قدر نری کانا نیر ایلر و بونده حکمت نه ایله
سوال سابع نسیم ایندکده بنی خلق ایله و آدم او غلامک اوزرنه
 مسطر قندی لکن اندن محبت طلب ایندکده کاجون محبت و بر دی
 اگر بنی فی الحال بک ایدیدی خلق بندن احست اولور لردی و عاقله
 بر شرفالردی و عاقلک نظام خیر و زرنه انقاسی شرایله انرا جستن
 ابو و کلیدی پس بوا مهالده حکمت نه ایله حق تعالی خضر نری و ایله
 بیور و بکه اکا دیکنه که بنی سنک و جمیع خلقت الهی اولد و غده سیکله
 صادق و مخلص و کسن زیر اگر نسیمکده صادق اولدک بنم اوزرنه
 بنی و بیکله حکم ایتمه و ک. پس شول الهی که بدن غیری که بو قدر
 فکدن سوال و بنم و خلق فکدن سوال اولور لردی **سوال سابع** نسیم

بونده

معلوم اوله که هر شبهه که آدم و خلقت را اسنده واقع اولدی سگت
و شبهه بود که اول شبهه بطن جیمک اضلال و سوسه شدن واقع
وانک شبهه لرندن شبهه اولدی و شبهه بطن جیمک شبهه لرندی
شبهه دن بخا و زاید به پس و فنا که لعین اول قول و زرنه عهلاک حکمی جابر
اولیه انک و زرنه عقلی حاکم قلدی اکا حکم خالق خلقه و حکم خلقی خالقه
اجرا ایلک لازم کلدی و حکم خالق خلقه اجر اخلا و در حکم خلقی خالقه
نقص در شبهه ده اولند حلولیه و تسانجینه و شبهه و خلاه رو افش
نیز سکر و شبهه ثابته دن فزیه و جبریه و مجسمه مذ بهلر بر و معتزله
مشبهه لافا لدر و شبهه حلولیه الصفا مذ پس دن حسن اولان
حق دن حسن اولور و بز دن بیج اولان حق دن فنی بیج اولور و بین کسینه
انی خلقه تشبیه ایلش اولور و حضرت بارینک جل ذکره خلق و صف
اولند و غنی سنه ایلد و صف اولمنسنه قابل و با خود حضرت بارینک
غوا سمه و صف اولند و غنی سنه ایلد خلق و صف اولمنسنه مائل اولان
کسینک و زرنه حق دن اعتزال انیمه سی ایلد حکم اولور معتزله ز علل به توجیه
غلو ایلد بر حق نفی صفاته تعظیمه و اصل اولد بر و و افش نبوت و فائده
غلو ایلد بر حق حلوله و وصول بولد بر و شبهه نقضیه ایلد بر حق نفی صفات
اجسامه و صف ایلد بر مائل اولمنسنه فرق ضالاه را اسنده واقع اولان
شبهه لرک جمله ای لیس لعینک شبهه لرندن ناشی اول ملعونک
مکر و جهل لرندن فاشیدر پس آخر زمانده واقع اولان شبهات بهما
اول زمانده واقع اولان شبهات بهما مذ را چون حق تعالی جل شانہ **و لا تتبعوا**
الشیطان انه لکم عدو مبین بورد شد و حدیث

شرف مفضلا سجنه فزیه بوا منک مجوسی سیدر و شبهه بهود سیدر
ور و افش نصار اسیدر و بهر غیرک امتدیکت شبهه لرندی کندنی ماننده
اولان کفار منافقک شبهه لرندن ناشی سیدر و خفی و کلدی که بوا منک
جمله شبهه لرندی حضرت رسول علیه السلام زمان سجاد لرنده اولان
منافقک شبهه لرندن ناشی اولمشد زرا ان حضرت رسول علیه السلام
امر و تبسنده حکمنه راضی اولر لرودی و سوا لند منع اولند قدری سنه دن
سوال ایلر لرودی و انده جدال جائز اولمن برده باطل ایلد جدال ایلر لرودی
نکتم احوالدری قرآن عظیمه مذ کور و کتب احادیث و سیره علی القضایل مذ
و حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم انتقال بورد قدرنده بر نیجه خلاف
واقع اولدی **خلاف اول** و فائده واقع اولان ذکر حضرت رسول علیه السلام
انتقال ایلد که حضرت عمر رضی الله عنه حضرت محمد صلی الله علیه و سلم
بیکه حضرت عیسی کی گو که رفع اولندی بن کیم بی بن یوسف جمله منسل ایلر دم و بدی و حضرت
ابوبکر رضی الله عنه شوال کسینه کیم حضرت محمد عبادت ایلرودی تحقیق بیسونه
اول اولدی و شوال کسینه کیم حضرت محمد انقد بنه عبادت ایلرودی
بیسونه اول و لمز و اکا فنا طار اولر و بدی و حق تعالی حضرت بارینک **ما محمد الا رسول**
قد خلت من قبله الرسل فان مات و قتل انقلبتم علی اعقابکم قولنی تلاوت
ایلدی خلقی بواجبه کریمه بی ایستند کلدنده حضرت ابوبکر سوزن بر رجوع
ایلد بر و حضرت عمر سوزنی ترک ایلد بر و حضرت عمر بورد کی حضرت
و فائندن بجا بر میده و هشت و وحشت حال اولدیکه گویا بوا منک کیم بی
حضرت ابوبکر تلاوت ایتزدن اول بستمش ایدم **خلاف ثانی** موضع فنده
واقع اولدی محض جر کر مکره حضرت رسول علیه السلام مسقط رسی

و موطن اصلید و بوانی مکمل کردید به روایتی که مراد از ایلدیر و انصار مدینه
 منوره حضرت و در بحرانی و در انصاری در بوانی اند و دفن ایلدیر مراد ایلدیر
 و برجاست بیت المقدس انبیا کت مدنی و حضرت سمانه و حجت
 مکانید و بوانی اقل ایلدیر و بدیدر بعد آنی مدینه منوره و دفن ایلدیر
 اتفاق ایلدیر زیر حضرت علیه السلام **الانسیا بدینون**
جستیمون قولند و اصل ایلدیر یعنی انسیا اولد کلمی برده و دفن ایلدیر **حک**
نالت آمده و افع اولدی جهاجر ایلدیر انصار آمده اختلاف ایلدیر
 انصار جهاجر و سزدن بر امیر ندون بر امیر ولسون بدیدر و کندی ریشری
 سعد بن عجباده الانصار حضرت تر بنی فندیم ایلدیر بعد حضرت علیه السلام
الایمه من ویش قولی است که کزنده بود و عوالر ندن ساکت اولدیر و برز
 اختلاف و توقف در کمره جمله سی حضرت ابوبکر و نبع ایلدیر **حک**
رابع حضرت علیه السلام براننده و افع اولدی حضرت فاطمه رضی الله عنها
 حضرت میراثی طلب ایلدی و حضرت ابوبکر رضی الله عنه **مخبر**
الانسیا لا نورث قولید انی دفع ایلدی **خلاف خامس** زکونی منع ایلدیر
 قتالنده و افع اولدی بر قوم انرا ایلدیر منع قتال و ایلدیر بر قوم انک جوازند
 راغب اولدیر حضرت عسمر اولدی مسکه ساکت اولدی و حضرت ابوبکر
 انکخی طریق ایلدیر ایلدی حتی نسیم ایلدیر و اندر حضرت رسول
 علیه السلام و بر دکلری بر دوه ویزی با غلیجی ایلدی بدن منع ایلدیر
 اولور لایسه انرا ایلدیر جنک ایلدیر ویدی کندی غنی ایلدیر انک جنگلرینه
 کندی و جمله صحابه رضی الله عنهم انره تابع اولدیر و اندون جبر ایلدیر زکونی
 انرا ایلدیر **خلاف سادس** حضرت ابوبکر کجین فائده خلافتی حضرت

عمر ک اوزرینه تقصیده و افع اولدی و بعضی سی و زریزه بر فط غلیظی حکم فک
 ویدی و حضرت ابوبکر **لانی بی یوم البینه لفت و لب علیهم خیر اثم**
 و بدیده خلاف مرتفع اولدی **خلاف سلیج** امور شوراده و افع اولدی اندر
 رضی الله عنهم اختلاف ایلدیر اندر جمله سی حضرت عثمان ک بیعتی و زریزه
 اتفاق ایلدیر و بنی امیه دن حضرت بعضی امور کتاب ایلدیر خلق انک و زریزه
 فالقیدیر و ناحق بره او انک ایلدیر شهید ایلدیر و بوطمند منستنه
 فالقوب صکره هرگز ساکن اولدی **خلاف ثامن** حضرت علی کرم الله وجهه
 زماننده و افع اولدی امام علی ایلدیر حضرت عایشه و حضرت معاویه لید
 و افع اولان شمه مشهور و انکله خوارج ارالنده اولان خلاف کتیده
 مذکور در و انک زماننده اشعث ابن قیس و معود ابن الفذکی و زید بن
 حصین الطائی بغاه و عید ایلدیر ابن سینا و اسحاق کبی انک حقه غلاده
 ظهوره کندی و بدعت و ضلالت بر ایکی فرقه دن ظاهر اولدی و حضرت
 رسول اکرم صلی الله علیه و سلم **بیلک فیک انان محب عال و مغض**
عال قولنک صدق ظهور بولدی و امام عیدین صکره اختلاف ایکی قسمه ایلدی
 بر قسمی امامت در و بر قسمی اصولده در و امامتده اولان اختلاف ایکی جه فزیده
وجه اول اولدیر که امامت اتفاق و اختیار ایلدیر ثابت اولور و **وجه ثانی**
 اولدیر که امامت بعضی یقین ایلدیر ثابت اولور و امامت اتفاقده ثابت
 اولور و نیز که اهل سنت و جماعت در بدیدر که هر یک که اوزرینه
 جمیع امت و یا خود صلی امت دن بر جماعت جمع اولدیر اول امام اولور
 لیکن اندر بر نتیجه شرطک وجودی اختیار اولور **شرط اول** عدالت و عند
 الاطلاق عدالتدن مراد شهادت و عدالت شهادت کبار بری است

ایتیموب صغیرا و زرنیه مقرا و لما مقدر زبر امت سبب منده فاسق چون
 ابتدا اما متک عقد و نفسی جایز اولد و غنده خلاف یوقدر زبر فاسق
 امر و نبه صالح اولد و او امر و نوا سینه اعتبار اولمز و ظلم ایله امر وین
 دنیا مختل اولور پس اولا و لایته بنیج صالح اولور و جین عقدده عادل و صالح
 اولسه و صکره اکا ظلم و فسق طاری اولسه مولانا سعد الدین شرح صفه
 بیور که اکثر علمای منده انکله اما متدن معزول اولمز و نده سبب ای جفتون
 و شافعی منجرا اولد اولد و محمد و ن ایکی روایت وارد بالاتفاق
 عوکه سخی اولور انتی و نده سبب ماکدن اصح اولد بودر کن اجم قبطی دیر که
 امام عادل اولد و نخی فایده نصب اولسه و بعد العقد اکا فسق و ظلم طاری
 اولسه اما متدن خلع اولور زبر فاسق و ظلم ایله اما متدن مقصود اولنان
 معنی بیستنده متقا وارد و بعضیدر دیدیر که خلع اولمز الا کفر بله خلع
 اولور و نمازی ترک ایله و یا خود اکا دعوی ترک ایله و یا خود شریعتدن
 برکناری ترک ایله خلع اولور و بوقولی حضرت رسول علیه السلام مکت
 بو حدیث شریفی مؤید عن بن مالک الاشجعی عن رسول الله صلی
 علیه و سلم قال خبکم الذین یخونونکم و یجفونکم و یصلون
 علیکم و یصلون علیکم و شرارکم الذین یغضونکم و یغضونکم
 و یلعنونکم و یلعنونکم قال قلنا یا رسول الله اننا نذبحهم عند ذلک
 قال لا اما اقاموا فیکم الصلوة فله اننا نذبحهم ای فلا تفرحوا علی ما قاله
 لا تفرحوا علی ما قاله و با جمله منده ایکی قول وارد اصح قولین هر فسقه عم
 فعد و غند اما معزول اولد و غنده شک یوقدر **شرط ثانی**
 اسلام پس کافرک اما متنی صحیح دکلدر جین عقدده سنا ایکن صکره العباد

شریک الاسلام

کافر اولسه یعنی قولا و فعلا کفر ایجاب ایدر برکنه ایدر ملقب اولسه بالاتفاق
 اما متدن معزول اولور زبر کافرک سنا اولور زرنیه و لایته یوقدر **شرط**
ثالث بلوغ **شرط رابع** عقل و زبر اصعبی مجنون اجب اولد و نخی اولور و نوا
 قیامده عاجلدر **شرط خامس** حریت زبر قول اقد بکنک حدیث منقول
 اولوب امور مسلمیه منقزع اولمز و خلفک کوزرنیه حقیق کوزرنیه امر و نبه
 استمال اولمز **شرط سادس** کورند زبر امره نک بالاجماع اما متنی جایز دکلدر
شرط سابع سلامت اعضا در پس صاغر و کور و دلش و الی و ابانگی لکست
 اولمز جایز دکلدر و بوبدی شرطک وجود لرنده اهل سنت و جماعت اتفاق
 ایدر و نوا و اندون بعضیدر شرط اما متنی و نوا ایصال ایدوب درت شرط
 و نوا زیاده ایدر **شرط ثامن** فریشتدن و مقدر زبر احقرت علیه السلام الایمه
 من قریش بیور مشدر و بونده اجماع صحابه واقع اولمز **شرط ناس** فضا و سلبیدن
 قاضی اولمز صالح اولندن و مقدر و شرط **عاشر** اقامت حدود
 اکارقت لاحق اولمز مقدر **شرط حادی عشر** امر و نبه و تدبیر حیو شده
 و سد نفورده و سایر مصالح مسلمینده رای و تدبیر صحا اولمز و نوا مکن
 انتقامه و مظلوم ایچون اذن اخذ و مقدر و بعضیدر شرط و نوا
 ایدوب و دیدیر که اما مکت عمده ناسک افضلی و لمسی و اجید زبر احقر
 رسول علیه السلام بیور که **ایمکم شفعاکم فانظروا بمن تشفون**
 و حق تعالی شان کلام قدیمده وصف طالونده بیور که **ان الله طافا**
عصیکم و زادکم بسطه فی العلم و الجسم پس علم ایله بدایتی
 و صکره قوته و سلامت اعصابه دلالت ایدن شنبلی ذکر ایدر
 و اصطفا و قولنک معناسی اختاره دیکدر و بونده اشارت وارد

شو کاکیم تکلمه عده حدانک اختصارید و فور علمدر و جسامتدر مال
 و نسب و کلدرو و با شنی و لمسی شرط و کلدرو زیر اجماع حضرت ابو بکر
 و حضرت عمر و حضرت عثمان ک اما مندری اور زینه سخت اولدی
 حال بوکه انگریزی باشند و کلدرو ایله **تنبه** امامت لغتده تقدیم معنی
 و اول درت قسمه منقسمدر **قسم اول** امامت و جید نبوت **کبی قسم ثانی** امامت
 و راسته علم **کبی قسم ثانی** امامت و جید نبوت کتب فقهده امامت
 و اولدنه بو معنا **قسم رابع** امامت مصححدر اول جمیع امتک مصححی چون
 مصلحت غلط در و خلافت کبرادر و کتب کلامده امامت اطلاق اولدنه
 بو معنا و اولدنه و اقسام امامتک جمله سی حضرت رسول الله ایچون
 صلی الله علیه و سلم ثابت اولدنه و امامت نص تعیین ایله ثابت اولور
 و ندر امام علیدن کمره امامتده اختلاف کثیر ایله اختلاف ایندی بعضیدر اول
 اوغنی محمد بن الحنفیه به انی نص ایندی دیدیر و بونکر کیسانیه در و بونکر ذی محمد بن
 الحنفیه دن صکره انده اختلاف کثیر ایله اختلاف ایندی بعضیدر محمد بن الحنفیه
 اور زینه نصی انکار ایدوب امام حسن ایله حسینک اور زینه نص ایله
 قایل اولدیر بونکر ذی حضرت حسن ایله حسینک فاشدن صکره امارامته
 اختلاف و بعضیدر انی اولاد حسنه و بعضیدر اولاد حسینه اجرا
 ایدیر اولاد حسینده اجرا ایدیر حسینه صکره حضرت زین العابدینک
 امامت نص او عاقدیر و زین العابدینک انتقالدن صکره اختلاف
 ایندی بونکر زیدیه اوغنی زیدک امامتده ذایب اولدیر و ندر بیلری انست
 معاملهده ذکر اولدور و امامیه رضا محمد بن علی الباقیه حضرت زینک امامتده
 و صکره اکا و صیفه جعفر بن محمدک امامتده ذایب اولدیر بعده اولادده

بش نفر ایچنده که محمد و اسماعیل و عبد الله و موسی و عیسی منصوص علیه کیم
 اولد و عتده اختلاف ایندی بعضیدر محمدک امامتده ذایب اولدیر
 و بونکر عماریه در و بعضیدر اسماعیلک امامتده ذایب اولدیر و بونکر
 حال حیاته موتنی انکار ایندی بونکر مبارکیه در و بعضیدر اولاد اسماعیل
 رضا بعد نص الی یومنا ید اما منی اجرا ایدیر و بونکر اسماعیلده در و با اختلاف
 بیانی انست امامتده ذایب ذکرند کلدور و اصولده اول اختلاف صحابه
 زمانده حادث اولدیر و اول بدعتک بری اولدیر که معبد بنی
 و عیسی اولد مشقی و بونکر الاسواری نام شخص ظاهر اولوب قدر اید قایل اولدیر
 و خبر و شرک تقیده اضافتی انکار ایندی و اصل بن عطا که بر منقول
 بونکر انزجیه کنده بدعتکک اور زینه بعض بدعت و خی باده ایندی
 شکم تقصیری انست امامتده بیان و لنور معلوم اولد که اهل عالم مذایب
 جهنمدن اهل یانانه و اهل هوایه منقسم اولدیر زیر انست حق بنی
 اعتقاد ایله و یا بر سوزی سولیمه اول اکییدن عالی کلدور یا اول اعتقاد
 ایدوکی سننده و سولیدوکی سوزده غیر سنند مستفید در و یا خود
 کند و رایله منفرد در و غیر سنند سنند اولد مسلم و مطیع و متدین
 سول شرط کیم اول اعتقادک حق باطلنده و اول سوزک صواب حسنده
 فکر و تدبر ایله و الا مقصد اولور و مستفید اولد و رایله منفرد اولان
 محدث و مبتدع معلوم اولد کیم دین طاعت انقیاد مغایرته در
قال الله تعالی ان الدین عند اسلام و کاه اولور که دین جزا معنی
 کلدور کما دین ندان قولدری بونکر و کاه حساب مغایرته کلدور قال الله
 تعالی ذلک الدین الیوم بین متدین حساب و جزایه مقروم عرف مسلم

عباد الله قال الله تعالى **ورضيت لكم الاسلام دينا** وفتاكم الله انما معاشي
 اقامته ومعاونه استعداد وكونه كذا بنی بنی جنبه اجتماع محتاج اولی
 واول اجتماع بر شکل اورزه اولی واولی که آنکه نافع و نافع و نافع و نافع
 ناکه نافع ابد کند و ناک اولان نسبتی حفظ ابد و نافع و نافع ابد کند و ناک
 اولی نسبتی بر شکل اولی پس بپشت اورزه اجتماع صورتی بقدر
 و بوظیفه موصول و لا طریق خاص منصف جدر و شریعت و سنت در و اول
 و وزرینه اتفاق چا عذر **قال الله تعالى كل صعبنا منكم شرعة ومنهاجا**
 و وضع سنت و شرع شرع متصور و لا بر سار حرکت و صفت که اول
 من عباد الله صدقه و اله آیت و بجزات ابد مخصوص اول و کاه اول و کاه
 اول آیت و اله نفس و عواده مضمنه اول و کاه اول و کاه اول و کاه
 اول و کاه مناره اول و معلوم اول و کیم ملت کبر ابرهیم علیه السلام ملت
قال الله تعالى قد ابیکم ابراهیم و ابتدا و شرع نوح علیه السلام ملت
قال الله تعالى شرع لكم من الدين و ما ابدا و احكام آدم و شیت و ابرهیم
 علیه السلام ملت و شرع و مل و مناهج و سنن اهل و اتم وجه و وزه حضرت
 محمد علیه السلام ملت و اولی انچه چون حق تعالی کلام قدیده انی خاتم النبیین
 قولیده و صفت اندی و آنکه دینک نام و کالنه **اليوم اكملت لكم**
دینکم و اتممت علیکم نعمتی و رضیت لكم الاسلام و قولیده اشارت بر
 و بعضی دیدیم که آدم علیه السلام ملت مخصوص اولی نوح علیه السلام ملت
 مخصوص اولی و ابرهیم علیه السلام ملت یکی راستی جمع ابد مخصوص اولی
 و موسی علیه السلام ملت مخصوص اولی و عیسی علیه السلام ملت ابد مخصوص
 اولی و محمد علیه السلام ملت ابرهیم علیه السلام ملت یکی راستی جمع ابد مخصوص اولی

و بعده اول ابد نقرزک و ثانی ابد کیمیکت کیمیتی اولی که هر برمی کند و اول اولی
 شریع ماضیه بی و سنن سالفیه مصدق اولی **قال الله تعالى و آمنوا بما انزلنا**
مصدق فاما حکم و قال الله تعالى و لما جاءهم کتاب من عند الله فاما حکمهم و قال الله
 و انما قبل لهم آمنوا بما انزل الله قالوا انؤمن بما انزل الله و کفر بما و رده و چون پسین
 جمله خصا بصندن بری و لدر که انده انده اندون و ملین سارکت ابد و بعضی
 و بدید که حق تعالی شرعی حق تعالی و وزرینه نامس ابدی ناکه خفیه و نبی و زین
 و نبی ابد و حد نبی و وزرینه اسند لال اولی و الله تعالی علم **باب اول صفات**
بیاننده در معلوم اول کیم اصول فرق ضاله بدی در و اندون پر شرع
 و وزرینه مشعب و ملین مجموع مشرق ضاله تبشیر یکی فرق اولی و اولی
 فرق یک و لکسی مغزله در و انچه بی شبعه در و انچه بی خوار جدر در و انچه
 مرجه در و انچه بی خواریه در و انچه بی جبریه در و انچه بی شبهه در پس بپشت
 مشتمل اولی و بر فضله بر شرع یک احوالی ذکر اولی **فصل اول مغزله**
بیاننده در و فتاکیم برین مغزله کیم و اصل بن عطاء و حسن بصری حضرت
 مجلسند انزال بناد و حسن بصری حضرت لری کا فتاخر و اصل
 بیرونی و اول انک اصحابی مغزله اسمیه مسما و ملرینه با عی و اولی
 و افعال عبادی قدر زین اسناد ایدوب اندوه قدر انکار ابد کلر چون
 قدریه ابد ملقب اولی و اندر قدری اثبات ابد بر بعضی خیر و شر قدر ابد در
 و نیز که اهل سنت و جماعت بر او امله ملقب و ملقب بر ذون اولی و احقر زین
 مثبت نسبت نافتن نسبت البقدر و بر بر بولقظی مثبت حل انکی حضرت
 رسول علیه السلام قدریه مجوس پده الاله قوی رد ایدر زین مجوسه
 مشهور و لا یکی خالفان اثباتند و قدری نفی ایدر که انرا ایدر بوضفده

مصدق فاما حکمهم

اعترافی و درست قاعده او زنده و در برابر قاعده اول که صفات حدی
نقی ایبرار و انک و استند غیر می قدیم بود در برابر قاعده ثانی که صفات حدی
ایبرار و کفر و شر و ظلم و سایر معاصی خدا انک تقدیری ایله و کلمه در برابر
و اصل بود قاعده بی تقدیر ایوب و بر که حضرت باری جل ذکره حکم در عا و در
پس کاشتر و ظلم اضافت و تمنی جایز و کلمه و عبادیه عباد و در انکه امر بندگی
و او زنده امر ایله و کی نشانه کت خلافتی را او را ایوب و کلمه انک او زنده
انکه جزا و پریمت جایز و کلمه خبر و سرک ایمان کفر و طاعت و معصیت
فاصله می قولدر اینچون انک او زنده اول جوا انک کلمه کن انک جمله
انی فادر قبیل حضرت حقد و عباد و ک فصدی حاکمات و سکات ده و نظر
و عله محصوره در قاعده ثالثه اول که کفر و ایمان را اسنده برین
اثبات ایبرار قاعده رابعه اول که اصحاب جملدن که امام علی ایله حضرت عباس
باب سنده و اولاد حیدر و عباد و اصحاب صعب سندن که امام علی ایله
مع و به اراده اولاد خاندن کنا بندر ایکی فریق کت بری خطبه در لایینه
در برابر و حضرت عثمان و فاطمه زهرا و خدیجه و در برابر و واصل که ریش
مقرله و به طریقه در برابر که ایکی فریق کت بری شبهه نرفاس قدر
لکن قیستی اولدوغی بقیاس معلوم و کلمه ستم احد مثلا غیب فاسد لکن اندون
بر می معلوم و کلمه و فاسده انک قوی سابقا ذکر اولم و ایکی
فریق کت اول در جبر می نهادن می رد اولم قدر پس بود که ده کرم کت
فهمیم الله تعالی نبس و قدوه لایک صحابه کربن و اعلام و در ایله یقین
رضوان الله علیه جمیع حضرت سوبله و کی سوز و نظر و انک و ایضا
قول باطل و ندیب عا طندن لکن و لدوغی او زنده خد و الله عصم الله

اعتقاد و نا من الخلل و الزلل و زرقا بمنه و کرمه الله تعالی القول العمل انه
علی باب تقدیر و بنا جابه رجاء السالمین جبر **فرقه ثالثه** نهاییه در
و بود ابو الهذیل العلا فک اصحاب بدر و ابو الهذیل شیخ المعزله
و مقدم الطایفه و مقول الطریقه در و اعترافی عثمان بن خالد الطولیدن خد
و عثمان بن خالد و اصلدن اخذ ایستدر و ابو الهذیل اصحاب بندن و فای عله ایله
منقول و ایستدر **قاعده اولی** اولدیر کیم در که حق تعالی عله عالمدر و علمی ایستدر
و قدر نه فادر در و قدرتی و ایستدر و حیاه می در و حیاه و ایستدر و بود ای اول
فلا سغه دن اخذ ایستدر زیرا ما مون زمانده کتب حکمت بو نماندن
عربی به ترجمه اولدنده شیوخ معزله ابو الهذیل کبی اول کتبه مطالع ایستدر
و نیجه مواضعه انکه موافقت ایستدر و اول مواضع کت بری بود زیرا
فلا سغه عنده خداجل علا و احد من جمیع الجاهلدر و اصلا انده فعد و فعد
وصفات ذات اندر و اند فایده مع و کلمه در و سلوب و اضافات در
اگر دینلور سه که علم بذاته بعسم و بین کت کت قولیه علم بعسم بودانه
دین کت کت قولی بیسنده فرق در **جواب** اولدیر که قول اول ایله
قابل اولدیر کت کت صفی نفی ایستدر و قول ثانی ایله قابل اولدیر ذات اثبات
ایستدر که اول بعینه صفاتدر و با خود بر صفات اثبات ایستدر که اول بعینها
و اندر **قاعده ثانی** اولدیر که در کیم حق تعالی بریدر بر اراده عاده ایله
کیم انک محلی بود در و اول قول باطلی احداث بدن ابو الهذیل و کلمه
بو قولده انک ایستدر **قاعده ثالثه** اولدیر که در کیم خدا انک بعض کلامی
مخلده و کلمه و اول کت قولدر و بعض مخلده در امر و نهی خبر و استخار کبی
و بود انک عنده امر کنون امر کت کت غیر در **قاعده رابعه** اولدیر که در کیم

خداوند و جبریل مقدور آفتاب و لور و اهل جهنم و اهل جهنم جمله کفری
ضروری در عبادت انکار و زاری نه قدر نمی بود و جمله سی حضرت
باریک مخلوق پدر ز بر انرا عبادت کسبیده و لا را یدعی عباد انرا مکلف
اولور را یدی **فاعدۀ خامسه** اولدر که در کیم اهل جهنم و اهل جهنم کفری
منقطع اولور و انرا سکون اید اولور و اول سکونده اهل جنت ایچون
لذات و اهل جنت ایچون آلام مختلفه اولور و ابو هذیک بو قوی مذنب
یقیندر زبر انک مذنبی جنت و جهنم فاعل پدر **فاعدۀ سائمه** اولدر که
در کیم استطاعت او اصدن بر و صند و اول سلامت و صحت و غریز
انده افعال قوت بایده افعال جوارح سببند فرق دارد زبر وجود و افعال
قویده حال فعلده مفرات استطاعت اکاشطدر و وجود افعال
جوارحه شرط دکلدر و سبب تفصیل هذا المقام بحجت بحصل منه المرام
بعون الله الملك العلام **فاعدۀ سابعه** اولدر که در کیم و رود شرعد اول
مطهر و زرینه دلیل ایه خدایی ملک جایز در و اگر معرفتده فصد اید
جهنمده مخلد در جسمنک و زرینه صدق عدل کی قدم و سخن کذب
و جور کی او افاض انک و زرینه واجد **فاعدۀ ثامنه** اولدر که حرکت زیاده و نقص
اولسی جایز دکلدر حتی اگر مسئول قتل و تنبیه اول و فیده اولور دی
و از راقی کی وجه و زره در بر وجه شوال امور در خدا انرا بی نقایع اهل ایچون
خلق المبدی در حق تعالی انرا می قولدره زرق ایچون خلق ایستد و ملک جایز در
پس بود وجه و زرینه لیکه بر سنه خدا زرق خلق انند و کی سنه بی اکل انیدی
و انکه منتفع اولدی و بر اول انده خطا ایدر ایکنجی و جبهی بوازا اذن خدا
عباد ایچون حکم انید و کی سنه در پس انردن حلال اید کی سنه زرق در حرام

و حوام ابدی کی سنه زرق و کدرد یعنی نادیده امد اولنما شد **فصل نهم** در بیان
درباره کیم خدا کثرت و جل ادا و بی مراد و غیره در برابر او بی ترس و خفتن
عبادت و شکی خفتی ابوین علی عندنده اول سنه مغایر در برابر خلق کثرت
عندنده قولدر یعنی امر کن در **فصل دهم** اولدر که در کیم نواز ابد جانب
اولان سنه و ده حجت قائمه اولم الا بکرمی کینه ابد شول شرطه کیم انک بری
با خود اکثری اهل جنتدن اوله و ارض و لبنا اللهم دن خالیه و لمز و انک معصوم
کذب سویندر و کبار ار کتاب انما پس حجت انک قولدر در نواز و کد
زیرا اولیا ابد و لمین و انک پند بر معصوم اولمین حاج عندن کذب صادر
اولمق جایز و کدرد **فصل نهم** نظامیت در و اندری برهم بن بنا النظام
نام بر که نک اصحابیدر و اول کتب فلا سف نک چوغنه مطالعه ابدی
و کلام طریقی کلام معتزله ابد خط ابدی و بولد اشندن اون اوج مسئله
منفرد اولدی **مسئله اولی** اولدر که در کیم حق جل و علا شرد و معاصی
او زیننه قدرت ابد و صف اولمز و شرور و معاصی مخد و حضرت باری و کدرد
و با بر معتنزله و بدیدر که حق تعالی انزه قدرت ابد و صف اولنور کن
منبع اوله فکری جلدن اندری خلق ابدی حق تعالی و صف اولنیموب حق و صف
اولنور و بو اول اختصار کن او زیننه زیاده ابد و بدیدر که حق تعالی قو
انده صلاحی و لمین سنه بی اسکنده قادر و کدرد و او خنده نو ابد عبادی
اکسکنده قادر و کدرد **مسئله ثانی** اولدر که در کیم حق تعالی علی الحقیقه را ند
موصوف و کدرد و کند و افعالده شرعاً انکله و صف اولند فقه اندری علمی و حق
او زره خلق ابدی مخاسنه در و افعال عبادنده انکله و صف اولند فقه
معنی انرا ابدی و کدرد **مسئله ثالثه** اولدر که در کیم افعال عباد و کدرد فقط

حوکات نفس و بوجز کردن مادی
حوکات نطفه و کلدر بلکه انک

و سکون حرکت اعتقاد در و علوم و ادوات عند مذ حوکت غیر انک مبد اند
سند رابع اولدر که در یکم انسان جنبه نطفه و بدن و حوکت انک
و فالسید و نظم و بوقولی فلاسفه دن اخذ بند کی کن اندون طبعیون
قولنه مائل اولدی و بدیکه روح جسم لطیفدر و بدنده کل صوکی کله و بدن
بوقول نظام نسبت ابندی و سبب شرح موافقه الکابغ اولدی لکن
سعد الدین بونی جمهور مکتبینه نسبت ابندی و تفصیل مفاسد و انقضا
مرا داند بر بوقول کلامه قولانی طوئوئل معلوم اولدی یکم روح انسان
خلق اکی سر فدا اولدی بر فرقه ادب ایدوب اندن کلامی مساک ایندی
و بواسر از ایند بر سر و بر شره انک علمی ریمیدر دیدلر و بر فرقه
اجتهاد ایدوب اجتهاد لر حسی سنجیده نکل اندلر زیرا اگرچه روحی
کنشیده ادراک مستغدر لکن بوجه مآتی ادراک ممکندر حتی خدا کنک
و وجل و ما و **نیم من العلم الا قلیلا** قولنده علم فیلدن مراد اولدر و بدیل
بوقولانی نطفه اختلاف ایندی بعضیدر و بدیلکه اول بدنه محالط جوهر
لطیف نورانیدر و اهام فخر الدین بوقولی اختیار اینددر و بعضیدر و بدیلکه
اول جوهر در لکن بدنه محالط و کلدر زیرا اول متخیر و متخیزه حال و کلدر
بلکه بر جوهر سر در و بدنده نضری بدیلر ایددر و بدندن نضری انقضا
موند جمهور فلاسفه و اهل سندن عالی و علیمی معتزله دن معرور و
محمد بن یحان بونی اختیار ایندی و بعضیدر و بدیلکه اول جوهر جسمانی نور
صوکی کله و اینک سمسده و انشک فخره سرانگی بدنده
ساریدر و بوقول اهام الحریمنک مختاریدر و بعضیدر و بدیلکه اول
جسم لطیفدر صوکی عود اخضره اختلاطی کبی بدنه مختلدر و اهام نودی

و بر که روح حقیقه و نین اولکلت صحی بوندر لکن اهل سنت و جماعت عند مذ
مختار اول قول را بعدر و بعضیدر و بدیلکه اول جوهر روح حقیقه بوندر
غیری چون قوال دارد اولدر لکن جمعی و بدیلکه جوهر جسم و جوهر روح
و کلدر زیرا روح مکتب فیلسفندر و ممکنات بود و بدیلکه اول
سنت جماعت عند مذ مختار اولدر که روح جوهر و جسم و کلدر بلکه
جسم محسوسه مخالف بر جسم روح اولد و غنه کتاب سنده دلالت
زیرا روح آیات و احادیثه صفت اجسامله و صفت اولدر مثلا نونی اید
وصف اولدر و امساکله جسم و جده و اخر اجد و تغذیه و تخیله
و حی اید و بعثه و رجوعه و رضا اید و دخول و وصف اولدر و بوجه صفت
اجسامندر **قال الله تعالی** الله یوفی الغنص صیرت بها و التي لم یمت فی منامها
بنفسک التي قضی علیها الموت ویرسل الی اخری الی اجل مسمی و روحک جسمک
بوابت کریمه ده اوج دلیل و در و **دلیل اول** بونی در دلیل ثانی امساک دلیل
ثالث رسالدر و **قال الله تعالی** و لوتری الظالمون فی غمرات الموت و الملائکة
باسطوا الیدیم اخرجوا انفسکم البوم تجزون عذاب اللئیم ما کنتم تعلمون
علی اسد غیر الحق و کنتم عن ابائکم کبرون لقد جئتمونا فرادی کما خلقکم
اول مرة و روحک جسم اولد و غنه بوابت کریمه ده دورت دلیل و در
دلیل اول ملائکه انری تاوله الیرنی بسط ایند کلیدر و دلیل ثانی آتی خروج
و اخر اجد و صفدر دلیل ثالث غذا بدر دلیل رابع اندن مجی اید خبردر
قال الله تعالی و هو الذی یوفیکم باللیل و بعلم ما جستم بالنهار ثم یبعثکم فیه
لیقضی اجل مسمی ثم الیه مرجعکم ثم ینبئکم بما کنتم تعملون و هو العاقل فوق عباده
ویرسل علیکم حفظة حتی اذا جاء احدکم الموت توفیه رسلنا و هم لا یفرطون

اول بوندر لکن اهل سنت و جماعت
طبیعت غالب اولدر

و روح جسم اولد و غنه بآیت کریمه ده اوج دلیل واردر دلیل اول نوبه
 دلیل ثانی نهاده بعذر دلیل ثالث ملائکه نک عند الموت تو فیله **قال** سیدنا
 یا ایها النفس المطمئنة ارجی الی ربک راضیه مرضیه فادخلی فی عبادی
 و ادخلی جنتی و روح جسم اولد و غنه بآیت کریمه ده اوج دلیل واردر دلیل
 اول رجوعدر دلیل ثانی رضا در دلیل ثالث دخولدر و روح جسمده داخل
 اولد و غنه کتاب مستنده دلیل واردر زیرا اول انزله بلوغ اید و رجوع
 حشر وجه وصف اولمشد **قال** سیدنا فقلوا اذا بلغت الخلقوم و انتم
 حیثیند نظرون نحن اقرب الیه منکم و لکن لا تبصرون فقلوا انکم
 غیر مدینین رجوعونها انکم صافین غالدین ابن عبد السلام دیرکه ضمیمه
 بالغه و فاصله اولد و جسمده راجعه اولد روح انک اولد و غنه اتفاق تبدیل و حشر
 رسول اکرم صل الله علیه و سلم بپور که اذ اخرجت روح العبد نقاه مکان
 مضعان بها الحدیث بن حدیث صحیح روح اولد و غنه صبر و
 و طایفه صوفیه دن بعض اهل تحقیق بدید که روح هیئت و حقیقتیه بویکله
 مخالف بر جسم و حیات و ادراکی لذاته در و چنان اولد جسم بویکله غنی
 و بویکله سکار اولد بویکله انک نوریه منور اولد و انک حسیته
 و کسور و بویکله فاسد اولد فده اول زمره سعدان بیه عالم سمواته
 و ارواح خبیثانه و صول بولور و بدید که حیات جسم لطیفه که روح در
 کشف بیننده که بدنر بر بنی ردن عبادتدر پس ملائکه اولن غایت اولد
 بر جهنمه که مابین نلنده علاقه اولمغه صلیح اولد حیات باقیدر و بنیه فایدر
 و اولن غایت مطلق اولد فده و علاقه اولمغه صلیح شدن چقد فده حیات فایدر
 و روح بدنن سرور اضطرار بیده خارج اولور افلاطون الیه منقولدر که روح

افکار شبا حد جسم و نفس طیور در اگر چهل ملائکه حشرات راضیه دن
 اولور و اگر علقه ملائکه اولور سه ملائکه سما و بدن اولور و بعضی ملائکه
 بیهمه بیننده ترکیب اولمش بر مرکبدر و ملک عقل بلا شهود و بهیمن شهود
 بلا عقیدر پس انسانک عقیده ملائکه دن و طبعده بهیمن دن خط و نصیب
 و اگر طبعی عقلنه غالب اولور سه نفسی رذا بدن منع و فضا بده
 جسم ایدر سه ملائکه دن فضل اولور زیرا انزله عبادتدن شهود و غنی
 کبی عوایق واردر و ملائکه ده اول عوایق بوقدر و عوایق ایدر حاصل اولد عبادت
 خلاصه داخل و اشق اولد و غنی جهنم عوایق بدن غالی و لا عبادتدن فضلدر
 و انک کثره مکملین غنده بویکله مخصوصدن عبادتدر و طایفه مخصوص
 بوقوله دلالت ایدر **قال** سیدنا یا ایها الانسان ما غک ربک الکرم
 الذی خلقک فتوکی فعدک فی آتی صورته ما شاء و ربک بعضی
 و بدید که اول بویکله مخصوصدن غیری بر سنه دن عبادتدر امام غزالی اصول
 اربعین ده و امام محمد الدین نقیبه کبریه بوقولی اجتنابتمشد و امام الدین
 بوقولی اجتنابتمشد علتده دیر که زیرا بویکله کمال اخلاسی و اما
 زیاده و نقصان ده و نمودار نکالده در و شک و فضا بوقدر که
 انسان من حیث هو اول عمرده آخر عمریه دیر بر امر باقیدر و با او
 سنه باقی اولن سنه نک غیزیدر پس هر کسک غنده انا قولیده
 اکا اشارت اولن معنی بویکله مخصوصه مغایر بر سنه اولمش واجب
 و اول سنه نک تقبیلنده اختلاف واقع اولمشد انتهی حاصل ان
 اکثر علما غنده و بویکله مخصوصدن عبادتدر و بعض علما غنده و
 عبادتدر و روح نه سنه اولد و غنده افعال کثره واقع اولمشد و بقا

اول بهایم بدن فضل اولور و اگر عقلی
 طبعیه غالب اولور سه

ایجاب خلقت ابدی یعنی حق تعالی طاعتی بر خلقند خلق است بیکم انی رفع ابدی
 مندرج اولور و فوت رفع مندرج و اصل اولد قده طاعت طاعتی که
 عودت ایدر و انک جواهر و احکام جواهرده خطی مشکلمین فلاسفه به حق
 مذہبی وارد **مسئله نهم** اولدر که اول جزء لاینجری نفیفته فلاسفه به حق
 ابدی و طفره ابدی قابل اولدی **مسئله فقهیه** خلاصه ده و بر از به ده و فتح قد
 و کتب فقهین غیر برده مذکور در که اهل سنت و جماعت بخندند و خود
 آیدست المعنی اقصودن آیدست المفسد فیفسد زبر اعمت مذکور
 آیدست المعنی منع ایدر پس اهل سنت انکه رغوا و اعتقاد لبرنی روا
 جیاضدن آیدست المعنی اقصودن کورد بر و بونی جزء لاینجری اوزرینه بنابر
 زبر انکه فلاسفه کبی جزء لاینجری بوقدر بر و اهل سنت جماعت انی اثبات
 ایدر بر و بمعنی انکه در این مصادف اولد خنده در و الاما و جاری است
 المعنی اقصودن افسد **مسئله نهم** اولدر که در یکم حق تعالی مخلوقانی لایان نفی
 سنه اوزرینه دفعه واحده خلق ابدی و آدمی اولادی اوزرینه مقدم خلق
 ابدی و تقدم و تاخر کمون فخرده در حدوث و وجوده و کلدرد و بر و کلدرد
 فلاسفه دن افسد و اکثر بنی انکه در طبعیه در مذہب الکبیه و کلدرد
مسئله نهم اولدر که نظم قرآن معجز و کلدرد و معجز اولد معنی مذہب و بر و کلدرد
 و حق تعالی عی انک معارضه سنه ایتقام دن صرف ابدی حتی اگر انری
 ترک ابدی انک مشننی کتوبه قادر اولور لدی و بر و بر و کلدرد و ضلالدر
 و کلام الکلی کذبدر **قال الله تعالی** لن اجمعن الناس الخ علی ان یأتوا
 بمثل هذا القرآن لایأتون بمثله ولو کان بعضهم لبعض ظهیر **مسئله عاشره**
 اولدر که اجماعه فاس شرعده حجت و کلدرد و حجت اولد اهم معصوم کلدرد

مسئله دهم رقتیه بیدر و کبار صحابه جفنده نامعقول سوزیدر و امام
 اوزرینه نصی بجاییدر و حضرت رسول علیه السلام امام عینک رضی الله
 عنہ امتی اوزرینه نص ثابت اولدی و حضرت عمر کرم الله وجهه ابدی و بیکدرد
 و بوجله کذب افسر آور و انده رد و افسه خذ لهم الله اندر یکم که صحابه دن
 حضرت ابوبکر علیه حضرت عمر دن عدا برینک جفنده رضی الله عنہم فاس سوز
 سوبیه وانی سب ابدی اول نفیفته مستحق اولور و عدالتدن و شوب
 شهاده دی رد اولور و بیکم حضرت ابوبکر علیه حضرت عمری سب ابدی و انک
 حضرت نامعقول سوز سوبیه کافر اولور و قتل واجب اولور زبر اخی تعالی کلام
 قدیمده اول بقول صاحب لایخرن ان الله معنا قولنده اکا صاحب طاعت
 ابدی و طفره ده و بر که هر یکم حضرت ابوبکر خلعتنی انکار اید و کافر
 اولور علی الصحیح و کلدرد حضرت عمر خلعتنی انکار ایدن اصح اقوالده
 کافر اولور **مسئله نهم** اولدر که در یکم شرک و رودندن اول عقل با
 و نظرو اسد لاله قادر اولد که سنک اوزرینه نظرو اسد لاله حضرت
 باریک مومنی و اجبر و بوجله نفیفته ان شایسته بایثنده
 بیان اولور **مسئله نهم** اولدر که در یکم بر کسنه که نصایف افده که گوشده
 اکیوز در حذر و آتونده بکرمی شرف لدر سرفه ابدی و باطلکجه چانت ابدی اول
 فقه سبب اولد و سایر نصب زکوة دخی بوبیه در بوسوز و جوه شستی ابدی
 باطل و شرع شریفه مخالف اولد و دخی جهندن عاقلدر زبر ظلم قل و جل جواد و حق
 فاسق و سرفه دخی بوبیه در و انده اصلا خلاف بوقدر و خالیف
 ایدر بقیه بسنده انی و جوب قطع یدده در و برده اول دن در جده در **فقره**
رابعه عاقلیه در و بونر محمد بن حاکم اصحابیدر و محمد بن حاکم نظامک اصحابیدر

بودنی کتب فلاسفه به مطالعه ابتدای نظامی مذہب باطلی اورزہ اوج بدقتیاد
 ابدی **بیت اولی** ویدیکہ آتہ اکبیر بری قدیدر کہ اول جناب غنڈوری
 عا دندر کہ اول حضرت سجد و آخوندہ خلقی منسبہ ایدن ولد و حضرت
 حقت غو جل و **جاو ربک الملک صفاف** قولیدہ مراد شرفی
 اولدر کہ و طفل غامدہ کلن ولد و حضرت رسول علیہ السلام **ان سہ خلقی آدم**
علی صوره الرحمن قولیدہ و بیع الجبار قدہ قولیدہ مراد اولدر **بیت ثانیہ** در کہ
 حق تعالی خلقی بوکون ولد قمری دارون عیسوی بر دارہ صحیح و سالم و عاقل و بالغ
 خلقی ابدی اندرہ کند و موعنی دکنڈوہ علمی خلقی ابتدای و نعمت انری نظر قدی
 بعدہ اول نعمت شکر بلہ امری مکلف قدی پس انک بعضی اطاعت ایدر
 و بعضی انک بعضندہ اطاعت ایدوب و بعضندہ عصیان ایدر
 پس چلہ امر ایدوکی سنہ دہ اکا اطاعت ایدنی و اربعہ نابت قدی و چلہ
 عصیان ایدنی اول ارادنی ارعذابہ کیم چنڈ راخراج ابدی و بعضندہ اطاعت
 ایدوب بعضی سنہ عصیان ایدنی دنیا چیردی اکا بوجہ کشفہ بی
 کیدر دی آنی باسا و ضا و شدت و رخا و الام ولدانہ مبتلا قدی
 و انسانک و سایر حیواناک صورتیک اختلا قمری نوب مقداری و زینہ
 واقع اولدی پس معصیتی آرزو طاعتی جوق و لاکسہ نک صورتہ حسن اولدی
 و معصیتی جوق طاعتی زاولان کسہ نک صورتی نتیج اولدی **بیت**
ثانیہ در کہ رویت حقہ و اولاد لاجر عقل اولک رویتی اوزر نہ محمود
 و اولاد جاکت اولدر و اول نول عقل فعال در کہ موجود اکت اوزر نہ صورتہ
 افاضة و لنور و حضرت رسول علیہ السلام اول مخلق الله العقل
 فقال له قبل فاقبل ثم قال له ابر فادبر فقال عذنی و جعلانی خلقا

احسن منک بک اغو بک اذل اعطی بک منع قول شریفندہ واقع اولاد
 عقندن مراد اولدر و قیامت کونی کور بن اولدر و واجب العقلم کور بنی
 معلوم اولد کیم بوسر قدہ حاطیہ اتفاق علما ایدہ شکر در و بدندن خارج کاو
قوله ح بشریہ در و بونر بشر بن المعنمر نام برکسہ نک اصحابیدر و بشر علما و
 معنمر نک افضلی ابدی قولیدہ ایدہ قولی اول احداث ابدی اندہ افراط
 ابدی و اصحابندن النبی سنہ ایدہ سنہ اولدر **سئلہ اولی** اولدر کہ در کیم کون
 و طعم و رایجہ و جملہ اوراکات جسمہ فعل غیر بلہ تولد ایدہ حاصل اولدی جانیدر
 اگر انک سبک انک عقندن و لورسہ **سئلہ ثانیہ** اولدر کہ در کیم قدرت
 و استطاعت بدک سلاستی و جوارح صحتی **سئلہ ثالثہ** اولدر کہ در کیم
 حق تعالی تعذیب طفلہ قادر در و اگر اکا عذاب ایدیدی ظالم اولور دی
 و لکن انک حقندہ ایدہ و یک سخن و کلمہ بلکہ واجب اولاد اولدر کہ اگر خدای
 اکا عذاب ایدیدی اول طفل بالغ و عاقل و عاصی و لوب عذابہ سختی اولور دی
 و بوسوزده تناقص و اردر زبر اچسلی و لدر کہ حق تعالی طفلہ قادر در و ظلم ایدیدی
 عادل اولور دی و خدا بظلم اسناد اینک کفورد **سئلہ رابعہ** اولدر کہ در کیم
 خدا انک غو جل ارادنی افعالندن بفعلدر و اول ایکی وجہ اورزہ در بروچی
 صفت فاندرو بروچی صفت فعلدر اما صفت ذات اولدر کہ حق تعالی
 دایما کند و نک جمیع افعالی و عباد نک جمیع طاعتی ارادہ ایدیدر زبرا
 اول حکمدرو جابر و کلمدر کہ حکیم صلاح و خبری بیلہ وانی ارادہ انیمہ و صفت
 فعل اگر خدا انکله ایدندہ کند و فعلنی ارادہ ایدر اول انک خلقندر و اول قبل
 الخقدر زبر اشی انکله موجود اولان سنہ اول شبہ مقارن و لقی جابر و کلمدر
 و اگر انکله عباد نک فعلنی مراد ایدر اول انکله در **سئلہ خامسہ** اولدر کہ در کیم

خداوند جل و علا به بر لطفی و ار اگر اول لطفی اظهار ایدیدی ار صده کیم و در این عالم
 کوروی خداوند از زین اول لطفی تولدین اشک واجب و کلد و انک و زین
 عباده اصلح اولی عابت انک واجب و کلد بلکه خداوند از زین
 اولی تولد قدرت استطاعت و بر کلد و دعوت و رسالت اید علی را از انک
 و بوقول محف باطلد و صاحبی ضال و مضل و زین انک از زین برین
 واجب و کلد موجب اولی و کلد **مسئله سادس** اولد که در کیم بر کلد
 توبه عیبه توبه می قبول و لور و اکا و رجوع انک که عفویت اولان
 استحقاقی عودت قیود **فصل** در معرفت و بونر معرفت
 نام بر کلد انک اصحابیدر و اول قدریک انک اعظمی در و اول اصحابیدن
 بر نیچه کفر و الحاد و بیغیر و اولمشر بری اولد که حق تعالی اجسادن غیری
 خلق آفرید و اعراضی اجسام اختراع ایدر یا طبعاً آتش کی که احراقی خدا
 ایدر و شمس کی که حرارتی احداث ایدر و یا خود اختصار حیوان کی که
 و سکونی اجتماع و افتراقی احداث ایدر و بری اولد که در که حق تعالی قدم
 اید و صف اولد زین قدم تقادم زمانی و زین ولایت ایدر وجود
 حضرت باری مانی و کلد و بری اولد که در کیم حضرت حق کند نفسی
 بلزیر اول عالم و معلومک اتحاد و مودی اولور تعالی ایدر بقول هذا
 الجاهل علوا کبیر و بری اولد که انک ارادندن غیری فنی یوقدر کرک
 مباشرت جهندن و لکن و کرک تولید جهندن و لکن مشا قیم و مقود
 و حرکت و سکون و خیر و شره مباشرت کبی انک جمله افعال تکلیفی سی
 ارادتنه مستند در و بواسطه مباشرت طریقی و زین در تولید طریقی
 و زین و کلد و بوسوزی حقیقت انسانیه ده مذہبی و زین بنا ایدر

و اول مذہب بود که انسان جسد و کلد بلکه جسدک غیری بر جوهر در و نشند
 فایده و ممکن و متجز و کلد لکن جسدک مدبریدر و انک جسد ایدر علامتی
 تدبیر و تصرف علامت تدبیر و بونر هیبد و فلاسفه به تابع اولمشر **فصل**
ب در و ایدر و بونر عیسی بن حبیبک اصحابیدر و عیسی سمید و کلد
 ابو موسی و بلقی فرادر و اول بشیر بن عمرک شاکر دیدر و علمی اندن خدا
 حتی را بهت مستندله اسمیله ستمیه اولدنی و بواصی بندن اوج مسئله ایدر
 منفسر و اولدی **مسئله اول** اولد که حق تعالی کذب سو بکله و ظلم انک فایده
 و اگر کذب سو بکله ایدر و ظلم ایدر ایدر که کاذب و ظالم اولور و حق تعالی
 عا میقول هذا الظالم علوا کبیر **مسئله ثانیه** اولد که بر فکرت تولد جهندن
 ایکی فاعلند و قوی جازدر و مباشرت جهندن جازدر و کلد **مسئله**
 اولد که در کیم خلق بلاغت جهندن و ان کی به بلکه اندن حسن فادر ایدر
 و حدود قرآنده مبالغه ایلین و قدمنه و ایدر و لکن ایدر ایدر اولد
 و مع هذا حدیث شریف مقتضای سنجه کافرا و لا کند و در زیر حضرت
 رسول اکرم صلی الله علیه و سلم بیور القدر ان کلام الله غیر مخلوق و من قال
 انه مخلوق فهو کافر بالعدلیم و دیدیکه پادشاه ایدر مخالفه ایدن کافر
 اولور نه اول بر کسدیه و ارث اولور و نه بر کسدیه اندن میراث اولور
 و دیدیکه عبادک اعلی خداوند مخلوق قیدر دین کافر در و حق تعالی اصحابیه
 کورینور و دین کافر اگر چه اول اهل اسلام کافر ایدر لکن کند و انک
 کفر کفره دن اولد و غنی بمیدی **مسئله** ثانیه در و بونر قایم
 انکس النبی نمانده بر شخصک اصحابیدر و عا مأمون زمانده ایدر
 و انک مأمون یا ننده مستندله سی و ایدر و اول سخافت و بیله خلعت

نفس بشری جامع ابدی شوکت بر له کیم انک اعتقاد می بویاید که فاسق توبه سز
 فسق و زینده اولور سه جهنده مخلد اولور اول حال جبانده ایکی مشدله ارا
 بر سزده اولور پس اول کذا اعتقاد می مقتضا سخته جهنده مخلد اولور لازم
 کلور و بواصحا بذن النی مسله ایله منفرد اولدی **مسله اول** اولدر که در کیم افعال
 متولد مک فاعله می بود زیرا انک فاعل سببه اسناد لکن کلدر
 زیرا انک فاعل سببه اسناد می لازم کلور مثلاً بر کسینه بر شخصه و فی آتیه و اوقی
 اکا و اصل اولور اول کذا اولسه بعد اوقی اکا و حصول بولسه پس بوضوح
 فعلی فاعل سببه اسناد میته اسناد اولور و قدایه اسناد لری ممکن کلدر
 زیرا اول خداون فعل سببک خود و رنی مستند **مسله ثانی** اولدر که بر که
 کفار و مشرک و مجوس و یهود و نصاری و زنادقه روز قیامتده طریقی اولور
 و جنت و جهنم کبر نزل و بهایم ایله سببنا و فی بویه بود قول کفر صحر و
 صحیح بر احق نقالی کفارک و مشرک و جهنم داخل اولوب انده مخلد
 خبر ویدی پس بوضاله و مضلک قوی اجل و کافیه جناب عنرتک
 قول حق و صداقته مخالف اولدی اول جعدن انک کفره الحادنه حکم لازم کلدی
مسله ثالث اولدر که در کیم استطاعت سلامند و جوارحک صحیحند اول
 قبل الفعل و بوجملک تقصیبی انشا الله بایندیه ذکر اولور **مسله رابع**
 اولدر که در کیم معرفت نظرون متولد اولور و اول سبب متولدات کبی فاعله
 بر فاعله **مسله خام** اولدر که در کیم تخمین و یقین عقیده و معرفت درود
 شرعدن اول اجیه در و کفاردن خالقنی عین معذور در و معارفک
 جمله می ضروریه در **مسله ششم** اولدر که در کیم انسانک اراده بشری فعلی بود
 و ماعد افعالی محدثی بوقی بر جعدن و عالم خدا انک طبعیه عقیده و بوندن

مادی فلسفه وید کلری کبی خدا موجب باله اندر موجد بالاختیار و کلدر
 بوقول عالمک قدمنی مستند در و خدا انک ذات و صفاتدن ماعد قدیم
 اثبات انک کفر **فرقه ناسعه** هشامیه در و بونر هشام ابن العرو الفوطی
 بر کسه مک اصحابیدر و انک قدروه مبالغه می سابر مستند در و نر فعدر
 و اول باقی معتزله دن بر بنجه بعد از معتزله و اول بدعتک بری اولدر که
 اسم و کیکک قرآن عظیمه خدا انک در زینه اطلاق و وارد اولمشکن اول شیخ
 ایدر و دیگر که زبر اوکیل موکل اسند غایله و بیکر که اسما الهیده وکیل فاعل
 معنایه در شکم خدا انک و ما انت علیهم بویکل قولنده و افعدر بری
 اولدر که الف اسد بین القلوب یکی جایز کورنر و اول خدا انک لغت
 بین قلوبهم و ککن الله الف بینهم قولنده واقع اولمشدر و غیر **دری** اولدر که
 ویر که احواضده خدا انک کذا و لربنی خالق اولدر و غننه و رسا او حا
 ایده مک صدقته دلالت بوقدر بلکه انکه دلالت انجن اجسامده و پس
 بوندن مثلاً و کزک بایرله می عصا مک حیه و لمسی اولدر که بر لسه می
 و کورک کوز بنک اجسمی کبی که اکثر معجزات انبیانک صدقند
 دلیل و یمن لازم کلور و لازم باطلدر و کذا المذوم و **دری** اولدر که
 قرآن عظیمه حلال و حرام او زینه دلالت بوقدر و بویع ثلثک
 کفر و ضلال اولدر قدنده اصلا خلاف بوقدر **دری** اولدر که در کیم امانت
 اخلا فیه منفعت اولور و بوقول امام علی حضرت بنک رضی الله عنه امانت
 طعندر زبر انک خلا فی او زره بر طایفه فاسقیدی **دری** اولدر که در کیم
 جنت و جهنم آتای مخلوق کلدر و زبر اسندی جود لرنده فاعله بوقدر
 و بوقول باطلی اهل اعتزال کسند در بنه اعتقاد ایدر لکن کتاب و سننه

مخالف اولد و غنی جسدن اهل سنت انری تفصیل ابتدا **برای اولدر که در کیم**
 امام عثمان رضی الله عنه حصه اولنوب قیل اولمندی بومعنی نواز ایلده ثابت اولما
 شنبه لی انکار اولمغین رد اولندی **فرقه ششمه** جاحظیه در واندر عروین
 الجاحظ نام برکسه نک اصحابیدر و اول اهل انحرال اولندرک بلغا و
 ایدی کتب فلاسفه به جوق مطالعه ایندی و سوزارینه عبادت بلغیه و طبیعه
 رواج ویردی و خلفا و قسّم ایلده متوکل زمانده ابدی اول اصحابدن
 برنجیه سئله ایندی و اولدی سئله اولی اولدر که در کیم معارف کج حسی
 ضروریه در واندر دن پس ای فعل و عبادت کلد و عبادت کاردن غیری
 کسی بوقدر و افعالی نامه دیدکی کبی نندن طبع حاصل اولور و صاحب موقوف
 ذکر ایندی و کی اوزره اندن اصل ارادکات انکاری نقل اولور پس انسانک
 کند و فغنه ارادتی اکا عالم اولوب اندن سانی و لمسیدر و غیر ک فغنه
 ارادتی نفکات اکا میلیدر و دیگر که اجسام طبايع مختلفه صاحبیدر و نکر
 آثار مخصوصه لری وارد و بومقالبی فلاسفه طبیعیندن خدا ایندی
 و اواضک نبدلرینه و جواهرک عدم قنارینه زایب مشدر نکتیم بیوتی
 و نمیشدر و بوجه شرع شریفه مخالف اولمغین رد اولمیشدر و قایلینک
 ضال اولد و غنده شک اولمیشدر **سئله ثانی** اولدر که در کیم اهل نازجه
 خدای مخلد اولمیشدر بلکه اندر طبیعت ناره منقلب اولور و دیگر که آتش
 اینی کند و به جذب ایدر و حق تعالی انری اکا افعال ایلد و بومقالبه کفر و ضلال
 اولد و غنده اهل اسلام کسه اختلاف ایلد و بونک مذہبی نفی ضفان
 مذہب فلاسفه در و اثبات حدوده و خبر شریعتدن اولمده مذہبی
 مذہب استدلدر **سئله ثالثه** اولدر که در کیم قرآن جسد و کانی نه

و کانی حیوانه الفلانی جابر و مذہب جاحظ بعینه مذہب فلاسفه در
 لکن سبلی انردن انجن طبیعینه در آئینه و کلد **فرقه هادی** شریطیه
 و بنو علی الحسن بن الی عمر و الحناط نام برکسه نک اصحابیدر و اول اصحابدن
 برنجیه امور مکتبه و اولدی برای اولدر که در کیم فعل اگر خیر در و اگر شر در
 قوله مسند در و معدوم حال عدمده شی ابله ستمیه اولور و جوبه و عوضه
 حال عدمده جوبه عرض دیور و برای اولدر که در کیم خدا نک عو جل اراد
 دانته قایم صفتده و کلد و اراده اللهک معناسی عالم فادر غیر مکره و غیر
 کاره اولما سیدر و خدا نک جل و علا کند و افعالی و ارادتی انری علی
 و فقی اوزرینه حائق اولما سیدر و افعال عبادتده ارادتی انری ایلد
 اینسیدر و برای اولدر که در کیم خدا نک سمع و بصر و روینی علمه اجد
 پس خدا سمیع و بیک سموعاته عالمدر و یکدر و ذاتنی و با خود و غیرنی
 کور و بیک در **فرقه ثانی** کعبیه در و بنو ابوالقاسم ابن محمد الکعبی نام
 برکسه نک اصحابیدر و اول جباطک تمبیدی و ایکسی و فغنی معتزله
 بعد اوندن و صاحب موافق قوی اوزره استاده مخالفی بوقدر
 و مصنف قوی اوزره بعض سئله ایلد و اولمیشدر و ارادکات
 و سمعک و بصرک و روینک علمه راجع اولمیدی فک جباطدن منقذ اولد و
 سئله ردن عد اولمیشدر و علمه عند الله **فرقه ثالثه** جیانیته در و انر
 ابو علی محمد بن محمد الوهاب الجبانی نام برکسه نک اصحابیدر و اول معتزله بصره
 و نذر و سایر معتزله دن برنجیه سئله ایلد و اولمیشدر **سئله اول** اولدر که خدا نک
 جل و علا ارادتی حادثدر و محله و کلد و خدا اول اراده حادثه ایلد و در
 و الحکمه موصوفدر و جیانیته بوقوی فلاسفه مذہبیه یقیندر زیر ایلد

و بیک اکا علمه اجد

مکانی بعضی موجودات اثبات ایشان در عالم فنا بولور بر فنا ابدی که اول مجلد
 و کلام **مسئله نهم** اولد که در حق تعالی مکلدر بر کلام که انی حیده خلق ابدی
 و جمله نک عند حقیقت کلام اصوات مقطعه و حروف منظومه در اول
 کلام مستحکم کلامی شنیدن و انی خلق ابدی در کلام انکله قلم اولاد و انده حلول اندن
 و کلام امام محمد حضرت نرندن منقولدر که فرآن عظیم مخلوقدر و بر کس نک
 اردنده غار قلمی جاز و کلام یعنی کافور زیر اگر کافور و لیوب سبت
 اولیدی نک اردنده غار قلمی جاز و ولور دی مع انکرا **مسئله نهم** اولد که
 و بر کیم حق تعالی آفرنده کورنر خلاصه دیگر که رویت حق انکار ابدی نک
 اردنده غار قلمی جاز و کلام و اگر جلالت و عظمت بیچون کورنر دیگر
 کافور اولد **مسئله دهم** اولد که در کیم قول کند و فتنک خالقیدر و بوقول
 شرکدر زیر احدی بیبری خالق یوقدر و فوکت کند حق تعالی حضرت نک
 مخلوق اولد و غی کبی معنی انی مطلق حق تعالی حضرت نک مخلوقیدر و بوقول
 نفس شریفه مصرح ذکر اولمش **مسئله دهم** اولد که در کیم و ما بقول **مسئله دهم**
 اولد که در کیم مکتب کبیره نه مؤمندر و نه کافر در و نوبه بر ولور
 جهنده مکلدر سید شریف شرح مواقعه بیور که روسا معیت نرندن
 عمر و بن عبید کفریله ایمان بیسنده بر نرند اثبات ابدی و اول مجلد
 بر پیره زن حاضر ایدی اکا دیدیکه حق تعالی کلام قدیمده هو الذی خلقکم
 فتنکم کافور و سنکم مؤمن بیوردی پس خلقی انی فتنم ابدی و بوقول
 اثبات ابدی کتسم ثالث کلام خدایه مخالف اولمغین باطل اولدی و فتن
 نوری حضرت نری عجوزک بوسوزنی ایستد که علیکم بدین العجایز بیوردی
مسئله دهم اولد که در کیم اولیا ایچون مطلق کرک صحابه دن و لولور و کرک

غیرین کرامت یوقدر زیر انی اثبات انک فائده سی و لمد و غندن
 قطع نظر مجزانه التباسه مودیدر و بوقول نک تقصیل انی ش و الله تعالی
 باب نهمده تقصیل و رزیه ذکر اولد **مسئله دهم** اولد که در کیم
 الطف اکا اصلح اولانسنی بر عایت خدا نک و رزیه واجب در و بوقول
 باطلدر زیر خدا نک و رزیه واجب و کلام نه شرع و نه عقل و نه عاده کاسی
 تقصیل انی ش و الله تعالی و دخی دیگر که انی با علیهم السلام کجایر و صغایرون غنی
 انره فصد دن معصومدر **مسئله دهم** اولد که در کیم حق تعالی عالمدر صفت عکله
 و عالمیه ایجاب ابدی حالت ابدی عالم و کلام و انک سمیع و بصیر و لیسک
 معنای حق در آند آفت یوقدر و کلام **مسئله دهم** اولد که در کیم و بوقول انی ش و الله تعالی
 نهم بر کس نک اصحابیدر و اول جانی نک و لید صلیبیدر و نهم سنده ده پیر
 مخالفت ابدی بری اولد که در کیم معصیت سزوم و عفا به اسحق خلق مکلدر
 و انک یوقول اجماع و حکمته مخالفدر **مسئله دهم** اولد که در کیم بر کس نک و رزیه
 مصر ایچون غیر کبیره دن انک نوبه می قبول و کلام و بر **مسئله دهم** اولد که در کیم
 قدر نرند و یوقدر پس مثلاً زنا به قدر بی اولمین کس نک زنا دن نوبه سی
 جاز و کلام و بویکی فوکت تقصیلدر انی ش و الله تعالی بیان ولور **مسئله دهم** اولد که
 و بر کیم علم واحد علی التفصیل انی معلومه تعلق انی **مسئله دهم** اولد که احوال اثبات
 انی ش و اول شول صفاتدن عبارتدر که نه موجوده در و نه معلومه در و نه محدوده
 و نه مجهوله در و نه قدیمه در و نه حادثه **مسئله دهم** اولد که در کیم و بوقول و بن عبید
 نام بر کس نه منسوبدر و اول رواه حدیثدن ابدی و زیدیه مودف ابدی و قواعد
 مذکوره ده و اصل این عطا به موافق ابدی لکن بدع و صلا لنده انک و رزیه انی
 عثمان ابدی علم علی فتنه لنده انی فتنه نک تقصیلدر انی ش و الله تعالی **مسئله دهم** اولد که در کیم

در اسوار نام بر کسک اصحابیدر و اول مذهبه نظام موافقت استبداد کسک
 کفر و ضلالت و زرنیه زیاده و بد و بزرگ حق تعالی عبدیله خبر و بود و کی با خود
 عدنی بد و کی ستم نک اور زرنیه فادر در زرا انسان قدرنی ضدینه صالحه پس
 برینک اور زرنیه فادر و لجن آخرک اور زرنیه دخی فادر و لور **فرقه سابع عشر** اسکافیه
 و بونظر ابی جعفر الاسکاف نام بر کسک اصحابیدر و اول بزرگه حق تعالی عظم
 اینکله فادر و کله لکن صبیان مجانیه عظم اینکله فادر در تعالی سده عا بقول
 هذا الظالم حد اجل و علاله عظم نسبت اینک کفر و زنی که کندی نفس خیر
 و بروب بویشتد و مار تک نظام للعبید ای بدی عظم **فرقه ثانی عشر**
 جعفریه در و بونظر جعفر بن بشرک اصحابیدر و اول ابی جعفر الاسکاف تابع اولی
 و انک بدی اور زرنیه بعض بدی زیاده ابتدی و بدیکه بعض ضایع امت زنا و
 و مجوسدن کدر و حد شرب اور زرنیه اجماع امت خطا در زرا حد و معتد و
 مضدر و بوجه سرفه دن فاسق را با یک منقعه **فرقه سابع عشر** صالحیه در و بونظر
 صالح نام بر کسک اصحابیدر و اول علم و قدرت و ارادت و سمع و کفر و ستم
 قبا عینی بخوبی ابتدی پس انک اور زرنیه ماسن و صفه ای منصفه ایکن اموات و بزرگ
 جوانی لازم کلدی جو هرک جمیع اعوا خندن خلونی جایز کوردی **فرقه ثانی عشر**
 حدیه در و بونک مذهبی جالبیه مذهبی و انک اور زرنیه بعض بدی زیاده
 ابتدی جمله دن بری هر حیوان کله در بدی **فصل ثانی شعبه بینه و بونظر**
 بر فومدر که امام علی حضرت زینک طرفه میل اید و ب محبت اید و حضرت رسول
 صکره صلی الله علیه و سلم نص جلی اید و با خود رض خفی اید امام اولدر دید و امام
 اندن انک اولادندن جعفر اعفا و اید و اگر چه غیره غیر بزرگ عظم و
 و با خود اندن و با اولادندن بینه اید اولور دید و شعبه دخی متفرکه کی کرمی

فرقه اولدر و هر فرقه فرقه اخای کفار اید و اصولی و جد بر سنی فرقه
 خلافت اولور و سکر فرقه در و بر سنی زیدیه در و بر سنی امامیه در بر سنی کرمی
 فرقه در **فرقه اولی** سبائیه در و بونظر عید اسد ابن سبائک اصحابیدر و اول
 و اول امام علی بن حسن الحسن بدی امام علی انی مدینه سودی و در بر کله صلی
 یهودی بدی سکره اسلامه کلدی یهودیکی حالنده و شمع بن یون حنفیه موسی
 عبیه السلامک و صیدر و بدی اسلامه کلدی کلدی و صکره انی امام علی
 و بیکه باشندی ابتدا امام علی کک و جواب استبداد فو لی اظهار ایدن
 بوا بدی اصناف عدالت بونظر منقعه اولدی و اول بزرگه امام علی و
 و قتل اولمندی و ابن بلجک قتل اید و کی علی صورت زنده بر سبط ایدی
 و امام علی بولوطده در و ورعد انک آوازیدر و برقی یعنی شمشک
 فحسیدر و آخر زمانده بره نازل اولور و علم جوریه طو شمشکین عدله
 طو لدره و اصحاب ابن سبایر عدی استبداد کلدی علیک السلام با امیر
 المؤمنین و بر **فرقه ثانی** کالمیه در و بونظر ابوکاملک اصحابیدر و
 و بد کرمی ملعون جمیع صحابه کرامی رضی الله عنهم امام علیک یعنی ترک
 اید و بوا کفار ابتدی و امام علی حضرت زین دخی حقنی طلب اید و بوا
 کفار اید و بدیکه امامت نور در بر شخصدن بر شخصه منتقل اولور
 و گاه اولور که امامت منتقله اولیوب بنوب اولور و عند الموت
 تسبیح ارواحه قابل اولدی و جمیع اصناف خلافت تسبیح و حصول اولور
 مستفرد و تسبیح هر ملته بر فرقه نک مقاله سیدر اول مقاله
 مجوس نزدکیه و هند برهمینه دن و فلاسفه و صابئیه دن تلقی اولور
 و مذهبی بود که حق تعالی هر مکانده فایدر و هر سانه مطلق در

و اول نور بر شخصه نبوت اولور
 و بر شخصه امامت اولور صح

وانشا من بشرون بر شخصک صورتنده ظاهر در و حلولک مغایر بود
 و حلولک کاهی کل ایله اولور و ان شاء الله تعالی محله کلهور **مسئله** برکنه
 بر مسلمان کافر و پیه فتوی بونک و زیننه در که اگر انکله شتم مراد ایدیه
 کافر اولماز وانی کافر اعتقاد ایدوب دیرسه کافر اولور **مسئله** اخیری
 جن تعالی کوکده بو معنایه عالم در پیه دانندن مکان ایدانه کافر اولور
 و حق تعالی هر مکانده دیک و آن برنگا خالی و کله دیک کفر در حال
 خدایه مکان اثبات ایدن کافر و سبائی تفصیل هذا الکلام بعد ان الله
 الملك العلم **فرقه** ثانیة علیا در و بونر علی ابن فرارح الالاسدی
 و باخود الدوسی نام بر ملعون بی دینک اصحابیدر امام علی بی حضرت زین
 طور دی و علی الهمد و محمدی کوندرن اولور و برایدی انچون بوطایفه ملعون
 بر بقی و نیت در لعن الله العیبا و صلی الله علی سیدنا محمد و آله و امت الارض
 و السما و برایدیکه محمد علی به دعوت انچون کوندرلدی اول کندی نفسی چون
 دعوت ابدی کذب و الله هذا الملعون افری لغنه علیه و علی من تبعه
 الی یوم النجاء و بوفرتک بعضنی علی اید محمد آله و بریدر بعضنی اصحاب
 کسانک که حضرت محمد و علی فاطمه و حسن و حسین در بونرک بشنه
 و فی آله اطلاق ایدر لر و دیدیکه یا ایله فاطمه و یکت جابزه و کله در بلکه
 فاطمه و یکت و اجیدر نیکم بعض شاعر لری بوکا اشارت ایدوب و بشیر
بیت تولیت بعد الله فی الارض حسنه نبیا و سبطیه و شیخا و طا
فرقه رابعه مغیره در و بونر مغیره ابن سعید العجلی نام بر یکسک اصحابیدر
 و اول ملعون بی دین بدیکه حق تعالی نوزون بر بر جل صورتنده در و بشنه
 نوزون ناجی وارور و قبی منج حکمتدر و خلق خلق ایکات مراد انیکده اسم

اعظمه حکم ابدی و بونک بیانی سبج سم ربک الاعلی الذی خلق فتوی
 قولیدر پس و چیدی باشتی اوزرینه بر تاج و وشتی بعده اعمال عباد
 مطلع اولوب معاصیدن غضب کلدی و درلدی و درندن یکی و کفر حاصل ایدی
 و انرک بری طغی و بری طغی و اولدی طغی و اولدی و کافر و طغی و اولدی و کافر
 و اول بحر نیره نظر ایدوب انده کندی طغی کوردی و اندن بعض طغی اخذ
 ایدوب اندن بی و کونشی خلق ابدی و بنعله آله اخذ و نمن جابزه و کله در
 و بونقی طغی انفا ابدی بعده جمیع خلقی یکی و کون خلق ابدی پس کفاری
 بحر منظمه و مؤمندری بحر نیردن بریدی و ناس ظلاله ابکن حضرت محمدی
 بعث ابدی و امانتی که اول امام علی بی امامن منعدر بر برده و کوه کرده
 و طاعن دره عرض ابدی انرون با ابدی و انسا نکه ابو بکر در عمرک ایدر
 اول امانتی کونروی یعنی عمر ابو بکره و بدیکه سن بو امانتی کونرو بن سکا بارم
 ایدر هم شول شرطه کیم سندن صکره امانتی و صبت ایلیم بن بو خبیث
 بی دین بدیکه خدایک و جمل کمثل الشیطان او قال لئلا نساک کفر
 فلما کفر قال انی بری مسک قولی ابو بکر ایدر عمر حقه نازل اولدی
 و بوجه کفر و ضلال و الحاکم و اضلال اولد و غنده سکت و بقره **فرقه**
 منصوریه در و بونر ابو منصور العجلی نام بر یکسک اصحابیدر و اول کندی
 نفس محمد بن الباقو حضرت زیننه نسبت ابدی و امام باقر حضرت زینن
 بری ایدوب انی طرد ایدکدن صکره اول امانتی کندی و نمن او عا
 ابدی و امام باقر وفات ایدکده امامت بکا انتقال ابدی ویدی
 و هشام بن عبد الملك زماننده والی عراق بوسف ابن الشقی
 انک مضه فی خبیث دعوی اوزره واقف اولدی و اخذ ایدوب و صلی ابدی

و بوجیت بی دیندن موقوف اولان اولدر که کند و نفسی چون امانتی اوجا
 ایندکده دیدیکه سحابه عوج ایلدم و معبودی کوردم الی ایلد بانی صفا و دیکی
 اوغل نازل اولوب بندن تبلیغ ایلد دیدی و صکره بنی ارضه انزال ایلدی
 و اصحابی خدا کت و ان یروا کسفا من السما ساقط یقولوا سبحان
 من کوم قولنده سما دن کسف ساقط اولدر دیدی و اول دیدیکه دایجا
 رسل و رسالت منقطع اولدر و دیدیکه جنبت برکسه نک اسمیدر
 که اکا محبتله اولندق و جهنم برکسه نک اسمیدر که اکا بعضی عذرله
 اول اولندق و جمله فرائض و محرمات فی السما و رجال اوزرینه تاویل ایلدی
 یعنی فرائض السما و رجالدر که انکر محبتله تا موزر و محرمات السما
 رجالدر که انکر عدا و تریده تا موزر و بوندن معصودی سقوط کلکف
 و ارتفاع خطا بدر **فقه سادس** خطا بیه در و بوندن ابو الخطاب محمد بن
 الاسدی نام برکسه نک اصحابیدر و ابو الخطاب کند و نفسی خوف و صفا
 نسبت ایشدر و جعفر صادق انک کند و حقه غلو باطلنه و حق
 اولدقه اندن و اعراض ایلدی و اکا لعنت ایلدی و اصحابه اندن و اعراض
 ایلد ایلدی و جعفر صادق حضرت زین اندن و اعراض ایندکده اول امانتی کند
 نفسی چون ادعا ایلدی ایتمه انبیا و دیدی بلکه انک اوزرینه پاره
 ایدوب ایتمه آله و دیدی و امام جعفر صادق و بابا زینیه آله اطلاق
 ایلدی و انکر خدا کت و غلری و دوستدیر دیدی و ابو الخطاب
 اصحابی انی امام علی بن جعفر صادق و قدن افضل طویدر و انک غلری
 کند و نفسدینه فرض اعتقاد ایلدیر و انکر دن رجاعت ابو الخطاب
 قتلدن صکره معمرک امانتله دایب اولدیر پس ابو الخطاب به عبادت

ایندکدر

ایندکدر کی بوی کا و فی عبادت ایندیر و جنبت نفسیم و دنیا و جسم
 و دنیا و دیدیر و دنیا کت عدم و فتنه دایب اولدیر و محرمات
 مباح مقامنه ایندیر و فرائضی نک ایندیر و هر مؤمنه و جی اولدیر و دیدیر
 و خدا کت و جمل و ما کان لنفس ان تموت الا باذن الله قوله
 تمسک ایلدیر زیرا باذن الله قولنی بوجی الله ایلدیر **فقه سادس**
 هشامیه و بریندیر ایکی هشامیک اصحابیدر و انکر برینیشام ایچکم در
 و بوشیجه نک مستکملندر و انک معتمدله دن ابو الهزیل ایلد علم کلام
 منظره لری واقع اولمشدر و برینیشام ایچا ایفی در و انکر خدا کت
 تعالی عما یقول المشرکون جسدا ولد و غنده اتفاق ایندکدر ندن صکره
 اختلاف ایلدیر ابن الحکم دیدیکه طویل و بعضی عمیق در و طول و عرض و عمق
 برابر در و لکن اول مخلوقاتن برینیه کبریه و وحی مخلوقاتن ای کا مشابه
 و کلدیر و اندن نقل اولندیکه اول کنذی فارشیده بدی فارشدر و اول
 مکان مخصوصده در و جهت مخصوصده در و متحرک اولدر و حاکم فاعله
 و بر مکاندن بر مکانه نقلی و کلدیر و اول فاعلات ایلد استنا هیدر و قدرت
 ایلد استنا هیدر و کلدیر و عوشتی محاسن بلا تفاوت و استنباط وجوده
 کلدیر ندن صکره بیلور و وجوده کلدیر اول برینیشامی ملکه و علمی قدم
 و حد و ثلثه و صف اولتر و حرکتی برار اندر که اول نه عیب نیدر و غلبه
 و کلامی بر صفت در که اکا مخلوقدر و غیره مخلوقدر و یک جایز و کلدیر
 و اعراض حضرت باری به دلالت یوقدر اکا دلیل ایچتی اجساد و ایتمه
 معصومدر و انبیا معصوم و کلدیر در و ابن سالم دیدیکه اول
 صورت انسانده در اعلاسی مجوددر و اسفلی غیر مجوددر لکن حکم دوم

وکلدر و حواس خمس در او و الی و اباعنی و انوعنی و بونی و اردر **مسئله**
 خداوند کلدر را راعوض انده فایم و کلدر بلکه کند بی تقویم ایدر یک
 محتاج در پس ممکن اولور و خداوند جسم و دخی و کلدر زیر اول کس
 و متخیز در و ترکیب و تخیز امارت حد و ثدر و حق تعالی اندن مندر
 و جوهر دخی و کلدر زیر اول اهل سنت و جماعت عندند و تخیز و قول
 اینچنین جنک اسمیدر و اول متخیز در و حق تعالی تخیز در و مندر و جسم
 جوهر و حضرت حق بر نشیند و اول مندر متعالیدر پس حق تعالی
 و صندر و یا خود جسمدر و یا جوهر در وین کافر اولور **فرقه ثانی** نغایند
 و بونر محمد بن النعمان نام بر کسیه مشهور در و اول شیطان الطاق ایدر مقبده
 اینچنین بونر شیطانیه دخی و بر لر و بونر شیطان هشام ابن الحکام تابع
 اولدی لکن اول بدو کی کسی جسم و کلدر بلکه انسان صورتند بر نور
 دیدی **فرقه ثالثه** یونسیه و بر لر و بونر یونس بن عصب الرحمن القمی نام
 بر کسیه نک اصحابیدر و اول شبهه شیعه دندر و اندر اینچنین کتاب
 تصنیف اینست و دیگر که حق تعالی عسرتک او ستند و در ملائکه
 انی کتور لر و اول ملائکه نک محمولی لیکن ینه ملائکه دن اقوادر طوائف کی
 انی با فکری کتور حال بوکه اول اندر دن اقوی در **فرقه رابعه** نصیریه در
 و اسحاقیه در و بونر غلاة شیعه دن بر جا عتدر و دیدر که حاکم و کل
 حضرت حق امام علی به و اولاد نه حلول ایدر زیر اجسد جسمیه
 روحانیتک ظهوری انکار و انکار اما جانب خیره جبر ایل علیه السلام
 صوره بشرد ظهوری کی پس کلاک و جانب شریده شیطان علیه السلام
 صوره انسانده ظهوری کی پس کلاک و بزرگ که حق تعالی صوره انسانی صله

ظاهر اولدی و فنا کیم علی و اولادی غیر یزیدن افضل اولدی و بدک که حق تعالی
 انکرک صورت تربیه ظهور ایدر و لساند بله مطلق اولدی و البر بنی ایدر ایدر
 و دیدر که بر احصا صلی علی بن ابی طالب اولدی زیرا اول مرتبت الله
 باطن سدره مغلفه اولاد تا بیدار ایدر مؤید اولدی اینچنین حضرت
 مشرک ایدر مغانده ایدر امام علی منافع ایدر مغانده ایدر **فرقه خامه**
عشر جنایه در و بونر عصب اسد بن معاویه نام بر کسیه نک اصحابیدر و اول
 و النجاشی ایدر موصوف و لمغین بونر جنایه و نبشدر و اول تاسخ
 ارواحه قابل دلوب و بدیکه روح اسد آمده ایدر و صکره سینه انتقال
 ایدر بعد از انبیا و الله به انتقال ایدر حق علیه و اوج اولاد
 و صکره کند و سینه انتقال ایدر و اصحابی و دیدر که عصب الله و بریدر
 و اصفا نده بر طاعده مقبدر و مقبده خارج اولور و قیامتی انکار
 ایدر و محرماتی استحال ایدر **فرقه ثانی** غایبیه در بونر
 و دیدر که محمدک علیه مناسبتی غایبک غایبیه دن ارتقادر اینچنین
 بونر غایبیه و نبشدر **فرقه ثالث** عزرا امیه در و بونر عزرا امیه زرام بن
 شافعی نام بر کسیه نک اصحابیدر و دیدر که امامت علیه السلام و دخی
 محمد بن یحیی انتقال ایدر و صکره او علی ابی تاسمه و اندن و سینه علی
 بن عبد الله بن عصب اسد انتقال ایدر و صکره محمد بن علی به انتقال ایدر
 و محمد و علی ابراهیمیه و صیت ایدر و بونر ابراهیمیه بوسم الحارثی نک
 صاحبیدر و اول بونک امامت ایدر قابل اولاد و بونر ابوسلم
 زمانده حواسانده ظهور ایدر و خدا نک ابوسلمه حلولی اعتقاد ایدر
 و اول اولدی و دیدر و محرماتی استحال ایدر **فرقه رابع** عشره رابعیه در

و بنور زاره ابن عین نام بر کیمبک اصحاب سید و بنور خدا کیمبک غرض
 حد و نرسنه فایله در و اول صفات حد و نرسنه اول خدا جیات صفینه
 متصف و کلدر دیدیر می اولم و علم اولم و بصیر اولم و سمیع اولم و تعالی عما
 بقول الظالمون علوا کبیرا **فرد هاشم** مفوضه در و بنور در کر که
 حق تعالی حضرت محمدی خلق ایندی خلق و نیای اکا تفویض ابدی و دنیا فانی
 اول بر اندی و بعضی انانی علی به تفویض ابدی بدی حضرت حق تعالی
 خالق اثبات اینک شرک در سب بنور شرک در **فرد دین** بدی
 و بنور حق تعالی حضرت نه بدی بنور بنور ابدی یعنی حق تعالی بر سب نیای را ده اید
 بعده انک و زرنه ظاهر اولم و نیای انک ظاهر اولم و نیای جابر کور و
 بنور و بنور خدا انک عواقب جابر کور و بنور و بنور خدا انک عواقب
 امور عالم اولم و نیای لازم کلور و لازم باطلدر و کذا الخ و **فرد سابع**
 بنایه و بنور بنان بن سمعان ایندی نام بر کیمبک بنور در و اول دیدیکه
 خدا انسان صورتی اوزره در و نرسنه بنی بانی بود و روح الهی
 علی به و صکره محمد بن جعفر و صکره او علی ابی هاشمه و صکره کذوبه جل
 ایشدر و اول جلدن اصحاب امام علیک الواسطی علیه قایل اولدر
 و دیدیکه اکا جزا الهی جل اول ایندی و انک جسد به متجدد اولدی و اول
 بدی و بنور بنان بن جعفر بن خیر و بدی و بنور بنان بن جعفر بن خیر
 بنور بنی قویار و بنان محمد بن علی بن حسین الباقی حضرت نرسنه کاغد
 کوندر و و آنی کذوبه دعوت ابدی و امام باقر حضرت نرسنه کاغد کوندر
 کیمبک به کوندر و کک کاغذی اکل ابله دیدی و اکل ابله دیدی و اکل ابله دیدی
 کبی و لدی کاغد کوندر کیمبک اسمی عمر و ابن ابی عقیف ابدی بر طاهر

و قار اولم

شایک اوزرنه جمع اولدر و انک مذنب باطنی اختیار ایندی و بنور
 خالید بن عبد الله القسیری نام بر کیمبک بنی قتل ابدی **فرد هاشم**
 اسماعیلیه در و بنور بدی لقب ابله ملقب اولدر لقب اول باطنیه در
 زیرا کتاب الهی باطنیه اخذ ادب ظاهر به اخذ ایندی یعنی در کر که
 و انک ظاهر می باطنی وار و اندن بر اولان باطنی در ظاهر می و کلدر
 و ظاهر ک باطنه بنی لیک قشره بنی کیمبک بنی نرسنه بنور بنان
 اوزرنه محل اولدر و مادامکه اندن بر و بنور بنان بن جعفر بن خیر
 باطنیه و اعا ایندی معانی به عدول کور و الحاد در زیرا بنور بنان
 باطنیه شریعتی نفی در و لقب نانی قرامطه در زیرا اولدی حمدان قرامطه
 نامنده بر کیمبک در و اول قرامطه اسطون بر قریه در و لقب ثالث حرمیه
 زیرا بنور بنان بن جعفر بن خیر کیمبک بنی نرسنه در و لقب رابع سابعیه
 زیرا اولدر که شریعتی ناطق اولدر و بنور بنان بن جعفر بن خیر و بنور
 و بنور بنان بن جعفر بن خیر و بنور بنان بن جعفر بن خیر و بنور
 ارا سنده بدی امام دار در که انک شریعتی نام ایدر و بنور
 عسره بدی بنان بن جعفر بن خیر و بنور بنان بن جعفر بن خیر و بنور
 اولدر و بنور بنان بن جعفر بن خیر و بنور بنان بن جعفر بن خیر و بنور
 نامنده بر خارجی به تابع اولدر و بنور بنان بن جعفر بن خیر و بنور
 با کیمبک بنی نرسنه در و لقب سابع اسماعیلیه در زیرا امام بنی جعفر
 صا و کک اسماعیل نامنده بیوک او غلنه اثبات ایندی و بنور
 دیدیکه ریشری محمد بن اسماعیل منسوب اولد و بنور بنان بن جعفر بن خیر
 اولدر و بنور بنان بن جعفر بن خیر و بنور بنان بن جعفر بن خیر و بنور

بر طایفه اسلامک شوکتی عندئذ جمع اولید و سلفی اولد و غنی مکی مذکر اولید
 و دید که زبده صکره مسلمانری فلیحه دفعه فادر و کلوزیر انور جو خالید
 و مالک اوزرینه اسبیلار واردرین بونده جمله دن خبره مجال بود
 و حیل بود که شریعتی بنی بزم فواحد بزمه راجع اولور سنه ایله تا وبل ایلد
 و اندون ضعف الاعتقاد اولور اول تا وبل کند و رینه مذہب ایلد
 و مذہبده اختلاف و سوزده اضطرابه و دشمنی اول علی بن موسی
 نائل اولد و بونجه ساده دگر اعتقاد و چوقه و ادنی صلاله و الله و الله
 ایلد و بونکرک بو وادیده ریشری حمدان فرط نامده بر شخصه و بعضی
 دید که غیب است بمیون القادر و بوطایفه مک دعوتده وضع غیبی ایلد
 اخراجده مرتبه لر و ارور مرتبه اولی حال مدعوی بکدر دعوت قایلید
 یوسف و کلیدر انجمن دعوت قایل و یمنی دعوت انجمنی و فقیه اولان
 اوده سوز بونگی منع ایلر مرتبه ثانیه مدعوی طبعی میل ایلد
 جانب میل بکدر زرا اول میل و موافقین موافقت حاصل اولور و موافقت
 کیدرک مطلوب اولان معنی ظهور ایلر مثلاً برسنه زید و بابل اولسه زید
 کوزینه ترین و یقینتی یقین ایلر و فقه نائل اولسه فتنی انک کوزینه
 ترین و یقینتی یقین ایلر که انکله ارالندن وحشت زایل اوله
 و ایکی طرفدن موافقت حاصل اوله و حصول موافقت موافقت
 اولوب بیلد کلوی مرطوره کله و مرتبه ثانیه انکله ارکان شریعتده
 مثلاً ویرکه حایضه صومک قضای اجب اولوب صلاک قضای
 واجب اولد و عندئذ حکمت نذر و وحی شریعت منبذ غل و اجب
 خروج بولدن بخش ایلر واجب اولد و غنی بنچندر و بش و فت نازک کبی ایلر

کیمی و درت اولد و عندئذ حکمت نذر و بوسوالدی ایلر و جوابی بنی ویرلر
 ناکه اول اجوبی بنی تحصیل انجمن کند و رینه رجوع ایلر و مرتبه رابعه اعتقاد
 بر کندن اعتقاد حسی سبیل کند و سر بر بنی افشا انجمن چون عهد اولور و اخذ
 عهود و موافقت سنت است جاری و لدی ویرلر و بونکرک رینه و اول
 اخذ نائل بنی بنی بنی بنی بنی استلال ایلر و مرتبه خامسه
 مدیدر و اول کار وین و دنیا مک کند و رینه موافقتین دعوت اولد
 دعوت ایلر دعوت ایلد کیری سنیه خلقت میل و محبتین زواید
 متاور و مرتبه سادسه تأسیس و اول مدعوی عندئذ مسلم
 بعضی مذهب مالی بسطدر مرتبه سابعه خلعت و اول اعمال بونجه نکره
 اسقاطدر مرتبه ثانیه سخطدر و اول اعتقاد و بنی نکره و مدعوی
 حالی بود که اول امور و اصل و یمنی انی با حقه و دشمنی و لذات
 استیلا و شرعیت نائل اولور و رینه قندور و رینه مثلاً ویرلر که حقیقت
 کالفتدن راحتمدن عبادت و مجسم انک کالیفه مدوینده
 مشقتدن کنایه و باطنیه قدمه کلام بنی کلام فلا سفا ایلد خلط
 ایلد و کالی بنی اول نهج اوزرینه وضع ایلد و بوطایفه
 جمله مذہبیدن بری بود که حق تعالی موجود در و نه و مدرو نه
 و نه جایلر و نه فادر و نه عاجز و جمیع صفاتده و حق حال بود
 زیر اثبات حقیقی انکله موجودات را سنده مشارکت اقتضا ایلد
 و اول تشبیه در و نفی مطلق انک معدومانه مشارکتی اقتضا ایلد
 تعظیمدر بلکه اول الہ المتقابلین و خالق الخفین و رب المصنوعین
 و دید که بومعناک اوزرینه محمد بن علی الباق و حضرت علی رضی الله عنہ

و فکیم حق تعالی عالمه علم بهی ابدی اول علم در دیندی و فکیم فادره
 قدرت بهی ابدی اول فادر دیندی پس اول علم فادر در دیندی
 معانی علم و قدرتی بهی ابدی یکدر و علم و قدرت انکه علم اولدر
 و یکدر و دیندی که اول نه قدرتی و نه حادثه بلکه قدیم اول امری
 و محدث اول خلق و فطر بند و دیندی که حق تعالی ابدی با فعل نام اول عقلی
 و صکره انکه توسط بهی نام اول نفسی بدیع ابدی بهی نفس و عقل
 کائنات شتاق اول نفس و نقصان کماله بر حرکت و حرکت الت حرکت
 محتاج اولدی پس لاجرم اجرام فکریه حادث و تدبیر نفس ابدی لای حرکت
 و وره ابدی حرکت اولدر و اول حرکت توسط حمله بساط و بساط توسط
 معاون بنانند و انواع حیوانات و در کائنات ظهور کلمه و انواع حیوانات
 افضل انسان در زیر انکه از زین انوار قدسیه یک فیضه استغذوی
 و عالم علویه انصاف و در علم علوی عقل کامل کل به و مصدر کائنات اول
 نفس ناقصه کلمه به شتاق و لای واجب اولدی که علم سفیده و حی نجابه و
 عقل کامل اوله و اول رسول ناطقه نسبتی بجا کائنات راجع اولور
 نفس اولک عقل اوله نسبتی کبیر و اول امام ناطق و صید
 و افلاک حرکتی عقیده نفس تخریک علیه اولدی و غیبه کبیر کفایت
 نجانه تخریک علیه و صیقل تخریک علیه اولور و هر عصر و زمانه بونک
 از زین اولور و حسن بن محمد الصباح نام کسسه ظهور اندکده و دعوتی بخدا
 و بنابر اطلاع عدل خوف ایدوب عوامی علوه خوض و حواصی کتب
 مستقیمه نظرون منع ابدی شکم بعض ملاحه کند و رک کفر و الحادری
 ظاهر و مسنون و بود و سندی علمای ابدی مجالسه دن اندری کتب علمه مطالعه

ما طقد و نفس ناطقه اوله و انک
 نونف طرق نجاده صح

منع ایدور و علم ظاهر علم باطنک انکاشه حجاب انک زکی لایدر و در
 و بونر نوامیس دینی و امور شرعی به استناده از زین ستم اولدر و
 کالیفی و باحت محرماتی اظهار ایدور و حیوانات و جمادات کبی ضابطه
 و مانع شرعی ستم اولدر لغو دما به من شیطان الرجیم و اتباعه و فرقه
 شیعیه دن **ون طقوز شیخ فرقه** زبده در و انر زبده بن علی بن الحسن بن علی
 رضی الله عناه عبید و مصنف و بر که زید و اصل بن عطیه شاکر و اولدی
 و اندن اعتزال اقباس ابدی شوکت بر که کیم و اصلک استغذوی
 بوا بدیکه و دود سی امام علی ایدو کی حرویده صوابدن نفس و زره و کل ابدی
 بلکه انرون بر فرقه لای علی القین خطا و زین ابدی و اولدر که فضلک
 وجودی عند مفسوکت امامی جازور و علی صحابه یک افضل اکبر جلالت
 ابوبکره تقویض اولند و غیبه سینه بی سکین و قلوب عابیه فی تطبیق
 و شیعیه اهل کوفه بوسوزی اندن شتاده انکه شتخندان و
 ایدو کبی بدیدر پس انی رفض و رک ایدو بونچون انرا فرضی سمیده سیمیه
 و زید ایدو برادری محمد با فرار اسنده جوق مناظره و افغ اولدی شول
 جهنم کنه و ده سکات و زین ایدو کی قتاله خطابی بخویر ایدو و
 و پیغام بن عبد الملک کوفه ده انی قتل ایدوب صلب ابدی و صکره
 و علی بنی ربه امام اولدی و خراسانه کندی و از زین جوق کسبه جمع اولدی
 بعده جرجان نام قصه و جعفر صادق دیدو کی بود و خا ایدو و لوب صلب
 اولدی بعده امر امامت محمد ایدو بر آسیمه تقویض اولدی و بونر زین
 خروج ابدی و محمد مدینه ده و ابر آسیم بصره ده قتل اولدی بونر صکره
 امر زید مستقیم اولدی حتی ناصر الاطروش نام بر کسبه ظهور ایدو قتل

اینست چون طلب اولند فقه اخقا ایدوب بلا و دینم و جلد اخلا ایدی
 و خلقی زید بن علی نه نسبت و دعوت ایدی اول بلاد خلقی اول نسبت
 عبادت ایدیلر و انک از زینب نشوفا بولدیلر و بعضی فضلا و دیگر که زید بن
 حضرت زیدیه یک کندی نسبت ایند کلمی مسائل اخلا ایدون اعتقاد
 ایل زینب و فضلا ایدون بریدر حاشا و کلا که ایدون ثواب اخلا ایدون
 صدور اید و بیکه اول امام جمیل عالم جمیل ایدی لکن بنا عین بنی اولمید
 اکا نسبت ایند و کی نسبت ایدی از زینب افرا ایدوب کذب سوبلدیلر کتم
 روافض امام جعفر صادق کذب ایدوب افرا ایدیلر و کتب فنا و ایدون خزانه
 الاکل نام کتابک از زینب و دیگر که امام ابو حنیفه زیدیه جوق مالله بار دم ایدی
 و بنی امیه و ن هاشم ابن عبد الملک از زینب خروج ایند که تنهاده ایدون
 بیعت ایدی امام جعفر و خ جوق مال و بروی و اندر جوق حاشا ایدی و اعلم
 بحقیقه الحال استی و بوزید به طایفه سی اوج فقه و دیر **فقه** اید و جوق
 و اندر ابو جار و دو نام برکت اصحاب ایدوب و امام باقرانی سر خا به نسبت ایدی
 و سر خانی و کرده ساکن اولور شیطانه نسبت ایدی و بوزید و دیگر که حضرت
 رسول علیه السلام امام علی یک رضی الله عنه امامتی از زینب و صفیه رضی الله
 و نسبت ایدی رضی الله عنه و حضرت صکره امام حق علی ایدون خلق و صفیه ایدون
 اولدیلر موصوف طلب ایدیلر و ابو بکر بنی خنبار ایدوب امام نصب ایدیلر
 پس صحابه رضی الله عنه مخالفت حضرت رسولدن صکره امام علی به افتادون
 بجانب ایند کلمی جهندن کافرا و اولدیلر و صحابه کرامی رضی الله عنهم ایدون
 کافرا و و غندن کاه اولدیلر و ابو جار و بوزید و امامی زیدیه مخالفت
 ایدی زینب اول ابو اعتقاد فاسدی اعتقاد ایدی و دیدیلر که امامت حشید

صکره اولادنده شوری در پس کیمکه اندرون قلع ایدو خروج ایدوب و عالم عالم
 اوله امام اولور و امام منظره اختلاف ایدیلر و بعضی و دیگر که منصور زینب
 مدینه منوره و قتل اولدیلر و بن عبد الله و بعضی و دیگر که اولدیلر کفن اولدیلر
 و بعضی و دیگر که معصم زینب جسد اولدیلر و بن الفاسم و بعضی و دیگر که
 اولدیلر کفن اولدیلر و **فقه** سلیمانیه در و اول سلیمان بن جریر نام بر
 اصحاب ایدوب و بوزید و دیگر که امامت خلق را سنده شور اور و خیار سلیمان
 یکی کینه ایدو اعتقاد صحیح و دیدیلر که حضرت ابو بکر ایدو حضرت
 حق امام در کفن حضرت علی موجود ایدون امت ایدو بیعت ایند کلمه
 خطا ایدیلر و خطا زینب در جبهه اتصال ایدیلر و صحابه و بنی امیه
 امام عثمانی و طلحه و زبیر و عایشه بی کفار ایدیلر **فقه** صالحیه در
 و اندر حسن بن صالح اصحاب ایدوب و زینبیه و و اندر زینب الشوری نام برکت
 و بوزید و سیده منقذ و امامت و اولدی سلیمان فوکی کیدیلر کفن حضرت عثمان
 توقف ایدیلر و فقه زینبیه بوزید و یوسف و دیگر که زینبیه و اندر منقذ
 و اصوله رای اخلا ایدو فقه و عده نه سب ایدی حنیفه به ایدیلر و الا بعض
 شافعی به موافقت ایدیلر و پس بواج فقه ایدو فوکی شیعیه کرمی بر اولور
 امامیه در و اندر شور که حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم دن
 امام حسین حقیقه نقض صلی صادر اولدی و بر زینب حضرت رسول علیه السلام
 مکنیت مولا فاعلی مولا بیوردی بر حدیده و خ مکنیت و لیه فاعلی
 و لیه و دیدی و صحابه کرام رضی الله عنهم تولیه دن بر هم فتم ایدو کلمی فتم ایدیلر
 حتی حضرت عمر امام علی بی اسبقا ایند که طوبی لک با علی صحبت
 مولی کل مؤمن مؤمنه بیوردی و حضرت رسول الملک صلی الله علیه و سلم فتم

علی قولی اما منته بعد ربور ویدر زیا اما منک معناسی اولدر که پرمورد و الفضا
 اولوب پرمورد ویدر ایکی حکمت اورزینده حاکم اوله و خدا منک قیل ذکره الطبعوا
 الله واطيعوا الرسول واولی الامر منکم قولک معناسی بودر ویدر ویدر ویدر ویدر
 صحابه کرامی کفار اییدر جعفر بنده لایق اولمسا سوزی سوزیدر ویدر ویدر ویدر ویدر
 عدالتی منته و خدا منک جمله منته رضا منته منته منته منته منته منته منته منته
 لفرضی الله عن المؤمنین اذ یبایعونک تحت الشجرة واول زمانده انزلیت
 ودرست یوزکشی اییدر وحق تعالی مهاجرین و انصار می انزله تابع اولدری شرح
 اییدر ووب بودر که و السابغون الاولون من المهاجرین و الانصار و اولی
 ابوعبهم با حسن رضی الله عنهم ورضوا عنه و قال تعالی لقد تاب الله علی بنی
 و المهاجرین و الانصار و الذین ابوعبهم فی ساعه العسرة و قال تعالی و عد الله
 الذین آمنوا منکم و عملوا الصالحات لیستخلفنهم فی الارض و بونده انک
 عند الله عظیم قدر ترینه و عند الرسول کرامت و درجه لرینه دلیل و در ویدر که
 درین صحابی اولان کسنه انزلیت طعن اییدر و انزلیت نیجه طعن نسبت اییدر حال بود که
 حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم انزله محبت و احسان و مسا ویدر کف لسان
 ایله اییدر و انزلیت کسنه که ابوبکر و عمر و عثمان و علی و طلحه و زبیر و سعد
 و سعید بن زید و عبد الرحمن بن عوف و ابوعبیده الجراح در این حین اولد قور
 خبر ویدر و هر بریک حقیقه علی الانفاذ خبر واد اولدی و انک بعضی من
 نقل اولان امورک گفتی تدبر اینک که در زبر اکاذیب و افق جوفه ویدر
 امینی جعفر صافه سو فده اتفاق اییدر کن انک صکره مخصوص علیده اختلاف
 اییدر و شول منته که رایدی منک اورزینده مستقاولدی بودر که انک صکره امام
 او علی موسای کاظم و انک صکره محمد بن علی النقی در و انک صکره علی بن محمد النقی در

و انک صکره حسن بن علی الرکی در و انک صکره محمد بن الحسن و امام مستقر اولدر
 و جعفر صافه صکره اولان در اییدر پرمورد ویدر ویدر ویدر ویدر ویدر ویدر ویدر ویدر
 محصل نام کنایک آخرنده اراد انک **فصل ثالث** **خوارج** **بایند** **در معلوم**
 اوله کیم اورزینده حاجت اتفاق اییدر کیم امام حقیق اورزینده خوارج اولان کسینه
 اهل سنت خارجی ویدر کرک اول خروج صحابه زمانده اولسون کرک تابعین زمانده
 اولسون کرک پرمورد ویدر الله اورزینده اولسون خوارج بدی منته در ویدر ویدر
 حکم در ویدر شول طایفه در که وقت تکلمده و ایکی منته ار اسنده واقع
 اولان منته عند الله امام علی منک اورزینده جعفر وانی کفره نسبت اییدر ویدر ویدر
 ایکی بیک کسنه اییدر و جمله سی اهل صلو و صوم اییدر و حضرت رسول علیه السلام جعفر
 احکم صلوته فی جنب صلوته و صومه فی جنب صومه و کسین لا یجوز
 ایچسم زانهم قولی انک حقیقه در ویدر ویدر ویدر ویدر ویدر ویدر ویدر ویدر ویدر
 حضرت علی اندون اطاعه رجوع طلب اییدر که ابا اییدر پس امامی حضرت علی اندون
 مقابله اییدی و اکثری قتل اولوب ایچیدن انک منته خلاص اولدی شکم قصه
 مشهور و کتب نوار جده مسطور در و بوفرقه منک مذ هبیری بودر که هر کیم خلق
 ار اسنده عدل ایلیه و جور ایلیه امام اولدر کرک اول فریشتن اولسون
 و کرک غیر برندن اولسون و اگر سیرتینی تغییر اییدر و جور اییدر غنی و با خود
 قتل واجب اولور و غضب امامی ایجاب اییدر بلکه عالمده امام اولمعی ویدر
 اییدر و صحابه منک اکثری و کیره ار کتاب ایلینی کفار اییدر **فصل ثانی** **یهیبه**
 و بونر یهیس بن الهیصم بن الجار نام کیم منک اصحابیدر و حجج انک
 الدینی و ابا قدینی کسوب قتل اییدی و بونرک مذ هبیری بودر که ایچا کسینه
 اقرار در و عدلی و رسولی کتور و کی سنه لی بیکدر پس هر کیمکه بر شیهیه

و انك حلال و حرام اولد و عني بلميه كافر و زير انك اوزر نه حق بلميه چون شخص
 و بعضيد و يد بلميه ما و انك انك احوالي ما رفع اولوب حد و رايه كافر
 اولد و بعضيد و يد بلميه حرام انك خلك لا اجد فيها احوالي
 محرما الايه قولنده در و بعضيد و يد بلميه امام كافر او بچي حاضر و غايب
 رعيته و خي كافر اولد و يد بلميه اطفال با نده و كفو به با بلميه كسيدر
 و بعضيد و يد بلميه اطفال سنه دن سر خوش اولد مواخذه اولد و بعضيد
 و يد بلميه كسيره ايله سكر كفو و اطفال عبادي كند و رايه اسناد و معتبره
 موافقت ايد بلميه **فرقه ثالثه** از ارفقه در و بونر نافع ابن لادنق امام
 اصحابيد و بونك بدعتي سكر در بدعت اولي ولد كه امام علي خضر نري
 رضی الله عنه حكيم سبي ايد كفار ايد و يد بلميه حق جل و علا انك و انك
 من عجيبك قوله في الحيوۃ الدنيا و يشهد الله على ما في قلبه هو الحق
 قولي انك حقه نازل اولدي و ابن طنجي عقنده مصوب ايد و يد بلميه
 خد انك و ذجل و من الناس من بشرى لقنه استغفار و صفات الله
 قولي انك شانده نازل اولدي و خوار بك مفسيتي و زاهد لري و شوري
 عمران بن خطان بن طنجي تصويبه بوايكي بيتي انشا و ايد و يد بلميه
 منيب ارا و بها الا ليل بلغ من ذي العرش رضوانا اني لا ذكره يوم
 فحسبه و في البرية عشت ميسرانا و از ارفقه بود بدعت ملعونه انك
 اوزر نه كند بلميه و انك اوزر نه امام عثمانك و طنجي ك و زير ك و حاك
 و ابن عباسك رضی الله عنه و انرا ايله اولد ساير سمانك كفار ايد و
 زياره ايد بلميه و انك جهنمه فخره اولد بلميه حكم ايد بلميه كس و اخفا و رايه
 كند و لوكا فاولوب جهنمه فخره و بچي بلميه بلميه بلميه كافر اخفا

ايد و لوكا فاولور و جهنمه فخره فاولور و ايد بلميه بدعتي اولد كه فخره و بلميه
 اكفار ايد و يد بلميه كند و بلميه موافق اولد و عني بلميه و ايد بلميه
 بدعتي اولد كه كند و بلميه مخالف اولد و انك اوزر نه كند و حاك و بلميه
 فخره بلميه بلميه كند و بلميه و دور و بچي بدعتي اولد كه زاني محصن دن رايه
 ايد و بلميه بلميه اولد فخره و بلميه و بلميه بدعتي اولد كه بلميه
 او عفری جهنمه و با بلميه فخره و اولور و بلميه امام عظم خضر نري
 رضی الله عنه كمال رعيته دن توقف ايد بلميه سكر لرك بری بود و ساير
 ايد عفری انرا ايل جهنمك خد سكر لرك بلميه بلميه بلميه
 اطفال المشركين خدم ايل انك و افع اولد و ايد بلميه بدعتي اولد
 تولد و فخره بلميه بلميه و بلميه بدعتي اولد كه قبل النبوة
 بلميه كافر اولد و بلميه و بلميه تفصيل هذا الكلام بعون الله
 الملك العلم سكر بچي بدعتي اولد كه كسيره ايد بلميه بلميه فاولور
 و بلميه و ايل بلميه بلميه كند و بلميه استلال الله **فرقه رابعه** بلميه
 و انرا بلميه ابن عامر الحنفی نام بلميه اصحابيد و بونك بعضيد
 عافيه در لري فخره و بلميه حنفی معذ و ايد بلميه بلميه بلميه و عني
 بلميه ايل فخره اوزر نه كند و بلميه بلميه بلميه بلميه و عني
 اسير ايد بلميه و قبل القتمه عورتره فخره ايد بلميه و عني بلميه بلميه
 ايد كده اشد بلميه بلميه كاسو بلميه اولد و يد بلميه اشد بلميه بلميه
 جاز و كل ايد و انرا جاز و بلميه و بلميه بلميه بلميه بلميه
 طوبى اول جلدن انرا عافيه و بلميه و بلميه بلميه بلميه
 خلك اما جلميه بلميه بلميه و بلميه و بلميه و بلميه و بلميه

انکه در اول رعایت نام من تمام اول منزه ام نصیب بکلیت جایز در
 وزارت بنده مقصود موافقت و باقی احکامه مخالفت ابدی در **فرد**
 اصفیه در دوازده و این الاصفیه نام یکسنگ اصحابی بیدار و بویزار فیه
 برینجه و جمله مخالفت ابدی در وجه اول اولدر که قتالند فاعدا و لشکر می بیند
 کند و در موافق اولور سه کفار را بنمیزد وجه ثانی اولدر که بر جمعی اسقاط ایلز وجه
 ثالث اولدر که اطفال کفار می کفار را بنمیزد و ناره تخفید را به قایل اولدر
 وجه رابع اولدر که قولده نقیه یک جوانه و فعلده منعده و ایهب اولدر
 و دید که موجب خدا و لان معصیت صاحبی اول معصیت نهیده و نور مثلاً
 زنا ایدنه زانی و سرقه ایدنه سارق و منور و کافر و غیر و عظم الجون انده حد
 اولین معصیت صاحبیه ترک صلوة و صوم کبی کافر و منور و کینه و بنی
 معتقد اول مؤمنه بی دار نقیه ده کافر و منور اولدر یکی جایز کور و در
 اما در خلا نه ده اولدر یکی جایز کور و در **فرد** اباضیه در دوازده
 ابن اباض نام یکسنگ اصحابی دید که اهل فتنه دن بزه مخالف و لشکر
 کافر در و منکر و کلدر در مناکه لری جایز در و خوب فتنه مالد غنی
 ایک صلا در و جود بن غیریده و اندر و دید که اهل اسلام بزه مخالفت
 اید ترک دار لری و اسلام را با دشت هر یک عسکری اولد و غنی بر دار اسلام
 و کلدر در البغیر و کینه و بزه مخالف و لشکر کینه و بزه موافق اولدر کافر
 شتا و تدبیری جایز کور و دید که کبیره از کتاب ایدتر موصد در و مؤمن
 و کلدر در زیر اعمال نو ترک نموده حقیقت ایانه داخلدر و دید که
 استطاعت قبل الفقد و فوکت فعلی خدا یک مخلوق قدر و عالمک
 جمله سی فنا بولور چنگ که اهل تکلیف فاولور و مکتب کبیره کفر نهمیده کافر

و کفر منته کافر و کلدر و کفر اولاد کفار و ده و نفاق شرک اولوب شرک
 اولاسنده و دلیل معجزه شریعت رسولک جوارنده و کینه و وحی اولان
 شنده اکا اناک تکلیفنده یعنی جایز و غیره جایز اولاسنده و نفاق
 ایدلر و امام علی حضرت بنی و اکثر اصحابی رضی الله عنهم کفر نسبت ایدلر
 و بونور و درت **فرد** اولدر **فرد** حقیقه در و بونور ابو حفص ابن
 المقتدر نام یکسنگ اصحابی بیدار و بویزار که ایدنه شرک استنده
 بر حصلت متوسطه و در و اول معوقه الله در پس کبیره جدایی بید و غیره
 کافر اوله و یا خود کجا بر کتاب اید اول کافر در کین شرک و کلدر **فرد** ثانی
 بیدیه در و بونور بید این بنیه نام یکسنگ اصحابی بیدار اباضیه و در زینه
 کفر و الحادی زیاده ایدوب و دید که حق تعالی عجب کتابه بر پیغمبر بعث ایدر
 و اول کتاب سما و یاز یوب یک از زینه و فعه و اده نازل اولور
 و حضرت محمد علیه السلام شریعتی ترک ایدوب قرآن عظیمه مذکور
 اول صایبه ملته میل ایدر یوسوز کتاب و سنت و اجماع اینه مخالفت
 اولد و غنی جهنم کفر و عظیم و الحاد جیم در زیر حضرت رسول اگر صلی الله
 علیه و سلم قائم الانبیا در و شریعتی بایده در و سوره در الی یوم الدین
 و دید که اصحاب حد و مطلق یعنی کرک کینه و بزه موافق اولسون و کرک
 مخالف اولسون مشرک در و هر ذنب اگر صغیر و اگر کبیر شرک در و بونور
 و غنی اصول شرع مخالفت اولد و غنی جهنم شرک در **فرد** ثالثه خدایه در
 و بونور ابی حارث اباضی نام یکسنگ اصحابی بیدار اباضیه قدرده یعنی
 افعال عباد خدا یک مخلوق می اولده استطاعت فعلدن اول اولده
 مخالفت ایدلر **فرد** رابعه انکه خدا اراده اولنمین طاعته قایل اولدر

یعنی در هر که قول امر اولند و غی اشیائش است و آنکه خدای مقصد بنده اول طاعت
 اول و پس بگویند که عبادت و کمال صحت است شرط اول و پس بگویند که کمال
 و ستم و اجماع امنه مخالف در برابر حضرت حق جل و علا کلام قد بنده بیور
 و اما امر و الا لیعبد الله مخلصین له الدین و اخلاص من مراد نیست
 و حضرت علیه السلام بیور الاعمال بالنیات و اینها را بعه رضی الله عنهم بگویند
 و در نه جمیع او مشهور **فائدة** بخاری و مسلم امام حرم رضی الله عنه فرمودند
 روایت ابدر که حضرت رسول علیه السلام الاعمال بالنیات و کمال امر و مانوی
 ای نواب الاعمال بالنیات و اعمالدن مقصود تکلیفیه در پس قیام و قعود و قوف
 کبی اعمال غیر تکلیفیه بنده محتاج و کمال در و نیستند مراد فیک کجاست
 خندان رضائنی و امر شریفک امثالک قصدید و کمال امر و مانوی قوی
 اشارت ابدر که حسن قبول حسن نیت منوط در تعیین منوی شرط در زیر
 اطلاق لغض مواضعه مفید و کمال مشایر کسب نکات و زنده بر بنجه فاش
 نماز اوله مطلقا فایسته نیت کفایت بلز بلکه قضایه کلی ظهر میدر عه مدیر
 تعیین لارندر زیر حضرت علیه السلام کمال امری مانوی بیوری منی نیت اطلاق
 این کسب چون اطلاق و ارد و اطلاق نقیب بدو معنی و کمال و با جمله نیت
 اربعه رضی الله عنهم نیت مقارن و لمین عملک کرک مقصود و اوسون کرک
 غیره و سببه و اوسون نوبی اولد و غنده اتفاق اندیل و عمل مقصود و صلو
 و زکوة و صوم و حج کبی نوابک انقاسی ستم اولد و غنده جمیع اولد
 پس نیت شرط فیلین نماز و ویریلین زکوة و طوئین و حج و ایدیلین حج طبلد
 ویدیلر و غیره و سببه اولد و وضو کبی اختلاف اندیلر اینه غلثه ویدیلر که
 نوابک انقاسدن انک انقاسی لارندر حتی نیت مقارن و لمین آیه ستم غافل

جابر و کمال حاصلی امام اعظم حضرت مری بیور که حق تعالی صوبی نظم کجین خلق
 اینست در پس تحصیل طهارت اینچون اسما لاند و اول نیت محتاج و کمال کجین طهارت
 نیستند حالی اولد و غنده اینچون خندان نظم کجایب ایدر و ذنوبدن نظم کجایب ایدر اما نیت
 مقارن و اینچون خندان هم ذنوبدن نظم کجایب ایدر زیر حضرت رسول علیه السلام
 الاعمال بالنیات بیوری معنی نواب الاعمال بالنیات و کمال کور مرئیس کمال
 اکل اگر چه نیت سر حاصل اولور لکن نیت کمال اکل اینچون نیت نابل اولور مثلاً اکل
 عبادت و زنده نیت نیت اکل ابله اول کماله نوابه و اصل اولور و اگر
 نیت اینست مجر و اکل اولور و نوابدن محروم فالور و جمله فعل مباحه بوبید در زیر
 نیت عبادت اولور لکن معلوم اولدیکه جمله اعمال نیت و نیت عملدن مقصود
 اینچون حضرت رسول علیه السلام بیور نیت المؤمنین بر عملک نهایی
 و ارد و نیت نهایی بوبیدر پس عملک هر نه و کمال عملی از اوله بیان و زنده
 اولیچک جسته مخلص اولور و زاده مخلص فالور و کافزک هر نه و کمال عملی
 اوله جسته مخلص فالور و اگر عمل ایدر و لیدی هر بر نیت نهایی اولوری
 و لکن اینک ستم و غی تخلف نیت ایدر اولور زیر اسما کجین نیت اسلامه علی الابد
 و کافزک نیت کفور علی الابد و ایدون هر بر نیت کمال بقایه باقی فالور معلوم
 اولد کیم اعمال اوج قسم اورزه در بر قسمی طاعتی و بر قسمی معصیت و بر قسمی
 طاعتی اصل صحتی و تضاعیف فضلی نیت در بوطدر پس اگر نیت مقارن اولور
 صحیح اولور و صما با جور اولور و معصیت موضوع خندان نیت متغیر اولور
 پس معصیت اولان نیت نیت طاعتی و نیت مباحدن بر نیت بوقدر که
 نیت و با خود نیات محتمل اولوب مباح ایکن طاعت اولیه و فاعلی الحکم معالی
 در جانه وصول بولیه مثلاً تطیب نفسنده مباحدر لکن اکایت حسنه مقارن

اطفال کک کو چک و سون کرک بویک و سون لا یتری و اور حق معبدی
 اندون انکار حق ظاهر اوله و اندن نقل و لنور که اطفال حال طفولینه و لای
 وعد او ندن بر حکمری بو قدر حق با لغ اولوب دعوت اولنه و قولند
 غنی ولد قدره زکات اخذنی و فقیر ولد قدره انره زکات اعطانی
 جائز کوروی و بوقرته تعالیه دورت فرقه اولدیر **فرقه اوله** و خزینه و بونل
 اخس بن پیش نام بر کسک اصحابید و اول جمله تعالیه دندر لکن اندون
 مفقود اولوب دیدیکه اهل قبله دن و دار نقیصه ده اولندک جمله
 بن یوسف ایدرم اما شول کسکه کیم اندن بجا بیند پس انی کند و بقیه کیم
 و یا خود کف بینه پس اندن اعاض ایدرم و دیدیکه اهل قبله دن برید بقا
 جائز دکلدر مادامکه دینه دعوت اولنیمه و اگر استماع ایدر سه قتل
 اولنور که اول کند و قومندن مشرکله که اصحاب کبار و در مسله لری
 اولنکی تجویز ایندی و بونل بر مسائلده خوارج اصولی اوزره درلر
فرقه ثانیه معبدیه و بونلر معبد بن عبد الرحمن نام کسک اصحابید
 اخسینه به تجویز تزویج مسلمانده ایندی و کی خطاسنده مخالفت ایندی
 و تعالیه به قولره زکاة ویرکی و اندون زکاة المعنی تجویزنده مخالفت
 ایدی **فرقه ثالثه** شیبانیه در و بونلر شیبان بن سلمه نام بر کسک نک
 اصحابید و اول جبرده و نفی قدرت حادثه ده جم بن صفوانه وقت
 ایندی **فرقه رابعه** مکریمیه در و بونلر مکریم ابن نام بر کسک اصحابید و اول
 جمله تعالیه دندر و اکابر نیچیه اموره مخالفت ایندی بری اولد که دیر کیم
 نازی ترک ایلمس کافور و کفری نازی ترکچون دکلدر بلکه حق تعالی
 حضرت پنه جلیچون در زبانه شول کسکه که خدا انک کر لوسنه و شکاره

اولدیر

مطلع اولد و غنی و اکا طاعت معصنی ایچون جزا ویر و کسکی سیده ترک صلوه
 اوزرینه اقدام اندن بقدر اولنیمه و بومعت بی پر کسیرده مطر و مقبوب
 مرکبک خدایچه ایچون کافرا ولد و غنده حکم ایلدی و تعلیمنده
 مادامکه خداون غفلت اولنیمه امر شریفیه مخالفت جات اولنم و بی
 ایچون حضرت سول علیه السلام سیرتدر لایزنی الزانی حین بزنی و بی
 لایسرق السارق حسن سیرق هونوسن و بری فی اولد که خدا انک
 و بوجل عبادنه موالاده و معادانی عاقبت استباریدر یعنی اوزرینه
 اولد کلمی حال اعتسار بیده در اولد قدری حال اعتسار بیده دکلدر دیر که
 بزده بوبله بوز پس کلمیه حالت موده و اهل اولد اگر چارلنده مؤمن لسه کا
 محبت ایدر و اگر کافریه العباد با بعد اکا عداوت ایده و ز پس فرق
 خراج کیم فرقه اولور زیر فرق عجا بده که اون فرقه دیر سایقا و اولد
 النی فرقیه ضم اولد فقه اون النی فرقه اولور و تعالیه دن یا خود با ضیعه
 دورت فرقه مشعبه اولور پس مجموعی کیمی فرقیه وصول بولور **فصل رابع**
فرقه مرجیه بیاننده در ارجا ایکل معنی اوزرینه کلور بریسی تاخیر معنیه
 و بریسی اعطاء ورجا معنیه در و معنای قول ایلد که ارجا ای خوه
 و امله و بکلدر بونلرک اوزرینه مرجیه اسمی صحیح زیر اندر علی بنید
 و اعتقادون تاخیر ایدر و معنای ثانی ایلد بوجامعه مرجیه و یکظ هر
 زبانه کفریه طاعت فائده ویرد و کی کبی امانه معصیت و خی
 ضرر ویرد و پس رجا ویرد و بعضی بیلدیرد که ارجا کسیرده صحت
 حکمنی جیاتمت کونه تاخیر ایدوب دیناده اولان حکم ایلد که این
 و یا خود اهل جنیم اولمقدرا انک اوزرینه حکم اینمکدر و بومعنی اوزرینه مرجیه

و عبیده فرقان مقابلان اولور لر و بعضیله دیدیکه ارجا امام علی خضر تری
 درجه اولدن درجه رابعیه تا خیر در و بمعنا اورزه مرتبه و شصت فرقان
 مقابلان اولور لر و فرقه مرتبه بش فرق اولور لر و **اولیوس** و **اولیوس** و **اولیوس**
 یونس النیر فی نام بر کسک اصحابیدر و اول دیدیکه ایمان حضرت حاکم جل
 ذکره معرفتد و اکا خضوع و انقیاد و در و انک و در زینه اسبجاری
 ترکدر و قلمبه محبت کیمده که بو حاصل حاصل اوله اول مؤمنده و مؤمنده
 غیر طاعت ایمان کلدن پس انک ترکی حقیقت ایمانه ضرور
 ایمان حاصل یقین و صادق و یحیی اول ترک و در زینه غدا ب اولم و قول
 جسته اخلاص و محبت و داخل اولوب عمل و طاعت و داخل اولم
 و دیدیکه ابلین علیه اللغه عارف ابدی و اسبجاری چون خدا جل و علا
 خصوصی تر کی چون کافر اولدی شکم خدا انک ابدی و اسبجاری و کان اسبجاری
 قوی دلالت ابدی **فرقه ثانی** عبیده در و بنور عبید المکتب نام بر کسک
 اصحابیدر و اول دیدیکه خدا انک علمی و اتندن غیری کلدن و باقی صفاتی دخی
 بویله در و دیدیکه خدا انسان صورتنده در و حضرت سول علیه السلام انه خلق
 آدم علی صورة الرحمن قولیده بومعنایه اشارت یتشدد تعالی الله
 عن ذلک علو کبیر معلوم اولم کیم بو حدیث شریفی امام احمد و بخاری
 و مسلم ابو هریره حضرت تندن ان الله خلق آدم علی صورة نفسه و
 ابدی و علی صورته و اولان ضمیر کمر معبده اختلاف ایلدیر لر
 دیدیکه آدم را جعد ای خلق آدم علی صورته النبی اسمعیها الی
 ان ابطط والی ان مات و بو کلام فایده سی آدم علیه السلام حنبده
 صفت اخوی و در زینه اولد و غنی ظن ایلنیک تو همینی فخر و یا خود

معنای و یکدر که ابتدا خلق کما وجد ولم یقتل فی النساء کما یقتل و لده
 من حاله الی حاله یعنی حق تعالی انک خلقنی موجود اولدوغی کبی ابدی و ابدی و
 اولادی کبی اولن بر حالن بر حاله قتل و ابدی بعضیله دیدیکه حضرت رسول
 علیه السلام و بر نه انک انسان و لکن لکن نطفه انسان و نطفه اولمزال انسان
 و انک اولی یوقدر دید کلدن و در زینه روم و ابدی و بین انک کیم آدم
 علیه السلام اول مرده بو صورت و در زینه خلق و ابدی و بعضیله دیدیکه
 حضرت سول اکرم صلی الله علیه و سلم بو قولیده انسان کلدن و خلقی خلق ابدی
 و نیکر قولنیرنی روم و ابدی و بعضیله دیدیکه بو حدیث شریفی
 دارد و اول بورد و ابدی حذف و انمشدرا قوی اولدیر که کفر و انک
 یوزنی و در زینه اوردی و حضرت علیه السلام فی انک انی ابدی و اکا ان خلق
 آدم علی صورته سیوروی و اکثر علما انک عند نده بو ضمیر مضروب و عاید
 و طبرانی ابن عمر بن رضی الله عنهما روایت ایدر که ان الله خلق آدم علی
 صورة الرحمن و بو حدیث رجالی ثقات حدیث شریف بورد
 اورزه متشابها تندر متشابها تندر سلفک و انما اربع انک نده سیدی
 بورد که انک فی ظاهر لری اورزه ابقا ایدر لر و انده تشبیه تا اولدن
 اجتناب ایدر لر و خلقت نده سیدی تا ایدر پس دیدیکه صورتن
 را و صفت و یکدر و معنای حق تعالی آدمی عکدن حیاتدن و سمعدن و بصر
 و غیره صفاتدن کندی صفاتی اورزه خلق ابدی و یکدر اگر چه خدا انک
 صفاتنه بر سنه مشابه و کلدن و اسم علم بحقیقه العالم و الا آدم و هو کل
 شیء علیم **فرقه ثالثه** عسانیه در و بنور عسان لکونی نام بر کسک
 اصحابیدر و اول دیدیکه ایمان خدای و رسولنی و انکدن کلن سنه الی احوال

بکلمه و تقصیل بکلمه لازم دکلدر و دیدیکه ایمان زیاد و نور و فضل اولاد
 و اول اجمال بود که دینه حق تعالی حق فرض ایلدی و کعبه قننی جهنده اولد و غنی علم
 جایز و کلمه اول کلمه کلمه غنیه اولد و حق تعالی حضرت محمدی بعثت ایلدی
 و بنوت در سالته کوندری و بکلمه مدینه ده اولاد اولمیدر بوقته کلمه
 غیر بمیدر و خیرتری حرام ایلدی و بکلمه اول بو تو یونمیدر بوقته غیر بمیدر بوقته
 بو مقالته قابل اولامونمدر و ذکر ایلد و کلمه مقصوددی بو مقصوددی
 ایمانه داخل دکلدر و بکلمه و آل امور نکلدر و عاقل سنگ ایلد و کلمه
 شبیه بو قدر و جمله عجیدن بری بود که عنان امام غلام حضرت نین
 کند و مذبهی کبی حکایت ایلدری وانی مرجیه دن عدل ایلدی و استکدب
 سولیدی و اکافتر ایلدی و بو کلمه و افرایه کند و مذبهی بطلنه
 بو یله بر یوک و مشهور کلمه موافقتیه ترویج مقصد ایلدی ایلدی
 ویر که مع پنا اصحاب مقالان حوخی بو خیفه بی و اصحابی مرجیه
 ایل سنندن عدل ایلدی و بو کلمه سبینه ایلدی و چه ذکر اولندی
 بری اولدر که امام اعظم حضرت نری صدر اولده ظهور ایلدن تنزلیه قدره
 مخالفت ایلدری و اندر قدره کلمه مخالفت ایلدنه مرجی و بر ایلدی
 پس امام و اصحابه بولقب انردن جدا اولدی بری اولدر که امام اعظم
 حضرت نری پائلس نله قرار و قبله قصد بقدر و بریدی و جوارحه خلک نری
 و ایمانک زیاده و نقصان بقول اتمنه دایم اولور و پس یوندن
 امام حضرت نری علی ایمانک تاخیر ایلرطن اولندی و بوطن فاسد در زیر امام
 حضرت نریک عملده مبالغه سی معروف مشهور و اندک کمال جهادی
 بطلون و فائزده مسطور و کوفه یه داخل اولد علی و فضل و اولیا و انصاف

کوفه ده

کوفه و ابو خنیفه و ن افقه و اربع بر کلمه کورمک و بوشماوت بدر لودی
 و ابن المبارک حضرت نری و ایت ایلد که ایل کوفه عاقله بو معنایه نور
 و اعتراف ایلرودی و کلمه و لربنه ایل کوفه کلمه و رعدن سوال اولد
 ابو خنیفه حضرت نری کورمک و لودی **فایده** و ربع حرام و دوشمک خوفدن
 حلالی ترک ویرلر اول ایلدن سلف بر حرام و دوشمک نور پوشندن
 بتمس حلالی ترک ایلد **فرقه رابعه** ثوبانیه در و بونر ثوبانیه لرجی نام کلمه
 اصحابی ایلد و دیدیکه ایمان معرفت در و خدا یه و رسوله اقرار و عقیده هر نفسی
 جایز اولمیدر ثوبانیه اقرار و عقیده اشلمنی جایز اولمیدر ثوبانیه اقرار
 ایمان دکلدر و جمیع علی ایمانک تاخیر ایلد و دیدیکه اگر فاسد کونی
 حق تعالی بر جمیع عفو ایلد و حال کلمه عالی کبی اولامونمدر و صید
 عفو ایلد و اگر جهندن برینی اخراج ایلد و هر کلمه کبی اولنی دخی اندن اخراج
 ایلد **فرقه خامه** ثوبانیه در و بونر ابو معاویة الثومنی نام بر کلمه اصحابی
 و اول و دیدیکه ایمان معرفت و قصد بقدر و محبت و اخلاص و اقرار
 و بونر کلمه سنی و یا خود بعضی سنی ترک کفر و بونر کلمه بعضی سنی کلمه
 و هر معصیت که اول بالاجماع کفر اولمیدر کلمه صاحب سنی فاسق و عاصی
 اولدی و بونر فاسق در و بنم و غازی استحلال ایلد و ترک ایلدن کافر اولور
 و قضایه سنی ترک ایلدن کافر اولور و دیدیکه بکلمه بر پیغمبری اولدر
 و یا خود اوره کافر اولور لکن کفری قتل و غیره چون دکلدر بلکه اول ایلد
 و بغض اولد و عیون و ابن اوندی بو کلمه قابل اولدی و بشره لرجی
 بو یله دیدی و اندر دیدیکه تبه سجده کفر و کلمه بلکه اول علامت کفر و پس
 بو یله فرقه مرجیه حاصه در و بر قاج فرقه دخی اولدر که انرا جالیه قبری سنی

جمع انبشور بری صاحبته در که اندر صالح بن عمر و الصالحی نام بر کسک اصحاب
 و بری محمد بن شبید و بری ابو شورو و بری غنیان **تنبیه** بن سبیل اولد که
 اهل سنت و جماعت اتفاق اند بر که اعمال حقیقت ایمانه داخل و کلدور
 پس اعمال مفوضه مک فرض اولد بری انکار اید و ترک اید کافر و در فرض
 اولد قدری اعتقاد اید و بکسلا ترک اید کافر فاسق و در بوند جمیع اهل
 و جماعت اتفاق اند بر که ترک صلوة اختلاف اید بر حافظه عظیم
 مندری و بر که صحابه دن اندون صکره کلندون جماعت نمازی جمیع فنی
 چغنیجہ عمد ترک اید بی کوفه نسبت اید بر و صحابه دن بقوله فایلد ترک
 بری **سید بن الخطاب** و بری **عبد الله بن مسعود** و بری **عبد الله بن عباس**
 و بری **عبد بن جبر** و بری **عبد الله بن عمر** و بری **ابو الدرداء** و بری
 صحابه دن بقوله فایلد ترک بری **احمد بن حنبل** و بری **اسحق بن ابراهیم**
 و بری **عبد الله بن مبارک** و بری **ابو اسیم النخعی** و بری حکم بن
 عتبه و بری **ابو السخنی** و بری **ابو الطیالسی** و بری
 زبیر بن جابر انقی کلامه و زندی و حکام استماع جمیع اید ابوهریره
 حضرت نذیر رضی الله عنه روایت اید بر که قال کان اصحاب رسول الله
 صلی الله علیه وسلم لا یرون شیئا من الاعمال ترک که کفر غیر الصلوة امام
 اعظم و امام مالک امام شافعی و بر روایتده امام احمد
 و ائمه اید بر که کافر اولد و بر روایتده امام احمد و دیگر کافر اولد و
 اختلاف اید بر که بزرگ سببی اید قتل اولد و بری و لئمی ائمه ثلاثه
 و دیگر که نعم قتل اولد و مست امام مالکده و شافعیده حد اولد و
 کفر اولد و امام احمد دن اردو اولد و ابان اولد و حد اور و ابان ثانیه کفر

اولد و بری **سید** و بری **احمد** که امام احمد ک جهور اصحابی عندده اولد و انکار و
 ثانیه در حد اقل اولد و بری و بری غنیان و بری غنیان نماز قلمور می خوید
 غسل اولد و او زریب نماز قلمور سه اختلاف اید بر بعضید و دیگر که
 غسل اولد و او زریب نماز قلمور و مقابر مسلمینده و فن اولد و زریب
 مسکدر و بعضید و دیگر که غسل اولد و او زریب نماز قلمور سه اختلاف
 اید بر و دیگر که غسل اولد و او زریب نماز قلمور و مقابر مسلمینده
 و فن اولد و زریب مسکدر و بعضید و دیگر که غسل اولد و او زریب نماز
 قلمور و ایانه قبری انکاره اولد و امام اعظم حضرت می اصحابی دید بر که
 نمازی کس جهنم ترک اید کافر اولد و قتل اولد و کفر و غیر اولد و آنچه
 یا خود توبه اید بجهنم و بری و لئمی کفن یا تار حایه ده و غیر سنده مذکور
 که نمازی قصاصی نیست اید و عتاب حصن فور مقصدن عداوت
 اید کافر اولد پس بوندن زیاده اخترازا ورزه اولد کر که کتفا و ده
 مسطور در که حضرت رسول علیه السلام ستم ترک برستی استخوان
 ستمک صاحبته راجع اولد مثلا بر کسه بر کسه نیچون بقول می فرمود
 حال بود که اول ستمد و پسه اول ستمت اولد و سه ده فرقم و پسه
 کافر اولد و زریب انکار و در طریقیه و پیش اولد و سایر سنده و فی
 حال بودیه در خصوص شول سنده که مشهوره و معروفه اولد و بر
 ستم استحقاق و هتا و ن طریقیه ترک اید کافر و بیچن فرضی استحقاق
 و هتا و ن طریقیه ترک اید کافر و بیچن فرضی استحقاق و هتا و ن ترک
 اید مک کافر اولد و لمسی اولد و ثبوت اولد جامع اصغره و دیگر که حکام
 شرعدن برینی استحقاق اید کسسه کافر اولد و **تنبیه** اولد که اید و

و یا خود که سوکن ص

صلوات الله علیه و سلام بر بنک سوزنی مسخره لعل الن و انک کرچک و غنچه
نک ابدن با خودشان شریفه نقص و بر رسته بی کاست بیدن و با خود
قبیله عدوت ایمن کافرا و لور و خدا قتل و لور و اسفاط حده و توبه سی
مقبوله و لور فصل **فصل فی تبه بخانه بنده** در بون حسن مجتبی النجار نام بر
اصحاب بید خلق افعاله و اسطاعت فعله و لد و غنچه و قول فعلی کسب
ایند و کسبه اهل سنت و جماعه موافقت بید بر و نفی صفات و جودیه و ده و ده
کلامه و نفی رو بنده مغرله به مناجات بید بر و بوفقه اوج فقه اولد بر و ده
بر غنچه در و بونر و بید بر که کلام الله غیر الله در و هر غیر الله مخلوق در و کلام الله
مخلوق در و بن کسبه کافور و بولکلامه تناقض در و **و الله** سندر که بول
غنی فایده و زرنه اسندر اک ایدوب بید بر که کلام الله مخلوق در و لیکن
حضرت سول اکرم صلی الله علیه و سلم کلام الله غیر مخلوق بیوردی و سلف
بوعبارت اوزره مجتمعه اولدی پس انکه موافقت بید بر و غیر مخلوق قولدرنی
حل ایدک شوک اوزرنه که اول بونر تب و بوج و ت و اصواته نظم و زرنه
مخلوق کلد بلکه اول بعینها بوج و فک غیری اوزرنه و بوج و و مخلوق
اول جودن حکایت و دید بر که بزه مخالف اولندر که جمله قولدری کفر در **فصل**
سادس فقه جبریه باینده در جبر قولدرن فعلی حقیقه نفی در و جناب غنه
و جبریه ای مستدر بر قسمی حاله در و بر قسمی متوسطه در جبریه خالصه شوک در که قوله
فعل و فعله انده اصلا قوت بوقدر بلکه اول کند و صد و ایدن سنه ده جواد
منزله سنه در و بر و بوقول جمعه مذهبیدر و جبریه متوسطه شوک در که قوله
قدرت حادیه اثبات بید بر و اکا کسب در و بر قسمی اثر اثبات بید بر و بوج
تفصیلی انش الله غریب بیا اولور و جمیع جمیع این صفات نام بر کسک

فصل فی تبه بخانه بنده
در بون حسن مجتبی النجار
نام بر

اصحاب بید

اصحاب بید و انک بدعتی زند نام شمرده ظهور بیدنی و انی سالم بن احمد المازنی نام
بر کسبه بنی امیه نک آخر ملکند و در و نام مکانه قتل ابدی و صفات از تبه بی
نفی و مغرله موافقت بیدنی انک و زرنه بعضی شایزاده قلدی
برمی اولدر که دیدیم خلقت و صف اولدر قلدی صفات حضرت حکت و صف
اولمنسی جابر و کلد زرنه اول تشبیه افضا بید بر پس انک حی و علم اولمنسی
نفی بیدنی و قاور و فاعل و خالق اولمنسی اثبات بیدنی و بری اولدر که دیدیم
انسان سنه به قاور اولدر و اسطاعت بید و صف اولدر و اول فقه
مجبور در انک اصلا قدرت و اختیار و ارادی بوقدر و حق تعالی سائر جواد
افعالی بجه خلق بیدر سه انده وخی اولیه خلق بیدر و بری اولدر که دیدیم اهل جنت
و جهنم که کلدی منقطع اولور و جنت و جهنم فنا بولور و خدا انک جل
ذکره خلدین فیض قولنی مبالغه و ناکند اوزرنه حل بیدنی بخیله حقیقت
اوزرنه حل بیدنی و بری اولدر که دیدیم اهل ایمان باینده متفصل و کلد بر پس
ایمان تشبیه اید ایمان امت اید و کلد بر اید و اول نفی رو بنده
و اثبات خلق کلامه و ورود شرعدن دل ایجاب معارفه مغرله موافقت
ایدی **فقه سابع فقه مشبهه باینده** اول اقولدر بونر حضرت حقی جل
ذکره مخلوقاته تشبیه و حادیه اثبات بید بر تعالی الله عما یقولون علوا
کبیرا و بونر اگر چه تشبیهه اتفاق بید بر لیکن انک طریقه اختلاف
بید بر بر قسمی شبهه علالت شبیهه در کما تقدم من مذاهبهم اتفاقه بام
والحرکه و الا نقال المحول فی الاجسام الی غیر ذلک و بر قسمی شبهه
حشویه در مغر و کسب و احمد الجهمی کسب دیدیم که خدا جسد و انک اعضا
و جوارحی وارد و انک اوزرنه علامه و مصافحه و معافقه وارد و بر قسمی مشبهه

کرامیه در وانرا بوجبه سده محمد بن اکرام نام بر یک نیک اصحابید و بوشه
 اودن یکی فرقه اولدیر لکن انرا غنیا و جملا اولد قری جهندن سوز لرینه عتبار
 و اعتنا ایندیر بلکه رسل نیک سوزی و زرنیه قصر ایندیر پس ابو عبده و دیگر
 اول عسک اور زنده مستقر و اکا حرکت در ذول جابر درین فرقه
 مشبهه بیده فرق ضاله تمام نمیش یکی فرقه اولدیر و بزا اول فرقی ذکر ایندک نکتم
 عمل خلل زنده ابن خوم و عبده الکرم الشمر شمس و موافقه مولانا غصده
 ذکر ابیدی المعمره و بونر بکرمی سر قه اولدیر **السعه** بکرمی یکی فرقه
 اولدیر **الحوارج** بکرمی سر قه اولدیر **المحسبه** شمس فرقه اولدیر **الحاربه** بونر
 بر فرقه اولدیر **الحمره** بونر و خبی بر فرقه اولدیر **السعه** بونر و خبی بر فرقه اولدیر
سجده نمیش یکی فرقه اولدیر **معلوم** اولدیر **کتم** کتب فرو عده باب ما منده
 مذکور در که مبتدعک امامتی کرده در زیر اول اعتقاد جهندن فاسقه
 و اعتقاد جهندن اول فاسق عمل جهندن اول فاسق عمل است در زیر عمل
 جهندن اول فاسق کند و نک فسقه اغواف ایدر و اندن خوف امیر
 استغفار ایدر و مبتدع بونک خلا فجه در و مبتدع در و مبتدع در و مبتدع در
 که انک اعتقادی اهل سنت و جماعت اعتقاد نه مخالف اولدیر اعتقاد
 ایندوکی سینه کفره مؤدی و لمرنه اکا افتد جابر در مع الکراهیه اگر مؤدی
 اولور سه جابر دکلدر اصلا کذا فی الحیط و امام محمد و ن مرویدر که خلق قرآنه
 قابل اولان کسه نک اردنده غار فتمق جابر دکلدر و هشتم امام محمد و ن
 روایت اندر که جمیه نک و روافضه نک و قدریه نک اردنده غار
 فتمق جابر دکلدر و خلاصه ده دیگر که حضرت رسول علیه السلام شفا عتقی
 انکار اید نک و کرام کاتبینی انکار اید نک و روایتی انکار اید نک و در نه

غار فتمق جابر دکلدر زیر انک غار در و مشبهه اگر غار به عباد و کبی جابر جهات
 ایدر لر سه جابر در و غار افتد اولنمق نمیش انیشدر و غار حایه ده دیگر که صفات
 خداون بر صفاته حادث و دیگر کسه کفر در و اندر که حق تعالی و اینده علمدر
 و انک علمی ار در و بیز و ذابنه قادر در و انک قدرتی وار در و بیز درین
 کسه لک انک معتزله در کفر نیه حکم اولور می جوابنده دیگر که کفر نیه حکم اولور زیر
 انر صفات حدیثی ایدر لر و صفات نفی ایدن کسه کفر در و پس معتزله صفات
 خدایی نفی ایند کفری جهندن انکار اولور و اندر که ذات باری جلیت
 قدرته محل حوادث درین کسه حکمی ندر جوابنده و دیگر که کفر اولور لر مشبهه
 پس مشبهه دن کرامیه نک کفر ایدر حکم اولور و دیگر که غار به جابر یعنی غصده
 الایاق و بایش اثبات ایدن کفر اولور پس بونکله عموم مشبهه نک
 کفر ایدر حکم اولور و اندر مسطور در که خدا سوده در بوب و انکله مکان براد
 ایدن کفر در و اگر اندر بر سینه اراده ایند سینه اکثر علمای سنده کفر اولور
 و علیه الفتوی پس بونکله خداعش اور زنده مستقر در و بونک کفر ایدر
 حکم اولور و اندر دیگر که خدا دوست ایدر و الت ایدر و صف مشبهه
 کفر در پس بونکله مجسمه ایدر صوبه نک کفر نیه حکم اولور و اندر دیگر که جنبه
 و خولدن صکره رؤیت حقی انکار ایدن کفر اولور و اندر دیگر که قدریه
 طایفه سنی مشر خدا نک تقدیری ایدر و سنی بقدری بچون هر عامل
 کند و فتنک خالق اولد و خنی دعوا بچون انکار و اجبر و کب نیه
 خدا نک اور زرنیه جل و علا بدایی جابر کور و کفر بچون انکار و اجبر و اولد
 بر سنی اموات دنیا به رجوع ایدر و ارواح ایدر انقال ایدر و دیگر که قدریه
 و بری امام باطن خروج ایدر بجه امرونی معطل اولور و دیگر که قدریه و بری و خبی و خبی

بن ابي طالبك حتى امكن جبرائيل غلط ايدوب حضرت محمد كسور ودي بركه
 و بوطا يغه ويندن خار جلدور و حكلمى رند حكلمى كسيدر و خوار جى جميع انكى كفار رنده
 و عثمان و على و عابثه و طلحه و زبيرى رضى الله تعالى عنهم كفار رنده كفار
 و اجبر و زبيره طايفه بنى عجم بر پيچر بعث اولور و حضرت محمد عليه
 السلامك شيعتني فاشا و كلا فسخ ايدر و يد كرده كفار و اجبر و بخاريه
 طايفه سى صفات الهى نفى ايد كرده كفار و اجبر و انده و يركه خلق خيره
 كفار رنده اختلاف ايد بر بعضيد كفار ايد بر بعضيد كفار و دن منع
 ايد بر و صواب اولو قوله اصل فعل اثبات انتميه مكث كفار ايد بر و معرى
 انسان جسديك عجز ايد و يد و كنده و اول حق عالم و فادر محنت رور و يد كنده
 و اول نه مخكدر و نه ساكدر و يد و كنده اجسام او زرينه جاز اولو او صافدن
 برى مكث او زرينه جاز و كدر و يد و كنده كفار و اجبر و معصيه و
 حق تعالى بر سنده كور و زور كسيه كور نردن نفى كفار و اجبر و طايفه
 طايفه بنى خذ ابر سنده بى و امله اراده انتميه بلر و يد كنده كفار
 و اجبر و انده و يركه جهم بن صفوانك قوسيد فابل اولو بزرده ويندن
 خار جدر انك او زرينه غاز قلمز و جنازه سى او و بجه كتمز و علمى رويدن
 كه صنف قذريه در كذلك بزرده ويندن خار جلدور و علمى رويدن نفى
 اولدر كه انز حق حق تعالى بر سنده بى حادث اولد و غنى و فتنه سبور صوره
 اول بلر و يركه و بوندر كافر در انك قزلبنى آلمز و انزه قزير فرزند و حق
 جنزه لوى او و بجه كتمز و مرجبه دن بر طايفه مؤمنك و كافر ك
 حادى بنى مشبه حقه حواله ايدر و يركه انك شيعت صاده در رجب
 قيامت كوفى و يركه انزى جسته و يركه جسته و خال ايدر و دن

و دان صمد قرأت اولد و ده و ع
 كتاب اولد و ده و يد كنده صح

و آخرت انكدر ريشكم و نيا ده مؤمنك بعضي معذب و كافر ك
 بعضي منعم و بعضي منعم و بعضي منعم و بعضي منعم و بعضي منعم
 معذب ايدر و يركه س حكم اخوت ايد حكم دنياى برابر ايدر و بوندر كافر در
 و انردن بر طايفه و يركه سنامه مقبوله و سنامه مقفوره در و حال
 و رض و كدر و غازك و زكالك او و جاك و سابر و صرك و رض و اولد و يركه
 افرار ايدر و يركه بوندر فضائل ايد كنده و اشك كنده و اشك كنده و اشك كنده
 بر سنده بوندر و بوندر و حق كافر در انكى كلامه اگر و بوندر سيم ايل و او فدر و انك
 كافر ايد حكم ايد امام اعظم الله امام شافعيدين ثابت لا كفرا ايل القيد قولي
 جمع نه طريقه در اين تمام سبور كه جمعك طريقى اولدر كه اول معتقدك نفسى
 كافر اولد و غنى جهنم كنه فابل كافر اولان سنده ايد فابل و اول قولى
 حقه اجنه و ده استغفار و سعندن صادر اولد و غنى بنا اول كافر اولمك
 او و رنده غازك بطلان سنده سنده بوندر و بوندر سنده بوندر و بوندر
 عدم حل اولد و اول صحتي منازد كدر و الا اول مشكدر انكى و ابراهيم
 الجلبى و يركه و بوندر او زره مفوكك غلاة روافضدن و انزه مشا و انزه
 ما عد انك او زرينه جل و انسى و اجبر و زير بوندرك مثالندن اجنه و
 بذل و سع حاصل اولد سى زير امام على ايدر و دن جبريل غلط ايدى دن
 و بونكر بوندر باطل سوزر سويلين سنده مخض هوايه تا بعد و اول
 و مانع سيم الالبقر بوننا الى الله زلفى و بونكر حال جهنمك
 اسودر و امام اعظم الله امام شافعي كى عظيم الشان امام و دن حاصل اولد
 كه بونكر كافر اولد قزلبى حكم انتميه و سوزر سونك كنده كه مكث
 و ايسب اولد و غنى سنده صده انده غمده خفتين كافر اولد و سنده و بون

کافور اول جلدن امام مالک حضرت نوری بر قلنده صحیح به خط می تکفیر است
 قلنده شارت است بر و اجاع مسلمین بیه کافورن غیر بدین چهار و ملین
 ابشی شلین کافور صند سجده کبی و زمار قوشا من کبی و بلا ضروره باشد
 شنبه یکم کبی چونکه کلام بود محله منجر اولدی کتب فتا و ده ذکر و
 الفاظ و افعال کفر تحریر و لایق حاطره کلدی پس هر قول و فعل که دینه استحقاق
 سبب اولد اول قوکت قایلینک و اول قوکت عذبت کفری بیه حکم و
 اول کسنة العباد باسد دیندن چوقوب رتد اولدی دینور کرک
 اول کرک اولسون و کرک خورانه اولسون و سولید و کی سوز کرک غفانه
 مطابق اولسون کرک اولسون اول کفر و عت در زبیر اول دینی استحقاق
 سبب را و بدو لیچ معصوم او که کیم کیمکه حق تعالی حضرت نوری انک شان شنبه
 لایق و سزا اولین سنة ایله وصف ایده و یا خود اسما و صفات و
 و یا خود او و اوله ایدین برینه استنزا ایله و یا خود و عدو و
 برینی انکار ایله و یا خود کا عجز و یا خود محصل با خود جور و ظلم نسبت ایله
 یا خود مکان اثبات ایله کافور اولور و کیمکه استنزه انکار فلسفه
 کافور اولور و غیر فنی و ثوب خنده فیلن اگر دینه استحقاق طریقیه ایده
 کافور اولور و استحقاق طریقیه استنزه کافور اولور و فتوی بوبک اور زینه در
 بلا ضروره باشد کافور شنبه کبی و به صلیت بنه زمار قوشا
 کافور اولور و اگر شنبه استینک و یا صو و عت و فچون کیلور
 و زمار جندده حید طریقیه قوشا غور سه اندن کفول از کم کلمه کن عادیه ده
 ویر که صحیح اولد اولدر که شنبه کبی و زره کین سنة کافور اولور
 و کفره کتب بر امیرده اندر ایله بیام ایدین و اول کونده اشکله کلدی سنة

اندره موافقت ایدین کافور اولور و اول کونده تعظیم لیچون صامتون ایدو غنی سینه
 صامتون لایق و کفره به اول کونده تعظیم لیچون بر سینه ایدی ایدین کافور اولور
 و بود مقود فعل مؤمندن چهار اولور و کله که اصلنده کافور اولور و رسوم کفره
 تحسین ایدین کافور اولور و انسان لیچون حضورنده ذبح کفرور و بعضی بید
 ویدیر که کفر و کلد رکن مذبح بال اتفاق سینه در واکلی جاز و کلد
 و حرا بدین ثواب امید ایدین کفرور و حقدن عیبه سجده مطلقا کفرور
 و بعضی بید ویدیر که اگر عبادت مقصد ایله کافور اولور و اگر تحسین
 مقصد ایدر سه کافور اولور کن افضل اولر صورت کفرور اولر انک
 ترکیب و اگر اصل مقصد می و لمر سه کافور اولور و بال جماع بنو نوری شنبه
 اولر انک بیادین برینک بنو نوری انکار ایدین کافور اولور اما حضرت
 و ذوالکفک و ذوالقرنینک بنو نوری انکار ایدین کافور اولور
 زیرا انک بنو نوری احاطه ثابت اولما مشدر و انک بیادین ملائکه
 برینی استحقاق ایدین کافور اولور و عایشه رضی الله عنها حضرت نوری
 قهف ایدین حقدن شان شریفه لایق و لیا سوزی سولین کافور اولور
 و حضرت صدیق رضی الله عنه صحبت بنی و امامت و حضرت
 فار و کت رضی الله عنه علی صحیح خلافتی انکار ایدین کافور
 اولور خلاصه ده و زارینه ده ویر که راضی حضرت ابو بکر
 عمره سوکسه کافور اولور جویره ده ویر که رکنه حضرت ابو بکر
 عمره سب ایله و اندره طعن ایله کافور اولور قتی واجب اولور
 بعده رجوع ایدوب توبه ایدر سه و تجدید ایمان ایدر سه توبه سی قبول
 اولور می و لمر فی اختلاف واقع اولدی و توبه سی قبول و لمرق و زره فتوا

ویر لدی و برینه حضرت رسول علیه السلام فباغی سوروی بنده اول بن سویم
 دیسه کا فراولور و بعضیدر دیدیکه اگر بابت طریقی اوزره دیسه کا فراولور
 والا اولور و کیمکه حق تعالی بکافلا ایشی شله دیو ایدیه ایدی شکر دم دیسه اگر فیه
 بو جانیه اولسیدی فمدم دیسه کا فراولور و کیمکه اگر حق تعالی بکافحتت و برسه
 سنسر دیم و یا خود کرم دیسه کا فراولور بر مقام بزلده اسم اللهی
 استعمال الیکت یا نذر و اسم اللهی ثانت کفدر و بو معنی زیاده حفظ
 و لیسوب احتراز کرد و حلال اکل ایله دین کینه حرام کاحلالدن
 سوکلور دین کینه کافدر و صفایر و کجایردن برنی حلال اعتقاد
 کا فراولور و بعضیدر دیدیکه اولر اما صحیح بود و بواسطی استحلال ایدین
 کا فراولور و واعظله و مدرسه تقیید الینیدر و انکر تقیید بریه خط
 ایدوب کولند شرع شرعی تحقیق ایدیکو چون جمله سی کا فراولور ایدیکه
 ایان و بخدی کاح ایله امر و انور و علمی و علمی استحضار اید کا فراولور
 و بر عالمی و بقیه صسی من غیر سبب شتم ایدین کینه اوزرینه
 کفر خوف و انور و بر مسلمان با کافردین کینه اگر انکله شتم مراد ایدیه
 کا فراولور و اگر اعتقاد ایدوب برسه کا فراولور و فتوی بونک اوزرینه
 یا کافردیا بودی دین کینه جوابده لیکت دین کا فراولور و اعتقاد تقیید
 کا فراولور مسلمان اولدم دین کینه بعض علما عندنده کا فراولور و کینه
 تحقیر ایدین انی سبب عقوبت اتمین و عصیه قبیح و طاعتی حسن
 کورین طاعت اوزرینه ثواب معصیت اوزرینه عقاب اعتقاد دین
 کا فراولور حتی کینه انا مؤمن نشا ایدیه و کینه انکله ایماننده شک و
 ایدیه کا فراولور بجا و جاکت دین کینه کینه اوزرینه کفر خوفی وارد و اوج

اولیا حاضر و در دین کینه کفر فیه اختلاف وارد و مستان مخلوق در دین
 مطلق کا فراولور و مطلقا ایمان مخلوق در دین کا فراولور زیرا ایمان قبولدن قرار و تصدیق
 اولدوغی جهندن مخلوق اولور و حقندن ایدیت اولدوغی جهندن غیر مخلوق
 و کسی قاطعه طریقیه اخذ ایدنه مبارک و لسون دین کا فراولور و کشتی ایدوب
 سنه دن اوزری اگر فلان کینه لی ایدیم ایسه کا فراولیم و بو انکار ایدیه
 ایدیم کا فراولیم دیسه صکره ایسه صحیح اولر که اگر انکت یمن اولدوغی
 بدو سه کا فراولور و اگر بمرسه کا فراولور و علم عینب ادعای وانی ادعای
 تصدیق ایدین کا فراولور و ادعای لنین سنه لری بن بطورم دین کا فراولور
 و بکافحتت خبر و بر دین و بو فتوی تصدیق ایدین کا فراولور زیرا عینب سی ایدین بطور
 و نه جن بطور بکیمکه حضرت حق بطور و بر کسه ایدین اولدوغی و اللهی و رسولی
 و ملکر نبی ایدیم دیسه کا فراولور زیرا سوکت و ملکت عینب
 بعد و کینی اعتقاد اتمش اولور فتا و ده دیکه اگر صانع یا بده اولر ملکی شاید
 طوتم دیسه کا فراولور زیرا اندانی بطور و بر ایدیه غایب اولر و فرغ و اوزین
 اشدوب سفون دن و دین کینه بعض علما عندنده کا فراولور صلی بطور شرع
 ممنوعه و فاعلک کفر فیه اختلاف اتمش و بر ساعت کفری تصدیق
 کینه جمیع عمرنده کافدر و غیره حکم ایله دیو الفاظ کفرون برنی تصدیق
 فی الحال کا فراولور کرک اول انکله حکم ایلسون کرک ایلسون و حق تعالی کوکده
 بو معنایه عالم دین کینه اگر مکان ایدیه برسه کا فراولور و طایفه خارده
 وارد اولدن حکایت مراد ایدیه برسه کا فراولور و اگر اصل نبستی اولر سنه
 علما عندنده کا فراولور و کوکده ایدیه برده سنه دن خبری کسه فرمود
 دین کا فراولور و انکله فلان کینه لی ایدیم دیسه اول و حق بن ایشا ایدیه

بچک لازم علم نیز دایه بود و جوهرت جمله سنده کافرا و لور و بوزمان خلقند
 بو معنای حق صد و ایدر زبانه اخترا و لنینی که در و علم مسائل علمین بر سینه
 و با احادیث صحیحین در حدیث نقل ایدر کن بر سینه بود و کتب سینه و کلام
 و بوزمان سینه با خود بوسوزنه بار رتبه لازم زبانه شدی حجت آنچه مکرر و علم
 کیمک ایشنه بار و دایه کافرا و لور و اهل عیالک لوازم علیه زبانه اشتغال
 مجلس علم فادر و کلام دایه اگر انکله علم نهان را دایه رسد فطره عظمه و سواد
 ایلمک علم او که نکدن بکدر بر کافرا و لور و در عورت لعنت عالم قویه دایه
 کافره او لور زبانه علم شریفی است و آتش او لور و قصه زید علمین کدر دین
 کافرا و لور زبانه علم است و در در کس خضعت شریعه کیده لم دایه
 و اول عباد دایه کافرا و لور و قاضی به کیده لم دایه و اول عباد دایه کافرا و لور
 و نیم دایه و در در شریعی بنیم دین کافرا و لور و بر مسلمان بنیم دایه کافرا
 او لور زبانه کافرا و لور و نولیدی زنا و ظلم و قتل نفس نجس و حرام او دایه
 دین کافرا و لور زبانه بولور و فقه حلال او بشود و نولیدی خمر حلال او دایه
 دین کافرا و لور زبانه اول غیر شریعه حلال ایدی بدی سینه و دایه
 بر دینه حلال او بشود بری زنا و در بری زنا و در بری قتل نفس غیر حقد
 و بری سکر و بری خمر و بری مال و بری کذب و بری و اسد علم فضول
 عماد به ده کفره نکت بر املری کونی اکابر و دیو کفره ایدر سینه کوی
 اطعمه و غیره طعمه ده سوره که شول سینه نک که انرا علیه اشتغال اول
 و ارا رنده کلمه و کلمه اوله اول کونده انراک طعمه مریخی المی انرا حلال او دایه
 بو خسته انک دین سینه اول ضرر و بری بوسول اولندی و جوانده
 ویدر که انی انراک فرج و سدر و دینه موافقت و جهی او زره انک دینه

ضرر و در و اول وجه او زره المبه نکت ضرر بکدن اندان خراز سکر و برینه
 صغیر و دین سینه بی انتخاب علیه و بر سینه کافرا و لور و دینه و انکند که توبه
 ایدم و دایه کافرا و لور زبانه است و معصیت کفر و در و بوند زبانه
 صفتی که در زبانه اهل سنت و جماعت عینده انسان معصیت ایدم و بوند زبانه
 ویدر که نکت معنای اگر است و استخلاق است و فطره نفی او زره او لم رسد و بکدر و اگر
 انرا دین به او لور رسد کفر رسد به بود و بر عورت قویه سینه و بوند زبانه
 ایدم و ایدم ایدم انکله سینه بر کافرا و لور و بر مسلمان کاسک سینه سینه
 ویدر کافرا و لور و با جمله کلمه کفریه معنای علم اولد و عاده قصد اطرین علیه
 یعنی خورانه ایدم و با خود طریقی تعبیه حکم ایدم سینه جمیع علم عینده کافرا و لور و
 اعتبار و لور و صلی سینه طوعا کافرا و لور و فتنی یا بینه طعن او کافرا و لور و
 اوله اکا نفع و در زبانه اول عینده و عینده کافرا و لور و انکله خط ایدم و خود
 اگر ایدم حکم ایدم سینه جمیع علم عینده کافرا و لور و اجاسده ویر که امام محمد
 نصحا و ایدم که اکلمت نکت ایدم سینه کوفت به خط ایدم
 کافرا و لور و لکن بیدر که بوعی کند و سینه ایدم سینه بی سینه مجولدرمان
 انده قصد بقی ایدم و کلمه کفری ایدم و ب کولن کافرا و لور و بوعی زبانه
 جوق واقع و اندان خراز لارندر و کشتی کند و کفر به راضی و لکن کفر در تقاضا
 و غیرت کفر به رضاده اختلاف و ایدم و صاحب فخره رحمه الله امام علم
 خضر نندن رضی الله عنه غیرت کفر به رضای غیر تفصیل کفر اولد و فخره بر و اینه
 مطلع اولدق بیدی حاصل کلام و شیخه امام اولد که کلمه کفریه حکم ایدم سینه
 و ایدم اول کلمه خط ایدم و یا اگر ایدم و لم رسد او لور و عورتی طلاق یا بینه
 او لور و اکا تجدید یا تجدید نکاح لازم کلبور و معناه او زره کلمه شهادتی

لعنت

لسان و زره اجوی پیک کفایت یلمز و انکه کفر نفع اولم بلکه کفر سبب اول
 شده و مخصوصه رجوع اکالا لازم در و بحدید با جان بحدید بخاخ دان اول و لاجماع زنا
 و اندن متولد اول و لذنا در و بیجه میده در و اول خالده اولور سه اولور سه اولور
 قلمن جاز و کلدرد انک جمله علی بطل اولور و اگر غنی ایسه بعد اسلام حجت اعاده
 لازم کلور و سایر اعمالنک اعاده سی لازم کلمز و ایلدوکی وقف باطل اولور
 زیرا اول فرزند و وجود و نده قریبک تقابسی بود قدر پس سلامه کلد کلدن صکره
 و قفی بحدید پیک لازم در و اگر بحدید یلمز دان اول اولور سه اول وقف اولم بلکه ورثه
 بیسنده میراث اولور و ار و عورتدن پس ایعی و با سمد مرند اولسه و با خود
 اختیار یله کسا اولور سه کلمه کفر جاری اولسه ظاهر و اینه ارالنده فی الحال
 فرقت واقع اولور و قضا فاضی به متوقف و لکر کرک زوجه مدخولها اولور
 و بعضی مشایخ بلخ زوجه نک رده سی سبب فرقت و مغلله سنوی نزد
 و بعضی اینه بخارا و سمرقند اندر تابع اولدیر و عاتیه مشایخ سمرقند
 و بعضی مشایخ بلخ اول سبب فرقت و مغلله سنوی در دیر و اهی متبون
 بود قوی اختیار ایدوب دارند و احدی فسخ فی الحان میوردیر و مفضل عباد
 و غیرنده دیر لکه الفاظ کفر دن حاصل اولم کفر اوج قسم اولور سه در برستی
 بالاتفاق کفدر و بوسمتک مقتضای اولدیر که جمله علی جبط اولور و ایلدو
 حج اعاده لازم کلور و اول خالده ایکن ایستکی جامع زنا اولور و اندن
 طوغا اولم و لذنا در و برستی کفر اولدو و غنیه اختلاف اولدو و بوسمتک
 مقتضای اولدیر که فایده اجتناب بحدید بخاخه و توبه ایلدو و اندن جوبعله
 امر اولور و برستی خطا طریقیه واقع اولدیر و بوسمتک مقتضای اولدیر که
 فایده بحدید بخاخه اولم و نکرکن استغفار یله و اندن جوبعله امر اولور و عباد

صاحبی بود کلامک نفقذه صکره میوردیر که فسخ شده و کفر ایجاب ایدر بر بیجه و وجه
 و کفری منع ایدر بر وجه اولسه فسخی به لازم اولم اولدیر که تقبیری منع ایدر و جه
 میل ایده بعده اگر فایده بیتی مقتضای نک میل ایدوکی وجه اولور سه اول
 مسلماندر و اگر کفر ایجاب ایدر وجه اولور سه مقتضای نک کلامی کفر ایجاب ایکن
 حلی اکانفع و بر فر و توبه ایلدو و اندن رجوع ایلدو و بحدید با جان بحدید بخاخه اولور
 و وجه معناه و زره کلمه شهادتی لسانی اولور سه اجا ایتمک کفر نفع اولم و نته
 کلامه و این شیخه منظومه این بیتا شکر حنده میوردیر که مفضل عباد به صاحبک
 کلامنده اتفاق و اختلافدن و اشتبا بحدید اتفاق و اختلاف فیدر و مقتضای نک
 کفر ایجاب ایتمین جانبی ندرت اولور سه مسلماندن صادر اولم بر کلمه ده و با خود
 بر کلمه سننده اولنده اولور اما و با کفر سویدین کفر ایجاب ایدر فسخی
 جمع ایدوب کتاب ایلمین بعضی ملا حده نک کلام باطلنی تا اول ایتمک جاز
 و کلدیر بلکه فایده کفار و بدعت و ضلالتندن تقبیر ایچون قولنی اکن فیه
 روده مبالغه و اجیدر و بر زنی فتا و اسنده دیر که و بجکی بعضی سلفه
 انه کان بقول ما ذکر فی الفتاوی نه یکفر بکذا و کذا قد لک للتخویف التهوریل
 لا لحقیقه الکفر و هذا کلام باطل و حاشا ان طعیب انما اسد اعنی علی الاحکام
 بالحدال و المحرام و الکفر و الاسلام بل لا یقولون لا الحق و هذا هو الثابت
 عن سید الانام علیه فضل الصلوة و السلام و ما اوی الیه حبس و الانام
 فقد اخذه من بعض القرآن الذی نزل المملک العلم او شرعه سید ایل
 الوطام او قاله الصحب اکرام و الذی حورنه هو مختار المشایخ الشافیین
 لکذا العقام محکم اسد بفضله فی الدار السلام و کل من یأنی بعد هم من علی
 الدهر و الا یام ما بقی دین اسلام انتهی کلامه پس اخوان صفا و خدان فایده

عنهم اجمعين خلافتی فی بوزن بوزن و در صحابه و بنی خردن غیره با یک
 جاز و کدر و خلافت و توفیق و اندک صکره ملک و امانت و اهل اسلام برآمد
 لابد در ماکه احاد است تو لا ابد مدوکی امور بلیه قائم و نه تنفیذ احکام و اقامت
 حدود و نفوذ و بجزیر جوش و اخذ صدقات و اقامت جمع و عباد و
 متغلبه منحصه قطع طریق کبی و فاسک اردنده غافلین جاز و در سفرده و
 اوک اورز بنه مسیح ایتک جاز و واجبات اموال چون ایتد کبری و عاصده
 انزه نفعی و ارد و فضل از مننه و اکتد و علم عقلم و فضل و اطفال و کسبه
 امام اعظم حضرت زکی توفیق انبش و سحر و اقد و اصابت عین جاز و در مجتهد
 اصابت ایدر و کاهی آنها و ده خط ایدر و اگر اصابت ایدر سه انگلی اجوی و ارد
 خط ایدر سه راجوی و ارد و اجتهاده ایدر و کی خط مغفور در و خصوصی ممکن و لد و
 برده ظاهر لری و زره جل ایتک و اجدر و اندر فی ظاهر ندن اخراج ایتک جاز
 و کدر و امانت سپنه جنت ایدر شهادت ایتد مکر که شاع شهادت ایش
 اوله عشره مبشره کبی که اندر بوندر و ابو بکر عشره عثمان علی طلحه زبیر سعد
 سعید عبد الرحمن عوف ابو عبیده بن الجراح رضی الله عنهم اجمعین
 و خروج و جل حذر و عیسی علیه السلام سعاد ندن ذلی حذر و کونشک
 مغربین طلوعی حذر و دایه لار صک خودی حذر و کاهنه و عاوه و بنجه و ارد
 بر سنه صورتی جاز و کدر و دید کله بنه ایا منق جاز و کدر و جماعت حق و صوا
 و فروت زنج و عدا بدر و دین معقول عند اسلامدر اللهم احبنا علی الاسلام و امننا
 علی الاسلام و احسننا فی زمره اهل الاسلام بیک مکرک یا ذا الجلال الاکرام و بر
 احبنا با محبت فضل ثانی و کرا و لدن عقایدک و تالیی باینده و صانع عالم بر در
 و معنوم واجب الوجود بر داندن عزیز بیک و در زینه صاف و اوستی ممکن و کدر و اهل

ارکند بونده مشهور و اولا بر مان فاطمه و اکا خدا کت و فو جل اوکان فیها آله
 الا الله لصدنا فو لیله اشارت و انبش و بیانی و کدر که اگر یکی الله ممکن و لیلدی ارکند
 غلغله ممکن و لور و بی یعنی انردن هر بر بی خوه منعی فاور و لور و بی مثا بر بی بیک کنتی
 اراده ایدر و اول بر بیانی اول اراده ایدن منع ایدر و سکوننی اراده ایدر و
 حکت و سکونن هر بر بی ارکند نفشنده و کدنگ انردن هر بر بی ارکند
 تعلقی ممکن و زرا اردین ببنده رضا و بوندر بلکه قضا و حصول بر ایدن
 و ارکند تابع ثابت و لد و بی نظیر جبه حال و جدن عالی کدر و با یکی ارکند
 حاصل اول و یا خود و امیر و یا خود و امیر و یا خود و امیر و یا خود و امیر و یا خود و امیر
 اول اکی صدک ارتقا اجتماعنی ایتک ایدر و اول محالدر و اگر مغفوض ثانی و لور
 اول اکی اجتماعنی ایتک صدک ارتقا یعنی و انرک عجز رینی ایتک ایدر اجتماع ضیق محال
 اول و لد و بی کبی ارتقا ضیق محالدر و اگر مغفوض ثالث و لور سه اول و لد و بی
 بلا مرجع آخر و زینه رجحانی و انرک بر بیک عجز رینی ایتک ایدر و ترجیح بلا مرجع
 محالدر و آله عجز محالدر زرا ایدن ثانیه ایتک ایدر و لد و بی جهندن ایتک
 حدود و امکاندر پس بقدر امکان تا نفعی مستلزم و امکان تا نفع اول و ج
 محالدر پس مستلزم در و محالی مستلزم اولانی مستلزم اولانی مستلزم محالدر
 پس بعد و محالدر و اول صانع قدیم و قدم حق خداده و جمل عدم سلسلین
 عبادتدر پس حق خداده قدم سبق بعدم او لمدن کنا بند و وجوب قدم
 خدایه دلیل دور و تسلسل استخا لیتدر زرا اگر قدیم او لمیوت و لیلدی
 محدث آخوه محتاج اولور و دی و اگر اول محدث قدیم اولور سه ثبت المطلوب
 و اگر حادث اولور سه اولد فی بر محدث محتاج اولور و دی پس اگر الی غیر آنها به عده
 منجز اولور سه تسلسل لازم کلور و اگر عودت ایدر سه دوره مودی و لور و دو

تسلسل محال در محاله مودی و لایق سنه دخی محال در ویرا یکی شیک عتقه عت
 اول سیدر با واسطه اید با خود واسطه سوزش شیک عتقه عت اول سیدی محال در
 زیر علت معلولت اوزرینه متقدمه در پس اگر شیک عتقه عت اول سیدی کند
 اوزرینه متقدمه اول عتقه اوزرینه متقدمه اولور دی و شیک عتقه عت اوزرینه یکی مرتبه
 اید متقدم اولق لازم کلور دی اول محال در و محاله مودی و لایق سنه دخی محال در
 و تسلسل عتقه عت وجوده مؤثره بر علت اول علت مؤثره یک کند به مؤثره
 علت اخیره و اتم جو الی غیر النها به استنادن عبارته و اول محال در زیر آن
 واحد عتقه عت غیر متناهی به اتم می سنه در و اول تصور غیر متناهی به اول امور
 غیر متناهی به اول محال در حال بود که عتقه عت متناهی و لایق سیدی آن واحد
 محال در و ابطال تسلسله بین کلکین مشهور اول دلیل بر تطبیق و بر بیان تطبیق
 اولدر که معلول اخیر دین مرتبه اید متقدم اول معلول متناهی غیر النها به بر جمله
 ایدیه و زبده اول یکی جمله تطبیق قله و زوشول و جمله یکم جمله اولی دن اولی جمله
 اول مقابله سنده و اندن یکجایی جمله ناندن یکجایی مقابله سنده اوججی اندن اوججی
 مقابله سنده اید و ز و اتم جو اید اگر جمله اول و اهر بر یک مقابله سنده جمله
 ناندن بری بولور سه بوشکل اوزره ناقص زاید اولور و اول محال در
 و اگر بولور سه بوشکل اوزره جمله اولاده بر سه بولور سه
 جمله ناندن ده اید مقابله سنده بر سه بولور سه بولور سه بولور سه جمله ناندن
 منقطع و مستویه اولور و ناندن یک ناندن اولایک متناهی لازم کلور زیر
 اول ناندن یک اوزرینه قدر متناهی اید زاید در که اول در و قدر متناهی یک اوزرینه
 زاید باله زوره متناهی اولور و خد اوض کلور زیر اوض اهل سنت و عت
 عندن متناهی اید قائم و موجود در عبارته اول جلدن غیر فنده اوض موجود قائم

بهنجیره و نمیشد و غیرتف مختار بود موجود و قلدی عدمی اوج ایدر قائم بهنجیره ایدر یک
 معناسی بنجرده اکانایع اول سیدر حاصلی و ضیق موجود در که اول نفس بهنجیره
 و کلدر یکله اید بنجرده غیرت که جوهر در بنجرده تا بعدر پس ممکن اولور بفاسی متع اولور
 و خدایه قدم و بقا و اجدر و وجوده طوق عدم سنجدر و وجوب بقا سنه دلیل
 وجوب قدمیدر و وجوب فندنه دلیل سابقا ذکر اول نمیشد و قدمی ثابت اولایک علی
 متقدمه اکنچون مابث قدمه استنع عدمه و نمیشد و خد اجسم و کلدر زیر
 اول شیکب و متناهی و زکب و بنجره امارت امارت حد و ندر و جوهر و کلدر زیر
 جوهر اهل سنت و جماعت عندن جوهر لایق بنجرده یک اسمیدر و اول متناهی و جماعت
 جوهر و حقیقت اندن منزله و محدود و محدود و کلدر یعنی حقیقت و عدو کثرت
 صاحبی و کلدر یعنی یکیات مقصودیه مقابله یکیات مقصودیه اعداد یکی محل و کلدر
 و بعضی و متناهی اندن ترکیب و کلدر زیر اندن اجتناب و ادر و اجتناب
 و جوی منافی و متناهی و کلدر زیر اناهی مقادیر و اعداد صفا نندن و یا
 یعنی اشیایه مجابست و صف اولتر زیر اناهی است فصول مقوله ایدیه مجابست
 تا زایج باب ایدر پس کتب لازم کلور و کیفیت ایدیه یعنی صف ایدیه
 و توابع فراج و ترکیب به و صف اولتر و مکانه ممکن اولتر زیر مکانه الیدی
 قدم مکان لازم کلور دی فندن بنجره قدیم اولور و اهرین فاطمه ایدیه ثابت
 اولدی و اوزرینه زمان جاری اولتر زیر زمان اهل سنت و جماعت عندن
 بر موجدون عبارته که اکلره بنجره و تقدیر اولور بولور پس یکی که اکلره بنجره
 تقدیر اولور و اکابر سنه مشایه و محال اولتر زیر اناهی یکی معنی اوزرینه
 اطلاق اولور بر لیبی حقیقتده انا و در و بر لیبی یکی شیک بر جهنمه اولور و
 اندون هر بری اخوک سندی سدی ایدیه یکی معنی اوزره دخی خدایه بر سه محال

اولی محال در اما معنای اول ورزه ماضی و لما متی ظاهر در اما معنای
 اورزه اولد و غنک بیجا اولد که موجود اندن بر بسی و صافند
 انک سده ایله زبر انک و صافند فایده اولان و صافند اجل
 و اعلی در بر حیثیت که اولد اولد اصلا مناسب بود مثلاً برده اولان
 علم موجود در و صافند و محدث در و جاز الوجود در و هر زمانه متجدد در و
 صفت اول علم موجود در و صفت در و قدیدر و واجب الوجود در و ازندن
 ابد و کد و ایدر و علم خلق بوجه من الوجوه اکا ماضی و کلد و با صفات
 و فی بویه در و خدا انک و جمل علم و قدر ندن بر سده جفر زبر بعضه
 جمل و بعضند عجز نقص در و بر مخصوصه افتد در شوکله کیم نقص قطعیه
 حکم عمومی قدر انک شمولیه ناطقه در فوکل شیئی عظیم و علی کل شیئی
 قدر و خدا انک ذاتیه قائمه صفات ازلیه سی در و اول صفات
 انک ذاتیه عینیه در و نه غیر در و انک اشویه عندنده بدی در
 و مازیدیه عندنده سکر در و انک بولور در حیات و علم و قدرت و ارادت
 و سمع و بصر و کلام و تکوین و مازیدیه انک زیاده است کلری گویند
 و تکوین غیر مکتوب زبر انک بولور در و تکوین چادر حاصلی اشاعه فتنده
 صفات ذات قدیدر و ذات حقه قایلدر و صفات افعال چادر
 و ذات حقه قایلدر و مازیدیه عندنده صفات ذات انک
 جمله سی قدیدر و ذات حق ابدیه قایلدر در نه کم بو خصوصه انک در علم
 و فضل و عیش در صفات الذات و الافعال طرا قیامت مصونیت
 الزوال امام اعظم حضرت علی رضی الله عنه فقه اکبرنده بیور کم نزل
 و لا یزال مصفاته و اسمائه لم یحدث له صفة و لا اسم کم نزل علم بعلمه

والعلم صفة فی الازل و قدرة و القدرة صفة بالازل و خالقاً بخلق الخلق
 صفة فی الازل و فاعلاً بعباده و الفاعل صفة فی الازل و الفاعل هو الله و صفة
 صفة و المفعول مخلوق و فعل الله تعالى غیر مخلوق و صفاته فی الازل غیر محدثه و مخلوقه
 و من قال انها محدثه و مخلوقه و وقف فیها او شک فیها فهو کافر بالله عظیم
 انشی کلام الامام علیه رحمه رب الانام و حق تعالی حضرت علی بن ابی طالب کور عینی
 عقلاً جازدر یعنی عقل کند و عالی و ورزه ترک و لو نشه انک استنباط
 حکم ایله و نقلاً و اجدر قال الله و جوده یومئذ ناضرة الی ربها
 ناطرة و قال رسول الله صلی الله علیه و سلم انکم ستر دن ربکم کما ترون القمر
 لبته البدر پس ثابت کونی مؤمن در جناب حق جسته باشد کونی کونیه
 تشبیه و کیفیت و انکله رای آرا سنده ثبوت مسافه سکر در و علم
 و علم جمیع اجزاء صفا بتدیه یعنی حق تعالی بی عدم و جوده اخراج تمیز
 سو مختم معد و مکن موجود اولد و مازیدیه علم اعین و اعراض عین باریدر
 که اول دانته قایل اولد یعنی نفس عینه متجز اولد و تجزیه شیئی انوک تجزیه تابع
 اولیه و اگر اول یکی جودن و زیاده و انک کب و لور سده جدر و اگر کب و لور
 جود در و عرض شول ممکن عین باریدر که دانته قایل و لیوب غیر علی
 قایل اولد شو معاً کیم تجزیه اول غیره تابع اولد و قایل عین انک و اعراض
 و اعیان انک اجسام و جواهر اولد قدری ثابت اولدی پس معلوم اولد که انک
 جمله سی حادث در اعیان انک بعین انک حد و ثری شایده ابدیه ثابتدر
 حرکت کبی سکون در حرکت و ضو کبی ظلمت در صکره و سواد کبی بایض در صکره
 و بضی در حد و ثری و لیل ابدیه ثابتدر و اول لیل طریا عدم در شکم
 مذکور لک خدرنده و اقدر زبر عدم قدمی منافیدر پس اگر سکون

قدیم اولیدی ایا عدم طاری اولدی و اگر ظلمت قدیم اولیدی
 اینمردی و اگر باین قدیم اولیدی منعدم اولدی و اینکانت حادث اولدی
 دلیل جواد شدن جالی اولدی قدری زیر اینست که حادثی جالی اولدی
 حادثی و هر حادثی بر حقیقتی محضی و اگر انکانت بر حقیقتی
 بلکه کند و نفسی حادث اولیدی یکی است و یکی برین سبب
 اخر از این سبب لازم کلدی در حقیقت بلای محال در هر سبب
 محال مودی و له محال درین حالت کند و نفسی حادث اولیدی
 و قول کند و مخلوق اولدی و غنی کی کفر و ایمان طاعت و عصیان
 جمله افلا و غنی مخلوق قال الله و الله خلقکم و ما عملون معزله
 و بد کلری کی قول کند و افلا لک خالق و کلدی در فقه و معزله قوله
 موجود و مختص و بر این ایدی ما خالق و یکله تجاسر اینمردی و قنایم جانی
 جمله سکت معنای بر اولدی و غنی کوردی و کلدی و از این لفظ خالق
 اطلاقه تجاسر ایدی و شایم حاشا که حقن عیزی بر خالق اولدی بلکه جمیع
 اشیا لک خالق اولدی و از این خبری خلقی اثبات اینکانت شرک و عبودیت
 ضعیف و عاجزه خالقیت اثبات اینکانت قنایم خلقی خطای
 فاحش و نقص است اینمردی و از این کلام قدیمه جمیع اشیا
 خالق کند و اولدی و غنیدن خبر و بر مشر و منصف من اینست
 و جواد و در این فعل حق کلدی و از این خبری و از این
 و حکم و قضا و تقدیری ایدی و در این سن اولدی و رضایه و قنایم
 و سبب اولدی و رضایه مخالف اولدی و اگر دینورسه که کفر خدا و اولدی
 قضا سبب اولیدی کار رضا واجب کوردی و رضایه رضا واجب جواب

اولدی که کفر مقتضی در قضا و کلدی و رضایه و واجب مقتضی به واجب کلدی و کلدی
 افعال اختیار بر اینی و از این ایدیه مشاب اولدی و از این ایدیه
 عقاب اولدی و ثواب حقن فضل و عقاب اندی و کلدی و کلدی و کلدی
 علت معنایه اولدی و از این سطاغت برده و غنایه و معنی زله و کلدی
 کبی فغدن عدم و کلدی و غنایه سبب آلاحت ارج معنایه
 اولدی و از این سطاغت بلایه فغدن مقدرد و صحت تکلیف سطاغت
 معتمده در و قول و سطاغت و کلدی و اولدی و کلدی و کلدی و کلدی
 قال الله لا یكلف الله نفسا الا وسعها کرک اولدی و کلدی و کلدی
 متنع اولدی و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی
 عیدیه کرک لا یطافه تکلیف جواد عدم جوادی و کلدی و کلدی
 ما زیدیه ایدیه معنی زله و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی
 عیدیه جواد کرک و افق و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی
 اولدی و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی
 ساعه و لا یستفهمون معزله و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی
 ایدیه و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی
 و قولک تخلف و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی
 بر در کلدی و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی
 ایدی و از این خبری و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی
 مودر صانع اولدی و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی
 و حوام زلفدر زیر رزق حق بغالینک حیوانه اکل و چون سق ایددی
 سنده در و اولدی و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی و کلدی

رزقنی کرک حلال اولو کرک حرام اولو استغفایر دانست کندنی زرقنی اکل
 انکاک و با خود غیر بی انکاک رزقنی اکل انکاک تصور و تفریز حق تعالی بر شخصه غذا
 تقدیر ایندو کی سینه بی اکل استغفایر و غیر بی بی اکل استغفایر و حقیقت
 دید و کند ضلالت خلق ایدر و دید و کند استغفایر ایدر زرقنی اندن غیر
 خالق بود قدر و قوله اصح اولان سینه حق تعالی انکاک و زرقنی واجب و کله خلا
 لم یغفر له و بوجوه صده نمک ایند کله بی سینه نمک غایتی و کله که ترک اصلاح
 بخن و سفه اولور جواب اولد که حق تعالی باغ اولان اصحی منع محض عدل حکمت
 اولور حال بود که انکاک کرم و حکمتی و عقوبت امور علمی اوله فاطمه ایند ثابت
 اولمشدر و تیره کافر کرک و بعض عصاة مؤمنکرک تقدیر بی و انده اهل
 طاعت استغفایر حق تعالی انکاک انکار بعضیون علیها حق تعالی
 و عشیای و لوم تقوم الی عت و قال تعالی ادخلوا آل فرعون الانشاد
 و قال تعالی اعزوا فادخلوا نار و قال صلی الله علیه و سلم استترهوا
 من البول فان عامه غدا البصر بمنه و حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم
 بیور که خدا انکاک جل و علا مثبت است الذین آمنوا بالقول الثانی فوالی
 غدا قبر حقنه نازل اولمشدر و سوال مسکر و کثیر حق تعالی و انکار بی
 ملکر انکاک قبر تیره اخل اولور و انکاک رب بندن و دینندن
 و پیغمبر ندن سوال ایدر و اطفال سوال اولور و انکاک علی الصبیح سوال
 اولمشدر و بعث یعنی حق تعالی اموات اجزاء اصلیه لرینی جمله وار و احقی
 اعاده ایدر قبر لندن فالدن حق تعالی قال الله تعالی ثم انکم یوم القیمه
 تبعثون و قال تعالی قل یحییها الذی نشأنا اول مره فلا سغه حشر
 اجسادی انکار ایدر و اعاده معدوم محال و دیدر و بونکرک و حوالی و دیدر

انکاک

باطلد و کلام رب العالمین مخالف اولد و غی چند مؤمنه کلامی
 انکاک جاز و کله و وزن حق تعالی انکاک و الوزن یوم القیمه و غیر
 انکاکه مفا و بر اعمال منور سینه دن عبارتند و عقل انکاک کفایتی در کدن
 فاقدر و محسنه و زنی انکار ایدر و انده عبادک طاعت و معصیتی
 اولان کتاب حق تعالی مؤمنه صاعقه کله و کافر لره صول لندن و انده
 و بر یور قال الله تعالی و تخرج له یوم القیمه کما با بقاه منورا و معتره
 کتابی انکار ایدر و حساب حق تعالی قال الله تعالی و اما من انکاک
 بهمینه منوف بحاسب حسابی و سوال حق تعالی و حوض حق تعالی
 قال الله تعالی انا اعطینک انکاک الکون و قال علیه السلام حوض سیره
 و صراط حق تعالی و اول من جن بنم اوزره محمد و بر جسد و فدن انکاک و فدن
 کسکندر و جنت و جنت حق تعالی و انکاک حق تعالی و انده اولان آیات
 و احادیث اشهر من انکاک و اکثر من انکاک و انکاک حق تعالی و انکاک حق تعالی
 معتره رعم ایدر که یوم جاده خلق و نور و آدم علیه السلام ایدر حوالی قصه
 و انکاک حب سنده اولمشدر بل سنت و جامعته دلیل در و انده و انده
 هر کفنا طاری اولمشدر رسول علیه السلام بقظه دن کجه دن مقداره
 شخصی که جاده انکاک مسجد قضایه و امسی نص قرآنه تا بندر قال الله تعالی
 سبحان الذی اسری عبده لیلا من المسجد الحرام الی المسجد الاقصی الذی
 بار کنا حواله لرنیه من انکاک انکاک البصیر و مسجد قضایه و مسجد
 و صکره علا دن خدا و ایدر که بره معراجی احادیث مشهوره ایدر
 و انکاک کبیره قولی یا ندن خراج انکاک خلا فاما معتره زرقنی و دیدر که کتب
 کبیره نه مؤمنه و نه کافر و بی سینه اولان منزه بود و بوقول شاک

اور زینہ منی در که حال انکرت متذکره حقیقت ایمان در خود کفره و حال ایله
 خلافتی از این بزرگواران و اهل بیت که در کتب کبیره بکلمه صغیره و حتی کافور در زیر
 ایمان کفر را سنده واسطه بود قدر یکی قول علیه باطله در زیر آیات و احادیث
 عاصبتک و زینیه مؤمن اطلاق قبله باطله در قال الله تعالی یا ایها الذین آمنوا
 کتب علیکم القصاص و قال تعالی یا ایها الذین آمنوا اتوبوا الی الله توبه
 نصوحا و قال تعالی و ان طائفتان من المؤمنین قتلوا و ابودر خضری
 سؤالده مبالغه اند کفرنده حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم بیور دیکه و ان
 زنی و ان سرق علی غنم انقبالی در و حق تعالی شکر کن عیسی اگر ضعیف
 و اگر کبیره در هر ذنبی دیکه کنه اگر توبه اید و اگر توبه سرتوبه سرفخو اید و قال تعالی
 ان الله لا یغفر ان یشرک به و یغفر ما دون ذلک لمن یشاء خلافا للمعقله
 زیر انکرت عند زنده کبیره نک عفو نه توبه دن لا بد در و صغیره نک افرینه
 عقاب جایز در کرک مرکنی کبیره دن مجتنب اولسون و کرک اولسون زیر اخذ نک
 عذو جل و یغفر ما دون ذلک فو لنک تخشع و اخذ در سکت و سایر
 اخبارک اهل کما چقنده شفاعت در حق تعالی خلافا للمعقله و اهل سنت
 و جماعت عند زنده شفاعت عفو و مغفرت جایز و یجوز شفاعت و لمسی
 اولو سیده ثابت اولور و معتزله عند زنده کبیره دن توبه سرفخو جایز و یجوز
 شفاعت و حتی جایز اولور و کتاب و سنت اهل سنته معا و نیت ایدر
 قال الله تعالی فما شفعم شفاعته الشافعین زیر ابونکلا نک استولی
 فی الجملة شفاعتک ثبوتنه دلالت ایدر و اهل کما بیر نارده مخلص اولور و اگر توبه
 و حتی اولور لر سه قال الله تعالی و عذ الله المؤمنین و المؤمنات جنات
 و قال تعالی ان الذین آمنوا و عملوا الصالحات کان لهم جنات الفردوس

نزلا الی غیر ذلک من البصیر الدال علی کون المؤمن من اهل الجنة و ایمان اسلام
 و اول حضرت رسول الله صلی الله علیه و سلم خداون خبر و بر و وکی سنده نک
 جمله سنده قبله نصیب و سنده اقرار در اعمال حقیقت ایمان داخل و کفر در پس اول
 نه از زنده کبیره بکلمه رتوب اکسن ایمانک ثمرات و انوار بدر و بو محکم تقصیل
 ان شاء الله بیان و انوار و ارسال سل انزال کسبده حکمت بالغه و حاجت جمیده
 و ارد و معنی نک دید کلمی کبی واجب و کلمه زیر حضرت حکمت و زینیه
 بر سنده واجب و کلمه و افعال خدا اگر چه عمل و او صله معلله و کلمه رکن حکم
 و مصالحدن و حتی خالیه و کلمه و سمب سنده و بر ایدر دید کلمی کبی متغیر و کلمه بعض
 مستکین و ایهب اولد قدری کبی کبی جایی منف و می ممکن و کلمه و حق تعالی اینه
 علیه السلام اهل ایمان و طاعنه جنب و نوابیه تبشیر بچون و اهل کفره و خصیبه
 تنذیر بچون و ناسه امور دین و دنیا لر زنده محتاج اولد قدری سنده بی تبشیر بچون
 ارسال ابدی و انوری عادی نافضه معجزات ایدر تا بید ابدی و معجزه عاده و حق
 بر آمدن بخارند و که حق تعالی آنی منکر ایدر معارضه سنی و قنده بنز و عواید
 کسکت الی و زینیه خلق ایدر و اول اینه حضرت آدم علیه السلام و احوالین
 حضرت محمد علیه السلام و بیان عدد انبیا و بعضی احادیث و اوده اولد
 و اولی اولد که تسبیح ده بر عدد اوزره قرار اولمیه زیر احوال جیب اکرم صلی الله
 علیه و سلم بیور منقسم من فضله ناعلیک و منهم من لم یقصص و افضل
 انبیا علی غلام حضرت محمد در علیه السلام قال الله تعالی کنتم خیر آتیه
 اخر جبت للناس و سکت بود قدر که امکت خیر بندری و سنده کمال کلمی سنده
 و وینده کمال کلمی تابع اولد قدری سغیر کماله تا بعد و ملائکه حق تعالی
 حضرتک امریه عامل بود ایدر قال الله تعالی لا یبقونه بالقبول فانهم

بعملون و ذکورت و انوشتند و صفات نمر تر نه انکه نقل وارد اولی
 و نه انکه از زین عقل و لالت بستی صحیح اول بود که بلیس علیه اللعنه
 ملائکه دن و کلد ر بلکه چند در و عباد و نه و رفعت درجه ده ملائکه
 صفته اوله و جهندن نمر دن ستناسی صحیح و لمسدر و باروت
 و مار و صحیح اوله اوله که مکر در و انردن کفر و کبیره صا در و لمسدر و
 معاتبه طریقی اوزره در و رسل ملائکه دن و صفدر و رسل ملائکه عا به شرف
 افضلدر و عا به شرف صا خلری عا به ملائکه دن و فضلدر و کرامات اولیا
 حقدر و لی شول کسبه در که مکر در و لغوی مقدار حق تعالی انک در انت
 و صفاته عارف اوله و طاعت اوزرینه مواظب معاصی و مجتنب
 و لذات و شهواته انما کدن عرض اوله و کرامات شول امر خارق للعاده
 و در که حق تعالی بر شخص مؤمن صا کجک الی اوزر زنده خلق ایلیم و دعویاه مقارن
 اولیمه و ایمانه و عمل صالحه مقارن ایلیم امر خارق للعاده استدر اجد و دعوی
 نبوته مقارن لامحجره در و مریدین و اصف بن برخیا دن کرامت ظهوریله
 کلام اتند نا طقدرو صحابه دن و تابعین دن و اندرون صکره کلندر دن کرامت
 ظهوری و اتریه تا بتدر بر جهنده که انکار بی ممکن و کلد و اول کرامت
 پیغمبره معجزه اولور و ولی انده سقل اولور و ولی درجه نبوته و صلوات
 زبر انبیا معصوم در و خوف خاتمه دن مؤمن در و روح ابد و مشایخ
 ملک ایلیم مکر در و کمالات اولیا ایلیم انصاف فرزند صکره تبلیغ احکام
 و ارشاد انام ایلیم مأمور در و بعضی کرامیه دن و لیکت بنی دن
 افضل اولم سکن جوارزی نقل اولندی و موقوف کفر و ضلالدر زرا
 انبیا و ایتانی اولیا سکن نه با بتدر شوکت کبی که بنی نبوت و اولیا

متصفه و ولی انی و لایته متصفه پس با کبر و لایب ایلیم متصفه اولیا
 و نبوت ایلیم متصفه اولیا دن نجه افضل اولور مع هذا نسبیده اولیا
 و لیده اولیا و لایندن نم و انکه نغم تر و واقع اولور که نیک مرتبه
 بنو منی افضلدر بوجه مرتبه و لایتنی افضلدر و قول و انکه عاقل و با نفع اوله
 بر مرتبه و اصل اولم که اندن مرو منی ساقط اوله و بعضی مباحیل و بدیگر که
 حق قول غایت مجتبه و اصل اولسه و قلبی صافی اولسه و نفاقتی انما فی
 کفر اوزرینه اجتناب ایلیم اندن مرو منی ساقط اولور و انکتاب
 کجا بر سببی ایلیم حق تعالی انی جهنده او خال ایلیم و اندرون بعضیله و بدیگر که
 اندن عبادات ظاهره ساقط اولور و انک عبادتی نظر اولور و وجهله
 کفر و ضلالدر زرا مجتنب و ایمانده انک ناس انبیا در و انبیا سکن
 و انقدر و حضرت رسول علیه السلام اذ احب الله عبدالم بصره
 و نیت قولک معناسی و لدر که حق تعالی کنایه دن حفظ ایدر پس کنایه
 ضرری کالاحق اولم و انبیا دن صکره افضل بشیر ابوبکر الصدیق علیه
 رضی الله عنه و اندن صکره عمر الفاروق و اندن صکره عثمان غنی النورین
 و اندن صکره علی المرتضی حضرت زید رضوان الله علیه جمیع و خلافتی
 و حق نبوت نبی اوزره در و علامت اهل سنت و جماعت حضرت
 علی بی سوکدر و ادکلرک اوزرینه مسیح ایلیم در و خلافت کامله اوتوز
 یلدر و اندن صکره ملک و اما رندر زرا حضرت رسول علیه السلام سوره
 الحافه بعدی نشون سنه شم بصیر ملک عصوصنا و امام علی حضرتی
 اوتوز ملک باشند شهادت اولدی امت نصب امام واجب
 اوزره اتفاق استدر لکن حق جوابک طریقیده اختلاف ایلیم در و

حبیب خدا و شوکت کیم انک حق زنده
 کتاب اهل

ابوبکر علیه حضرت حق تعالی تفصیل استکدر
 و حضرت عثمان ایلیم

اولد که نصب امام خلعت و زرینه و بیل سمعی ابله و جبر زبر حضرت رسول
 علیه السلام بپوشیدن و لم یعرف امام زمانه مات میتة جاهلیة صحاح
 رضی الله عنهم حضرت علیه السلام فانتدن صکره نصب امامی اہم ہما
 قدیر حتی انی حضرت علیه السلام دفنی و زرینہ تقدیم اندیلر و ہما
 و فانتدن صکرہ بویلا بدیلر زبر او اجبات شرعیہ مک جوخی وجود
 اما نہ توقف ایدر رسول موبکی کہ احاد امت اکا متولی اولمزلر مثلا
 تنفیذ احکام و اقامت حدود و سد نفوز و تہذیب حیوش و اخذ حدقا
 و اقامت جمع و احیاء و کبی امام ظاہر و لکن کرکدر تاکہ وقت حاجتہ
 اکا رجوع اولنہ و اول مصالح عبادلہ فایم اولہ تاکہ نصب امام مقصود
 اولن سنہ حاصل اولہ و اعدا خوفندن خلعت کوزندن مخفی و ممان
 کرکدر و خودی منتظر اولمکن کرکدر زبر حضرت رسول علیہ السلام بپوشیدن
 الایمہ من قریش کرچہ بوحیث صبحیچدر اما وقتا کیم آنی حضرت
 ابوبکر اکملہ انصارک و زرینہ احتجاج اندوکی حالہ روایت اندی
 و صحابہ و نربسی فی انکار اہندی مجمع علیہ اولدی اما مک شہمی یا خودی
 اولسی شرط و کلد زبر حضرت ابوبکر و عمر و عثمان رضی
 عنهم خلافتدی بیل ایلہ تابا و لیجان بوکہ انکر اصل نبی باشند و کل ایدی
 و اما مک معصوم اولسی شرط و کلد زبر حضرت ابوبکر اما متی دلیل ایلہ
 ثابت اولمشد رشو کلمہ کیم عصمت نہ قطع یوقدر و مخالف خداک و لا ینال
 عهد الطالمین قولیدہ احتجاج ایلدی و غیر معصوم ظالم اولمغین عہد
 اما نہ نائل اولمزدیدی جواب مغدر زبر ظالم شول سنہ درکہ عدا
 اسقاط ایدیچی بر معصیت ارتکاب ایلہ و اندن نوبہ و استغفار ایتیمہ

بیر غیر معصومک ظالم اولسی لازم و کلد و حقیقت عصمت اولد کر حتی
 تعالی قولده قدر نک و اختیارات بفا سی برہ ذنب خلق ایتیمہ اما
 زمانہ سی خلعت و زرینہ اولسی شرط و کلد زبر افضلیتہ مساوی یکہ
 مفضل کاه اولور کہ اما مک مصالح و مفاسد نہ اوف اما مک
 موجبہ قیام و زرہ افدر اولور و مسلم و جو ذکر و حال و بالغ
 اولسی شرط زبر اخی تعالی کا و لکچون مؤمنلر و زرینہ سبیل فکدی
 و قول اقدیسک خدایتیدہ مشغولدر و خلعت کوزندن مستحضر
 و لکن اقصا العقل و الدنیر و صبی ابلہ مجنون تدبیر امورده و مصالح
 جمهورده تصرفدن قاصر در امور سلیمندہ و تصرفہ مالک و لکن کرکدر
 و علمی و عدلی و کفایتی و شجاعت ایلہ احکامک تنفیذی و حدود و مک
 حفظی و ظالمین مظلومک انصافی و زرینہ قادر اولمکن کرکدر زبر
 بو امورده اخلال نصب اما مدن غرضی مخلد و امام فسقہ و عباد اللہ
 جور و ظلم ایلہ عزول و لکن و نشا فغیدن منقولدر کہ امام جور و ظلمہ
 مغول اولور و کتب شافعیہ مسطور اولد کر کہ فاضل فسقہ و
 اولور و امام فسقہ مغول و لکن و بزده فاضلہ ایکلی روایت واردر
 بر و ایلدہ معزول و لکن غلہ سخت اولور و بوظا ہر و ایلدہ
 و بر و ایلدہ مغول اولور و حرم بحال یث زاده بیور کہ فتویٰ بقول
 اورزہ در و ہر مصالح و طالحک اردنہ غار قلمن جابر زبر حضرت
 رسول صلی الله علیہ وسلم بپوشیدن صلتوا حلف کل بر و فاجو و علی
 امت فسقہ مک و اہل اہواک اردنہ غار قلدردی آنی انکار
 ایتیمزدی و بعض سلفدن منقول و لا منع کراہت اورزینہ محمولدر زبر

شکر کن حفظ ایشد رحا فطش الدین ابن ناصر الدین الدمشقی بوجهی بوجهی
 حفظ الاله کرانه لحد آناه الامجاد و صونا لاسم زکوا السفاح فلم یصمهم عاره من
 آدم والی ایه وانه وعضید ویدیکه حضرت رسول علیه السلام بعثت من صکره
 حق تعالی انزلی احبابه و ب حضرت رسول علیه السلام ابنا کتور و بمرحله فطش
 الدین ابن ناصر الدین الدمشقی نه زیبا پیور حباب الدمشقی نه فی فضل علی فضل
 وکان به رؤفا فاجبی نه وکذا اباه لابا به فضلا لطیف استم فالفهم بذکره وکذا
 الحدیث به صیفا علانه روم اعنی کمال پنازاده روح پیور که حق المسلم
 ان یسک لسانه عما یجلی شرف نبی صلی الله علیه وسلم بوجه من الوجوه وکذا
 ان ثبات الشکر فی ابویه اخلاص ظاهر شرف نبیه الطاهر انتهى وکذا
 مواهب لدنیه ده فالحذر الحذر من ذکر ما فیہ نقص فان کت فدیو ذی الشیبه صلی
 علیه وسلم لان العرف جابرانه اذ ذکر ابو شخص فیما یفقد ووصف بوصف
 وذلک الوصف فیہ نقص تاوینی و لده بذكر ذلک له عند الحاجة و قد قال
 الصلوة والسلام لا تؤذوا الاحیاء بسب الاموات رواه الطبرانی فی الصغیر
 ولا ریب ان تاوذه علیه الصلوة والسلام کف یقتل فاعلم ان لم یتب و سبانی
 مباحث ذلک ان شاد اسم تعالی فی الخصایص من مقصد المعجزات و لقد طب
 بعض العلما فی الاستدلال لابانها فاسم تعالی یشبه علی مقصد الجمیل انتهى بعض
 علما و نراو سبوطی حضرت زید زبیر النکر بوجهی بوجهی متقدم و تالیف زید زبیر
 و بوفکرک و فی موعنا ده ابکی الی فی واد بری مطولده بری مختصره و مطوک
 اسمی مرشد الهدی در مختصرک اسمی روضه الصفانی والدی المصطفی در
 و بوحکمک تفصیلنه واقف اولی مراد الدین انکره مطالعه الیسو و فقری دعاء
 خبر دن و تملک مولانا سبوطی پیور که نقضت من مجموعہ بخط شیخ کمال الدین

والله

والله شیخ الامام نفی الدین ناصر الدین الدمشقی بوجهی بوجهی
 قال ان ابی البنی فی النار بانه ملعون لان اسمک قال ان الدین یؤذون
 اسم و رسول الله لعنهم اسم فی الدین و الاخره واعد لهم عذابا مهینا
 ولا اذنی عظم من ان یقال عن نبیه انه فی النار انتهى بلفظه و امام موفق الدین
 ابن فذاله الحکم بلی المفتح نام کنا بنده پیور که من قد ف ام البنی صلی
 علیه وسلم یقتل مؤمنکان و کافران انتهى و مولانا محمد الشامی سبوطی
 و الرشاد فی سبیره خیر العباد نام کنا بنده پیور که بعض علما مغایره بک
 خطیله بر فتاویه واقف اولدم اول بومفکک و زرنیه انده کلامی سبط
 ایشد سبوطی حضرت نربک سلوک ابند و کی طریقی رجب انیش و اول
 فتاوه ذکر اولک امور و سی و لدر که بومفاده حکم اوج قسم و زره
 بر قسمک فابنک کتفر و زنده سی و اجبر و انده فتدین غیری بوفد
 و اول شول مکانه اولور که ذلک القابل انکر حضرت نه حکم ابی حضرت
 رسول اللهم صلی الله علیه وسلم اذیت و تغیرنی و اکا عیب و کنا
 مراد ابده و بر قسمک و زرنیه لوم بوفد و اول شول مکانه اولور که
 انکله کله و داعی شرعیه دن بر داعیه دعوت ابده کتم مثلا حدیثی
 ذکر ابیه و آتی نقیبه و تقریر حالنده حکم ابیه و بر قسمک حکم جواد کک
 و قتل بر بنه سنه و اصل و کله و اول شول مکانه اولور که انکله کله و
 شرعیه دن بر داعی دعوت انیمیه پس بوشخص حال حسبی و زرنیه تاو
 اول نور ظاهرف شرعیه سندن غل و نور و بومک و زرنیه عمر بن عبد
 العزیز حضرت نربک عالمی غلله اسم لال ابندی عبده بر عافه حضرت
 رسول علیه السلام احباب ابوبنی حقه و ارد اول حدیث شرعی انکار

جایز و کلدردیدی ز بر حضرت علیه السلام مولا سی غنڈنڈ کر امنی بوندن غنڈنڈ
وحدتک صحیح و صغیف و سبب بومقارده بقند لازم و کلدرد ز بر اعلا
رضی اللہ عنہم و بدیو کہ احادیث ز غنڈنڈ و ترهید و صحت شرط و کلدرد پس
بومقارده حالک نذر و انک صحتہ انشاء اللہ مانع بوقدر و جناب شریف
حضرت علیه السلام ہر جکت طننہ غلبہ ایدن اولدر انہنی و امام اعظم حضرت
مات علی الکفر قولی صکرہ اجبار نہ مانع و کلدرد جایز در کہ کفر و زرنہ اولدر صکرہ
حق بک حضرت علیه السلام تشریف بچون اندری جبار اید و اجانہ کلدرد **فصل**
ثالث امان بایندہ در امان غنڈنڈ مطلقا تصدیق معنیانہ در لاملہ
و با ایدہ استعمال اولنور امننت لہ بہ و بنور معنای صدقہ و کلدرد قال
مقالی و ما انت بمؤمن لہ ای تصدیق و قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
الایمان ان تؤمن بالله و ما انت بمؤمن لہ ای تصدیق و شرعہ و حقیقت امانہ اہل سنت
و جماعت ارا سندنہ اختلاف واقع اولمشدرا کثر علما و دیگر لہ الا بمان
ہو تصدیق بای علم محیی السببی صلی اللہ علیہ وسلم بہ ضرورہ یعنی امان و کلدرد
الا تصدیق بقدر شول سنبہ کیم حضرت رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم خداوند
خو و جل الخکہ کلمہ سی ضرورت جستنڈن معلوم اولہ یعنی بر وجہ شہاد
بود کہ کیم انی عاتہ بیلہ و نظر و اسند لالہ محتاج اولمہ لر صانک و خدا
و صدق انک فرضیتنی و خمرک حرمی کبی و اندہ تفصیل معلوم اولمشدہ
تفصیل اعتبار اولنور و اجمال معلوم اولمشدہ و اجمال اعتبار اولنور
پس کیمکہ حضرت رسول علیه السلام جمیع خداوند کتود و کی سندنہ تصدیق
ایمان و اقارہ فادر اکین اقار کتور میہ اول غنڈنڈ و خداوندش مؤمنڈر
شول شرط کیم اول ترک اباد استناع طریق ایلیہ اولمہ و بعضی علما و دیگر

الایمان ہو تصدیق السببی صلی اللہ علیہ وسلم فیما جاء بہ من عند اللہ و الاقارہ
یعنی امان و کلدرد الا حضرت رسول علیه السلام جمیع خداوند و کتود و کی سندنہ
تصدیق و اکا اقار در پس کیمکہ حضرت رسول علیه السلام جمیع خداوند کتود و کی
سندنہ تصدیق ایلیہ و اقارہ فادر اکین اقاری ترک ایلیہ کرک اول ترک
اباد استناع جہت بیلہ اولنور کرک اولنور کا فدر و جہنڈہ مخدور
اگر اباد استناع جہت بیلہ اولنور سہ بالاتفاق کا فادر اولور و اگر اباد استناع
طریق ایلیہ اولنور سہ قول اولنور مؤمن و سور و قول اولنور کا فادر
مولانا و و اشترع عقاید غنڈنڈ بہ دہ سور کہ التذقیط بکلمتی الشہادہ مع القدر
علیہ شرط من اخل فہو کا فدر مخد فی النار انہنی و امام اعظم حضرت رضی اللہ
عنہم اصح روا ین بودرست کیم کہ جہت بیلہ سور را الا امان اقار
باللہ و تصدیق بالجن و فقہ اکبر ندہ سور را الا امان ہو الا اقار و تصدیق
خوالا سلام البر ذوی اصول مفندہ سور کہ الا امان ہو تصدیق و الا اقار
من صدق بقبلہ ترک السبب من غیر عذر لم یکن مؤمنا و ان صدق ولم یضامن
و قنا بقدرہ بکون مؤمن یعنی امان و کلدرد الا قبلہ تصدیق و لسانہ اقار در
پس کیمکہ قبلہ تصدیق ایدہ و عذر سندنڈل ایلیہ اقاری ترک ایلیہ اولنور
اولنور ز بر حال اعتبار دہ اقارک جہت کربستی اعتبار اولنور و اگر
قبلہ تصدیق اید و ب اقار ایدہ جکت بروقتہ مضادف اولنور اول
مؤمن اولنور ز بر حال اضطرار دہ اقارک جہت تبعیتی اعتبار اولنور
و شمس الایمانہ السرخسی اصول مفندہ سور کہ امانک رکنی قبلہ تصدیق
و لسانہ اقار در و تصدیق بر حالہ سقوط قابل و کلدرد و ہر بار کہ انی
غیرہ تبدیل ایلیہ بای وجہ کا اولنور کفرا اولور و اقار اگر جہ تصدیق کبی

رکند رکمن اول بعض احواله سقوط محتمل در حتی اگر انی اگر اه عذر بلیغ و تبدیل
 ایسه و قبلی یا نه مطمئن و لسه اول مذکور اول و بونک بیانی اول و لکه لسان
 معدن تصدیق و کلد رکمن قلیده اولان سنه دن مجتهد در پس وجود عدم تصدیق
 و لیلی اولور و اگر اظهار نه قادر رکمن فی عینه تغییر ادرسه کا فر اولور و اگر اظهار
 قدرتی اگر اهله زایل اولورسه کا فر اولور زیر انفسی و زرنه خونی قلب سنده
 تصدیق بقیه بقای و زرنه دلیل ظاهر و اگر بونک بلیه باعث اولان تبدیل
 اعتقاد و کلد رکمن نفسندن دفع هلاک جاست پیدر اما حالت قدرته
 تبدیل تبدیل اعتقاد و دلیل در پس وجود عدم رکمن بیان اولور رکمن بعض احواله
 انده سقوط استقامت اولمغین قلبیه تصدیق مرتبه سنده و کلد رکمن بیان
 و دندر حاصلی ان تصدیق و انوار دن عبادت را لا بقدر و اگر تصدیق رکمن
 لازم در و اصل انده سقوط استقامت یو قدر و انوار رکمن غیر لازم در زرنه انده
 سقوط استقامت و در پس تصدیق بقیه یا نه نسبتی یا شک انسانه نسبتی
 کبیر و انوار رکمن یا نه نسبتی یک انسانه نسبتی کبیر یا بشیر انسانک
 وجودی اولدوغنی کبی تصدیق بقیه یا نه نسبتی وجودی ممکن و کلد و لسنه
 انسانک وجودی ممکن اولدوغنی کبی قرار سنه و خی یا نک وجودی ممکن اگر
 دینور که کیم حالت نوم و غفلته تصدیق باقی قائم پس اول ذخی انوار کبی
 رکمن لازم اولدوغنی سوال دن یکی و جمله جواب و بر شد جواب اول و غیر
 یعنی لسنه کیم اول حالته تصدیق باقی قائمیه بلکه تصدیق قلبیه باقیه
 و ذهل حصول ندر و جواب یا تسلیم یعنی سمنه بود حالته تصدیق
 باقی و کلد رکمن رع او زرنه صندی طاری و لیلین محقق باقی حکمته فاکه
 حتی لفظ مؤمن زرنه منسیده و یا خود زرنه حالده یا نه کلین و انک زرنه

علامت کندب طاری و لیلین شخصه اسم اولدی لکن جواب اولده نظر اولور
 اگر دینورسه که بر جرحه نک عملی یا بدن جزو غفده و اگر عمل لسان بین
 اولنوب سائر کار کانت عملی بقیه یا نه نسبتی و لسنه حکمت ندر جواب لدر که
 و فاکه لسان یا نه مصنف اولدی تصدیق انک باطنک عملی اولدی پس
 یا نه مصنف اولدوغنی تحقیق انچون محمول اولدوغنی جهندن بمعنا به اول
 مخصوص اولدی نغم جمیع کله غار فیلین کا فک اسلامیه حکم اولور اگر بدن
 لسانه قرار شده اولمغنه و خی زیر اصلوه مسونه قرار دن کا اولور
 و بعض سلف و جمیع محدثین و جمهور مکتبین و عموم مستزله و خوارج و اکثر
 فقها و دیگر که الا بیان قرار باللسان و تصدیق بالجهان و عمل بالارکان یعنی یا
 لسانه قرار و قلبیه تصدیق و جوارحه عملدر و بونک عریف صدر بنودن
 صد و ایدن بونک موافقت در شریعتی القابده حضرت عیسی بن رضی الله
 عنها روایت ایدر که قالت قال رسول الله صلی الله علیه و سلم
 الا یا مع سرفه بالقلب و قول باللسان و عمل بالارکان و این یا به
 و طهرانی امام علی حضرت نرندن رضی الله عنه روایت ایدر که قال قال
 رسول الله صلی الله علیه و سلم الا یا مع سرفه باللسان و تصدیق بالقلب
 و عمل بالارکان معرفه بالقلب قولنده اولان موفقتن مراد تصدیق
 زیر اهل حق عذنده موفقت یا نه و کلد و سمنه یا نه انشا الله
 پس بونک و زرنه موفقت یا بدن جزو اولور نه یا به مستزله ایله
 خوارج عذنده جزو حقیقتدر و اهل سنت عذنده بالاتفاق جزو موفقتدر
 اگر دینورسه کیم عملک یا بدن جزو اولمغنی ممنوع در زیر کتاب و سنده
 عملک یا بدن و زرنه عطفه و بعض اعمالی یا نه که یا نک اثباتی وارد اولدی

و عطف مغایرت و عکس ایما نه عدم دخول و لالت ایدر زیر اشیائی منفیه
وجود کلنه عطف اولفرد بعض اعمالی ترک ایدنه ایما نه اثباتی عکس ایما نه
داخل اولمده و غنه اشارت ایدر زیر اشیائی که بدو چون عدم تحقیقنده
سکت یوقدر و کذلک ایما نه شرط اعمال قلندنی مشروط و حاکم شرطه داخل
اولمده و غنه ریب یوقدر زیر اشیائی که بدو غنه شرط اولمده مشغور جواب
اولمده که بوسوال عمل حقیقت ایما نه چون در دین سکت اوزرینه وار و اولمده
مغیره ایدنه خوار جدر ایما نه که بدو در دین سکت اوزرینه وار و اولمده که اهل
و جماعت در حلی اعمال مغیره ایدنه خوار جدر عینده ایما نه اجزاء حقیقیه در و قوا نه
داخل در حنی عدم اعمالدن عدم ایما نه لازم کلور و اهل سنت جماعت عینده
اجزاء حقیقیه و کلدر بلکه اجزاء حقیقیه در حنی عدم اعمالدن عدم ایما نه لازم کلور
و مذہب حق بودر زیر اعمال ایما نه اجزاء حقیقیه اولمده فی فاسق مؤمن و ایمان
لازم لازم باطلدر زیر آیات و احادیث فاسق مؤمن اولمده و غنه و آله
پس ملوم و فی باطل اولور زیر باطل لازم باطل ملوم فی مستنددر و حربه
عینده با کلکلیه ایما نه خارج در و وجود و عدمی برابر زیر اولور و در که ایما نه
کناه ضرر انیم سکت کفر طاعت نفع ایتمز و بوند مذہب باطلدر زیر آیات
و احادیث مذہب کبار که تقدیمه طفره پس اهل سنت جماعت
بیور و در که توبه سرفات ایلین که نکاح شربت خداده در و بر سه غفور و
آنی حبسنه داخل ایدر و در سه اکا کناهی کلور که صغیره و اولمده و کرک
کبیره اولمده و ایدر بعد فضل و غنائیل و با خود انده اولمده و اولمده
برکت یله خود اختیار و برکت شغنائیل آنی حبسنه داخل اولمده و غنه
صغیر و کبار فی فرق ایدر و در که صغیره اوزرینه تقدیم جائز و کلدر زیر مذہب

کبیره نه مؤمندر و نه کافر در بلکه فاسق در و فاسق مغیره عینده وار و غنه
فالور و عبادات طاعتی بیبا مشغور اولور حاصل کلام مغیره عینده وار و غنه
ایما نه جفر لکن کفره داخل اولمده زیر اولمده که ایما نه اسنده واسطه اشارت
ایدر و اکا منزله بین المنزلهین در لکن کفری حبسنه خلودنه حکم ایدر و غنه
کبار ایدنه صغیر از ایلینی فرق ایتمز و در که صغیره و کبیره صغیر ایما نه
جیفر و کفره داخل ایدر زیر اولمده وجود واسطه ایدنه فایل اولمده و غنه
باطل اولمده و غنی کبی بویکی مذہب حق باطلدر زیر آیات و احادیث
فاسق اوزرینه مؤمن اطلاق ایدنه طفره در دست حضرت عیسی علیه السلام
زمان سعادتمندان فی یومنا یزیدونه سزاوین مذہب کبیره کت اوزرینه غار
ملتمس و اکا دعاء استغفار کت اوزرینه جمع اولمده و در مع ذلک اولمده
مؤمندن غیره جائز اولمده و غنی تقیبتنا بیدل ایلین جماعت توبه سزاوین
مذہب کبیره کت مؤمن اولمده و غنه دلیل قاطع و بر مان ساطع در زیر
حضرت رسول علیه السلام لا یجتمع امنی علی الضلالتة بیور و در و ایدنه
اعلم و صلی الله علیه و سلم **فصل رابع ایما نه زیاد و نقصان مؤمنده**
بین العلماء واقع اولمده اختلاف بیائنه در ائمه ثلثه و مقصد و عموم محدثین
و مسکلهین دیدر که ایمان زیاد و نقصان فایلدر و امام عظمی
رضی الله عنه فقہ کبیره بیور و در که ایما نه اهل السماء و الارض لا یزید و لا نقص
یعنی اهل سماکت که ملائکه در و اهل ارضکت که انس و جن در ایماندری یزید
اولور و نه ناقص اولور پس بزم ایما نه ملائکه در سکت ایماندری کبیر
و امام حضرت علی کاتب منورده بیور و در که المؤمنون مستون فی الایمان
و التوحید و متفاضلون فی الاعمال یعنی مؤمندر ایما نه توحید ده برابر در

و اعمال و طاعت و منفعت در پس اهل ایمان را رسانده و افع اولان
تفاوت در رتب و درجات حسب سبیل و ایمان و توحید سبیل و کلمه
مولانا سعد الدین ایمانک زیاده و نقصان قبول ایند و کلمه سوره
ایمان حدیث و اذعان و اصل اولان تصدیق قلبین عبارتند و بگویم که
انده زیاده و نقصان تصور و تمیز حق تعالی که سبیل حقیقت تصدیق
حاصل اوله اول کرک طاعت مواظب کرک معاصی به ملازم اولون
ایک تصدیق با قیود و انده اصلا تغییر یوقیر انتمی کلامه اگر دیور سه کم
خدا یک عو جل او ایت علیهم آیه نه زاده تمام ایمان فوای ایمانک
زیاده به قابل اولد و غنه دلیل صریح و الیوم اکملت لکم دینکم حتی
زیاده قدر غم علی اظهار و یکدر وجه ثالث اولدر که دینک تمام ایمان
و شمس کرک **الله** نقصانی قبول ایند و کلمه برهان صحیح استکمال اولد جواب اولدر که
ایمانک زیاده لکنه داله اولان آیهانی امام عظیم حضرت نوری تاویل استیدی
و بیور دیکه خطاب صحابه در رضی الله عنهم زیر انزه زیاده تاویل استیدی
و بیور دیکه خط من نیست **الان** فیکم برایت نازل اولدی و یا خود بر سبیل
اما اولینه کردی ایمان کسور و تصدیق ایدر ردی و صکره برایت دخی نازل
اولد قد و بر سبیل ایدر دخی اما اولد قد و کادخی ایمان کسور کردی لاجرم
ایمان کسور و کلمه سبیل نه تک زیاده لکن سبیل اندک ایمانک زیاده
اولور دی و تاویل اینجاست حضرت نرین مرویدر و اندر زجا و آنده پس
و ایهب اولد قدری سبیل و استکمال نایند جواب اولدر که بوانی
خط هر یوزر بنه حل ایمانک جازد کلمه زیر اگر خط هر یوزر بنه حل ایمانک
مهاجرین و انصار و اول کوندن اول و سدر دین با فض اوزر بنه اولمک

و حضرت رسول علیه السلام انوری دین با فض دعوت ایمانک لازم کلمه دخی فیکم
بلازم باطل اولدی پس اینی تاویل ایمانک لازم کلمه دخی تاویل اوج وجهه
وجه اول اولدر که بودند امام و حضرت رسول علیه السلام عصر بدر زیر
حضرت عصر نرین اول و لا اوفات اوفات حضرت ایدی وجه ثانی اولدر که
اکملت لکم دینکم فو لکم معانی اظهار لکم دینکم حتی قدر غم علی اظهار
و یکدر وجه ثالث اولدر که دینک تمام ایمان و ایمانک دینک تاویل استیدی
نکتم با دینک دینک دینک نرین سی هلاک اولد قد و الیوم غم علی و کلمت
سلطنت و بر امام محمد بن اکر سبیل و یکدر که بوجه ذراع لفظه زرا ایمان
زیاده و نقصان قبول ایند و بندک امام عظیم ایدر ایدر حقیقت ایمان و ایدر
و ایمان زیاده و نقصان قبول ایدر و بندک آیه ثلثه ایدر ایدر ایمانک تاویل استیدی
و اشراق نور فی قلبه و ضامنی را ایدر و بواجب بار ایدر ایمانک طاعت
زیاده و معاصی ایدر با فض اولد و غنه شبهه بوفد و با حمله حقیقت ایمانک
الذات زیاده و نقصان قابل و کلمه و بحسب الوصف قابلدر و بحسب الوصف
قابل و لمسی بحسب الذات قابل و لمسی سنائی و کلمه زیر اجتن محضه و بحسب
الذات قابل و لمسی منع ایند و بحسب الوصف قابلدر و بحسب الذات
قابل و لمسی دفع ایند و اگر دیور سه کم ایمان مخلوقی غیر مخلوقی در جواب اولدر که
سابقا و اولان احوال ثلثه دن ثابت اولدیکه ایمان تصدیق عبارتند فقط
و یا خود تصدیق و انوارون عبارتند و یا خود تصدیق و انوارون و عمل کائنات
کنا بیدر و کتب بوقدر که بوقر و کتب فغیر و قون جمیع افعال خدا
مخلوقی را بوعین نفسی بحر الکلام نام کنا بیدر و بوقر که برده مذہب بودر که
ایمان عیدک فغیر و کتب بوقدر که بوقر و کتب فغیر و قون جمیع افعال خدا

و نیز بلکه در آنکه اینها قولند پس از آنکه اقرار و قلب به قصد بقدر و خداوند بداند
 و توفیق و توفیق حقدند و معرفت و معرفت تولدند و هدایت حقدند
 و اینها اول است اما قولند و توفیق حقدند و جد و جهد و عزم و قصد
 تولدند و توفیق حقدند و اگر اقام و عطا حقدند و قبول تولدند پس هر
 حقدند اول مخلوق و کلام و هر آنکه که تولدند اول مخلوق و بر حق تعالی جمیع
 صفاتی غیر مخلوق و بلکه حق تعالی هر یک یک صفاتی صفت عبد و نیز تفسیر
 اول کسینه ضلال و مضل و بسند عدد انتمی کلامه **فصل خامس** **باینده جوار**
استشاده و دفع اختلاف باینده در معلوم او که یکم فایکث اما مؤمن است و
 تولدند یکی مذہب را در مذہب اول عدم جواز در اہم اعظم و اصحاب بودند
 و اہلب و اہلش در برابر انشاء کلمہ شک و باینده شک کفر در محمودی
 عمدہ نام کنانہ بیور کہ ثم من قام بہ التصدیق فهو مؤمن جفا و لا یصح ان یقول انما
 انشاء الله کما لا یجوز ان یقول انما حق انشاء الله یعنی حقیقت باینده مضیف اولان
 کسینه علی القطع و الاثبات مؤمنند پس اگر انا مؤمن جفا و یک صحیح است انما
 انشاء الله و یک جایز و کلام شکم انا حق انشاء الله و یک جایز و کلام شکم
 ثانی جواز و ائمہ ثلثه و اصحاب بری بودند و اہلب و اہلش در دعوی خفیه و
 بعضی دید بر کہ انا مؤمن انشاء الله و یک جایز و کلام اولی و احسن اولان ترکید
 عمر شفی عفا یدنه بونی اختیار ایدوب بیور کہ و اذا وجد من العبد التصدیق
 و الاشرار صحیح ان یقول انا مؤمن جفا و لا یصح ان یقول انا مؤمن انشاء الله
 سعد الدین شرح حده و بر کہ زیرا اگر اول شک همچون اولور سه کفر در لا محاله
 و اگر تا ذب همچون و امور می شبت خدایه احواله و تقویٰ همچون و صفت
 و مآله شک همچون و با خود ذکر خدا بیک همچون و با خود نفسی ترکید و

و عالمه اعجاب بدن نبوی همچون اولور سه جایز و کلام اولی و لا ترکید زیرا اولان
 مؤمنند و همچنین مصنف لایب یعنی دیدی و بیدری بر اسکت همچون اولی و
 نفسی جوارک معنی یوقدر و مع هذا اکا سلفدن خنی صحابه و اہلب سندن جوئی
 و اہلب و اہلش در بعد مصنفک و السعید قد یشتی قولنی شرح ایند و کی برده
 بیور کہ حق بود کہ معناده خلاف یوقدر و نزاع ابجی نقطه در برابر
 اگر ایا اید مجروح تصدیق و اقرار مراد اولور سه اول حلاله حاصله و اگر ایا
 او رزینہ بخت مرتب اولان سه مراد اولور سه اول مستحب خدایه و در حاکم
 حصوله قطع یوقدر پس حصوله قطع ابدن یعنی انا مؤمن جفا و بن او کی تفسیری
 مراد ابدی و انا شبت خدایه تقویٰ ابدن یعنی انا مؤمن انشاء الله و بن
 ابجی تفسیری ابدی انتمی کلامه کہ چه ملاکات حدس سه بود توفیقی خوب
 و هر و جمله و عذر بر کلام مذہب خفیه و صحیح اولان عدم جواز در و بود
 تقصیری شرح عمدہ و مسطور و بزم تحفه از اگرین نام کتاب خدایه مذکور در مراد
 ایدن مراجعت ایلست و الله تعالی علم بالصواب **فصل ششم** **در مع فضائل**
و جوی و طریق تحسین باینده در معلوم او که یکم معرفت خدا با جمیع وجوب
 لکن آنکه طریق تحسین باینده احکام و اہل سنت جماعت و معتزله
 موقوفه خدا آنکه طریق تحسین باینده نظر صحیح اولد و غنہ انفا قدرندن صکره
 نظر صحیح است شائندہ اتفاق عموم معتزله و بعض اہل سنت و جماعت
 و دیگر کہ اول شرط صحت و کلام بلکه شرط کمال در پس عدندن عدم لازم
 کلام و تار کی عاصی اولد و جمهور علی و مکملین دید بر کہ اگر چه شرط صحت معرفت
 و کلام و لکن اجبر پس نظردن غیر طریق حاکم اولان معرفت معتزله و کلام
 تار کی اجبی ترک اید و کی جسدن عاصی در و نظردن و عطفک کند غنہ

حاصل اولان شنبی ملاحظه سیدر ناکه کنی عندئذ حاصل اولین شنبی
 تحصیل ایدیه مثلاً عقلت عندئذ عالمک متغیر و غیر متغیرک حادث اولمسی حاصله
 پس عقل بامور معلوبه بی ترتیب ایدر ناکه انکله بر امر مجهولیکه عالمک حد و بند
 تحصیل ایدیه اولیده و لحن نظر دخی واجب اولور زیرا هر چند که واجب مطلق
 اکانوقف ایدیه اول واجب لکن اول وجوبک طرفی ثبوتی اهل سنت و جماعت
 اشاعه عندئذ سمعدر فقط و غیره عندئذ عقلدر فقط و ما زیدیه عندئذ سمعدر
 عقل واسطه سیده و بوجوهک تحصیل انسا سد فضل ثامنه بیان اولور حسب
 موافق بودر که موقوفه مؤدی اولان نظرک و جوبی باشد و اصحابه چون که
 اشاعه در یکی مسلک و در مسلک اول موقوفه و جوب نظرک و از رتبه و اولان
 آیات و احادیث ظاهر ایدیه است لکن در قال الله تعالی قل انظر و اما و
 فی السموات و الارض و قال تعالی انظر و الی ما رجمه الله کیف یحیی الارض
 بعد موتها پس حضرت ماری جل ذکره و لیس صافه و صفاته نظر ایدیه از ابتدای
 و آمدن ظاهر و مستباده اولان وجود بر وجه تعالی حق تعالی ان فی خلق السموات
 و الارض و اختلاف اللیل و النهار لآیات لا و الالباب فاولی شریفی نازل اولیده
 حضرت علیه السلام و بل لمن لا کما من حبیه و لم یفکر فیها سیوروی
 پس حضرت رسول علیه السلام و لابل موقوفه تفکری تا که و عید ذکر ایدیه
 و اول انک واجب اولد و غنه دلالت ایدیه زیرا اگر واجب اولد سیدی
 انک زکی و از رتبه و عید ذکر اولمزدی زیرا واجب لیس شنبی زکی
 و از رتبه و عید بودر و بوسلک ظنی و غیر قطعی الدلاله اولدن خارج اولور
 زیرا صیغه امر و جوبدن غیر محتمل و نقل اولن حدیث شریف اتحاد
 قسب یلندندر لوک لغتده حبیبک و قسده ایکی جبهه بی او یتمن لازم

پس معنی حدیث شریف و یک اولور که دلیل شمول کسبه که بواجبی او قویه
 و انده نظر انیمیه و مسلک تا اولدر که موقوف خدا اجماع مسلمین ایدیه واجبیه
 و اول نظر دخی خبری ایدیه حاصل اولور و هر چند که واجب مطلق اندن خبری ایدیه
 حاصل اولمیه اول واجب بر نظر و اجبر و اثبات و جوب نظرده معتد اولان
 بودر انتمی کلامه و بعضیدر جوب موقوف خدا و حق تعالی حق تعالی فاعلم انه
 لا اله الا الله فاولیده استلال ایدیه سیدر سیدر قدس سره بودر که لکن
 بودلیل ظنی سیدر زیرا صیغه امرک و جوبدن غیره حتمی و اولور و لفظ
 علم کاه اولور که لغه ظنی غالب اولر رتبه اطلاق اولور و ظنی غالب کاه نظر سر
 نقیضه ایدیه حاصل اولور سیدر قدس سره رازی حضرت قدس سره ذکر انیمیشدر
 انتمی کلامه و حکما پس دیدر که طریق تحصیل موقوفه الهامدر و الهامسر
 و توجیه نامسر موقوف حاصل اولور پس بوجوه حق موقوفدن و غیرندن برکت
 تحصیل مراد اولیده رهنمائی کاصرف ایدیه و و بملکی انک و از رتبه
 مسقط ایدیه و مطلوب بری حاصل اولور اندن انتمی تعویق ایدن سندن الحکمه
 منقطع اولور بر جواب اولدر که الهام ثابت اولد و نقد بر ورزه اول
 معونت نظره محتاج در زیرا نظر سر انک صفا اول خداون و لوب
 حق اولد و غندن با خود غیرندن باطل اولد و غندن این لمز ملاحظه
 و دیدر که موقوف تعیندن غیر ایدیه حاصل اولور جواب اولدر که تعلیم دخی
 معونت نظره محتاج بر را تعلیمه قابل اولان کسبه نظری کار ایدیه بلکه
 ویر که اول با یکد معرفتی افاده انیمیه بلکه افاده سنده قول اما محتاج اولور
 و بصیرت ایدیه نظری بصیر ایدیه نظره و قول اما صنود ششمه بکدر پس سیدر
 ابصار اندرک ایکسیده تمام اولور که کدک موقوف انک مجموع ایدیه صورت

و طایفه صوفیه و دیگر که طریق تحصیل معرفت تصفیه باطنی را بپذیرند
 و بر آنکه نفس پاک را بپایان رسانند و آنکه کدورت بشری و دنیاوی
 جسدیه و نخبه بدی و حضرت صمدیه نوحیه خلوت و غلبه الهی را بپذیرند
 و طایفه موطنی بر عقاید خفیه مفیده و لور که اصلا آنکه طایفه شایسته
 رب ربی و غایب و صاحب نظر و عبقده لرزیده اوله خصوصیه ناشیه
 شکوک و شبهات عارض اولور و بونوره اولور جواب اولور که تصفیه
 و بی معونت نظره محتاج در کور فریب مکنه بود و مضار وین مطلق
 را با صفتی خلوت و غلبه الهی غایب باطله به اجمال ابدی اگر صفت
 و خلوت نظر صحیح تحصیل عقاید خفیه به سبب اولدی حال اولدی و لور
 بوجوه تکلیف زیاده تقصیر از تحقیق اندک برین نام کتاب زده مسطور در و بورد
 معتمدین و اوله تقدیر و تصدیق و اوله حکم مجری از حق و قبول در زیر
 اهل سنت و عتده مجر و معرفت ابا و کلدی بلکه از حق و قبول در زیر
 و کیشیه حکم مجری از حق و قبول معرفت قلبیه فایده و بر فر وانی
 زمره اهل ایمان اوله اقبال بپذیرد و کفار و بعضی بدی حق یقینا بپذیرد و
 و عتده و اسکنجا به سندان کار ایدر لودی سنگم حق تعالی اندک حفر زده
 و جهد و ابها و استغنیها نفسهم بپوزاگر و بنور سبب تصدیق معرفت مبنده
 فرق اندر که تصدیق ابا اولوب معرفت ابا اولوب جواب اولور که تصدیق
 مصدق کسبی و اختیار بده چهل اولور و معرفت کاهیه کسبی و اختیار بده
 و کاهیه کسبی و اختیار بده ظهور کلدی اول جلدن باب ایمانده تصدیق
 معرفت کفایت ایزدینور و اگر دینور سبب تصدیق اقسام علمند در و علم
 کیفیات مبنده در افعال اختیاریه مبنده در کلدی زبیر نفسنده فعل

اختیاریه بپذیرد بلکه اندک انجمن دفع حکم صورتی و نفس اول صورتیه است
 و اوله اوله کسبی و امر ثابته افعال و بر جواب اولور که نعم تصدیق
 کیفیات نفسیه مبنده در افعال اختیاریه مبنده در کلدی زبیر
 اول کسبی تک تحصیل اختیار بده اولور و بوعتبار بده یعنی تحصیل
 ایمانده تکلیف دفع اولور که تصدیق کسبی و اختیاریه مبنده در اوله
 بود نعم بپذیرد و اختیار بده مکنه اوله معرفت بپذیرد که تصدیق
 اوله لازم کلدی و اندک یاس بپذیرد زبیر بپذیرد چه مقصود اوله ن
 معنای اول مطیع و متقاد اوله حاصل اولور و ایمان و تصدیق بپذیرد
 غلبه الهی و کلدی **فایده** معلوم اوله کیم خلق را سنده اختلاف واقع
 اولدی شونده کم واجب الوجود حقیقتی ممکن ملک ممکنیدر بوضه
 متممیدر بعضی ممکنین و عموم طایفه صوفیه و دیگر که بپذیرد و امام
 غزالی بونی اختیار تمسک و بعضی ممکنین و دیگر که ممکنیدر و امام اعظم همدانی
 بونی اختیار تمسک رنگم فقه اکبر زده بپذیرد معرفت الله حق معرفت
 کما وصف نفسه فی کتابه جمیع صفاته شارح و بر که امام اعظم همدانی
 بوقولند عین رضی قوی با اعرف الله حق معرفت و بپذیرد مندر زیر
 اگر قول حضرت حکم جل ذکره ذات و صفاتی کند یکنانه
 و لسان رسولنده بپایانده و کی اوزره بپذیرد اکاما اعرف الله حق معرفت
 و بیک مناسب کلدی زبیر اول ایمان ایدر که آنکه حق معرفتی حق اولیه
 حال بیکه آنکه خدا به اول کند و نفسی کانه بده و یا خود لسانده رسولنده
 و صفت ابدی و کی اوزره معرفتی حق در و حق اوله معنی مجال بپذیرد
 و مناسب اوله حقانی نواصفا و تذلل و مکن و بر سه در اما اعتقاد و

اول مؤمن کلد و فضل **سابع** انما مقلدک صحت و عدم صحت **اول**
اختلاف باینده اعتقاد و عقیده بر جسمی بر بدن و عبادت و عبادت
 قبی رسته نیک از رسته عقیدن یعنی بر طاعت بکندن کن بند و عقیده حکام
 اعتقاد به از رسته نیک عقدا و لذوغی نیک استمیدر و اعتقاد
 با جازم در و با خود غیر جازم در و جازم با مطا بقدر و با خود غیر مطا بقدر
 و مطابق با تا بندر و با خود غیر تا بندر و اعتقاد غیر جازم در و اعتقاد
 جازم غیر مطا بقدر جمل مرکب در و اعتقاد جازم مطا بقدر غیر تا بند
 نقیض مصیب در و کاه اولور بونک از رسته جازم اطلاق اولور
 و بونم علم ثابت اولدوغی جستن تشکیک اینه زایل اولور و اعتقاد
 جازم مطابق مطابق تا بند علم در و یقین معنانه و اعتقاد جازم
 مطابق تا بیک ایا اولدوغنده و اعتقاد غیر جازم و اعتقاد جازم
 غیر مطا بقدر ایا اولدوغنده بر کسک اختلافی بوقدر لکن اعتقاد
 جازم مطابق غیر تا بیک که اکا نقیض مصیب در و ایا اولدوغنده
 اختلاف اختلاف اولدوغی عامه معنانه و دیدیر که ایا مقلدک
 پس بونکر عندند مقلد نه مؤمن در و نه کافور و اندون بونام
 و دیدیر که اول کافور و بونکر ایا مقلد اول تا حکم ایدر که اول کند و
 اعتقاد می واجب اول امور علی التفضیل و لیل عقلی ابدیه بر وجه
 خصوم ابدیه و انک از رسته را و ایدر کسک و دفعه اول
 اوله حتی اگر اندون برینک و عقیده عاجز اولور سکنک ایا نانه حکم
 اولنم و بوقول حق با طهر زرا بوندن عموم عوام اهل را و ملق لازم
 و حضرت سول علیه الصلوٰه والسلام انی اقل قبل اولور حال بونکه خبر

صحت و وار و اولد که حضرت سول الله صلی الله علیه و سلم انما یجمع
 انما نیک انما عندن اکثر و انما اهل جنس نیک انما نیک و قیامت
 کونی اهل محشر بونکر می صف اولور انما سکنی امت محمد و قرنی سابع
 امد و بوبابده اهل سنت و جماعت اوج فرق اولدیر بر فرق و دیدیر که ایا
 مقلدک بونکر کن انده نظر صحیح است و لانه نظر استدل مقلد
 واجب بر اهل کند و واجب لایم نیک اینه و کی جستن عاصی و انک
 حالی سابع عصا مؤمنین کمی شیت خداده در اندن و بر عفو
 ایدر و دیگر جهنم و حال ایدر و عاقبت امری جستن در انما اربعه و مقلد
 بونکا و ایدر لایم بر بونکر عندند نظر قدرتی اولنه و اجیدر و قدر
 ایا سید سا قدر در فرق و دیدیر که انده نظر صحیح است و ایا
 مقلدک ایا صحیح و اولنک ایا صحیح و کلد ریکه کا نظر اولد
 لا بد و ابو الحسن اشعری قاضی ابوبکر الباقانی و امام الحرمین بونکا و ایدر
 و امام محمد بن ابدی بوقولی ترجیح ایدر و بونکر از رسته غیر
 اولنوب نیکه نظر استدل لانه قادر اولان مقلدک ایا صحیح و ملق
 اکثر عوام مؤمنین تکلف لازم کلور حال بونکه اندر بونامک معظمی و غیره
 انکر اکثر بونکر و بونکر عندن جواب بونکر که هر تکلف از رسته
 معرفتی واجب اولد و لیلدن مراد شول لیل جمیدر که انکله فی الحکله
 تکلف علم و معرفت و عقاید ایا نه طمانینت حاصل اولد و جستن که
 انده قبی لایم ابدیه و مستکملین طریقی اوزره ایا نه نظر شرط و کلد
 و اول معتزله نه بیدر و انکله طمانینت حاصل اولد و لیل حکمیت
 محلی قلدیر و لسانه انی تعبیر و زرنه قدرت شرط و کلد و بونکر

اوزره نظر معظم امته و با خود جمع منته حصوله شك بوقدر و رفقه
 و يدبر كه ايمان بقدر مطلق بحد و نظر و استدلال اصلا واجب و كذا
 بلكه اول ايمانك شروط كمالند در امان و خالي و قشيري اين بي جبره بوقا و
 اولد بر زير حضرت رسول عليه السلام و صحابه و تابعين كذا كذا انرون
 صكره كذا عوامي يا نوري و زره تقرير ابدی يا نوري كذا و زره حكم
 ابدی ابدی و انده وجود صانع و صفات و آله اول و لا بل عقیده كذا عقیده
 مشغل اولد كذا ايد شوكت بر كه كيم انكر اول و لا بل بلكه كذا في على القطع بوقا
 پس اگر نظر و استدلال واجب و ابدی اول تقرير و حكم جاز و ابدی بلكه كذا
 حكمت بری لازم اولور دی یعنی با لیسنه ايمان كنوره كذا ايمانی قبولن
 احواض ابدی ابدی با خود اوله به بصیر و كیفیت مباحثه به علم بر مكرم
 عاقل نصب ابدی ابدی تا كم انده اولیه لی بده و صفات كلامی
 تعلیم ابدیه و فت كیم انرون و انرون صكره كذا انرون لی بومنا پدا و
 انرون بری صادر اولدی پس نظر و استدلالك واجب و ابدی معلوم
 اولدی حاصلی معرفت ابدی مستدر برستی اجمالیدر برستی نفس بیدر
 و انده تخریر و تقریر و دفع شبه و شك و كذا قدر لازم و واجب
 اولد و اجمالیدر و تفصیل و كذا و با خود و تفصیل و كذا
 لكن اول فرض كفايه در فرض عين و كذا و با جملة و اجمال فرض عين و كذا
 لازم و و تفصیل فرض كفايه در و انكه بعضك قیامی كفايه
 زير ايه كذا ايمانك علی سبیل التفصیل و جوی جوی و تشویش معاش ايمانك
 و بعض علما و يدبر كه ايمان مفیده و حل اشول كسنة حقه متحقق اولور كه
 شاپن حبله و با خود اقطار ارض بر قطره نشو و نما بوله و با خود

و اكا دعوت و اهل و لمیه و ملكوت سماوات و ارض بنده تا اتمیه تا
 قری و امصاره نشو و نما بول كسنة نوع استدلال و و اجمال كذا و كذا
 زير اسواقده كلام عوام ذات و صفات خدا پد و جل حواش ايد كذا
 ايمانك معلوم و نكته اولد ايد در حنی بر ايمانك كذا و كذا سبب ايد
 در خلق غیبی مشايد ايد كذا سبب ايمانك ايمانك در و سعاد كورلدی
 اولد فده و زیاده روزگار رسیده سبب و تخیل ایدر و آنی كمال قدر
 و نفاذ مثبت اید و صفا ایدر **فصل ثامن در بیان وجوب ايمان بنده**
 معلوم اولد كیم خدا ايد ايمانك واجب اولد و متفق علیه در كذا و كذا
 طریق شوی مختلف فیه در اشاعه عند نده طریق مجرد سمع و عقلك
 پد كذا نده مدخلی بوقدر و معتزله عند نده مجرد عقلك و سمعك نده مدخلی
 بوقدر و خفیه عند نده سمع و عقل نده واسطه در حقیقه معرفت و وجوب
 اولد عقلك و عقل نده واسطه در و با جملة احكام شرعی و عقلك مدخلی
 و ایدر بوجه یومئذ اختلاف لندی اشاعه و يدبر كه عقلك بنده
 واجب احوام اولد و انكه بنده ك حسن و قبحی بیدر بلكه موجب اولد
 اولد شرع و معتزله و يدبر كه موجب اولد عقلك و عقلك ايمانك
 حسن و قبحی بیدر و انكه صلاح خلق اقتضا ایدر و طریق اوزره احكام ثابت
 اولور پس بوندره عقل عقیده و لا بل شرعی دن اعلای در عقل ایدر كذا
 بنده ك دلیل شرعی ثابت اولمسی ممنوع در و حسن و قبحی حاكم اولان
 عقلك و خطا اكا متوجه در حنی ايمانك و كفرون برینی اعتقاد ايمانك عقل
 معتزله و صبی حافل و شاپن جیل ايمانك ایدر مكلف در و اشاعه و يدبر كه
 عقلك بنده واجب احوام اولد لكن انكه بعض ايمانك حسن و قبحی

ملقب و لمسی قتل نفسند سبی اولاد و دن خذ و اموال و دن خوف بچون له بون مقوله
 کس به مسلم و بنور مؤمن و بنور بونک و لیلدر می جمهور علما جنبند و لیلدر
 جو ابروی تحفه الدار بن نام کتابه مذکور در بعضی علما و دیگر که بعضی اسما و در
 یا لکر ذکر اولند فقه اندن مسیما مستعد و به اطلاق اول نور و غیره مفارن ذکر
 اولند فقه اندن مسیما اندن بعضی مراد اول نور مثلاً فقیرانکه سکین کی پس اسم
 این و اسلامدن ری یا لکر ذکر اولند فقه ایامانه اعفا و مراد اول نور و احدیها اخه
 مفارن ذکر اولند فقه ایامانه اعفا و اسلامه اعمال مراد اول نور و بعضی علما و دیگر
 ایامانه اسلامک متخذ اولدر می منغیر اولدر می نفسیه را جعد پس اگر ایامانه
 ایامانه اول نور سه اسلامه متخذ اول نور و اگر یا لکر قصد بقوله نفسیه اول نور صدق
 و تحقیقه منساوی مفهومده مغیر اولور و اگر قبول از یا معیشت
 اولان انقیاد و باطن ایامانه نفسیه اولور سه مفهومده مراد و صدق و محله
 منساوی اولور و بیده و لحنی بومحله واقع اولان نزاع لفظی اولور **فصل ششم**
مکلفه حق خداده و حق سنده اعفا و حق واجب متمتع و جاز اولان امور
 و بوفضل بدی مقصدی شملدر **مقصد اول** حق خداده واجب اولان اموری
 بیاید معلوم اوله کیم حق خداده و جل اشاعه عتدنه بالاتفاق اولان اوج
 صفات واجب اولدر لکسی وجود در وجود و اوج مذہب ارد در مذہب اول
 اولدر که وجود واجبده و ممکنه نفس ما یسند و بومذہب اهل سنت و جماعت
 اهل الحسن الاشعری معتزله دن ابی الحسن البصری مذہب سید و مذہب
 ثانی اولدر که وجود واجبده نفس ما یسند در ممکنه ما یسندک اوزرنه
 زاید در بومذہب جمهور مکتب مذہب سید و بومذہب اوزرنه وجودی
 صفاتند عدایک صحیح جدر بلا اشکال ایامانه مذہب اول ایامانه مذہب اوزرنه

انی صفاتند عدا یتمده مسامحه وار در وجهی اولدر که وجود بویکی مذہب و اگر چه
 و اندر لکن نقطه ذات انکله موصوف اولوفات الله موجوده و بنور پس
 بواستباریله فی الحکله انی صفاتند عدایک صحیح اولور و وجوب وجود فایه دلیل
 عالمدر زیر اول حاد و هر حاد مسوق البعد مدر و هر مسوق البعد مدر
 محتاجدر پس علم بر محله محتاجدر اول ذات واجب الوجود در حق و قدس
 و دلیل حدوث علم سابقا ذکر اولتمشدر بکنجیسی قد مدر و عدم علی صحیح
 سلبیه و نذر اول حق خداده عدم سلبیه عین نذر و اوججیسی بقا و بقا
 و حق علی صحیح صفت سلبیه و نذر زیر اول وجود لا حق اول عدمی سلبیه عین نذر
 و در و جیسی ذات صفات افالنده حاد و نه مخالفتی در شجیسی ذات فایم
 اول سیدر بود و حق صفت سلبیه در زیر خدایک ایامانه فایم و لمسی غنی مطلقند
 عین نذر و غنی مطلق شایدون برینه انک افکار و احتیاج سلبیه کنند
 التنبیجی حد نذر بود و حق صفات سلبیه و نذر زیر اوج انک اوج معنای
 وار در معنای اول ذات خدایک کثری سلبیه و بویک کم متصل در بر و معنای
 ثانی ذات صفات افالنده اکا نظیری نفسیه و بویک کم متصل در بر
 و معنای ثالث ایجاد و تاثیر ایامانه منفرد و ایامانه آثار و برنده اندن
 غیر بدین تاثیر نفی ایامانه و اثبات حدایت خدایه دلیل بویک کیم
 لو کان فی الکفنه الا الله لفسدنا بیانی اولدر که اگر ایامانه و لمسی ممکن
 اولیدی بیدر نه مانع ممکن اولور و یعنی اندون هر بری خوی نه فاد و اولور
 شوکله کیم مثلاً بریسی زیدک حرکتی اراده ایلیه و اول بریسی کوتنی اراده
 ایلیه زیر احو کیم سکوندن هر بریسی نفسیه ام ممکنه و اندون بریسی
 ارادک علقی نفسیه ممکنه سکوندن زیر ایلی ارادت بیدر نه فاد و بویک ممکنه

بقا و حصول مرادین پسینده در وارا رنده مانع ثابت اولد و تقدیر چه حال
 او چندان خالی و کلد زربا یا یکی ام معا حاصل اولد یا اولمیه رو یا خود بری حاصل اولد
 بری اولمیه اگر موقوف اول اولور سه یکی ضد جمع اولور و اول محالدر و اگر موقوف
 ثانی اولور سه یکی سبک بخاری و اگر موقوف ثالث اولور سه بر سبک
 بخاری لازم کلور و اگر بخاری محالدر زربا اول امارت حد و امکاندر زربا
 انده شایسته احتیاج وار و برین بعد امکان مانع امکان مانع محالی
 و محالی مستلزم اول مستلزم اول و محالی محالدر پس بعد محالدر بخاری
 قدر زربا بر صفتدر که انک اچلیچون فانه انک و ترک ایک صبیح اولور
 یعنی قدرت بر صفتدر بخار زربا که ممکن است وجود و عدم برینه تا بشری و در
 سکر بخاری را و در وادوت بر صفتدر که یکی جازیک برینک بری و زربا
 بر حسب اقتضا ایدر یعنی ارادت بر صفتدر که ممکن است یکی طرفین برینی اختصاص
 تا بشری طغور بخاری عذر و علم بر صفتدر که متعلق اولد و غنیه انک انک
 منکشف اولور که وجهها من الوجوه نقیضه محتمل اولور معلوم اولد که یکم خدا
 علم جمیع معلوما واجب و ممکنه و متمم مقتدر کرک کلیه اولور و اگر جزیه
 اولسونکر زربا علمی موجب اولد و ایدر و معلوم موجب اولد معلوما یک فائدی
 و مفهوم می و زوات خدا یک جمیع معلوما نسبتی برابر و خدا یک فائدی
 جمیع ممکنه مقتدر زربا قدرتی مقتضی اولد و ایدر و مقدور برینی مصحح اولد
 امکان و زوات خدا یک جمیع ممکنه نسبتی برابر و ارادت و ذی جمیع
 ممکنه مقتدر زربا اول قدرتی مقتضی ایدر و یکی شایسته برینی ترجیح
 ایدر پس مقتضی قدرت عام اولیچ مقتضی ارادت و ذی عام اولور و بخاری
 و جیات بر صفتدر که انک اچلیچون فانه انک علمه و قدرت ایدر انصاف صبیح اولور

و خدا یک و ذی قدرت و ارادت و علم و جیات ایدر انصاف و دلیل وجود و قدرت
 زربا اگر بونرون یعنی مقتضی اولد و جیات برینی نسبتی حادث اولور و ذی
 زربا قدرت از لیه یک تا بشری خدا یک اول از لیه یک تا بشری موقوف
 و خدا یک قدرت و ارادت و علمه مقتضی جیات ایدر انصاف و مقتضی
 زربا قدرت و ارادت و علمه جیات شرطدر و وجود مشروط بدون شرط
 محالدر پس وجود حادث مطلقا محالدر بود و در صفتدر مقتضی
 اولمیه موقوف اولدی عیدی اگر بود و در صفتدر برینی مقتضی و جیات
 خدا و در برینه موجود اولور و ذی بخاری سمع و ادون ایدر بخاری
 و حق خدا و سمع برینی صفتدر بخار زربا که علم کبی شایسته انک انک
 و متضخ اولور لکن بونرا ایدر اول انکشاف علمه انکشاف فدن انک و بونکر
 مقتضی علمه مقتضی انک خضر پس بر مقتضی سمع و بر مقتضی علمه
 لکن بر مقتضی علم مقتضی سمع و بر مقتضی سمع و جیات کلام و کلام
 بر صفتدر که اندن نظم معجز ایدر تغییر و لنور و اول نظم معجزه و ذی کلام و
 و بواسطه حقیقت اقوتیه و بعضیدر توهم ایدر کلامی کبی مجاز و کلد و وجود
 سمع و بر و کلام خدا و ذی دلیل عقلی و نقلی ایدر تا بشری و دلیل نقلی که
 بومحله اقوتی اولد اولدر کتاب و سنت و اجماع امند و دلیل عقلی اولدر
 حق بخار اگر بونرا ایدر مقتضی اولمیه یک بونکر صندری ایدر مقتضی
 اولمیه لازم کلور و ذی زربا اجتماع صندین جاز و کلد و کبی بونکر ارتقا علی
 و ذی جاز و کلد و بونکر صندری نقایصدر و خدا به جل و عل نقص محالدر
مقتضی حق خدا و متمم اولد اموری ایدر معلوم اولد که یکم صندری
 حق خدا و انشاء عذنده بالاتفاق اون اوج صفات مقتضی و کلد

عالی نفی ایندرا بله اثبات ایندرا فایده و کسب جالی اثبات ایندرا که مذکور شده
 راجع اولاً اولد خدا به بدی صفت و نمی آید بپس بنده خدا
 واجب اولاً صفت کرمی اولور و اول زاده ایند کرمی بدی صفت کسب
 عالم اولاً سید و اینجیسی قور اولسید و اینجیسی مرید اولسید
 و دور و اینجیسی حی اولسید و اینجیسی سمیع اولسید و اینجیسی بصیر
 بدی صفت کسب اولسید و بدی صفت معنیه و بر لوسا بقا و کرمی
 صفات صفات معانی اولور و بوجملک تقصیبی تحفه الذکرین نام
 کتاب مذکور در او این کلام است و اساعده عینده و بدی زرا
 مازید به عینده جمیع صفات خدا اگر که ذابنه و کرک فعلیه قد علور و ذات
 حقه فایده و نیت کم بداء الالهائی صافی بیور مشد صفات الذات و الاله
 طرافیات مصونات الزوال یعنی جمیع صفات ذات علم و قدرت
 کبی و جمیع صفات افعال خالقیت و رزقیت کبی قد علور و زوال و کسب
 و اعم اعظم حضرت می قه کبرنده بیور رلم بران لایزال بصفاته و اسمائه
 لم تحدث له صفة ولا اسم و کیم عالم بعد و العلم صفة فی الازل و قور
 بقدرته و القدره صفة فی الازل و خالفه بخلیقه و الخلیقه صفة فی الازل
 و فاعله بفعله و الفعل صفة فی الازل و الفاعل هو الله و الفعل صفة
 فی الازل و المفعول مخلوق و فعل الله عینه مخلوق یعنی حق تعالی حضرت کسب جمیع صفات
 و اسمائه از لیه و رتبه الاهی و قدر و ابدیه و در و انهار الاهی بوقدره کسب صفات
 بر صفت و اسماء و اسم حاد و کسب زرا اول ذات و صفات
 کماله و اکانت ذات و صفات نقص طاری یعنی جابر و کسب و کسب
 و نقص پس اگر اکانت صفات ندن بر صفت حادث و لیه می با خود زایل

خدا اول صفات حد و شدن اول صورت اولی و وزیر المذنب صوره ثانیة
 ناقص و ملق لازم کلور و بی اول محال باطلد و حق تعالی ذات و صفات کماله
 و قساکم ذکر اول صفات ذات واجب الوجوده واجب الوجود لایحرم انکر صندری
 اکا سبیل اولدی پس خدا به عدم مستغدر زرا اکا وجود واجب و حق تعالی
 زرا بقا واجب و حد و شدن مستغدر زرا قدم واجب و حوائثه غایت مستغدر
 زرا فانی لغت واجب و نفس بیده عدم قیام مستغدر زرا نفس بیده قیام واجب
 و واحد اولمسی مستغدر زرا واحد اولمسی واجب و اکا غیر مستغدر و قدر واجب
 و عدم ارادت مستغدر زرا ارادت واجب و جهل مستغدر زرا علم واجب و نیت
 مستغدر زرا حیات واجب و صمم مستغدر زرا سمع واجب و عی مستغدر زرا
 بصیر واجب و کیم مستغدر زرا کلام واجب و کیمدن و محده و عدم کلام
 و سکوت کیم معنایه در حق خدا و جمل جالی نفی ایندرا که عینده بدی
 صفت و نمی مستغدر واجب لای صفت کرمی اولد کرمی کبی متمنع اول صفت
 و نمی کرمی اولور و اول بدی صفت بنور در ممکن ندن برید عاجز اولمسی
 بر اجمع ممکنه قور اولمسی واجب و عالمدن بر شیکت اکانت عدم ارادت
 موجود اولمسی مستغدر زرا جمیع معلوماته علم اولمسی واجب و مبتدئ اولمسی مستغدر
 زرا حی اولمسی واجب و اعم اولمسی یعنی سمعندن بر موجود کسب غایت اولمسی مستغدر
 زرا سمیع اولمسی واجب و اعمی اولمسی یعنی بصیرندن بر موجود کسب غایت اولمسی
 مستغدر زرا بصیر اولمسی واجب و اکیم اولمسی یعنی اصول مستکلم اولمسی مستغدر
 زرا مستکلم اولمسی واجب و **مقصد ثالث** حق خدا و جابر اول امور
 بیان ایدر معلوم و کیم حق خدا و جمل هر ممکنک فعلی و با خود زرا جابر
 و ممکن اصطلاح مستکلمینده جابزه مراد قدر و جابر شول نبینه در کسب حقه

انك وجود و عدمی صحیح اذله پس اگر عقلا انك وجودی واجب با خود متنع اولی
 فنب حقایق لازم كلوروی لازم باطل و كذا المذوم و محتمل خدایه
 جل و علا بش نشانه ایجاب باید و لكسی لطف و لطف شول نشانه
 عبار نذر که فوی طاعته یقین باید و معصیت نذر و زان باید بقی انبیای
 و انجیلی عباد و بندنده و دنیا نذر و اصلاح اول امور می عابد بر مقتله
 بعد از نذر و مقتله بصره عند نذر واجب و انچه نذر نذر و اصلاح اولی
 رعایت و اجتناب سیه به جز واقع اولین الامور و عذر زبر انچه در که
 الم اگر سیه به جز واقع اولور سیه خدایه انك عوضی واجب و کدر و اگر
 سیه به جز واقع اولور سیه و ایلم خداون اولور سیه خدایه انك عوضی
 واجب و لور و اگر خداون و لیوب مختلف آخون اولور سیه اگر انك حسنه
 و اریسه اندن خدا و نور و مجنی عنه و بر پور و اگر حسنه یو غلبه مولی انك
 ایلم نذر صرف با خود کند و عند نذر لاله موازی بر نشانه ایفو بعض
 خدایه واجب و در و نجیب طاعته ثواب و در و نجیب معصیت عتقاد
 و مقتله انك بوا موده و لیلم و لیلم انك جوابی کتب کلامه مفصل
 و مشروح بنی و منشور و اهل سنت و جماعت رضی الله عنهم سوره و که
 خدا انك و زرنه بر نشانه واجب و کدر زبر اگر انك و زرنه بر نشانه
 واجب و لیلم اول بر حاکم حکمیه اولور و زبر و جوبه بر موجب لیلم
 لازم باطل و كذا المذوم و وجه بطلان لازم اولور که خدا انك و زرنه
 بر حاکم حکمی جاری و لزم و الا مهور و لزم لازم كلوروی مع الله عن انك
 علو کبر ابل هو القاهر فوق عباده لا یسل عما یفعل و هم یسلون انك
 ثواب بر سره کند فی فضیله در و زرنه و جوب قول انك استحقاقه

و کدر و اگر معصیت بچون عتقاد بر سره کند و عدلیه در و زرنه و جوبه و کدر
 و کدر انك و زرنه حقی یو قدر جمیع عالم انك ملکی و خلقه کند
 ممکنه و خلقنده و یلم و کی تصرف باید بفعل است با نشا و حکم ما برید
 قولنده و فعلنده جور و ظلم نسبت و لزم زبر انك انکلی معناسی و ارد
 بر معناسی بود و الظلم هو التصرف فی ملک الغیر من غیر اذن المالك یعنی
 ظلم ملک غیره انك انک ذنی یو عینک تصرف انکدر و بومعنی حق خداده محال
 زبر جمله عالم انك ملک بر فله التصرف فی ملکة کیف نشا و بر معناسی نمی
 بود و الظلم وضع الشیء فی غیر محله یعنی شئی کند و موصفتک غیره و عذر
 بومعنی حق خداده محال در زبر حق تعالی بر نشانه کنده و موصفته وضع
 مقدر و اول موضع اکانت بنده احسن مواضع اولور اگر چه بنی زره حقی
 اولور سیه ده **مقصود رابع** حق بنی علیهم السلامه واجب اول امور
 معلوم اوله کیم حق بنی علیهم السلامه صدق و امانت و تبلیغ رسالت
 و اجبر و وجوب صدق و دلیل اولور که حق تعالی معجزه ابدیه صدق کند
 و خدایه کذب محال در و بر نشانه کیم محال مودی اولور اول ذنی محال در
 و خدایه کذب محال اولور و عتق علی اولور که انک خبری علمتک
 و فقی و زره در و بر خبر که علی فقی العلم اوله اول صدق بر خبر خدا و کدر
 الا صدق در و وجوب انکدر نه دلیل اولور که خدا عباد و انده جمیع
 اقوال لدرنده و خصا بصیرت اولور و غنه دلیل قایم اولین افعال لدرنده اقد
 ایدله ایدلی پس اگر انک بر فعل محرمه و یا خود مکر و یا خیانت ایدله لودی
 اول فعل محرم و مکر و انک حق نذر طاعته منقلب اولور و زبر خدا و
 محرم و مکر و ایدله ایدله و بونکه بعضی علما انبیا علیهم السلام جمیع معاصی و مکر و

عصمتی استندال استبداد و جوب تبلیغ رسالتی و دلیل اولی که از آن
خلفه ابلاغه اولی و اولی قریحی احوال دین بنی کیم اینک واقع اولی و اولی که از آن
برم انده افتد اولی و اولی لازم کلور دی پس دخی خداکنت و وزیریه تبلیغی
ایجاب بلد و کی عدم نافع بعضی مجاهدین کیم اینک جائز اولی و اولی که
علم نافع مجاهدین کیم اینک حوامد و موعود قال الله تعالی ان الذين
یکتمون انزلنا من السماء و الهدی من بعد ما بینا للناس فی الکتاب
اولی بلغهم الله و یغفرهم للاعتون پس بنیادین صلوات علیهم
وسلام کیم تبلیغ رسالت مضمون و کلور نه کونه تصور و تصور نه خفا جیبی
الصلوة و السلام یورر یا ایها الرسل تبلیغ ما انزل من ربک و ان لم تفعل
فما بلغت رسالتی **فصل** **مس** خفا علیهم السلام که کذب متغفلان
اموری بنیاید معلوم اولی کیم خفا علیهم السلام که کذب متغفلان
انده صدق و اجدر و خیانت متغفلان انده امانت و اجدر و کیم
تبلیغ رسالت متغفلان رسالت و اجدر **فصل** **مس** خفا علیهم
واجب و لا اموری بنیاید معلوم اولی کیم انبیا علیهم السلام در اب علیهم
و مقامات سببه لربنه نفقه مودی و لمینا اوضاع بشریه جائز و وجوب
دلیل اولی اوصاف انده و فوعلریک مشایده سبب و بود و فوعلریک
بر نیچه فایده می ارور فایده او انکه دعوا انده صدق و خدا و معبود
اولی و فایده و الدی و از زنده ظهور اید رخا رقی حق تعالی حضرت نیک محفل
ظهور بولد فایده و لا ستر زرا که انده اولی و اولی ظهور و اختراع و
اولی و فایده و لا ستر زرا که انده اولی و اولی ظهور و اختراع و
و دفع ایدر ایدری فایده ثابته ضعیف العقل و انده رفعت زرا و فقام

اندرین ظهور ایدری رخا رقی و خداکنت انری مخصوص بندگی خواصی کوره اولی و کیم
عقلندین انری و الی بیت اعتقاد ایدر انکین انصار علیهم السلام و الله
مریده رضی الله عنهما الوهیت اعتقاد ایدر کله و حق تعالی انکه اوضاع بشریه
افتقار لربیه اولی اعتقاد لربنی و ایدر و سبب سبب دیکه ما المسیح ابن مریم
الارسل قد خلقت من قبله الرسل و الله صدیق کانا با کمال الطعام و فایده
ما الله الا کما جری فی تعلیم عظمی و جوعلر نه و خلق انده اولی و اولی
کیمی انکین حضرت رسول علیه السلام سبب انبیا و انبیا و انبیا و انبیا
فلا مثل و فایده رابعه تشرعیدر سهولر نه و مرض خو فایده اولی و اولی
زیر از صلوات سبب حکامنی بلدی لا خضرک سهولر نه و حال مرضه
و حال خو فایده صلاکنت کیفیت سنی بلدی لا خضرک دل کیمی حلاله صلوات
او اسیده و فایده خامه و دنیا دن تسلیدر و انک عند الله حسنت قدریه
تسبیهدر زرا عقل کامل و فقام بوسا دات کرکمت و موالی عطا کنت
شداید و دنیا دن یکد کله و انک انک زخارفدن اوضاع بشریه مشایده
ایدر انکله عند الله دنیا کنت قدرنی فهم ایدر و حسمه استندال ایدر کیم
حضرت علیه السلام سبب لکانت الدینا بعدل عند الله جناح بقوه
ما سقی کافرا منها شرابه ما خفی اولیه کیم اوضاع بشریه کانت انبیا و زریه
صلوات علیهم و سلام و فوعلریک سبب انبیا و زریه و فوعلریک کیمی کلور
زیر اولی اوصاف انده و فایده و فایده و فایده و فایده و فایده و فایده
انده اولی و اولی و اولی و اولی و اولی و اولی و اولی و اولی و اولی و اولی
بودر بلکه انکه حال دینی جمیع احواله علی قد سواد برض و امثالی قلب
شریفانده اولی و اولی و اولی و اولی و اولی و اولی و اولی و اولی و اولی و اولی

کرک متفق و سوزگر کرک مختلف بخاری لازم کلودی ایله و یحیی عالمده برسنه
 اکا محتاج اولم و جمیع ماسوانک خداب و جوب افقار زدن عالمک بامره
 حدونی اخذ و نور زیر اگر آخو آه عالمدن بر جود قیدم اولیدی اول خیر خداوند
 مستغنی حال بوکه بر سنک اندان مستغنی جاز و کلد ر بلکه شایان
 هر بری افقار کلی ایله اکا مفقور و بومغنا دن کانیانده اندن غیری مؤثر
 اولم و غنی اخذ و نور زیر اگر کانیانده انده غیر سنک بر شیده ثانی
 اولیدی اول شیک خداوند استغنی لازم کلودی لازم کلیدی
 زیرا اندن بر سنک استغنی جاز و کلد ر بلکه جمیع شیک و انزده
 و صفات انده اکا محتاج اولم و غنی تأتدر و محمد رسول الله کلمه سی حق رسوله
 صلوات الله علیه و سلامه واجب جاز و متمتع اولم امور می شکر و کت
 لفظه الله اضافتی حق تعالی خیر لکن حضرت محمد علیه السلام رسالتنه
 اجتناب ایند و کنی اقتضا ایند و اول اجتناب انک معجزات غیر محصوره سی
 دلالت ایند و حضرت علیه السلام رسالتنه تصدیق اینک انک جمله
 خبر و رد کی سنه به تصدیق اینک مستلزم در پس جمیع رسده و ملائکه
 و جمله کتب شفا و به به و روز جزایه و حشر احباده و غدا بقره و طراط
 و غیرانه و حوضه و شفاعت ایمان بو کلمه مشرفیه داخله زیر حضرت
 رسول الله صلی الله علیه و سلم بو جمله ایله جزو میسر و بوندن یعنی رسول
 اولم دن حضرت علیه السلام صدق کت جوی و اندن صد و کذب استغنی
 اخذ و نور زیر اگر اندن حاشا و کلا کذب و خیانت جاز و اولیدی سر
 خصیانه علم اولم خداوند رسول مینی اولم و ذی زیر حق تعالی سابق
 علمنده انک صدق و امانتی بلدی وانی کندک سر و جنبه بین قلدی

پس فی نفس الامر خداوند اندن بد لکن خلافی ظهور اینک محال در روحی بودی
 اولان سنه دخی محال در بوندن حضرت رسول علیه السلام جمیع افعال اینک
 امتناعی اخذ و نور زیر حق تعالی قولدینه اکا اقوال و افعالنه اقتدا ایله
 امرا بلدی پس اینک جمیع اقوال و افعال حضرت حکم رضای شریفی اوزره
 اولم لازم کلیدی بو کلمه دن انک اوزرینه اعراض بشربه یک جوازی
 اخذ و نور زیر بو کلمه حضرت علیه السلام رسالت اثبات ایند بر سنک
 حقیقه رتبه رسالت مانع اولان سنه متمتع اولور و اعراض بشربه یک
 بر بسی رتبه بنونه مانع و کلد ر ایله و یحیی انک حضرت علیه السلام ضلوی
 متمتع اولم و اعراض بشربه یک بر بسی رتبه بنونه مانع و کلد ر و به
 انبیا و رسل دخی حضرت علیه السلام کبیر پس هر یکم حضرت حقیقه
 واجب اولور انک دخی واجب اولور و هر یکم حضرت حقیقه
 متمتع اولور انک حقیقه دخی جاز و اولور پس بو تفهیم کلمه شهادت
 عقاید ایمان حق خداوند و حق رسوله هر یکم کفایت اوزرینه معنی
 واجب اولم امور می متضمنه اولم و معلوم اولدی اول جلدن شارع
 انی جزو ایمان قلدی و قادر دن انشرا ایمانی قبول ایندی و کیمک که
 آخر کلامی بو کلمه اوله حسینه داخل اولور بیوردی زیر مکلف و امکه
 آخر حیاتنه خداب و رساله متعلق اولم عقاید ایمان منصف
 اولمیه ناره حلود دن نجات بولم و زمره سعدیه ملحق اولم و انک
 اوزرینه غالب اولم اول وقت با یلده جمیع عقاید ایمانی احضار
 صعبه بتدریس شارع فضل عظیم و لطف عظیم مقتضای سنج بو کلمه
 سهله بی اکا تعلیم ایندی تا کم اولم وقت نک و صعبه مشقشره انکله

جميع عقاید ایمانی لسانبله و یا خود قلبیه ذکر ابدیه اول جلدن حضرت رسول
 علیه السلام بیور من کان آخر کلامه لا اله الا الله و دخل الجنة و دخی بیور
 من ثبات و هو یعلم ان لا اله الا الله و دخل الجنة حدیث اول نقطه قاور
 حقیقه در وحدیت ثانی قدرنی اولین حقیقه در پس هر عاقله لازم
 اول اوله که بواکله شریفه مک ذکر فی اکثر و عقاید دیندن اینک
 مشتمل اوله و اموری استحضار ابدیه و الله علم خفی و لم یسم بهل
 و جماعت رضی الله عنهم اصول دینده اتفاق دیندن حکمه احکام شرعیه
 و مسائل اجتهادیه ده اختلاف استدل و اصول ارکان اجتهاد و دورند
 کتاب سنت و اجماع و قیاس و اصل اجتهاد و اینک ارکان
 و اصولنی اجماع صحابه و ان خداوند بر زیر انزه حلال و حرامدن بر سینه
 واقع اوله قده اجتهادیه رجوع ایدر لدی و کتاب الله ابدیه بد ایدر لدی
 اگر انده بر نفس ظاهره مصادف و لو رر سه انکله شک ایلوب اوله
 حکمنی اینک مقتضای اوزره احوال ایدر لدی و اگر انده بر نفس باطنیه
 سننه رجوع ایدوب انکله شک ایدر لدی و اگر انده حضرتدن صلی الله
 علیه و سلم بر خبره واقف و لو رر سه اجتهادیه رجوع ایدر لدی پس انده
 ارکان اجتهاد و اینکی با خود اوج ابدی و انردن صکره کلنده ارکان اجتهاد
 دورت اولدی زیر بزه انکرک اجماع علی مقتضای سبله خدا یکک اجتهاد و
 هر طریقه کنک و اجید زیر انکرک بر حکم اوزرینه اجماع علی حجت شرعیه
 و صحابه کرین رضوان علیهم اجمعین حضرتنیک صلال اوزرینه اجماع علی حجت
 شرعیه در و صحابه جمع اوله قدری قطعی بزم معلوم مذر زیر حضرت
 علیه السلام لا یستمع امنی علی الصلاه بیور شد لکن اجماع بر نفس خفی

و یا خود جلدین خالی اوله زیر بر علی القطع بیور که صدر اول ثبت و توفیق
 بر امرک اوزرینه جمع اوله رر پس مستند اجماع با نفس حقیقه و یا خود نفس
 جلدین زیر احکام مدرسه مک اثباتی جایز و کلد و قیاس اجتهاد
 مستندی اجماع و جواز اجتهاد و ده اوله فی معنی اجماع دخی بر نفس خصوص
 مستند بر اصول اربعه حقیقه ایکی به را جلد که کتاب و مستند
 و با جمله قطعا و یقیننا بیور که عبادات و تصرفات و حوادث و وقایع
 حصر و عدو قدر و ینیه قطعا و یقیننا بیور که هر واقعیه بر نفس
 وار و اوله در و انک مقتوری فی ممکن و کلد بر خصوص متناهییه
 و حوادث قایع غیر متناهییه و یحیی و متناهییه و لم یسم بهل
 اینک ممکن و یحیی قطعی معلوم اوله یکک قیاس اجتهاد و واجب اعتبار
 مانه هر واقعیه مک صد و دنده بر اجتهاد اوله بعده اجتهاد و مک اوله
 ضبط شدن خارج اوله سی جایز و کلد زیر قیاس بر شریع آخورد
 و مستند بر حکمی اثبات وضع آخورد و احکامی وضع ایلین شارعد
 پس مجتهد و واجب اوله که اجتهاد و نده بوار کاندن عدل اتمیه
 و شرایط اجتهاد مطلق بشر شرط اول لغت و یک معرفت
 و بمعرفت مجتهده آلت منزله سنده در شرط ثانی تفسیر قرآن
 غبطه خصوص احکامه متعلق اوله اما اینک تفسیر نه عارف و لمق
 اجتهادیه ضرر ایلر شرط ثالث اجتهاد بر مستدرینه و استاد رینه
 عارف اوله قدر و نفعه در و انک حال دینی احاطه ایلکدر و اول خبره
 و قایع خاصی احاطه ایلکدر و عام اولوب واقعیه خاصه ده وارد
 اولانه و خاص اولوب حکمیه مکمل اوله علم اوله قدر شرط رابع

بر رینه عارف اوله قدر و موا عطف
 و قصه متعلق اولان

فرض واجب و نذوب و اباحت و حط و کراهت پسینده اولاً فوقی
 بلکه در تائید و وجود پدیدن بر وجهی اجتهاد دنده ترک اتمیه و انکث و زرنه
 بونکردن بر باب بر باب به مخطط اولیه شرط خاص صحابه تا بعینک موافق
 اجماع عربی بلکه در تائید اجتهاد و اجماع مخالف واقع اولیه پسینده
 اعتباری لازم در تائید اجتهاد اتباع و تقلید واجب و لا مجتهد اولیه
 زیرا هر حکم که ذکر اولیه اجتهاد و کبی بر اجتهاد مستند اولیه اول اصل
 و محله و ویدیکه مجتهد بوشن معرفتی تحصیل ایدیه جاک و لوریه اکا
 اجتهاد و جاز و لوریه و عابته اکا تقلید اتمک و انکث فتوای سید الخدایک
 واجب و لوریه و ابیت و لوریه که حضرت رسول علیه السلام معاذ بن جبل
 حضرت عیسی رضی الله عنه قاضی ایدوب یمنه کوندر دکه دیکه یا معاذ
 یمنه و اردقه نه ایدیه حکم ایدرسن معاذ حضرت سید دیکه کتاب التلمذه
 حکم ایدرم حضرت سید دیکه اگر کتاب التلمذه بولم نشک نه ایدیه حکم ایدرسن
 حضرت معاذ سید دیکه رسول التلمذ سنینه حکم ایدرم حضرت علیه السلام
 سید دیکه اگر سنت رسول التلمذه بولم نشک نه ایدیه حکم ایدرسن حضرت
 معاذ سید دیکه اجتهاد و ایدرم حضرت علیه السلام سید دیکه الحمد لله الذی وفق
 رسوله لما یرضاه و امام علی حضرت سید رضی الله عنه سید دیکه حضرت رسول
 علیه السلام نبی قاضی ایدوب یمنه کوندر دوی دیکه ما رسول ایدرسن بنو
 کوچم نیچه حکم ایدرم حضرت علیه السلام کوکسمه اوردی و دیکه التلمذ علیه
 و ثبت لسانه و حضرت علیه السلام بودعاسندن سکره ایدیه کتب
 ارسنده بکاشک اتمک واقع اولیه و مجتهد عقیده و زرنه
 اصلیه و فرجه ده کا خط ایدرو کا احصای ایدرسن بر احوال و در بعض

و انکث اجتهاد دی مودی اولیه و غنی
 حکم شریعه جاز و لوریه صحیح

اشاره و مستند ذایب اولیه که اندوه قاطع یعنی دلیل قطعی و مبین
 شریعه فرجه ده هر مجتهد مصیبت زراحتی متعدد در اگر چه بونکردن مذموبی
 هر مجتهدک علی الاطلاق تصویب یعنی اقتضا ایدیه کین بصوص اجماع بونکردن هر نظر
 تصویب و هر قابل تصدیق منع ایدیه بونکردن تحقیق اولیه که مستند
 اجتهادیه ده مجتهدک اجتهاد و ذل حق تعالی حضرت زینک بر حکم معنی اتمک
 وار و اتمک وار و حکم معنی اولیه و غنی بقدر چه خداوند اول حکم معنی اتمک
 دلیل و اتمک وار و اولیه وار و هر استماله رجعت ذایب اولیه
 مذیب دورت مذیب اولیه و بود دورت مذیب مختار اولیه اولیه
 هر حواله خدا انکث حکم معنی وار و انکث و زرنه دلیل ظنی وار و در هر
 مجتهد اولیه لیلی بولوریه احصای ایدرو اگر بولوریه خط ایدرو حکم غموض
 و حفا سی اولیه و غنی جندن مجتهدانی احصای ایدیه مکلف دکلر اولیه
 مجتهد مخطی خط سنده معذور و اجتهاد دنده ما جور و لوریه حکم
 شریعتک دلیلی طلبیده مقدور نی بذل ایدرو بونکردن مخطی و اتمک
 اولیه و غنده خلاف بوقدر و خلاف شونده در که خط سی ایدرو او نهاده
 بوضه یا لکن آنها ویدر یعنی خط سی لیده و حکم نظر ایدیه سید جمیعاً و یا
 حکم نظر ایدیه سید فقط بعضی شیخ اولیه ذایب اولیه ابو منصور
 ما زیدی حضرت سید فی اختیار ایدیه مکلفک و زرنه اجتهاد یا نه
 حجت قطعیه قاضی واجب دکلر و بونکردن تفضیل و وقف و مجتهد
 کا هی خط ایدرو کتک و لیدینه عارف و اتمک مراد ایدرسن سینه توجیه
 شرح تفصیح مراجعت ایدرسن خفی اولیه که الان اجماع اجتهاد
 اتمه اربعه ده منحصراً اولیه و غنی و زرنه منعقد اولیه و اندرون

صکره بوضعی دعوائیه کنک و عواسی مقبول اجتهاد بیده عمل معقول
 پس عا نه ناسه واجب و لا اولدر که بوندون برینک مذ هبیده خذ
 ایلیدر بوندونک مذ هبیدن غیری مذ هبیده عمل اتیمیه لر و اخذ ایتدگی
 مذ هبیدن بلا صوره برسئله ده مذ هبیده آخوه انتقال ایلیدر زیر
 بالکلیدر بر مذ هبیدن بر مذ هبیده انتقال جایز در ابار برسئله ده بر مذ هبیدن
 بر مذ هبیده انتقال جایز و کلدر زیر اول العباد ذبا شد شرعیه تلعبدر
 اگر و پیور سه کیم لا مذ هبیدر للعامی و انما مذ هبیده فیما بسئله مذ هبید
 من سئل عنه قولک زینک معناسی مذ جواب اولدر که بوقولک
 ظاهر یه عمل جایز و کلدر بلکه مذ هبیده فیما بسئل مذ هبید من سئله
 من مذ هبیده ایلید تاویل و اجیدر زیر اعامی کنک مذ هبیده بوقدر انک بیدی
 مفتینک مذ هبیدر و یک عظیم خط و خطبه مودی و لور و ضعیف
 بوندون برینک مذ هبیده و کند و مذ هبیده صحیح و مستی ایلیدر حکم
 ایتدک و اجیدر و قول ضعیف ایلیدر ایتدکی حکم نافذ و کلدر و سئله
 اجتهادیه ده حکم قاضی نافذ در انک نقضی جایز و کلدر و یکدگی
 مجتهد حقنه در اما قاضی مقلد مذ هبیده قول صحیح غیری ایلیدر
 عمل ایتدک جایز و کلدر فای و ای صغاده دیر که قضی سئله اجتهادیه ده
 مذ هبیده او نودوب غیری مذ هبیده حکم ایلیدر امام اعظم غنده
 حکمی نافذ و لور و امام ابو یوسف مذ هبیده محمد غنده مطلقا یعنی عامه او
 نافذ و لمز و محیطه و غیره مذ کور در که فتوی اما من قولدری فریره
 اما عید ترک ایلیدر کنک نافذ اولدر و غیری زیر یا و شاه انی کند و مذ هبیده
 حکم ایتدک چون قاضی ایلیدی خود مذ هبیده حکم ایتدک چون ایتدی بوجه قضی

مجتهد و در اما قاضی مقصدی یا و شاه قاضی ایتدی لا مثله مذ هبید امام اعظم
 ایلیدر حکم ایتدک چون پس اول مخالفه فادر و کلدر زیر مذ هبیده مخالف حکم
 نسبتله معزولدر انتهی کلامه حاصلی یا و شاه بر کسختی فلان کنک
 مذ هبیده اوزره قاضی ایلیدم و یسه اگر اول مقصد ایلیدر اکا اول مذ هبیده صحیح
 و مشهور اول قولدرن بخا و ایتدک جایز و کلدر و اگر مجتهد ایلیدر اکا اول
 مذ هبیدن بخا و ایتدک جایز و کلدر زیر اولیت انی اول مذ هبیده صحیح
 شیخ قائم فتا و اسنده بیور که قاضی مقصده قول صحیح ایلیدر حکم ایتدک
 اگر که ضعیفه حکم جایز و کلدر زیر اول ایلیدر مجتهد و کلدر پس انک قول صحیح
 عدولی بر قصد غیر صحیح ایلیدر و قول ضعیفه ایلیدر حکم نافذ و کلدر زیر
 قضای حقه قضا و کلدر زیر احق قول صحیح و قول ضعیف قضا ایلیدر قوی
 اولور و یکدگنده مراد قاضی مجتهدک قضا ایلیدر انتهی کلامه پس مانده
 قاضی ایلیدر قول ضعیفه حکم ایتدگی تقدیرجه حکم لر غیر نافذ در زیر
 مرجوح راجح مقابله سنده عدم منزله سنده و بر پوشید و مخفی اولیده
 که مجتهد اوج طبقه اوزره در طبقه اولی شرعه مجتهد طبقه سیدر و ایلیدر
 اربعه در و بونرا احکام فروعی تأسیس ایتدگی اصول و قواعد اوزره اوله
 اربعه و کن کتاب و سنت و اجماع و قیاس استنباط ایلیدر
 و اصول و فروع بر کسبه تقلید ایتدک طبقه ثانیه مذ هبیده مجتهد طبقه سیدر
 اصحاب انی حنفیه دن ابو یوسف و محمد و زفر و حسن کی و بونرا استاد و
 وضع ایلیدر کی اصول و قواعد اوزره استنباط احکام فادر اولدر قوی
 جهندن استاورینه بعض احکامه مخالف ایلیدر و اصوله مخالفه
 قاور اولدر قری ایلیدن مالک و شافعی و احمدی مذ هبیده معارضه دن

من از اول در طبقه ناله مسایله مجتهد طبقه سید خضاف و ابی جعفر الطوسی
 زیرا بنابر امثالی ماه اصول و فروع در کلام که مخالفت ایده کلام باک
 تقریر اندکی اصول بسط اندکی قواعد مقتضای و زره اما مدنی اند و ضوابط و
 مسایله استنباط احکامه قادر در در و معتد دورت طبقه در طبقه اولی
 اصحاب تخریج طبقه سید رازی و کرخی و بر دوی کبی بو طبقه نک اهل اجتهاد
 قادر در در و معتد دورت طبقه در طبقه اولی اصحاب تخریج طبقه سید
 رازی و کرخی و بر دوی کبی بو طبقه نک اهل اجتهاد قادر در در و معتد دورت
 احاطه و مآخذی ضبط اندکری جهنم صاحب مذهبین منقول و لا قول
 محلی تفسیر و حکم مبهی باینه قادر در در طبقه ثانیه اصحاب تخریج طبقه
 ابی الحسن القدری و صاحب الهدایه کبی بو طبقه اهلک شاندی اند و فنی
 نقیاس و هذا الفرق للناس فو لدر به بعض و با بعض اخوک و زربنه
 تفضیل طبقه ناله اصحاب تخریج طبقه سید اصحاب مژون معتد کبی
 صاحب کثر و صاحب مختار و صاحب قایه و صاحب الجمع کبی بو طبقه
 اهلک شاندی قوی ایده قوی و ضعیف و فایده و ایند و روایت نادره
 بیسنی تخریج طبقه رابعه تخریج مذکوره قادر و لمینک طبقه سید
 و بو طبقه نک اهل غت ابدین و شمال ایده بین بینی فرق ایند در و صاحب
 الدلیل کبی بو قدر بنی جمع ایدر لدر بونره تقلید اهلک جایز و کلام و الله اعلم
 خانه ملت خنقه و شریعت اسلامیه و خارج اول و اول و افکاه بیانه
 معلوم اول و کیم ملت اسلامیه و خارج اول و اول و افکاه بیانه
 اهل کتاب اول و کیم ملت اسلامیه و خارج اول و اول و افکاه بیانه
 مجوسی و دینی و صاحبی کبی منا کله ری و اکل و بیجی لری جایز و کلام و اهل کتاب

اعظم و اشهری یهود و نصاری و رومی و موسی علیه السلام و نصاری علی
 علیه السلام استیدر و یهود ک کتابی تورات و نصاری ک کتاب انجیل
 و موسی علیه السلام پد نا الیک دید و کچون اندر بواسطه تنبیه و تنبیذ و یک
 رجعت و تفرع عن الیک یکدر و نصاری علی علیه السلام استیدر و کتابی
 انجیل و نصاری نام بر قریه ده ساکن اولد کچون بواسطه تنبیه و تنبیذ و کتاب
 اول نازل اول کتاب تورات ایدی و جمیع بنی اسرائیل تورات معتدل و انک
 احکامی توراته مکلف ایدی و علی علیه السلام و زربنه نازل اول انجیل
 احکام بو عیدی یکدر موز و امثال و مواظ و مزاج ایدی و بونردن عدا
 شریع و احکام توراته حواله و تنبیذی اول جهنم یهود علی علیه السلام
 متابعت و حکم توراته موافقت ایدر مأمور الیکن تبدیل و تغییر ایدی و بدین
 تغییر انی علی علیه السلام و زربنه عدا ایدر و انک عدا ایدر ک تغییر ایدر
 بر بیستی سببی ایدر تغییر ایدر و بر بیستی ک تغییر ایدر و بر بیستی
 و بر بیستی عدا و غیر ذلک زباطیفه یهود نسخه قایل و کلام در کاسانی
 و اهل اسلام دیدید که حضرت محمد صلی الله علیه و سلم شریعتن عدا
 جمیع شریع سابق و لاحقه مخا جلد ایدی و شریعت لاحقه شریعت سابقی
 یکدل ایدر دوی اول اجدن علی علیه السلام اکثر شریعتن نصاری تورات
 حواله ایدی پس علی علیه السلام موسی علیه السلام شریعتن مقرر ایدی
 و ایکس و فی حضرت محمد علیه السلام قدوم شریعتی ایدر بشارت
 ایدر و ایندینیه اکا این و طاعت و معاوت و مظاهر ایدر ایدر
 و انر حضرت علیه السلام کلام ذن اول وجود شریعتن مستظرف ایدر
 و کلام کدر صکره کند و لردن و لمیوب عدا و لدر و غنه حسد ایدر و کلام و لدر

کما قال الله تعالى وكذا نزلنا من قبل بسفحون على الذين كفروا فلما جاءهم
 ما عفا كفروا به فلعلنا الله على الكافرين معلوم اوله کیم حضرت علیه السلام
 بنوت و رسالت و اله اوله امور چو قدر و اول امور که مرجع یکی طریقه طریق
 اول عقیده و طریق تانی تفکیر و طریق عقلی برینچه و چهار وجه اول قرآن مجید
 بلا عقیده که اول انش و جنبی معارضه شدن عاجز انیشد و وجه تانی معنیان
 خبر و یر و کی و اندر خبر لایق و اولد و عقیده و وجه ثالث حکمت نظریه ده
 و حکمت عملیه ده عقلا کتایبچه بیلده تعلیم ابله و اصل اوله مد فلی
 مرتبه به تعلیم و علمه معارف بر کسینه معارف تشر و اصل اولد و عقیده و وجه
 رابع اندن نقل اول معجز اندر انشقاق قمر و تسلیم حجر و انصاف شجر کی اگر چه
 اول معجزات که هر بری حاد و حبیب بلند رکن مجموعی کثرته حد نوازه
 ایشد و وجه خامس کمال و تکمیل در حق صیحه و تا تعبیدن و تبع تعیندن
 اون یکدن نباده کسینه و لایق مقامه حبیب نقصان دن اوج کماله
 ایشد و در بنودن مقصود اول تکمیل و در حدن مجوده کلن کلن
 سایر انبیا و صا و اوله تکمیلدن کثر و اکمل اولدی اول جلدن جمیع
 انبیا و رسیدن کرم و افضل اولدی صلوات الله علیه و سلامه
 اجمعین و وجه سیم سیرتیه و بزه متوازه اوله اوصاف شریفه
 و نفوت منیفه سبله استدلال در اول و صا شریفه فنی چو قدر حمله
 اول عمرندن آخونه دکت صدقه ملازمند و بری نیای مونی ترک و استقامت
 و اندن انک زخارفندن علی الدوام اعاضید و بری کرم و سخا و ده تها
 واقع اولد و عقیده و بری شجاعت مرتبه علا سنده اولد و عقیده حتی
 هرگز اندن فرار واقع اولدی فرار کلن بلکه بر معرکه ده هرگز کلور عب شد بد

اوله مخلصدن جوکت ابدی بری فصاحت و بلا غنچه اعظم در جاده واقع
 اولد و عقیده معنی انک فصاحت و بلا غنی فصاحت و بلا غنی فصاحت و بلا غنی
 و زبون ابدی سکیم و بت جوامع الکلم قولیده بو معنایه اشارت بیوروی بری
 او رسالت و انواع مشاق و متاعیه تکمیل و اول مشاق و متاعیه و سنده
 مهر اولدی و غنچه اصلا فتور عارض اولدی و غنی حق و زربنه اولد و غنچه و سنده
 و بری اهل و بنا ابله غایت رفقه و فقر او مساکین ابله نهایت تو ضعه
 اولد و عقیده و بری حسن خلقید و بری حسن ذاتی و محاسن صفاتید و عقیده
 ر و احد رضی الله عنه بو معنایه اشارت اید و ب بیور مشد و شعر لولم کن فی
 آیات مبینه **لکان منظر** **سره** **یتیک** **بالخبر** **ما** **ابوذر** **خضر** **قری** **صی**
 عنه حضرت رسول علیه الصلو و السلام کمالین کور و ب با غانه کلندر مارا
 و وجه غنچه ان لیس و وجه کذاب بیوروی و طریق نقلی حق تعالی خضر نیک
 کتب ماضیه ده حضرت علیه السلام بنوته نصید و کچش پیغمبر رک انک
 بنوت و رسالت تها و ترمی امتدینه انک با غنه و صب سید و یهود
 و نصاری تبدیل و تغییر ده بود و کلوم با غنه انیشد لکن نه الان اللزده اولان
 نوره و انجیل و زبور ده حضرت علیه السلام بنوته نصی موجود و
 و بو معنی کتب الهیه حضرت رسولک ذکر شریفی بر مرتبه و کلدر که تبدیل
 و تغییر انک جمله سنی از اله به فادر اوله و بزم علما مرضی الله عنهم و شکر
 سقیم الان یهود و نصاری اللزده اولان کتا بلده کی مخصوص اجنارک
 اکثر نه مطلع اولدی و بعضید اول مخصوص بشارت و اجنار و اشاراتی
 افراد با لیا لیس ابدی بر دخی اول مخصوص شراکت بعضی سنی ذکر اید لم
 و کتا بمری بعون الله تعالی کفرین ایدیه لم **النفس** **ول** **یهود** **الآن** **اللزده** **اولان**

آورنده مسطور در که حق تعالی موسی علیه السلام دید که انی ساقیم بنی اسرائیل
 من بنی اخوتهم نبیا مثک اجعل کلامی علی فیه من عصاه انتقم منه
 پس خدا آنک را عذو جل من بنی اخوتهم قوی دلالت اید که اول بعثت الیجنا
 پیغمبر بنی اسرائیل و کلد را و بیه و لجن اخوتهم را و با خود
 روم و روم اولیق جا بز و کلد را و روم را و بیه و لجن را و با خود
 پیغمبر کلام شد و ابوب علیه السلام چون زمان اول ایدی ایدی خود را و
 عوب اولد و متعین اولدی و عوب اسمعیل علیه السلام در صکره پیغمبر و اسمعیل
 السلام سالتی مونیله منتهیه اولدی زیرا مونیله صکره عموم بعثت نرم
 پیغمبر مونیله غیره ثابت اولدی پس تو را آنک بشارت اید و کی پیغمبر نرم
 پیغمبر اولد و غی مقرر اولدی اگر دنیور کیم ساقیم بنی اسرائیل قوی حق
 رسول علیه السلام بعثتک بنی اسرائیل انحضار فی اقتضای حال
 بود که حضرت علیه السلام بعثتی کافه ناسه عاده در کتب و ما را سندان
 الا کافه للناس قوی بود که و لیدر جواب اولد که اقتضای مونیله
 زیرا انده ذات حصر بود و بنی اسرائیل تخصیص بود و غی بود که تو بهیله
 دفع ایچوندر زیرا بود تو هم ایدر و بیکه اندر کند و لدن و کان بعثت انهم
النص الثانی فیه توارنده و افتد که جارا آمد من جبل سینا
 و اشرف من جبل ساغین و استغفل من جبل فاران و معه جماعة
 من جبل فاران پس خدا آنک عذو جل من سینا و کلمتی موسی علیه
 السلام امر کنک و نشر عنک کلمه سندان انده موسی علیه السلام توار
 از لادن عبادت بر جارا آمد جارا آمد و شرعه و کلد و توار
 غبطه و جارا رکت تو کنک نظیر و جبل ساغین و شرقی عیسی

علیه السلام موسی صح

علیه السلام انجلی از لادن و مینی اظهارندن عبادت بر جارا آمد عین جبال
 بر طاعت سمید و جبل فاران استغفل من جبال فاران از لادن و اندن
 حضرت محمد صلی الله علیه و سلم بعثتک عبادت بر جارا آمد و اولد و
 شک یوقدر پس حق تعالی توارنده نرم پیغمبر علیه السلام شک
 ظهورندن کمال طوری مؤذن اولد استغفلان ابله پیغمبر سوزند و شک
 نظیری قرآن غبطه لیکر علی الدین کله قولید **النص الثالث** حق تعالی
 توارنده اسمعیل علیه السلام و الده سی ما جو کند و به نضرع و نیاز کند
 بیورد بیکه قد سمعت حشوک فی اسمعیل و سنگون یده فوق یدی
 الجمیع و معلوم و مقرر در که اسمعیل علیه السلام اولاد آنک الدی السنده
 ایدی زیرا بنوت اولد اسحق علیه السلام ایدی حق تعالی حضرت محمد
 علیه السلام بعثت ایدکده اولاد اسمعیل علیه السلام الدی جمله آنک الی و
 اولدی و بنوت اندر رجوع ایدی حق تعالی اندری حضرت و جود سی سیده
 غنی ایدی و اندر برکت یردی **النص الرابع** حق تعالی توارنده و زبوره
 حضرت رسول علیه السلام وصف اید و سوزد بیکه تدین له الامر باطاعة
 و الا نقیة دلالة بخلص المضطر البائس من هو اقوی منه و یقصد
 الضعف الذی لانا صله و برؤف بالضعفاء و المساکین و انه
 يعطى من ذهب بلاد سبا و یصلی علیه فی کل وقت و یدوم امره
 الی آخرة الیه بایس محتاج قوی و بیکه **النص الخامس** زبوره مسطور
 حق تعالی داود علیه السلام سوزد بیکه شک بر او غلک و جوده کلو
 بنی اکا بابا و انی بکا او غل قیلار داود علیه السلام سوزد بیکه اللهم
 جاعل السنة کی یعلم الناس انه بشر و او غلک مراد علیه السلام

زبیر اول و دعبه السلام اک اخفا و نذر و جعل سندن مراد بزم پیغمبر
 علیه السلام در زبیر علیه السلام بشرا و لوب و خدا نک عذو جل و فی پیغمبر
 اولد و غنی ناسه اعلام و نصاری عم ایند کلمی کبی این است اولد و غنی
 انهام بیوریدر **النص السدس** و انجیده مسطور در که عیسی علیه السلام
 ویدیکه اللهم ابعث البارقیط ليعلم الناس ان ابن الانسان بشر **النص**
السابع یوحنا ون بد کفوه اولان انجیده مسطور در که عیسی علیه السلام ویدیکه
 البارقیط لا یجب لکم علم اذ یب فاذا جاء ونج العلم علی الخطیئة و لا یقول
 من تنقا و نفسه شبا و لا کتة محاسنکم بلکم و یسوسکم بالحق و یخبرکم بالحوادث
 و الغیوب بعده کلام ظاهر علیه حضرت و صفته شروع ایلدی و یخ
 خوف و یلکدر یسوسکم با مرکم مغفانه در وینه انجیده عیسی علیه السلام
 بیور که اول کاشهات ایدر بن کاشهات ایدر و کم کبی و بن ستره
 امثال کلام اول ستره تا و یلکه کلور و دانیال علیه السلام کذا ایلدی
 و صف ایدوب بیور که لایمتد دعوتهم و لایتم قربانهم و انتم
 الرب بساعده لا یطهر الباطل و لا تقوم لمذع کاذب و دعوة
 اکثر من ثلثین سنه پس یونان معلوم اولدیکه دعوه کاذبه و توریون
 زیاده قیام اولمز و بزم پیغمبر نکر و دعوتی بیک الشمس ایک سنه دن
 برو قیام و ظاهر در و قیامت دکن با هیدر روایت اول نور بخت نصر
 بر واقع کورر و دانیال علیه السلام کور و کی واقع دن انک
 تا و یلندن خبر ویددی و دانیال علیه السلام ویدیکه ایها الملک رایت
 صنما بارعانی الحال اعلاه من ذهاب و وسطه من فتنه و اسفله من
 نخاس و ساقه من جدید و رجلاه من فحاز فبینهما انت تنظر الیه و

او انزل حجر من السماء فخرب رأسهم ففطنه حتی اختلط ذهابه و فتنه
 و نخاسه و جدیده و فحازه غم ان الحجر ربی و عظم حتی ملاء الارض کلها بخت
 نصر و انیال علیه السلام بونی استماع ایلد که نصید بن ایلدی کرک
 سو یلک کور و کم واقع بودر ویدی و انک واقع کت تغییر فی طلب
 ایلدی و انیال علیه السلام بونی استماع ایلد که نصید بن ایلدی کرک
 سو یلک کور و کم واقع بودر ویدی و انک واقع کت تغییر فی طلب
 ایلدی و انیال علیه السلام بیور ویکه سنم اهم مختلفه در و النون اولان
 باش سنن و فتنه سندن صکره او غلکدر و نخاس و مدر و جدید و سدر
 و فحاز ایک صغیفه جاریه لرد که سن انکره مالک و له سن سعادتن اولان
 طاشن بر پیغمبر وینیدر و ملک ایدر که آخر زمانده ظاهر اولور
 و جمیع امم غالب اولور بعده بیور جمله ارضی طولدر رکنم اول طاش
 طولدر وی و بیور غیر دن مراد بزم پیغمبر و در زبیر اندن غیر بر پیغمبر جمیع امم
 معوش اولندی و جمله اجناس امی جنسدری و لغتدری مختلف ایک جنس واحد
 قلمدی و یونان و اعدا حضرت علیه السلام اثبات یونان کتب
 ماضیه دن خصوص حدون بیرون و انک وجود شریفه بشرا ب
 و وصفه و بلدنه اشارات حدون فزون و معلوم اولدیکه بزم
 پیغمبر صلی الله علیه و سلم شریعتی جمیع شرایعنا سخر و یونان اهل
 اسلام بیننده اصلا خلاف واقع اولما سدر و عیسی علیه السلام
 شریعتیه اختلاف اولمندر و بعضی در لکه اول شریعت موسی
 علیه السلام ناسخه در و بعضی در لکه اول مخصوصه در و اظهر اولان
 مخصوصه و مقدر ویرلر و بو معنایه عیسی علیه السلام انجیده با حثیت

لا بطل التوراة بل حيث لا كلها قوليه استدلال ايدلر و نسخ لغته
ازاله و ابطال مغنسه در بقال شخت الرج انار الاقدام اي الزلها
و ابطالها و اصطلاحه تعريفى بودر النسخ بيان انها الحكم و رفع
احتمال بقاء الحكم پس نسخ صاحب شرع حقه عند عهده معلوم
اولا حكم مطلق مدنى بايد كن انى اطلاق ايند و كى جهنم ظاهرى
حق بشده بقاء و بقاء و بقاء نسخ صاحب شرع حقه بقاء محض
در زم حقه بقاء و بقاء و بقاء نسخ صاحب شرع حقه بقاء محض
او رفع احتمال بقاء الحكم قولدى بشده نسخ جاز و ملز
الاكتاف مستند و مستند و مستند و مستند و مستند و مستند
كتابى نسخ اولم جاز و ملز و اجماع نسخ اولم جاز و ملز و اجماع
عند الجمهور در زباده على النص رده نسخ و شافعيه بايد و طائفة
زعم ايدلر كه نسخ محال اوله و احال شدن مسكلى بودر كه نسخ بدلى
اولان نسخ و محال اولور و بونكر قولدى رد اولدى سونكره كيم
بد انو كرايله ما كرايله و كرايله و كرايله و كرايله و كرايله
خفى اول حكمه ظاهر اولدى انچون نسخ ايلدى و يك نسخه انك
لزمى مسلم و كلد زير اكر خد انك غرض افعال جبا و نده بر وقته
اطلاق ايند و كنى منع و بر وقته منع ايند و كنى اطلاقه نصرفى بدلى
مستلزم اولدى انكرده كند و افعاليله ايلدى و كنى نصرف و خفى بدلى
اولور وى مثلا انكرى صحنه مرصنه و مرصنه و صحنه و غنا و غنا و
و فقر و غنا و جبا و جبا و جبا و جبا و جبا و جبا و جبا و جبا
كلور وى و ثابى بدلى مستلزم اولم و غنى ثابت اولدى معلوم و مقرر

عند الاكثر من قياسك نسخ اولم جاز و ملز

و ندر كه طبيب بر رصنه بر حله بر و انك استغاثنى امر اليه و قف
انى اندن نهي اليه اول مرونى بر حكمنه جالى و كلد زير طبيب يكى جال
مرصنه صلا حنه عالمه پس حق بقاء حقه نيك اول اسلامه اهل
اسلامى قتال دن نهي ايند و كى و صكره انكره قتالى فرض ايلدى و كى حال حكمنه
زير اهل اسلام ابتدا و قيل ايدلر پس حكمت بقاء حقه انكره نهي قتال دن
منع اقسا ايندى و صكره چو خالد ايلر پس حكمت بقاء حقه انكره نهي قتال دن
و الحاصل نسخ بدلى اقسا ايلر و بد كلى بطلد بلكه نسخ علم الله انها
حكمت بايد زير حق تعالى حكمتى معلوم و كى نسخ ايندى و حكمت
انچون عبادى اول غايه واقف ايندى پس نسخ وارد اولد و اول
حكمت بدلى معلوم اولدى بونده اصلا بدلى اجاب ايدلر بر نسخ بونكر
كن بونده احسب با حزم اعتبار صلاح و اصلاح ايله قابل اولان كنك
قوله تنزل من زمانه و در كنكم اول مذهب اهل عتره الدر و الا
معتقد بودر كه حق تعالى و يلد و كنى ايشد و مراد ايند و كنى حكم ايلر بقاء
مايشد و بحكم ما يريد لا يسأل عما يفعل و هم يمدون بعده نفع
پهوده و برز كه مستلزم احقاقى اوزره و دعوى و فنى اوزره
و قوع خارق معارضه سندن عجزه معان اولد و حاله شوندن
حالى و كلد با مدعى رسالتك صدقنه دلالت ايليه و با خود بيميه
صدقنه دلالت ايند صدق موسى موسى عليه السلام ترك عكر
اوزره دلالت قابله اولم لازم كلور و اكر دلالت ايدلر
بزم بغيره فله عيسى بغيره و فنى عليها السلام تصديقى واجب
اولور مع هذا نسخ انكره شرع كننده و فنى موجود و زير انقض و زنده

تا بتدركه حق تعالی نوح علیه السلام مکیدن چقد فده بیور دیکه بن سکا
 و درینکه هر دایه بی ماکل قدم دانی سار عشب کبی اطلاق ایدم
 و صکره نورانده چوق سینه بی حوام ایلدی نورانده تا بتدركه شریعت
 آدم علیه السلامه نخاح اخف جائیدی صکره حوام اولدی و شریعت
 یعقوب علیه السلام اول سبده عمل مباح ایدی شریعت موسی
 علیه السلامه حوام اولدی خیر الدین ازنی حضرت موسی مطالب عالیهم کانه
 حکمت منیج شرایع بیانده در بیور که شرایع ایکلی متدبر بر قسمنک نفی
 معاشا و معاد عقلیه معلوم اولور معرفت خدای بی همتا و مبتدا
 طاعت جناب کبریا کبی و بوقسمه طر و نسخ محالدر و بوقسمه کجای
 ایکلی ایدر بر بسی از خدای تعظیم و حومت و بر بسی خلق خدایه شفقت
 و رحمتد و بر قسمنک نفی عقلیه معلوم اولور سمعیه معلوم اولور و بوقسمه
 طر و نسخ ممکندر و حکمت منیج بود که اعمال بدیهه به سلف و خلف
 تبدیل و غیره مواظبت ایده لودی اول اعمال عادات کبی اولور
 مطلوبه لدا متناظران نور لودی پس انرا بدیهه تقید اولودی انزودن
 مقصود اولو معرفت خدایه و تعظیمه وصول مستغ اولودی
 لکن اول طرق متغیره اولیچ معلوم اولور که اعمال مقصوده لدا نهاده کلکدر
 بلکه انزودن مقصود اولو احوال قلب روحی معرفت و محبتده
 رعایتدرا انتی معلوم اولور که طایفه یهود حدیث شریف مقتضایه
 بنمش بر فرق اولدی و بزاندده اشهر و اظهر اولندری که ایده لم و بنابر
 رک ایده لم و انرا لای طایفه در **طایفه اویغانیه** و بونرخشان بن
 داود نام بر کسینه منسوبدر و بوطایفه سار یهوده سبده اویغانه

مخالفت ایدر و اکله فوشانی و بالقیانی و جبرانانی و وزیریه فضا
 ایدر و جویانی اکه سندن بوخاندلر و عیسی علیه السلامی مواظط و شار
 نصیبیق ایدر و دربر که اول نورانه البسته مخالفت ایدر بلکه آنی تقریر
 و تثبیت ایدر و خلفی اکا دعوت ایدر اول نورانه جمادات ایدر
 و موسی علیه السلامک دعوتنی اجابت ایلین بنی اسرائیلدن ایدی
 و پیغمبر و کل ایدی و بونرخشان ایدر و دربر که عیسی علیه السلام بن پیغمبر
 و موسی علیه السلامک شریعتنی منیج ایدی شریعت صابیم و جدی
 حاصلی بونرخشان ایدر که عیسی علیه السلام بنی مرسل اولیه بلکه احکام
 نورانه عارف خداک عذوجل مخلص اولیا سندن اولور و دربر که
 انجیل سعادتنزل کتاب و کلد بلکه اول عیسی علیه السلامک سندن
 انتها سنده و ارنجه احوالی جمعدروانی حوار بیدن و در کتب منیج
 انیشلدر **طایفه ثانیه عیسویه** و بونرخشان ابو عیسی بن یعقوب الاصفهانی
 نام بر کسینه منسوبدر و دربر که اسمی عوفیه الوهیم در معنای علی ایدر
 منصور زماننده ایدی و ابتداء دعوتی آخر ملوک بنی امیه ن مروان
 بن محمد زماننده ایدی واقع اولدی و یهودون حق کسینه کانایع اولدی
 و انیچون آیات و معجزات ایدر ایلدی و ابو عیسی کندی نفسیچون
 بن پیغمبر و مسیح منتظرک رسولیم دیر ایدی و سبک بش رسولی
 واردراندن صکره و احدا بعد و احدا کلدور لر زعم ایدر لودی و در ایدیکه
 حضرت بابر عیسی علیه السلامه امر ایدیکه بنی اسرائیلی عاصی استودن
 وظالم بادشاهردن خلاص ایلید و در ایدیکه عیسی علیه السلام اولاد آدم
 علیه السلامک فضلیدر و انک مرته سی پیش پیغمبرک مرته سندن

سر بانیه لغت نقل اولندی و بوالقی فرقه اصلدور و تمیش فرقه اندون
 منشعبه اولمشدور و طایفه نصاری حدیث شریف مقتضای نسخه
 بتمش یکی فرقه اولدی و هر طایفه اعتقاد و زعمده طایفه اخوانه مخالفت
 ایلدی معلوم اولدی که این بابا علیه السلام حدیث شریف مقتضای نسخه
 یوز کیم می ورت بیکدر و اندون رسول و نذر و جیوزون و جد اقام
 احمد و ابن منذر و طبرانی و ابن مردویه ابوامامه و ابن رضی اندون و
 ایدر که ابو ذر رضی الله عنه یوز دیکه یا رسول الله کم و فاء عدة الایا
 قال یا ایة الف و اربعة و عشرون الفا الرسل من کل ثلثه و حسته
 عشر جافغیر او بر و اینه ثلثه و ثلثه عشر جافغیر واقع اولمشد
 و حسته عشر و ابینی اثبتد زبرا اکثر طرقتده واقع اولد بورکن ثلثه
 عشر و ابینی اشهر در زبرا اکثر کتسده واقع اولد و اولدر و رسلان
 اولوا الغم اولندر بشدر علی صحیح نوح و ابراهیم و عیسی
 و موسی و محمد در صلوات علیهم و سلامه اجمعین ابن جبان حدیث
 مذکور صحیح ایدی و ابن جوزی کا مخالفت اید و انی موضوع عاده
 ذکر ایدی لکن ابن جوزی کت موضوع عاده مسایله فی معلوم حدیث
 بخاری و مسلمده مذکور اولد حدیثک پنج سنی موضوع عاده ذکر
 ایشدر حافظ بن کثیر در که بو حدیث همچون ابن جوزی حقنده اینه
 جرح و تعدیلدن چوق کسنه نکلم ایشدر اگر دینور سه کیم خبر و احیله
 عکس بر شرطی کتابه مخالف اولما مقدر و بو حدیث شریف
 ظاهر کتابه مخالفدر زبرا حق تعالی کلام قدیمده منضم منقصنا
 علیک منهم من لم نقص علیک بویشد درین طایفه ایت کیم

انبیاء و بعضی سنی حضرت رسول علیه السلام ذکر اولند و غنه دلالت ایدر جواب اولدی
 نقد بر آیت کریمه منضم منقصنا علیک با سنا هم و منهم من لم نقص
 علیک با سنا هم و یکدر سنی نقیبه نده حق تعالی حضرت سنی و سنا منضمنا هم
 علیک من قبل و سنا هم منضمنا هم علیک قولنده یوز که بو آیت کریمه دلالت
 ایدر که صحت ایمانه رسلی اعیاندر بیکر شرط و کلدر بیکر شرط ایمان
 انکرت جمله سنی ان کلدر مکرر زبرا که اندون هر بیکر معنی صحت
 ایمانه شرط اولیدی حق تعالی انکرت جمله سنی بزه ذکر ایدر و ای نهی کلام
 و عیسی علیه السلام انبیاء اولوا الغرند انیدی حق تعالی کا انجلی ازال ایدی
 و انک صدقنه دلالت همچون معجزات ظاهره و آیات باهره خلق
 ایدی و عدت دعوتی و توز اوج بیل و اوج آی و اوج کون ایدی اوج
 یاشنده حکمله و اولوز یاشنده ابلا عله و می اولندی زبرا بنونه
 بلوغ شرطدر و ابن جوزی در که ما من نبی الا بعد اربعین حدیثی یوقو
 و ابن جوزیدن صکره بو حدیثی بر کسنه تصحیح ایشدر اگر دینور سه کیم
 حق تعالی کلام قدیمده و عیسی علیه السلام دن حکایت ایدر و یوز که اتنی
 عبدالله اتانی الکتاب و جعلنی نبیا و عیسی علیه السلام دن کلام
 صدور اینه کده طفل ضعیف ایدی سن بوندن معلوم اولدی که بنونه
 بلوغ شرط و کلدر جواب اولدر که اتانی الکتاب و جعلنی نبیا قولنک معنی
 بو یقینی الکتاب و جعلنی نبیا و یکدر ماضی ایدر تعبیری سبق قضا ایشدر
 یعنی قضا آتمیده بکا کتاب بر یوب پیغمبر و انجم سبق ایدی بیکدر
 و یا خود و قوی محقق اولان سنی واقع حکمنده فلنمشدر و بو معنی کلام
 الهده چو قدر و بعضیدر و بیکر که حق تعالی انک عظمی الکمال ایدی و بنونی

اکا طفولیت و دردی احدی نفسیه زده خدا کند و جل و جلی خدا کتاب
 بقوه و آینه حکم صبیحا فولنده در که قال ابن عباس رضی الله عنه
 انه النبوة فی صباه و هو ابن ثلث سنین انتی پس حال طفولیت و غیر
 اولی بحی علی السلام و فی بعضی کما مشارکت فیلور بعض علما و دیگر که
 انبیا و ن اوجنه طفلکن و حی اولندی بری یوسف علیه السلام و بری عیسی
 علیه السلام و بری بحی علیه السلام و اسد اعلم و عیسی علیه السلام سیاه رخ
 اولند و حار یون و غیره اختلاف اند و جمله اختلافی که می امده را بعد
 اما اول زوکنک و اناسه انصا لکنک و کلمه نک تحت نک کفیت
 و امرانی صعود نک و ملائکه به انصا لکنک و نوحه کلمه نک کفیت
 و زوکنده کلمه نک تحت نک حکم اند و کفیت اینجا و تحت ده اختلاف
 اند و بعضی دیگر که اول جسدک و زرنیه شرقی اند و نوزک حتم شرف
 و زرنیه شرقی که بعضی دیگر که کلمه جسد سجده نماز جبهه اند و سودک
 صوابه نماز جبهه سی که حق تعالی حقه نرنیه حاشا کلا اقامیم ثلثه اثبات
 اند و دیگر که حق تعالی جبهه و احد در وجود و در اولی نفسیه قائم
 و یکدر پس اول جبهه است ایله بر در واقف و میت ایله و جد و افتخار
 و اولی صفات و وجود و حیات و علم و اب و ابن و روح القدس
 که در علم مجتهد اولدی و سایر اقامیم اولدی و صعود و دیگر که اول قتل
 اولندی و صلب اولندی و یهود و عیسا و یهویتی انکارانی قتل
 اند و دیگر که قتل جواد لایه و تنک و زرنیه وارد اولدی بلکه جود
 ناسو تنک و زرنیه وارد اولدی و دیگر که شخص انسانی نک کمالی اوج
 سنه در بری بنود و بری نامند و بری ملکیت و سایر انبیا با و ج

خصاله موصوف اند و سبک و در جبهه سی انک جسد نک در جبهه نک
 و زرنیه در دیگر زرنیه اول الابن الوحید و انک نظیری بود و غیر
 انبیا به انک قیاسی ممکن و کلد و آدمک زله سنی یا یغین و لدر و قیا
 کوئی خلقی محاسبه این و لدر و زوکنده خلا فدی و در بعضی اهل
 اسلام و دیگر که کبی قیامته اول رضه نازل و لدر و بری و بعضی دیگر
 حساب به دن نازل و لدر و بری و دیگر که اول قتل و صلب اولند و قتل
 ارضه نازل اولدی و شخصی شمعون الصفا کوردی و انکه سوبشندی و کا
 و صیت ایله بعد و نیا دن مفارقت ایوب و سحابه صعود ایله
 و صیت شمعون الصفا ایله و اول حار یونک عمل و زهد و ادب
 جهنم و فضلی ایله لکن قولوس نامنده برگشته انک امری مشوش
 ایله کنده نفسی انک شریک قلدی و اوضاع کلامی بوزوی وانی
 فلاسفه کلامیه و سواس خاطر یله فارشدر و بعد حار یون دن
 و درت نفکسته جمیع اولدی و انک هر بری انجلی جمیع ایله
 و انک متی و لوقا و مارکوس و یوحنا در صکره نصاری نیش ایلی
 فرقه اولدی و فرقه لری اوج ایله بری ملکاته در بری بنود و در
 و بری یعقوبیه در و با فرق بنود و منشعبه و مشهور بنود ملک
 نام بر شخصه منسوب و در اول رومده ظهور ایله و انک و زرنیه ستولی
 اولدی و معظم روم ملکاته در و بنود و دیگر که کلمه جسد سجده و انک
 ناسو تنک مجتهد اولدی و کلمه دن و اولی اقنوم علمد و روح قدس دن
 و اولی اقنوم حیات و علم مجتهد اولدی و اول ابن و دیگر که سج
 مجتهد اولدی و عی سنه ایله اند و دیگر و بعضی دیگر که کلمه جسد سجده

و انچه در این صفت انبساط و انکسار به اضافتی مغز نهنگ بود شریعتی
 اضافتی کسبیدر بنور و بدینکه حق تعالی در اوج اقنوم که وجود و علم
 و حیانت در صلب بدو بواجبیم نموده ذات او زربنه را بدو کلدر
 و ذانک عینی و خی کلدر و کلدر جسم عینی بدو متحد اولدی لکن اول اتحاد
 امتزاج طریقی اوزره و کلدر نیکم ملکایه در بر و ظهور طریقی اوزره اشرفی
 و نقشت خاتم اوزره ظهور کی کسبیدر و بواسطه بعضی بویست
 باطلی اقتدا بدو بدینکه عیسایه تخصیص ایند کلدر فی انزجیم موجوداته نعیم
 ایند در نفوذ باسد من الحور بعد الکور و منظور ک ان اسد واحد اولدن
 مرادی احد بالجوه و یکدر یعنی یکی جسم بدین که کلدر بلکه اول سبط
 واحد در حیات و علم مرادی اقنومین جوهرین و یکدر یعنی یکی اصل
 عالمه مبداء الوجود بعد علمی نطق و کلمه اینفیسیر ایندی و کلامی خدا انک
 غرض جل موجود و حق و ناطق اولد یعنی انبات اینکه راجع اولد نیکم فلسفه
 حد انسانده و بیشتر در کتب بومعنی انسانده مرکب اولد و غنی جهندن
 متغیر اولد و منظور به دن بر قوم وارد که اندر مصلین در بر که حضرت
 عیسی علیه السلام حقنه منظور دید و یکی یکی بر لکن بنور در بر که بر سینه
 عبادنده اجتهاد علیه و ات و باغ یکی ترک علیه و شهوات نفسانی
 حیوانیه فی رفض بسته جوهری صفا اولوب ملکوت سمانه و اصل اولور
 و خدای عبادنا کور و عینده اولامور اکا منکشفه اولور و سموات وارضه
 بر سینه اکا حق اولد **یعقوب** بنور یعقوب نام بر سینه
 اصی بدو بنور و خی اقنوم نموده ابد فایل اولد لکن بدینکه کلمه انه و قی
 منقلب اولدی پس آنکه مسیح اولد و جسدینه ظاهر اولد اولد بلکه اول

نیکم یعقوبه در بر بلکه کوشک
 بنور اوزرینه صم

اولد که و قرآن عظیم بنور و خبر و رب بویور که لقد کفر الذین قالوا
 ان الله هو المسیح بن مریم و بنور و بعضیدر دید که مسیح الهمدر
 تعالی اسد عما بقول الجاهلون و بعضیدر دید که لا یوتی ما سئله جمع
 اولوب ظاهر اولدی و سبکک ناسوتی جوهرک منظری اولدی انده
 بر جو نک معلولی و کلمه نک که اول صفت حکمنده در اتحادی طریقی
 و کلدر بلکه اول اول اولن طریقی در نیکم حضرت قرآن جبریل علیه السلام
 خبر و رب بویور فتمثل لها بشرا سويا و انکه یعقوبیه در بر که مسیح
 جوهر واحد و اقنوم واحد لکن اول اقنوم یکی جوهر دندر و کاه اولور
 یکی طبعندن بر لیس نسنده بدن مرکب اولد لکن یکی جوهر آنکه قدیم علیه
 جوهر انسان محدث مرکب اولور جوهر واحد و اقنوم واحد اولد
 و انک جمله سی انسان احد و الله واحد و زعم ایند بلکه کلمه ان
 جوئی ابد متحده اولدی ان کلی ابد متحده اولدی و کاه اولور که اتحاد
 امتزاجه و صورت انسانک آینه مجلایه طولی یکی طول علیه
 بقیه بدین و اصحاب تنگست جمله سی قدیم محدث ابد اتحادی
 جاز اولد و غنک اوزر نه جمع اولد لکن شول اقنوم که کلمه در متحده
 اولدی و سایر اقنوم متحده اولدی و بدینکه سبکک مریدین غده
 و قل و صلب اولد و غنک اوزر نه جمع اولد و بعد انک
 کیفیت تنده اختلاف ایند بلکه نیه و یعقوبیه و بدینکه مرکب
 طوغ و غنی حاشا و کلا الهمدر و ملکایه نک اعتقاد لری مسیح
 ناسوت کلی انلی و لمغین دید که مریم انسان جزئیدر و جودی
 کلی بی طوغ و روانی طوغ ندی الا اقنوم قدیم طوغ و غنی یعقوبیه نک

اعتقاد می سج ایکی جوهر دن بر جوهر اول جوهر آله اولمغین دیکر
 مریم آله طوع و ذی طوعه عما یقولون علوا کبیرا و قتل و صلب دخی اول ایکی
 جوهر دن اول جوهر و زرینه واقع اولدی و بدیل زیر اگر احد همتانک اوزینه
 واقع اولیدی بدیل زیر اتحاد باطل اولور دی اندرون عضید و بدیلر کلمه
 مریدین بر سنه اخذ ایتمدی بلکه انک اوزینه صومیرا به اوغاد و غی کی
 اوغادی و شخصی سج علیه السلام عینه ظاهر اولان خیال کبیر و آیه
 صورت کبیر و الا حقیقته اول جسم کشف و کله و کذاک صلب
 خیال و زرینه واقع اولدی و بعضی بلزغم اندیلر کلمه ایجا جسم سج
 داخل ابدی و اندن ایجا مونی و ابراهیم و ابرص کبی آت صادر
 اولور دی کا هی اندن مغارفت ایتمدی جنتن کا آلام و اوجاع
 عارض اولور دی و بوندن عجزی نجبه اما ویل باطله و دلائل عاقله ذکر آید
 و انک جمله سادات حق جل و علا اهل اسلام تنزه ایلدیکر جان
 ربک رب العزة عما یصفون و سلام علی المرسلین و الحمد لله رب
 العالمین **المجوس** طایفه مجوس بر پنج فرقه اولدی فرقه اولی کبیر شیه
 و بونکر کبیر شیه نام بر شخصه منسوب و بوطایفه ایکی اصل اثبات آید
 برینی بزوان و برینی اهرمن بنیمه ایلدیر و بدیلر که بزوان از لیدر
 قدیدر و اهرمن محدث مخلوق قدر و بدیلر که بدان بنفنده فکر اندیکر
 اگر بنیم منازعم اولیدی حال نجبه اولور دی و بو فکر کم فکر ایدی طبیعت
 نوره مناسب و کل ایدی پس بو فکر رویه دن خلقت حادث
 اولوب اهرمن بنیمه وندی اول شریفه و فساد و ضرر و اضطرار
 اوزینه مطبوع اولمغین نکر اوزینه جقدی طبیعت جهندن و قول

جهندن کا مخالفت ایتمدی و عسکری نوزیده عسکر طلمت ارا سنده محارب
 واقع اولدی و صکره ملائکه ارا رینه کبر و ب صلح اندیلر شونک اوزینه
 عالم خلقی بدی بیک حل خالص اهرمنک اوله بعده علم تخلیه ایدوب
 نوره بنیم ایدیه و اهرمن صلحدن اول دنیا ده اولندلی ملائکه ایدی کبیر شیه
 نامنده بر کسندن نوز نام بر حیواندن بداد ایتمدی و انری قتل ایدی
 و مسقط کبیر شیه بیاس نام بر کسندن ظاهر اولدی و اصل و بیاسین
 منشاء نامنده برار و منشاء اسمنده بر عورت جقدی و انر
 بشرک با باریدر و نوزک مسقطندن انعام و سایر حیوانات ظاهر اولدی
فرقه ثانیه زروانیه در و بونکر زروان نام بر شخصه منسوب و بدیلر که نوز
 نوزدن اشخاص ابداع و ایجا ایلد و اول اشخاص جمله سنی روحانیه
 و نورانیه و ربانیه در لکن زروان نامنده اول شخص اعظم اشیا دن
 بر سنه ده شک ایدی اول شک شیطانی اهرمن جاد و اولی
 و بوندن عجزی نجبه محلات سوبدیلر که فی الحکمه عقلمده دار اولان
 انرا ایلد نفقه ایلر و حی و بعضی نرینک جلال و کبریا سنده معرفت
 تحصیل ایدن عارفدن انک کبی زرات صادر اولمز و درج خلقی
 لائی ایچانده مخلوق اول مومن اول اصل خرافانه قولن طومر **فرقه ثالثه**
 زروانیه در و بونکر زروان نامنده بر کسینه منسوب و در و زروان
 بنیمه بن لهراسب زماننده ظاهر اولمز و بدیلر که نرم
 انیا مز و ملوک و ارور و انک اولی کبیر شیه در وارضه و انک
 اولان اول ایدی و معاصی صخره ایدی بعده او شهبج ابن فداوک
 ظهور ایدی و ارض پهنده نازل اولدی و اندن دعوتی و ایدی بعده

ظهورت ظاهر اولدی صائیتیه بک ظهوری بک ملک ملک اول سینه
 ایدی بعده قنداشی جسم الملک ظاهر اولدی بک زمانه زرد
 حکیم ظهوره کلدی زرداشت ویدیکه نور بک ملک اصل متضا و اندر
 بونور موجودات عالمک مبتدا لیدر وزیر ایکب بونورک انتر اجدر اصل اولدی
 و صورت ایکب مختلفه و نداشت اولدی حضرت باری جل و علا نور بک
 ظلمت خالق و مبدعیدر اول برادر شریکی بودرد و اکا وجود ظلمت نسبت
 الیقین خایر و کلد رکن خیر و شر و صلاح و فساد و طهارت و جلال و لدی لایورک
 ظلمت انتر اجدر حاصل اولدی اگر متخرج اولمیه لدی عالمک وجودی اولدی
 و نور ظلمت و خیر شر غلبه ایدیکه انتر متضاد و اولور و متغالب اولور لایور
 خیر عالمه متخلص اولور و شر عالمه منقطع اولور و اول سبب خلاصه حضرت
 باری جل و علا هر یکسیده بر حکمت علم اولمغین انتری فرج و خلط ایدی بک
 کند و یقینی برکتانی وار و بعضی بید اول کافال اولدی برادر اول شینا
 وزر و انشیه انی پیغمبر اعقفا و ایلر و اکا جوق معجزات اثبات ایدر
الاشویه و بونور انشیه منسوبدر نور بک ملک ازلی و قدیم اولد قریبه
 و ایهب لرد و مجوس بونورک خلافت خیر در زیر انتر ظلمت حادثدر و برادر
 و بونور بک نور بک قدیم اولد و غنت قایل اولدی **الافویه** بونور مانی
 نامنده بر شخصه منسوبدر و اول شخص سا بور بن اردو شیر زمانه
 ظهور انیش در وانی بگرام بن هر مزین سا بور قل انیشدر و اول
 عیسی علیه السلام صکره ایدی عیسی علیه السلام بنو تنه قایل و کل ایدی محمد بن
 هر و کله ابی عیسی الوری و یکله مع و فدر اصلنده مجوس ایدی و ایهب
 قوه عارف ایدی حکایت ایدر که حکیم مانی دیدیکه علم ایکی اصل قدیمدن

مصنوعه و اول ایکی اصلک بری نور و بری ظلمت و انتر لیدر و بری بک
 اصلی اصل قدیمدن اولد و غنت و ایهب اولدی و اصل حادثدن بک بک وجودی
 انکار ایدی مانی اصحابک و زینیه مالکند عیشی و کچیه ده و کوند و زده
 و ورت و فت غازی و حق و دعوی و کذب و فتنی و سرقه و زانی و بخل و سحر
 و عبادت و ثانی ترکی فرض ایدی و انبیا و شر بعده اعتقادی بودر که علم و حکمت
 اول معیشت اول آدم علیه السلام و اندر صکره شیت علیه السلام
 و اندر صکره نوح علیه السلام و اندر صکره ابراهیم علیه السلام و عیسی
 السلامک ارضی بده ظهوره انتر ایدی **المدکیت** بونور نور و
 پدری قبا و ک ایامنده ظهور ایدر و ک نام کمینیه منسوبدر قبا و کندی
 مذنبه و دعوت ایدی اول فی قبول ایدی و نور و انک خرمی انتر
 مطلع اولد قده انی طلب ایدر قتل ایدی و رواق حکایت ایدر و یک
 مذکبه بک مذمبیری مانویه بک جو غمت مذمبیری کسیر الا و فدر
 و ارکه مذک و بر دیکه نور و فسد و اختیار ایدر ایشک و ظلمت خط و انتر
 ایشک نور علم حساس و ظلمت جابل اعما در و مزاج اتفاق و خط افرینه
 قصد و اختیار و زینیه و کلد و کلدک خلاص اتفاق اولور اختیار بک
 اولد و مذک خلقی فخالقندن بری برینه بغض و عدا و ندر و قتال
 نهی ایدر و بونورک اکثری نشا و اموال سبیل و اقع اولمغین نسانی
 حلال و اموالی مباح قلدی و خلقی بونورده شکر ایدی صوده و انتر
 و خدای بن اوته اشتر اکلری کبی و مذمبینه اصول و ارکانی
 اوج در بری صودر و بری برادر و بری ایدر و بونور مختلط اولد قده
 اندرون مذمبیر خیر و مذمبیر شر حادث اولدی صافیندن و کین

مدبر خبر در و مکدر شدن اولان مدبر شمر در دیدی **الدیصانه** بونور و دیصان
 نام بر کسبه منو بورد یکی اصل اثبات ایندیر بری نور در و بری ظلمت پس
 نور و ضد او اختصارا خبر ایندیر و ظلمت طبعاً و اضطراراً شمر ایندیر خبر
 و نفع و طیب و حسن که وارد اول نور و ندر و هر سر و ضر و فتن که وارد
 اول ظلمت ندر **المرفوبه** بونور یکی اصل قدیم اثبات ایندیر بری نور در
 و بری ظلمت ندر و اصل ثالث اثبات ایندیر که اول سبب فر اجد
 زیر امتضا و ان متناظران منتهج اوله لرا لابر جامعله و دیدیر که اول
 جامع مرتبه ده نور و ان اشعه و ظلمت ندر بونور و در و اجتماع و مقتر
 بوعلم حاصل اولدی **الکینوبه و الصیامیه و اصحاب التناسخ** کینوبه
 دیدیر که اصل او چدر آتش در و ارض ندر و صور و موجودات بواجب
 حادث و مشرور و دیدیر که نار بطبعها خیره و نور ایندیر در و صور طبعه
 انک صندیدر و بوعالمده هر کور و دو کک خبر آتش ندر و هر کور و
 شمر صور ندر و ارض متوسطه در پس علم بواجب اصلدن مکتب
 اولمشدر و صیامیه طبعاً ندر قدن مساک ایندیر و عبادت خلیه
 مبحر و اولدیر و عباد و نکرده نیز ان تعظیم جهنندن توجه ایندیر و نواح
 و ذبایحی ترک ایندیر ندر سختی و راحت اجساد و تناسخ
 و بر جسد و ندر بر جسد انتقالبه قابل اولدیر و ان راحت تعبد
 و اصل اولدیر و ندر مضمدا شد و کی ندر نک او زرنه در ندر
 و اول بدن آخوده انک او زرنه جزا در و انسا و با یکی مکر ندر
 یا ضلعه در یا جزا در و انسا ندر اولدیر یا شد و کی یا خود
 جزا نیست نظر اولد و غی غلک او زرنه جزا در و جنت و جهنم بواجب

و اعلا و علیت پس بر چه بنویزد و اسفل سافلین در که حبه در در جبر سافلین اعلا
 و در که حبه دن اسفل بر وجود بونور و دیدیر **الاخل الامل** الا هو بونور باب
 و بانات و مله قابل و نقضا و ایدله مقابلدر و بونور دن بر فرقه محسوسه نالو
 اولدیر و معقولاً را اسفل انکار ایندیر و اولد فری عالمدن غیری علم بون
 ظن ایندیر و بونور طبعیون و دهر یون و بر لرو بر فرقه محسوسانندن
 ایندیر و معقولاً اثبات ایندیر که حد و احکام شریعت و اسلامه قابل
 اولدیر و ظن ایندیر که بر کس معقولی تحصیل عسیه و عالمه مبداء و معا
 اثبات ایندیر اول کس نه کمال مطلوبه و اصل اولور و سعادت و عافیه
 و غمی قدرای او زره اولور و شقا و نسی سفا هیت و جهل و کلا و لور و نوره
 فلا سفه آلهیون بر لرو دیدیر شرایع امور مصلحیه عامیه در و حدود احکام
 و حلال و حرام امور و صفیه در و اصحاب شرایع شونور در که انک احکام
 عملیه لری و ار در و کاه اولور که و ایتب الصور جانبندن اثبات
 احکام و وضع حلال و حرام مصلحت عباد و عمارت بلاد و چون موبد اولور
 و احوال علم روحانیست مندن ملائکه و عوشر و کرسی و لوح و قلم کبی
 فی الحال کاینه اولامور دن خبر و مشرور اول امور اندره معقوله در
 صورت خالیه جسمانیه ایدله اندون بغیر اینمشدر و کذک تصور و انها
 و بطور غار کبی احوال جهنندن خبر و بر و ککری امور عوامی طبعی میل
 و رغبت ایندیر ککری ندر رغبت و کمال و اغلال و خرنی کمال
 کبی احوال جهنندن خبر و بر و ککری امور عوامی طبعی نفرت ایدل و کی
 ندر دن تر پیدر و الا علم علویده اسکان جسمانیه و صور جسمانیه
 متصور اولور و بونور کسیم ضابط اولدیر که ناسد بعضی محسوس و معقوله

قایل و کلدور و انر سو فطانیه در بعضی محسوسه قایل لکن معقوله قایل و کلدور
 و انر طبیعیه در بعضی محسوس و معقوله قایل لکن حد و احکام
 و شرایع انبیای کرام علیهم الصلوٰۃ والسلامه قایل و کلدور و انر فطانیه
 و هر سه در بعضی بوندرک جمله سینه قایل و لوب بزم پیغمبر علیه السلام
 شریعتیه قایل و لور و انر بود و نصاری مجوس در بعضی بوندرک جمله
 قایل و لور و انر مسلمانان در شرایع و ادیان قایل و انر می مانند فارغ
 اولدق شدی شرایع و ادیان قایل و لوب را بوندرک قتل و انر
 بیانه شروع ایده لم و لغو با ندم من مقالته **صائبه** صبه خفیه
 مقابله سنده در صبه لغوه باطله میل معاشنه در صبا
 الرجل ای مال و زناغ و بکدر و بوندرک طرق حقن میلدی و نهج انبیان
 زبغری ایچون بواسطه تسمیه و نشد و مذید بیک مداری بوندرک و چایین
 ایچون نصیب او زینه در نکم خفا نک مذید بیک بشر جماین
 ایچون نصیب صابیه در که مذید بیک کتاب و خفا و بر که مذید بیک
 فطر مذید بیک صابیه نک دعوی اکتبه در و خفا نک دعوی فطره در
اصحاب الروحانیات بوندرک مذید بیک اولدر که و بر که نک
 سمات حد و ثدن مقدس و منزه فاطر و حکیم بر صانع و اور و نک
 جلالت و وصولدن عجزی نک بزم او زینه و اجید و اکا قوت حاصل
 الا کند و عذنه مقرب و انرک واسطه لایله جل و لور و انر و خایر
 انجلیین روحانیدر که جوهر و فقا و حاله مطهر و مقدس در با جود
 انر موا و جسمانیدن مقدس در و قوای حیدانیه دن مبر الود و حرکات
 مکانیه دن تغییرات زمانیه دن منزه در طهارات او زینه مجبور و مقدس

و سنج او زینه مخلوق قدر از خدا به غرض و عمل و سببان انیر و جمله امر و انر
 شایع انیر و بزمی انده او کلی است و انیر ارشاد انیر بزمین انده
 نقرب ایده و انرک او زینه توکل ایدر و انر بزم بر بزم و انر بزم
 و رب الارباب و الله الاله عت سنده سائید بزم و شفیعه بزم
 بزم بزم او زینه واجب و لا اولدر که نفس بزمی دن شنوات
 طبیعیه دن نظیره و احلا قمری علایق قوای شهویه و غضبیه دن تهذیب
 ناکه بزمه روحانیدر اسنده بر مناسبت حاصل اوله بویه ایچون جنزیری
 انردن ستر و حال بزمی انده عوض ایدر و جمیع امور بزمه انده میل
 ایده و زاندر و خالقه و خالقه و راز قمر و راز قمر بزم ایچون نکات
 ایدر و بو نظیره و تهذیب حاصل و لولا بزم اکتساب و خبیه
 و نفس بزمی دن نوات شوائیه دن قطع نور و جانشدن استعداده
 حاصل و لور و استعداد دعواته تضرع و ابتها لدر و غار فمقد و زکوة
 و بر کدر و اورج طومقد و قربان بوغلمقد و بخور با فمقد و غایم
 او فمقد و و بر که انبیا بزم کبیر لر نوحده و شکمده در در صورت
 ماده و ده بزه مشرکت ایدر لیکم ذن بر و ایچو و کم ذن ایچو
 حاصل بزم کبی بشر در لینه دن اطاعتی بزه فرض و واجب و نه مرتب
 ایده متبعندی بزه لازم اوله و حق تعالی حضرتی کلام قدیمده بو طایفه
 ملعونه نک بو مقاله باطله لرینی حکایت ایدوب بوزر و لین
 اطعمم بشیر مشکم انکم اذ الحاسرون و اما فقا زرار و جال
 اختراع و ایجاد و اموری بر جال دن بر حاله نصیفدن و مخلوقانی
 مبدون کماله تو جیدن اسباب موطر در قوتله حضرت مدینه دن

است و ایدر او فیضی موجود است سفلیه نک و زینیه افاضه ایدر او نور
 بعضی سبب تیاره نک فلک زنده مدبر ایدر او اول کواکب اندک
 پس کله ایدر او جانک برهنگی و ایدر او هر یک کله بر فلکی و ایدر
 و اول روحانیک مختص و لدوغی پس کله سببی روح کله جسده سببی
 کسید پس اول انک برتی و مدبر ایدر او پیا کله ارباب ستمیه ایدر او کاه
 اولور که انزه اب غاصره امهات ستمیه ایدر او روحانیت پیا کله
 قدر مخصوص و زره مخربیک ایدر او که اندک حرکتندن طبایع و صفا
 انفعالات و اول انفعالاتن ترکیبات و مرکباته اتمه حاصل
 و کاه اولور که تاثیرات کلمه اولوب روح کله کلدن صادر اولور
 و کاه اولور که جزئه اولوب روح کله جو کلدن صادر اولور پس جنس مطر
 ایدر او بر ملک هر قطره ایدر او بر ملک و ایدر او بعضی جو سما ده ظاهر اولور
 آثار علویه نک مدبر ایدر او و بونا آثار علویه یکی قشدر بر قسمی ارضند
 ایدر او نزل اولور امطار و ثلوج و ریاح کبی و بر قسمی سما نازل اولور
 صواعق و شهاب کبی و بر قسمی جو ده حادث اولور و عدد و برق و صاعقه
 و بر قسمی ارضه حادث اولور زلزله و مباح و انحرافه کبی و بعضی
 جمیع موجودانده ساری اولور و ایه متوسطات و جمیع کائنات
 شایع اولور ایدر او بدراست در حق بر موجودی قوت پیدا کلدن
 حالی کور فرزند و اما حالت زبار و جانیک جو ارباب لار باده روح
 و ریاح و نمندن و راحت و لذت و بهجت و جلدن جلدی نجه خلق اولور
 بوندن صکره طعم و شیرینی و تسبیح و تفسیر و تهنیل و تحمید و درود
 حق تعالی نک ذکر و خط سببه در کبی قایم و کبی راکع کبی سجده و کبی قاعده

اصحاب الیهما کل والا شرف ص بونفرق صایه و نذر و یونکر
 مذہب نک تفصیلی بود که اصحاب و جانبات و بر که انسانه متوسطات
 لابد در او اول متوسطات کور لمسی لایند که اکا نوجا و لونه و اکا یقین
 و اندن استفاده اولونه و پیا کله که سبب تیاره در رعایت
 ایدر او اول انک خانه لرینه و منزله لرینه و ثانیاً مطلع لرینه و مغرب لرینه
 و ثالثاً اشکال مخالفه و موافقه انضال لرینه و رابعاً کجه لک و کوندر لک
 و ساعده لک اندک اوز لرینه نفی ستمیه و خاصاً صورتک و انحصار
 و افایم و امصارک اندک اوز لرینه نفی لرینه موقت کسب انیدر پس
 یوز کله و وز و بر و خواجم و دعوات او کوندر و زحل کونی مثل سبت کونی
 تعیین انیدر و انده او کبی ساعتی رعایت ایدر او کبی صورتی اوز لرینه اولور
 یوز کبی و اکا مخصوص اولور لایس کبی ایدر او اکا مخصوص اولور لایس کبی ایدر او
 و اکا مخصوص اولور لایس کبی ایدر او اکا مخصوص اولور لایس کبی ایدر او
 اندن ستمیه و جملری ستمیه و اگر مقصود لرینی حاصل اولور و سی
 و سایر لرنده و فی بوقیاس لرینه ایدر او ایدر او بعد عمل کواکب اوز لرینه
 مرتب اولور عجایب جلدن بعض امور استخراج انیدر که لرینه
 استخراج سبب استغراب اولور و کتبیده ذکر اولور طلسمات
 و سحر و کلمات و تنجیم و تعزیم و خوا تم جله سبی یونکر علم لرینه و اصحاب
 اشخاص و بیدر که کجک بر متوسطاتن لابد که انکله توشل اولونه و بر
 لابد که انکله طلب اولونه و روحانیا اگر چه وسایل اندر لکن لرینه
 کوز ایدر کور فرزند و ایل ایدر انده خطاب انیدر پس لرینه نقب متحقق اولور
 الا پس کله ایدر او و ایدر او پیا کله بر و قنده کور فرزند و بر و قنده کور فرزند و بر و قنده کور فرزند

طلوع و افول و کسبه و طهوری و نهاده و خفاری و ارد و پسن زده اند
 جمیع اوقات و تقویم و توجه ممکن و اولاد و بیه و یحیی زده کوز و زهر و شوره
 منسوب صورت و اشخاص موجوده و نلابد و در ناکه اند و بهیاس کل اید و نول
 اید و ز و بهیاس کل اید و روحانته و اصل اوله و ز و روحانته جنابته
 نقیب حاصل اید و ز و ارد و بهیاس کل سبب کت شکلی و زره
 بتد و ز و ارد و روحانته اولی امور و یونف و روحانته اید و
 پس اصحاب بهیاس کل عبده کوکب و اصحاب اشخاص عبده او نمانده و نمانده
 ز نمانده عبده کوکب چو قدر حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم بود که
 من صدق منجما و کاهنا و عوفا فقد کفر بما انزل علی محمد زبیر قرآن
 عظیم ناطق قدر که غیبی حقین عجزی بر کسبه علم بر غیبی علم و دعای بی این
 و اول دعای انی نصیب بن ایلین کافرا و لور زرا اندن قرآن عظیم کتب
 لازم کلور **الفلسفه** فلسفه یونان و یونان محبت الحکمة و یکدر و فیلسوف
 فیلسوف و در و فیلسوف محبت یکدر و سوف حکمت معانی و در
 پس فیلسوف محبت حکم و یکدر و سوف حکمت معانی و در و حکمت یکی
 قصید بر رستمی قولیه در که اکا عقلیه و فی در بر رستمی عقلیه و در و فلاسفه
 حکم قولیه عقلیه و در اختلاف کثیر اید اختلاف اید و انکر و مناخوری
 جوق سئله رده سدفدریه مخالفت اید و مسائل اولین طبعیات
 و انبیا نده محصوره ایدی بعد از ریه انبیا نده اید و در و در و در
 علم و ج فستمه منفسم اولور بر رستمی علم مادر بر رستمی علم یکدر بر رستمی
 علم کدر پس شغل علم که اندن استیانت مایندری طلب و لنور اول
 علم الهی یا ضیدر کرک کمیات ماده دن مجروده و لسنور و کرک مطلق

اولسون و اندون مکره ارسطالین علم منطقی احداث اید و انی
 تعلیمات اسمیه ستمیه فندی و اول انی کلام قدما و نخرید ایدی
 و الا علم حکمت قوانین منطقدن هرگز خالی و لمدی و انی علویه است
 منسوب جمله علوم دن عد اید و اساطین حکما و ن بر بی فضا غور
 و اول حضرت سلیمان علیه السلام زمانده ایدی و حکمتی معدن نبوت
 اخذ ایدی و اول رای منین فکر صین صاحبی بر حکیم فضل ایدی
 و انبیا نده قوی بود که حضرت جل و علا واحد و وحدانی احاد
 کبی و کدر و عدده داخل و لمد و عقل و نفس جهندن ادراک
 اول و لمد پس فکر عقلی انی ادراک اید و منطق نفسی انی وصفه قادر
 اول و اول صفات روحانته کت فو قنده در ذات جهندن
 مدرک و کدر ادراکی آثار و صنایع و افعال جهندن و عوفا
 هر عالم انی ادراک اید و الا انده ظاهر اول آثار مقدار اید و ادراک
 اید و صنفندن انی مخصوص اید و کی مقدار اید و وصف اید و بعد
 و حدی بر پنج و جهتن سیم ایدی و اول و جو کت ارج و استیانت
 او ز رینه فقر اولندی و در که وحدت یکی متد بر رستمی وحده
 بالذات و بر رستمی وحده بالعرض و وحده بالذات و کدر الا
 مبدع کل اچوندر انجیلین مبدع کل که عدد و معدوده و حدیانت
 اندن صادر اولور و وحده بالعرض یکی متد بر رستمی شول و حدت که
 اول مبدع عدد و در و عدده داخل و کدر عقل فاعله اول و احاد
 کبی زرا اول عدد و معدوده داخل و لمد و بر رستمی شول و حدت که
 عدده داخل در بود و یکی متد بر رستمی عدد و داخل و اکا جود

کسیرا شین کی زیر اول کی واحد و مرکب و هر بار که عدد کثره مرتفی
 و حد تک اکاسبتی افله نازل اولوز و برشتی عدد داخله و اکاملازم
 کسیرا جو کبی کدر و هر عدد و معدود اصل و حدت ملازمه دن خالی کدر
 زیر اثنین و ثلثه اولمکنده واحد ملازم در کدک مرکبات و بیستادن
 معدودات احد در یا جسته و یا خود نوعد و یا خود شخصه
 پس موجودات حدت باریدن سفاد در و موجودات کجک جمله
 لازم در و اگر چه اول موجودات اندر نه مکنده در و هر موجود
 نشانی اند و حد تک غلبه سیده در و هر مذکوم موجود کثره نازل
 اول کلو اشرف و احکم اولور و دیگر که مبدا موجودات عدد در
 و حضرت بارینک ابداع ابتدا کی مبدع اولی و لدر اول عدد
 واحد در و انک واحد عدد و خولنده و عدم و خولنده رانک
 اختلافی وارد و اکثر مبلی عدم و خولی جابنه در پس عدد یکین
 بدو ایدر و دیگر که عدد زوج و فرد و منقسم و عدد و بیضا اول
 اثنان در و زوج بیضا اربعه در و منسا و بین منقسم اول اولدر
 و اثنین زوج فکری زیر اول واحد منقسم اولیدی واحد
 عدد داخل اولور دی حال بود که عدد و اثنین بند ابتدا اولیدی
 و زوج اقسام عدد در منقسم در پس پنج اکک نفسی اولور و فرد و بیضا
 اول ثلثه در و دیگر که منقسم بود بخلاف تمام اولدی و بونک و اسی
 منقسم منقسم و دیگر که حق تعالی اسبابه که اندر اعداد و مقادیر
 احاطه طریقی و زره جمیع معلوماته عالم در و اسباب مختلفه اولمکن
 کبی علم خدا فی مختلف اولم و بری سفاط در و سفاط علم حکمنی

فیضا غریبه حکمدن خدا بند می اصناف حکمدن آسمان و اخلاقیات
 و زریه افصار ابدی و زریه و ریاضت نفسیه و نهذب
 اخلاقیه مشغول و لدی ملازمه و بنا بر اعراض ابدی و بظا غلوه
 خلقدن اعراض ابدی و کند و غفنه بر معاره اخبار فنیوب غولت
 ابدی و زمانه اولار و سابی شرکدن عبادات حسنا بدن نهی
 ابدی و پادشاهی می شرکدن ابرام و الحاح حلیه انی حبس ابدی
 و جسته اکاز هر بچور دی و قصه سی معروفه در و سفاطک
 مذہبی بود که حضرت بارینک و صف اولند و غی صفانک
 اختری حی و منیوم اولمی در بر علم و قدرت و جود و حکمت
 حی اولمکنک تختنده مندرج اولور و حیات جمله بی جبه
 بر صفاندر و بقا و سرمدیه و دام و حفظ نظام عالم قیوم اولمکن
 تختنده مندرج اولور و قیومیت جمله بی جابه بر صفاندر
 و گاه اولور دیگر که حضرت باری کند و جو هر بدن یعنی فائدن حی
 و ناطق در و نرم حیانه و نظم کند و جو هر بدن و کدر اول اولجک
 حیانه و نظمده عدم نظرق ایدر و انک حیانه و نظمده
 نظرق اینم تعالی و تقدس و بری فضا طون لیدر اول توجیده
 حکمت ایدر معروف اول حکماک بریدر و مقصد بین و انک
 آخیدر و در شری این در ازمانده و جوده کلمه و حکمنی
 سفاطدن خدا بند می و سفاط اولمکن کدن صکره انک قائم بقا
 اولدی و اندن خدا بند کی حکمت و زریه علوم طبیعی و زریه
 ختم ابدی و ابتدا عقول عشره و نفوس منعمه ابدیه قابل اولار و ابدی و دیگر

ازنده حضرت باری موجود ابدی و وجوده رسم و ظلم بودی
 الاحضرت باریک عندئذ بر مقام و ارادتی و اول مثاله کاهی
 پیولانه و کاهی غیر ابدی و اندن حکایت اولی که صور حرکت
 موضوعی اولی پیولانه حضرت غیر ابدی و اندن حکایت اولی که صور حرکت
 مبادیده ادراج ابدی اولی در در عالم حسیده مشخص موجوده
 عالم عقیده غیر مشخص بر مثال موجود اثبات ابدی اولی مثال
 و اول مثل افلاطونک ستمه و نور پس مبادی اولی ساطع و مثل ساطع
 و اشخاص مکتب اندر و انسان کب محسوس اولی انسان بسوط معقولک
 جزئی و جوان نبات و معادن هر نوع بودید در دیکه بودید
 اولی موجود اولی عالمه اولی عالمه اولی موجود اولی آثار پدید
 و هر اثره نوع مشابهندن بر نوع مشابهندن به برین آوردن
 لابد در دیکه عالم اکید بر برسی عالم عقیده و انده مثل عقیده و صور
 روحانیه و اردر و برسی علم جسد و انده اشخاص حسیه و صور
 جسمانیه و اردر و آت مجله کبی که انده صور محسوس منطبقه
 اولی و زیر اصور انده اشخاص کبی در حرکت حضرت اولی عالمه بودید
 جمیع صور نه مآثر جمیع صور انده مثل اولی و اولی بودید و فرقی
 و اردر آت حسیه ده منطبق اولی صورت حیالیه در اگر چه اولی
 موجوده کورینور و حرکت شخصیه حرکت اولی و حرکت حقیقته انجلی
 و کلدر و مآثر عقیده ده واقع اولی مثل صور حقیقته فی روحانیه
 و اندر با عقل موجود در اشخاص حرکت حرکت اولی و اندر و اشخاص
 اولی صور ستمی آئینه ده اولی صور حرکت اشخاص ستمی کبیر پس

اندرک وجود ابدی و نبات فایده و اردر اشخاص و اندر ستمی و اولی
 کبی اندر و حقیقته ستمی و نور و بری بقا طدر علم طبیک وضعی
 اولی و اندر و اندر کب حکمتی طبیده ابدی و اشخاص ستمی بودید و اندر
 خبری بهین ستمی یاره و اصل اولی که اندر و دعوت ابدی
 و اکا برینجه قطار التون ابدی و بقا ط ابا ابدی و اپنی و وطنی
 اتملی اختیار ابدی و وفرا دن و اوساط ناسدن اجوت المزدی و اندر
 حکمت اتملی کلماتی سجد در و علم طبیده چوق کتب تالیف اتملی و بری
 اتملی سدر بر با ضیانه اولی حکم ابدی بودید و بری بطیموس و اولی
 هینت فلکده حکم ابدی و محسوس کتب صاحبید و علم هند سیمی
 فوذن فکده کوریدی و بری ارسطالید و اولی معلم اولی اتملی طبیده
 زیرا اتملی منطبقه کتب و اضعی و اندر فوذن فکده محرجی و اولی
 یعنی ستمی علم منطقی و دین ابدی و ستمی علم ابدی ارسطالید
 اولی ابدی معلم اولی اتملی ستمی و ستمی و ستمی و ستمی و ستمی
 وجود کلمه عمری و دین ابدی و اصل اولی که با هیانی
 افلاطونک ستمی ابدی و دیکه سیمین زیاده افلاطونک خد مشده
 اولی و اندر حکمت و کوریدی بعده مسائل کثیره ده افلاطونک
 مخالفست ابدی و دیکه سیمین بودید و اولی و اولی مسئله ده سیمین
 مسئله اولی واجب الوجود کب اولی حرکت اولی و نباتی سیمین و دیکه
 هر حرکت بر حرکت کب لابد پس اگر حرکت بر حرکت اولی ستمی
 لازم کلوریدی و ستمی باطل اولی و ستمی بر حرکت غیر حرکت استناد
 واجب اولی پس واجب الوجود و وجودی وجود غیر ستمی و کلمه

و هر موجودی با فعل انک وجودند مستفاد مسئله ثانیه و
 واجب الوجود بر در یعنی حرکت اول اسمله و دانسته و احد در پس حرکت عالم
 و احد در زیر عالم و احد در مسئله ثالثه اولدر که واجب الوجود لذاته ذاتی
 عقل ابتدای اول لذاته عاقل و لذاته معقول را اما ذاتی عقل ابتدای زیر
 اول ما و درون مجرور و لوازم ما و به درون منزله در پس ذاتی و دانستن
 محتجب اول و لذاته عاقل اول و لغی زیر اول مجرور و لذاته و لذاته
 معقول اول و لغی زیر اول و دانستن ذاتی و غیر علی محجوب و کله و دیگر
 اول ذاتی عقل ایدر و دانستن هر شئی بی عقل ایدر پس اول عالم عقلی بی
 دفعه عقل ایدر و بر معقول در معقوله انتقال در احتیاجی و فایده و انک
 استیلا عقل ایدر بر جسم محسوس عقل ایدر بر جسم کله مسئله رابعه و لدر که
 واجب الوجوده تغییر و غیر شدن تا عرض اول و لدر که حضرت یاری حل
 ذکره عظیم الریه در جدا و غیره محتاج و کله اصل و غیر شدن بر سببه
 متغیر و کله اول تغییر نه کیفیت مسئله اول و لدر که مسئله خامسه
 اولدر که واجب الوجود لذاته باقی بذاته در یعنی با فعل هر شئی در
 اولدر که کمال ایدر بر شئی در نافذ و اول حی بذاته و باقی بذاته
 و عالم بذاته در و جمیع صفات ذاتی را بعد در ذاتی کمتر و تغییر و در
 مسئله سادسه اولدر که واحد در صادر اول و لا واحد صادر اول و صادر
 اول عقل فعال در زیر اینچنین محركات چون اول و هر شئی که بر حرکت لا بد
 واجب اول و در محركات عد و محركات و کله اول پس اگر محركات
 و محركات اول و ثانی ترتیب سر و دفعه واحده اکاست اول و لدر
 جهت و اگر حرکت کن بر حرکت و بر حرکت که در حرکت اول و لدر

حال بود که انک هر وجودی در احد اول و حرکت او در برهان قائم اول و لدر
 پس انک و دانستن بر در یعنی صادر اول و لدر که اول عقل فعال مسئله
 عد و مفارقات بیانده در و لدر که عد و محركات عد و محركات او در
 مرتب و لیکن جوهر مفارقه چون اول و لدر بر یکی ترتیب او در مسئله ثانی
 اولدر که محسوسات لذت ملایم شعور در و معقولات لذت کمال و صله
 شعور در مسئله ناسعه جمله انک اذن صدور یک نظام و ترتیبی بیانده در
 جوهر اوج مستدر یکی طبیعتی در و بر یکی غیر مستدر و احد غیر مستدر
 بیانی که بی اول طبیعی اول و یکی جوهر یک بر یکی بیولید و بر یکی صورت
 و با خود و غیره صور در و اندر اجسام طبیعی انک مبدا لدر بر و محركات
 تقصیدنه واقف و لغی مراد ایدر کنش حکمت مراجعت این مسئله
 عاشره اولدر که جمله ده نظام خبرده متوجه در و شرف در و عرض ایدر
 و اقدار مسئله حادیه عشره اولدر که محركات سر مدیه حوادث غیر زایل
 و لدر که فعلک صدور بی حق اولدر که لذت متاخر در زمانه متاخر و کله
 و فعل عدم ایدر سبوق و کله بلکه ایدر ذات فاعل ایدر سبوق
 مسئله نهم عشره ترکیب عناصر که کیفیت بیانده در و لدر که
 هر موجودی فعلی کند و طبیعتی کسیر پس طبیعتی بسط او انک
 فعلی بسط در و حق تعالی حضرت انک فعلی واحد بسط مسئله ثالثه
 عشره آثار علویه بیانده در و لدر که اجسام سفلیه در و جوه نقض ایدر
 یکی قسمه منقسم اول و بر ششمنی اوخته ناریه در کونست و با خود
 غیر انک اسخا نیده و بر ششمنی اجزایه در اندر اجزاء ارضیه ایدر جوه صعود
 ایدر و بر سبیل و با خود غیر سبیل مسکن شفه و مجتمعه اول و لدر پس

پس با خود بلوط اولور و اندر برو دت تضاد فیه و ب اندرون صو
 و قار و بوز حاصل اولوب مرکب فیه نازل اولور زیر ارکان می برینه
 منقلب اولور از سنگ صو بهایه قلب اولوب صعو و ایدر سه هوادخی
 صوبه قلب اولوب نازل اولور و ریح و ادخه بلوط ارسنده
 محبسه اولوب بر او غور و ن جفقه اندرون صوت استیلو که اول
 رعد در واضطر ابد بدن و شدت صد متدن بدن برار که اول
 بر قدر مسئله رابعه عشر نفس ناطقه انسانیه نک و انک بدن انصا
 بیانده در ویر که نفس انسانی جسم و کلد و جمده بر قوت و کلد
 و نفس ناطقه نک انبائنده انک تا قدری ار در بعضی انک
 وجودی و زرنه حرکات اختیار به ایدله استدلال در بعضی انک
 وجودی و زرنه انصوات علویه ایدله استدلال در حرکات اختیار به
 ایدله استدلال که حیوانی و کلد که شک و خفا بود که حیوان حرکت
 اختیار به ایدله جهات مختلفه متحرک اولور اگر انک حرکتی طبیعی و ناخو
 قوبه اولیدی جهت واحد به متحرک اولور و می حرکتی البت مختلفه
 اولور و قناکیم جهات متضاده به متحرک اولدی انک حرکاتی
 اختیار به اولد و می معلوم اولدی و انسان حرکات که حیوان کسید
 کن اول حرکت انما آلا پر امرک عجب تنده مشایده ایدوکی
 مصالح عقلیه همچون حرکت ایدر بدن حرکات صادر اولور از غرض
 و کمال همچون صادر اولور و اول هر حاله انک موقت بیدر و حیوان
 طبعه حرکاتی بوطریق اوزره و کلد ریس انسانک سابر حیواندن
 نفس خاص ایدله استیاری واجب اولدی و انصوات عقلیه ایدله استدلال

بیانی اولد که شک انما زک که بود معقول صر فی اوراک تصور ایدره زو اول
 معقولک محتاجی جوهر و جسم و کلد و قوت و کلد و جمده بر صورت
 و کلد بعد و کلد یعنی ذکر ابدی مسئله خامه عشر نفس ناطقه نک بدن چه
 انصالی و وقت انصالی بیانده در نفس ناطقه نک جسم اولد و می
 ثابت اولیچن معلوم اولد که اول بدن حالی و کلد بلکه انک بدن انصا
 تدبیر و تصرف انصا ایدره و اول بدن ایدله سیه حادث اولمشدر و
 اول بدن صکره حادث اولمشدر و مفارقت بدن صکره با بقید
 مسئله سادسه عشر بدن صکره بقاسی و علم عقیده سعادت بیانده در
 ویر که نفس انسانی قوای علم و عملی استکمال ایدکند و کلد لایحه و اصل
 اولور و بدن مفارقت ایدچک روحانیینه و اصل اولور
 و ملائکه مقربین سکینه و بر جور و انک التذو و انبها جبری تمام اولور
 و بوندره حاصل اولد لذات جسمانیه و کلد بلکه لذات نفسانیه
 عقیده در و آلام نفسانیه و می قول بویله در و معاد اولد انفس
 اولور و حشری و بشری و بوعالم محسوسک اخلالنی انکار ایددی فضا
 اسلامک متاخر نک جمله سی ارسطالیکسک طریقه سلوک
 ایدیر و انک مذہبی اختیار ایدیر الا مسائل سیه ده مذہب
 و متقدمینه و ایدر ایدر شیخ اکل الدین فضا که بر شریحه بیور که
 معلوم اولد که کیم کبار فلاسفه یونانیین حکمت نظریه و عملیه کتب
 منزله دن بعض انبیاء بنی اسرائیلدن اخذ ایدیر پس فلاسفه یونانیونک
 جمله سی حق تعالی نک وحدانیته و کتب منزله و انبیاء علیهم السلام
 حقیقه مقرر در و مع ذلک اندرون بسی عابنه کلدی موسی علیه السلام

و مینه کبرمدی بلکه جمله سی مشرک ایدید و حسنامی که آنجا ایدید
 آنجا بعد هم بقبر بونا الی الله رفی و بر ایدی و بونر عند ایدید
 ایدر اعتقاد ایدید و بزم اهل فقه مرفون بعض متلفسه زعم ایدید که
 کند و اهل اچا و اسلام در حال بود که اول اهل الحاد و ضاد و دیر که
 عالم قدید و حق تعالی که صفاتی انکار ایدید و دیر که حق تعالی جزای
 بزم بلکه وجه کلی اوزرینه بید و دیر که حق تعالی کور و اشتیاق و سولیز
 و کیمکه عالم قدید و دیر اول کسنة الله و کتبه و رسله کافور
 زیرا حق تعالی کتبه بید بیان ایدید که کند و دیر غیر هر موجود و دیر
 بونیکن حق تعالی انی احداث ایشدر و جمله انبیا صلوات الله علیهم
 بوبیان اوزره ایدید و جمیع صاحب جلدی استری بوبیله کتیدر قال الله
 تعالی الله الذی خلق السموات و الارض و ما بینهما فی ستة
 ایام ثم استوی علی العرش اهل تفسیر دیدید که حق تعالی
 فی ستة ایام قولید الی ایام مقداری مراد ایدید زیرا یوم
 کنشک طلوع غدن غوبنه و کدر پس شمس و سما بونیکر کون بنجه اولور مجاب
 و دیر که کوکک و برک ارا سنده اولی اشیا که خلقی الی کنشک
 اوزرینه که احد و اثنین و ثلثة و اربعة و خمس و تربیت اولندی
 و قال الله تعالی قل انکم لکفرون بالذی خلق الارض فی یومین
 ای الاحد و الاثنین و یجعلون له اندادا ای و یخذون معه الله
 ذلک ای الذی فعل ما ذکر رب العالمین و جعل فیها راسی
 ای جبالا ثوابت من فوقها ای من فوق الارض حق تعالی ارضی
 صوا اوزرند حرکت ایدید پس حق تعالی طاعنری خلق ایدید که ارض

کمی کتبی و زرند حرکت ایدید پس حق تعالی طاعنری خلق ایدید که کاشک فلدی
 و بارک فیها یعنی خلق ایدید که حیوانات و نباتات و غار و جوب و دیر
 برکت و برودی امریه بونردن پیر برنده نولید مشنی فلدی و قدر فیهما
 افواخص فی اربعة ایام ای فی ثلثة اربعة ایام که ثلثة ایدیه اربعه
 و اندر احد و اثنین ایدیه دورست کون اولور لرسوا و لسا ندین منصوب
 مصدربت اوزره ای استوی استوا و استوا کما نقول فی اربعة
 ایام غاما یعنی فی اربعة ایام بلیا لیمص زیرا احد و اثنین و ثلثة و اربعة
 کیمکه سزا و لمر ثم استوی الی السماء ای قصد خلقها و هی و حق سدی
 و دیر که اول و خافش نادان بدی حق تعالی بلیا بر خلق ایدید صکره فی باروب
 بدی فلدی و بومعنی خمیسبله جمعه ایدید روایت و لور که حق تعالی سموات
 و ارضی خلق ایدید و اول غشی صوا اوزرند ایدید صودن و خان پیر ایدید
 و اول و خان مرتفع اولدی صونک و زرینه جیوب پس اولدی مرتفع
 اول و خان سمواتی و یا بس لذن ارضی خلق ایدید ارضک خلقی سموات
 اول ایدید و دومی سمواتن صکره واقع اولدی فقال لها و للارض
 اتینا طوعا او کره یعنی سموات و ارضه خطاب ایدید بونر که سزه امر ایدید
 امری طوعا و طبعاً ایشکر و الا سزی مضطر ایدید ناکه انی کر یا یعنی خلا
 طبعک اوزره اشیبه سز قالنا اتینا طاعین سموات و ارض دیدید که
 استدک امریکه مطیع و مفاد اولد و غمز خالده فقضین سبع
 سموات فی یومین یعنی اکی گونده سمواتی استدی انک خلقیدن
 فارغ اولدی بوابت عظامی حق تعالی و رسولی مراد ایدید که بکازدن
 بغیر و خریف ایدیدن کفر و اسفه بر کسبه بونردن و فلا سفه قدم عابض کلک

باطله ایست لال ایندی بر و آله باطله لایک افواسی و لدر که واجب الوجود
 موجود بالذات فاعل مختار و کلدر و واجب الوجود ک ذاتی وجود عقده
 علت ناته در عقل فلکه علت موجب در معلول علت ناته سینه
 مختلف این پس موجب بالذات قدیدر و علتی و فی قدیدر و واجب الوجود
 موجب بالذات فاعل مختار و کلدر و بد کلری باطلدر زیرا آله قاطعه و این
 ساطعه ایله عالمک حدوثی ثابت و مستدر و اول بالظهوره واجب الوجود
 فاعل مختار و لوب موجب بالذات اولد و غنک و زربنه دلالت ایندی
 زیرا اگر موجب بالذات و لیدی علم قدیم اولوب حادث اولد و فی قضا
 اتفاق ایندی بر که واجب الوجود ذات و صفاتند کالدر و جمیع صفات
 کالدر موصوفدر و ما سوا سی ممکنه ناصدر و وجود کالنده کال مختار جدر
 و شیک فاعل مختار و لوسی صفات کالدر پس فلسفه دن قدم عالم
 و ایب و لدر کند و نفسد بنی کند و نفسد بیه نقض ایندی بر اول کمالی ممکن ناقص
 مصنوعه اسناد ایندی بر و اول کمالی واجب الوجود اول کمال صانعک
 حقیقه انکار ایندی بر پس ممکن الوجود ناقص مصنوعی واجب الوجود کمال صانع
 اکمل قبلدی بر و عقلمدن دنی نصیب اولان سنه دن هر کز بویه سوز صا در و لور
 و مسائل حکمدن بر مسئله عقل این سنه واجب الوجود عقلمدن مضطر ایندی
 اخرا قنده و قوای نبات افعل لدرند مضطر اولد فکر کی بر می عقل فلکه
 علت موجب در و بد کلنده باطلدر شول کس نه کیم علت ناته اولد و غنی بیه
 و قد این فلسفه عالم اولد هر کز ذات واجب الوجود یا خود ماده و مجرده
 اول ذات عقل فلکک ماده سنه و صورتنه علت موجب در و غیر کمال اول
 قادر بیچون و بد کلدر و فاعل مختار اولد و غندن غیره فاعل اولد معلوم اولد کیم

افلاطون فلسفه یونانیست ریسندن ابدی بلکه حکمت طبیعی ده انک بر کلری
 ابدی اول انبای و کبار فلسفه دن غیر بر می عالمک حد و ثنه فاعل اولد بر و لور
 و اکا تابع اولدر عالمک قدمنی اختیار ایندی بر و ارسطال پس افلاطوندن بر می
 بل حکمت او کردنی و صکره اکا مخالفت ایپو اکثر مسائل حکمنی افلاطون
 و حکمت الهامیه نام کنایه افلاطون و کی مسائل این لندی و مستدر مذکور
 و فلسفه ملاحظه دن کفر و بدعتند اکا شریک اولدر قدم زمانه حرکت فلکک
 قدیمی و زربنه اسناد لال ایندی بر زیرا انک زمانی حرکت فلکک مقداری قدیدر
 وانی ارسطالیه نسبت ایوب اینک و زربنه اسناد لال لری باطلدر زیرا
 زمان حرکت فلکک مقداری و کلدر و اکا فلسفه یونانی سندن کسینه
 و ایب و مستدر بلکه انک جمله سی زمان خارجده امر موجود اولیوب علم
 الهده و عقلمدن و خیالده موجود اولد و غنک و زربنه اتفاق ایندی بر
 و بد کلرینک صحفه کتاب و سنت دلالت ایندی بر اما الکتاب فقوله تعالی
 الله الذی خلق السموات والارض فی ستة ايام و قوله تعالی
 ان عدّة السّهور عند الله اثني عشر شهرا فی کتاب الله یوم خلق
 السموات والارض منها اربعة حرم و ما السنة فقوله علیه السلام
 ان الزمان قد ابدل کتبته یوم خلق السموات والارض السنة
 اثني عشر شهرا منها اربعة حرم ثلثة متوالیات ذوالقعدة وذوالحجة
 و محرم و رجب مضر الذی بین جادی و شعبان و یکمه خدا نک و ذوالحجّه
 انکار ایده اول الله و صفاتنه جایلدر الله و آیاننه کافر در و فلسفه
 مذکوره در بر که واجب الوجود ذات و صفاتند کالدر و جمیع صفات
 کالدر موصوفدر و ما سوا سی ناصدر و وجودنده و بقا سنه و کالنده کال مختار جدر

و در هر که جانت و قدرت و ارادت و سمع و بصر و علم و کلام صفات
کماله ندر و مع ذلک اول صفاتی حق الهی است انکار ایدر او اندر می مخلوقه است
ایدر او نیز از علم ایدر او که سمع و ابصار و کلام و جزئیات علم او که لا اله الا
جسمانیه ایدر او و لور پس اگر حق تعالی بوجه صفاتی موصوف اولیدی اول محل
حوادث و ملق لازم کلور دی واجب الوجود که صفاتی ممکنات
صفاتی قیاس ایدر او و انک صفاتی ممکنات صفاتی مخالف اولد و
بمدیر و مبتدعه مذکوره بعض صفاتی حق تعالی حضرت زینه اسناد ایدر لکن
اللهی و رسوکت اراده ایدر کبری معنات صفاتی اوزده اسناد ایدر
و کفر و ضلالت جهنم ذن اول کس ذن است که کبر که ناسی
کفر و بدعت و دعوت ایدر و باطل ایدر مسلمان ایدر مجادله ایدر
ماکه دین حق باطل ایدر و کفر و باطل حق ایدر
من یضلل الله فلا بدی له فانما علینا
البلاغ المبین و الله یهدی
من یشاء الی صراط مستقیم

